

ปัจจัยสู่ความสำเร็จของนักบัลเลตต์ชายไทย

วิทยานิพนธ์
ของ
ประวัติศาสตร์ เหลาทอง

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยทางศิลปกรรมศาสตร์

กุมภาพันธ์ 2557

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ปัจจัยสู่ความสำเร็จของนักบัลเลตต์ชายไทย

วิทยานิพนธ์
ของ
ประวัติกาศาสตร์ เหลาทอง

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยทางศิลปกรรมศาสตร์
กุมภาพันธ์ 2557
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของนายประวิตศาสตร์ เหลาทอง
แล้วเห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการวิจัยทางศิลปกรรมศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....
(ผศ.ดร.อุรารมย์ จันทมาลา) ประธานกรรมการ
(กรรมการบัณฑิตศึกษาประจำคณะ)

.....
(ศ.ดร.สุรพล วิรุฬห์รักษ์ ราชบัณฑิต) กรรมการ
(ประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์)

.....
(อาจารย์ ดร.วุฒิพงษ์ โรจน์เชษมศรี) กรรมการ
(กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์)

.....
(อาจารย์ ดร.อาคม เสี่ยงวิบูล) กรรมการ
(อาจารย์บัณฑิตศึกษาประจำคณะ)

.....
(ผศ.ดร.อนุกุล โรจนสุขสมบุรณ์) กรรมการ
(ผู้ทรงคุณวุฒิ)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยทางศิลปกรรมศาสตร์ ของมหาวิทยาลัย
มหาสารคาม

.....
(ผศ.พีรพงศ์ เสนไสย)
คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

.....
(รศ.ดร.สุนันท์ สายกระสุน)
ผู้รักษาการคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
วันที่...๑๑... เดือน...ก.พ... พ.ศ. 2557

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลืออย่างสูงยิ่งจาก ศาสตราจารย์ กิตติคุณ ดร.สุรพล วิรุฬห์รักษ์ ราชบัณฑิต ประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ อาจารย์ ดร.วุฒิพงษ์ โรจน์เชษมศรี กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ อาจารย์ ดร.อาคม เสงี่ยมวิบูลย์ อาจารย์ ดร.ปัทมาวดี ชาญสุวรรณ กรรมการสอบ อาจารย์ ดร.อุรารมย์ จันทมาลา กรรมการสอบ ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อนุกุล โจรนสมบูรณ์ (ขอบคุณผู้เชี่ยวชาญที่ช่วย ตรวจเครื่องมือการวิจัย)

ขอขอบพระคุณ ครูเอกชัย ไก่แก้ว ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริมงคล นาฎยกุล ดร.พีระ พันธุ์ท้าว อาจารย์ชิตพล เปลียนศิริ คุณพัลลภ นามโสม อาจารย์อรรถมาภรณ์ ชัยวิสุทธิ คุณวรรกร พันธุ์ท้าว และผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยทุกท่านที่อำนวยความสะดวกและช่วยเหลือสนับสนุนการวิจัย

ประวัตินิติศาสตร์ เหลาทอง

ชื่อเรื่อง ปัจจัยสู่ความสำเร็จของนักบัลเลต์ชายไทย
ผู้วิจัย นายประวัติศาสตร์ เหลาทอง
กรรมการควบคุม ศาสตราจารย์ ดร.สุรพล วิรุฬห์รักษ์ ราชบัณฑิต
และอาจารย์ ดร.วุฒิพงษ์ โรจน์เชษมศรี
ปริญญา ศศ.ม. สาขาวิชา การวิจัยทางศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ปีที่พิมพ์ 2557

บทคัดย่อ

บัลเลต์ คือ การเต้นรำในเชิงการละครชนิดหนึ่งที่พัฒนาขึ้นในยุโรป บัลเลต์เข้ามาในประเทศไทยได้มีการเติบโต แพร่กระจายจากเมืองหลวงไปสู่จังหวัดต่างๆและเป็นที่รู้จักมากขึ้นในปัจจุบัน แต่กระนั้นก็ยังมีความขัดแย้งกันระหว่างบัลเลต์กับค่านิยมไทย สังคมไทยยังมองอีกว่าบัลเลต์เป็นศิลปะที่อ่อนช้อย สวยงาม และค่อนข้างไปด้วยกันได้ดีกับผู้หญิง หากผู้ชายหันมาเต้นบัลเลต์ก็มักจะถูกมองไปในต่างๆนาๆ นั่นจึงทำให้ผู้ชายไทยที่จะมาเรียนบัลเลต์มีน้อย และเมื่อหันมาประกอบอาชีพบัลเลต์ก็มีสิทธิ์ได้รับแรงกดดัน และความอึดอัดดังกล่าวจากสังคม แต่อย่างไรก็ตามในประเทศไทยก็ยังมีผู้ชายที่สามารถดำรงอยู่ได้ด้วยวิชาชีพบัลเลต์นี้ได้ และเขาเหล่านั้นยังสามารถประสบความสำเร็จด้วยวิชาชีพบัลเลต์นี้ได้

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาแนวทางการสร้างความสำเร็จของนักบัลเลต์ชายไทย เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพด้วยวิธีการการศึกษาจากเอกสาร และการเก็บข้อมูลภาคสนาม โดยการสำรวจ สังเกต สัมภาษณ์ จากนักบัลเลต์ผู้ประสบความสำเร็จตรงตามเกณฑ์ที่กำหนด 5 ท่าน จากนั้นจึงนำข้อมูลมารวบรวม จัดหมวดหมู่ วิเคราะห์ เรียบเรียงข้อมูล นำเสนอในรูปแบบพรรณนาวิเคราะห์

ผลการวิเคราะห์พบว่านักบัลเลต์ชายที่จะประสบความสำเร็จได้นั้นต้องมีปัจจัยที่สนับสนุนทั้งภายนอกและภายในตนเอง หากจะจำแนกให้เห็นเด่นชัดก็สามารถแบ่งออกเป็น 3 ประการ คือ 1. คุณลักษณะเด่นของนักบัลเลต์ชาย 2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนักบัลเลต์ชาย และ 3. ทักษะการสร้างความสำเร็จ แต่สิ่งสำคัญเหนืออื่นใดคือการสร้างลักษณะนิสัย พฤติกรรม การกระทำอันส่งผลสู่ความเป็นนักบัลเลต์ชายในอุดมคติ และการเจอครูที่ดี เก่ง สามารถสอนพัฒนาตัวเราให้เป็นนักบัลเลต์ที่เก่งได้ สิ่งเหล่านี้เป็นส่วนสำคัญอันนำไปสู่ส่วนสำคัญอื่นๆในการสร้างความสำเร็จในการเป็นนักบัลเลต์ชาย ซึ่งแต่ละส่วนล้วนมีความสำคัญที่ส่งผลถึงกันและกันกล่าวคือ ถ้าหากเรามีคุณสมบัติข้อที่ 1. คุณลักษณะเด่นของนักบัลเลต์ชาย ก็ส่งผลให้เกิดข้อที่ 2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนักบัลเลต์ชาย ตัวอย่างเช่น ถ้าเรามีความสามารถทางการเต้นบัลเลต์ที่โดดเด่น เราก็จะมีโอกาสได้รับโอกาสในการแสดงบัลเลต์ที่หยิบยื่นให้จากผู้ที่ยังเห็นความสามารถของเรา และโอกาสนั้นก็กลับมาเป็นประสบการณ์ก่อให้เกิดทักษะทางความคิดเรื่องแนวทางการสร้างความสำเร็จในข้อ 3. ทักษะการสร้างความสำเร็จ และเมื่อมีทักษะที่ดีที่ถูกต้องก็นำไปสู่การปฏิบัติตัวที่ถูกต้องก่อนจนในที่สุดก็ก่อให้เกิดคุณสมบัติในข้อที่ 1 ขึ้นนั่นเอง ฉะนั้น ไม่ว่าจะเริ่มต้นที่ข้อไหนหากยังดำรงคุณสมบัติยึดถือปฏิบัติอย่างแน่วแน่ก็จะส่งผลให้เกิดข้ออื่นๆตามมาและส่งผลก่อให้เกิดความสำเร็จในการเป็นนักบัลเลต์ได้

TITLE Factors Affecting the Success of a Male Thai Ballet
AUTHOR Mr. Prawattisad Laothong
ADVISORS Prof. Dr. Surapol Wiroonrak Ratchabundit and Dr. Wuttipong
Rojkasemsri
DEGREE M.A. **MAJOR** Research in Fine Arts
UNIVERSITY Mahasarakham University **DATE** 2014

ABSTRACT

Ballet, one that was first developed in Europe, is a kind of dance popularly performed in the theater. Once introduced in Thailand, ballet has gained its popularity and is thus growing and spreading from the capital to the provinces. It is now widely well-known elsewhere in the country. Despite of its popularity, there is yet a conflict between ballet and the Thai values. The Thai society has always considered ballet as a beautiful and delicate art, which goes rather relatively well with women. In contrast, if men turned into ballet, they would possibly be negatively viewed in a variety of lights. As a result, the Thai men who have enrolled in the ballet lessons are thus less in number. Moreover, if these men turned into a professional ballet, again they would be susceptible to an uncomfortable pressure and social awkwardness from the society. However, Thailand has yet had the men who can survive this type of profession. And these men can still make a successful living with the professional ballet.

The objective of this study was to investigate into the factors that affect the success of the Thai male ballet. The study was a qualitative type of research, which based heavily on the study of documents and data collected from the fields by using surveys, observations, and interviews of five successful ballets who have passed the defined criteria. The data were then gathered, categorized, analyzed, and edited before being presented in a form of descriptive analysis.

The analysis revealed that the male ballets who succeeded in the profession must have the support from both external and internal factors. Such the factors can be divided into three kinds: 1) the outstanding characteristics of the male ballet himself, 2) the factors that affect the success of the male ballet, and 3) the attitudes that create success. However, the important thing above all is to build character and behaviors that can result in shaping up an ideal ballet man. Having a good instructor can also help improve a man into the great one. These together become important and hence leading to other important parts of creating a successful male ballet. Each of which has its own importance that affects others, that is to say, if one is possessed

with the first factor, his first factor will then lead to the second one. This is simply to say, for instance, the more outstanding characteristics one has, the greater chance to perform ballet given by those who witnessed his capability. That opportunity will, in turn, become experience of which later forms a productive attitude toward the idea that creates successful deals in the last factor. Once a man is equipped with proper attitude, it is this attitude that leads him to the right practice, which in turn becomes the first factor. This goes round and round as a circle. To summarize, it does not matter for a man to start with what factors. As long as he is determined to hold on at one particular factor, that factor will later bring about the other factors that lead to the success of becoming a professional male ballet.

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	3
วิธีดำเนินการวิจัย	3
แผนการดำเนินการวิจัย	5
แหล่งที่มาของข้อมูล	6
ระยะเวลาดำเนินการ	6
ผลที่คาดว่าจะได้รับ	6
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
ประวัติความเป็นมาของบัลเลต์	7
นักบัลเลต์ชายระดับโลก	8
ความเป็นมาของบัลเลต์ในประเทศไทย	12
สรุปท้ายบท	23
3 วิธีดำเนินการวิจัย	25
วิธีดำเนินการวิจัย	26
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	31
ครูเอกชัย ไก่แก้ว	31
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริมงคล นาฎยกุล	51
ดร.พีระ พันลุกท้าว	67
อาจารย์ชิตพล เปลี่ยนศิริ	80
คุณพัลลภ นามโสม	88
สรุปท้ายบท	97
5 สรุปผล อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ	107
สรุปผล	107
อภิปรายผล	110
ข้อเสนอแนะ	111

บทที่	หน้า
บรรณานุกรม	113
ภาคผนวก	115
ประวัติย่อของผู้วิจัย	169

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 ความสมส่วนตามมาตรฐานนักบัลเลตต์ชาย ของครูเอกชัย ไก่แก้ว	32
2 ความสมส่วนตามมาตรฐานนักบัลเลตต์ชาย ของผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริมงคล นาฎยกุล	52
3 ความสมส่วนตามมาตรฐานนักบัลเลตต์ชาย ของ ดร.พีระ พันลูกท้าว	68
4 ความสมส่วนตามมาตรฐานนักบัลเลตต์ชาย ของอาจารย์ชิตพล เปลี่ยนศิริ	81
5 เปรียบเทียบผลการประเมินความคิดเห็นเกี่ยวกับการผลิตงานทางด้าน นาฏศิลป์ไทยประยุกต์ กับนาฏศิลป์ไทยสร้างสรรค์ ของกลุ่มผู้เข้าร่วมการแข่งขัน ด้านเครื่องแต่งกาย 1 = เห็นด้วย 2 = ไม่เห็นด้วย 3 = ไม่แน่ใจ	71
6 ความสมส่วนตามมาตรฐานนักบัลเลตต์ชาย ของคุณพัลลภ นามโสม	89
7 สรุปผลการประเมินความคิดเห็นเกี่ยวกับการผลิตงานทางด้านนาฏศิลป์ไทยประยุกต์ กับนาฏศิลป์ไทยสร้างสรรค์ ของกลุ่มผู้เข้าร่วมการแข่งขัน	75
8 คุณลักษณะเด่นของนักบัลเลตต์ชายของกรณีศึกษา	97
9 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนักบัลเลตต์ชายของกรณีศึกษา	100

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 Rudolf Nureyev ขณะลี้ภัยการเมืองจากสหภาพโซเวียต ปี ค.ศ. 1961	9
2 Nureyev และ Margot Fonteyn แสดงบัลเลต์เรื่อง The Kingdom of the Shades ออกแบบท่าเต้นโดย Petipa และ Minkus	10
3 Nureyev ในห้องแต่งตัวในปี ค.ศ. 1974 ภาพโดย Allan Warren	11
4 หลุมฝังศพของ Rudolf Nureyev ใน Sainte-Geneviève-des-Bois รับการออกแบบโดย Ezio Frigerioดำเนินการในกระเบื้องโมเสค	11
5 ร่างกาย Dancer ชายในอุตมคติ	19
6 มาตรฐานความยืดหยุ่นของนักบัลเลต์	20
7 ลักษณะของระดับการ Point เท้า ของบัลเลต์เรียงระดับจากซ้ายไปขวา ภาพแรกคือ มาตรฐานนักบัลเลต์ ภาพที่ 2 คือการ Point เท้าในระดับเกินธรรมดาหรือยอดเยี่ยม ภาพที่ 3 เป็นการ Point เท้าระดับปกติ และภาพที่ 4 คือ ลักษณะที่ต้องปรับปรุง ¹	21
8 สมัยครูเอกชัย ไก่แก้ว (คนซ้าย) เป็นนักแสดงนำชายบัลเลต์ ซึ่งแสดงให้เห็นสรีระที่ สมส่วนเมื่อเปรียบเทียบกับนักแสดงนำชายอีกท่านคือ ผศ.ศิริมงคล นาฏยกุล (คนขวา) ผู้เป็นลูกศิษย์ในขณะนั้นในการแสดงบัลเลต์เรื่อง มโนราห์	33
9 การฝึกซ้อมในห้องเรียนบัลเลต์ครั้งแรกของภาคอีสาน ณ มหาวิทยาลัยขอนแก่น	48
10 ถ่ายหลังการแสดงต่อหน้าพระที่นั่งของสมเด็จพระบรมราชินีกับสมเด็จพระบรม โอรสาธิราชฯ ด้วยการเป็นนักแสดงเดินทางไปแสดงร่วมกับคุณหญิงเดมออน โดยครูเอกชัย ไก่แก้ว ยืนถัดไปทางขวามือของสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ คนที่ 1	49
11 การแสดงหน้าพระพักตร์ เรื่อง minuet โดยครูเอกชัย ไก่แก้วรับบทนักแสดงนำ ต้นคู่ ณ โรงละครแห่งชาติ	49
12 สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ มีพระมหากษัตริย์คุณโปรดเกล้าฯแสดงความ ยินดีด้วยการสัมผัสมือกับครูเอกชัย ไก่แก้ว	50
13 ครูเอกชัย ไก่แก้ว เมื่อครั้งได้รับเชิญให้แสดงบัลเลต์ต่อหน้าพระพักตร์ ในบทบาท ของพรานบุญจากบัลเลต์ไทยประกอบบทเพลงพระราชนิพนธ์เรื่อง มโนห์รา	50
14 ครูเอกชัย ไก่แก้ว รับบทท้าวทุมราช ในการแสดงบัลเลต์เฉลิมพระเกียรติเรื่อง มโนห์รา	51

15	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริมงคล นาฎยกุล เป็นนักแสดงนำชายบัลเลต์	53
16	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริ มงคล นาฎยกุล สมัยยังเป็นนักแสดงบัลเลต์อาชีพ โดยแสดงร่วมกับสถาบัน Dance Center กรุงเทพมหานคร	62
17	การแสดงบัลเลต์ครั้งแรกของผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริมงคล นาฎยกุล	63
18	การซ้อมบัลเลต์ของผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริมงคล นาฎยกุล	62
19	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริมงคล นาฎยกุลเป็นนักแสดงนำชายบัลเลต์ ซึ่งแสดงให้เห็น สรีระที่สมส่วนเหมาะแก่การแสดงบัลเลต์ ภาพนี้คือการแสดงบัลเลต์แบบเด่นคู่ใน ฉากหนึ่งของบัลเลต์เรื่อง เลอร์คอสแซ	64
20	ถ่ายภาพร่วมหลังการแสดงต่อหน้าพระที่นั่งถ่ายภาพร่วมหลังการแสดงต่อหน้า พระที่นั่งของสมเด็จพระบรมราชินีกับสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ ด้วยการเป็น นักแสดงเดินทางไปแสดงร่วมกับคุณหญิงเดมอน โดยผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริมงคล นาฎยกุล ยืนถัดไปทางขวามือของสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ คนที่ 2	65
21	การแสดงช่วงหนึ่งในบัลเลต์เรื่องเอกของโลกที่ชื่อว่า Don Quixote	65
22	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริมงคล นาฎยกุลรับบทนักแสดงนำภาคสวรรค์ในการแสดง บัลเลต์เฉลิมพระเกียรติเรื่อง มโนห์รา	66
23	การซ้อมคลาสบัลเลต์โดยมีผู้สอนคือ Khunying Genevieve Lespagnol Damon	66
24	ดร.พีระ พันลูกท้าวเป็นนักแสดงนำชายบัลเลต์	68
25	การแสดงบัลเลต์ไทยสืบสายวัฒนธรรม โดยศูนย์สังคีตคีวี ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ครั้งที่ 775 ณ มหาวิทยาลัยขอนแก่น	76
26	การแสดงบัลเลต์ เนื่องในงานการแสดงร้อง เล่น เต้นระบำ การกุศล ครั้งที่ 5 เรื่อง ลูกเป็ดขี้เหร่ 2006 และ สวอนเลค (เจ้าหญิงหงส์ขาว) องค์กรที่ 2	76
27	การแสดง ร้อง-เล่น-เต้น-ระบำ การกุศล ครั้งที่ 7 นำเสนอบัลเลต์ ควบ 2 เรื่อง “ปีเตอร์แพน 2008” และ “ลา บายาแดร์”	77
28	ภาพถ่ายเพื่อลงสู่อัลบั้มแสดงบัลเลต์ที่เชียงใหม่บัลเลต์	78
29	ภาพการแสดงบัลเลต์เรื่อง ปลาบู่ทอง ครั้งที่ 2 ณ โรงละครกรุงเทพฯ ปี 2547	79
30	การแสดงบัลเลต์ เนื่องในงานการแสดงร้อง เล่น เต้นระบำ การกุศล ครั้งที่ 6 เรื่อง “เจ้าหญิงนิทรา และ มโนราห์แฟนตาซี”	80
31	ภาพสมัยอาจารย์ชิตพล เปลี่ยนศิริเป็นนักแสดงนำชายบัลเลต์ ซึ่งแสดงให้เห็นสรีระ ที่สมส่วนเหมาะแก่การแสดงบัลเลต์	82
32	อาจารย์ชิตพล เปลี่ยนศิริ กับการเต้นคู่ โดยตัดตอนมาจากฉากหนึ่งในเรื่อง Swan Lake	85

33	อาจารย์ชิตพล เปลี่ยนศิริ ขณะเต้นคู่ในการแสดงบัลเลต์ Pa De Deux	86
34	อาจารย์ชิตพล เปลี่ยนศิริ รับบทการแสดงเป็นนักแสดงนำในเรื่อง La Sylphide	86
35	อาจารย์ชิตพล เปลี่ยนศิริ กับการเต้น pa de deux บัลเลต์ เรื่อง Sleeping Beauty 2012	87
36	การแสดงบัลเลต์คลาสสิกแบบครบองค์ เรื่อง “Romeo & Juliet”	87
37	การแสดงบัลเลต์ เรื่อง Swan Lake โดยอาจารย์ชิตพล เปลี่ยนศิริ รับบทเป็นเจ้าชาย	88
38	คุณพัลลภ นามโสม เป็นนักแสดงนำชายบัลเลต์ ซึ่งแสดงให้เห็นสรีระที่สมส่วน เหมาะแก่การแสดงบัลเลต์	90
39	คุณพัลลภ นามโสม ครู และนักแสดงบัลเลต์อาชีพ	94
40	คุณพัลลภ นามโสม แสดงบัลเลต์ pa de deux กับคุณยูโกะ จัดโดยสถาบัน Bangkok City Ballet	94
41	การแสดงบัลเลต์คลาสสิกแบบครบองค์ เรื่อง Romeo & Juliet	95
42	ภาพการแสดงร่วมของคุณพัลลภ นามโสม(ฝั่งขวาสุดของผู้อ่าน) ในการแสดง ละครเพลง เรื่อง ทวิภพ เดอะมิวสิคัล	95
43	คุณพัลลภ นามโสม ขณะแสดงที่ในงาน World Exposition Shanghai China 2010 งานแสดงนิทรรศการระดับนานาชาติ ซึ่งจะจัดขึ้น ณ นครเซี่ยงไฮ้ สาธารณรัฐ ประชาชนจีน ระหว่างวันที่ 1 พฤษภาคม ถึง 31 ตุลาคม 2553 รวมระยะเวลา 184 วัน (6 เดือน)	96
44	คุณพัลลภ นามโสม ขณะเต้นคู่อย่างได้อารมณ์กับคุณยูโกะนักบัลเลต์หญิง ระดับชั้นครูแนวหน้าของเมืองไทย ในงาน BCB Contemporary Dance 2010 เมื่อวันที่ 23-24 ธันวาคม2010 จัดโดย Bangkok City Ballet รอบเวลา 19:30 น. ณ หอประชุมเล็ก ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย	97
45	ปัจจัยสู่ความสำเร็จของนักบัลเลต์ชาย	107

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

บัลเลต์ คือ การเต้นรำในเชิงการละคร ชนิดหนึ่งที่พัฒนาขึ้นในยุโรปตะวันตก ระหว่างปีคริสต์ศักราช 1300-1600 การเต้นบัลเลต์ไม่จำเป็นที่จะต้องเต้นบนปลายเท้าเสมอไป เพียงแต่การเต้นบนปลายเท้าโดยสวมรองเท้าหัวตัด ปลายแข็งที่เรียกว่า Point Shoe เป็นลักษณะเด่นของการเต้นบัลเลต์ ท่าเคลื่อนไหว ทิศทาง การจัดองค์ประกอบของร่างกายในการเต้นบัลเลต์จะมีข้อกำหนดเฉพาะ ซึ่งการเคลื่อนไหวร่างกายของผู้ที่เต้นจะต้องทำให้ได้ถูกต้องตามระเบียบแบบแผนของท่าทักษะนั้นๆ จึงจะถือว่าเต้นได้ ชื่อท่าบัลเลต์ส่วนมากจะเป็นภาษาฝรั่งเศส¹ ยุคสมัยของบัลเลต์แบ่งได้ 2 ยุค ได้แก่ บัลเลต์โรแมนติก ลักษณะพิเศษหรือจุดเด่นของบัลเลต์ในรูปแบบนี้ คือ นักบัลเลต์หญิงจะมีความโดดเด่นและมีบทบาททางการแสดงมากกว่านักบัลเลต์ชายอาจกล่าวได้ว่ายุคนี้เป็นยุคทองของนักบัลเลต์หญิงเลยทีเดียว นอกจากนี้สิ่งหนึ่งที่เป็นจุดเด่นที่สำคัญอีกประการหนึ่ง คือ เรื่องราวหรือวรรณกรรมที่ใช้ในการแสดงจะเป็นเรื่องราวเหนือธรรมชาติที่จะพรรณนาถึงความรัก จิตวิญญูณ สิ่งที่เป็นไปไม่ได้ สิ่งเพื่อฝัน และจินตนาการ อาทิบัลเลต์เรื่อง ลาซิลฟิด จีเซล เป็นต้น ยุคต่อมาคือ บัลเลต์คลาสสิก เป็นพัฒนาการของบัลเลต์โรแมนติกที่องค์ประกอบทุกอย่างที่มีอยู่ในบัลเลต์โรแมนติกได้รับการพัฒนาให้มีความทันสมัยมากขึ้นไม่ว่าจะเป็นเรื่องราววรรณกรรมที่ใช้ในการแสดง เครื่องแต่งกายของนักแสดง ฉากไฟ แสงสี ตลอดจนการฝึกปฏิบัติในการทำระบวนท่าเทคนิคที่มีความพิสดารความซับซ้อนยากต่อการปฏิบัติ² ในยุคบัลเลต์คลาสสิกนี้ท่าเทคนิคต่างๆ เกิดขึ้นมากมายและแบ่งแยกระหว่างชายหญิงให้มีความชัดเจนในรูปแบบการเต้นมากยิ่งขึ้น บทบาทของนักบัลเลต์ชายจึงมีความสำคัญมากในด้านการใช้ท่าเต้นที่มีเทคนิคที่ยากแสดงถึงพลังกำลัง เช่น การกระโดด การหมุนตัว การกระโดดพร้อมหมุนตัว การทำเทคนิคขั้นสูงที่รวดเร็วและน่าตื่นเต้น พลังกำลังในการประคับประคองนักบัลเลต์หญิง การประคองการหมุนของนักบัลเลต์หญิงให้อยู่ในอ้อมแขน เป็นต้น

เมื่อประเทศไทยเริ่มรู้จักบัลเลต์และได้ขยายตัวอย่างแพร่หลาย ในยุคแรกเริ่มคือ พ.ศ. 2477 ขณะที่พลตรีหลวงวิจิตรวาทการ ได้รับตำแหน่งเป็นอธิบดีกรมศิลปากร ได้ดำเนินการจัดตั้งโรงเรียนนาฏดุริยางคศาสตร์ ซึ่งต่อมาในภายหลังได้กลายมาเป็นวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดกรมศิลปากร สาขานาฏศิลป์สากลหรือบัลเลต์ซึ่งเป็นหนึ่งในวิชาเอกขณะนั้น ยุคต่อมาคือ พ.ศ. 2497 กับการเข้ามา มีบทบาทของคุณหญิงเจนเวียฟ เลสปันยอล เดมอน สู่การพัฒนาวงการบัลเลต์ประเทศไทย อันจะถือเป็นการเริ่มต้นสู่ความรุ่งเรืองของวงการบัลเลต์ก็ว่าได้ เนื่องจาก ท่านผู้หญิงทัศนีย์ บุญยคุปต์ ซึ่งดำรงตำแหน่งอาจารย์ใหญ่โรงเรียนจิตรลดาในขณะนั้นได้มาพบคุณหญิงเดมอน เพื่อแจ้งว่า สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถทรงมีพระประสงค์ที่จะให้สมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอเจ้าฟ้าอุบลรัตน์

¹ สุรพล วิรุฬห์รักษ์ ราชบัณฑิต. วิวัฒนาการนาฏศิลป์ไทยในกรุงรัตนโกสินทร์ พ.ศ. 2325-2577. 2543.

² พระ พันลูกท้าว. Inside Western Dance. 2547. หน้า 60 - 61.

ราชกัญญา และพระสหายได้ทรงศึกษาบัลเลต์กับคุณหญิงเดมอน³ และต่อมาก็ได้มีการผลิตงาน การแสดงบัลเลต์หน้าพระที่นั่งโดยมีคุณหญิงเดมอนเป็นผู้แสดงหรือออกแบบและดูแลการแสดง จากนั้น บัลเลต์ก็เติบโตเป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายมากขึ้นมีการกระจายตัวไปสู่ต่างจังหวัด และมีการแสดงบัลเลต์ เกิดขึ้นมามากมายหลายชุดการแสดง หลายสถานที่แสดงอย่างต่อเนื่อง ซึ่งปัจจุบันบัลเลต์นั้นก็มิได้อยู่ทั้ง ทางภาครัฐและเอกชน

หากกล่าวถึงนักเต้นหรือนักแสดงบัลเลต์ซึ่งเป็นอาชีพหนึ่งที่ประกอบวิชาชีพอย่างสุจริต แต่เมื่อมองเข้าไปสู่สังคมไทยเราแล้วยังพบกับค่านิยมที่ว่า อาชีพเต้นกินรำกิน ซึ่งในยุคสมัยเริ่มแรก ของบัลเลต์ พลตรีหลวงวิจิตร วาทการ ท่านเคยเขียนในประวัติว่า “โรงเรียนนาฏดุริยางคศาสตร์แห่งนี้ ได้ตั้งขึ้นท่ามกลางมรสุมแห่งการนินทาว่าร้าย การโจมตีทุกทิศทุกทางในหนังสือพิมพ์เกือบทุกฉบับ เพราะตั้งแต่เกิดมาเป็นประเทศไทยก็ไม่เคยมีโรงเรียนชนิดนี้งานเต้นกินรำกินถือว่าเป็นงานชั้นต่ำแม้จะรู้ กันว่ามีอยู่ในนานาประเทศที่เจริญแล้วก็ยังเห็นกันอยู่ว่าไม่เหมาะสมสำหรับประเทศเรา”⁴ และค่านิยมนี้ ก็ยังแฝงอยู่ในสังคมไทยกระทั่งปัจจุบันนี้

แม้ว่าบัลเลต์จะเติบโต แพร่กระจายจากเมืองหลวงไปสู่จังหวัดต่างๆและเป็นที่รู้จักมากขึ้น แต่กระนั้นก็ยังมีความขัดแย้งกันระหว่างบัลเลต์กับค่านิยมไทย สังคมไทยยังมองว่าบัลเลต์เป็นศิลปะ ที่อ่อนช้อย สวยงาม และค่อนข้างไปด้วยกันได้ดีกับผู้หญิง หากผู้ชายหันมาเต้นบัลเลต์ก็มักจะถูกมองไป ในลักษณะแปลกแยก เบี่ยงเบนทางเพศ เพราะบัลเลต์ควรจะเป็นศิลปะการเต้นของผู้หญิง นั่นจึงทำให้ ผู้ชายไทยที่จะมาเรียนบัลเลต์มีน้อย และเมื่อหันมาประกอบอาชีพบัลเลต์ก็มีสิทธิ์ได้รับแรงกดดัน และความอึดอัดดังกล่าวจากสังคม

ผู้วิจัยเสนอแนะว่า การถูกสังคมไทยมองว่าบัลเลต์เป็นอาชีพเต้นกินรำกินเป็นอาชีพที่มีไว้ สำหรับผู้หญิง หากผู้ชายมาเต้นบัลเลต์ก็จะถูกมองไปต่างๆนานา ส่งผลต่อเหล่านักเต้นหรือนักแสดง บัลเลต์จากที่ผู้วิจัยได้คลุกคลีในวงการบัลเลต์มาเกือบ 10 ปี คือ นักบัลเลต์ชายในประเทศไทยเมื่อเทียบ สัดส่วนกับนักเต้นบัลเลต์หญิงแล้วถือว่ายังขาดแคลนอยู่มาก ซึ่งแท้ที่จริงแล้วบทบาทในการแสดงบัลเลต์ ในหลายๆเรื่อง จะให้ความสำคัญของนักบัลเลต์ชายไม่ยิ่งหย่อนไปกว่านักบัลเลต์หญิงเลย อีกทั้ง ดังจะ เห็นได้จากนักบัลเลต์ชายที่มีชื่อเสียงระดับโลกในประวัติศาสตร์บัลเลต์ อาทิ Vasilv Nijinsky นักบัลเลต์ ชายที่โดดเด่นในหมู่นักเต้นชายด้วยกันของคณะบัลเลต์ The Ballet Russes ในช่วงค.ศ. 1909 หรือ Rudolph Nureyev นักบัลเลต์ชาวรัสเซียที่ไปอยู่ฝรั่งเศส และสร้างชื่อเสียงในการเป็นนักบัลเลต์ชาย ที่เก่งทางทางด้านเทคนิคและอารมณ์ เขาคือนักเต้นบัลเลต์ที่โด่งดังมากในยุคนั้น เป็นต้น

อย่างไรก็ตามในประเทศไทยก็ยังมีผู้ชายที่สามารถดำรงอยู่ได้ด้วยวิชาชีพบัลเลต์นี้ได้ และเขา เหล่านี้ยังสามารถประสบความสำเร็จด้วยวิชาชีพบัลเลต์นี้ได้อีกด้วย จากความสำคัญดังกล่าวทำให้ ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาว่า การจะประสบความสำเร็จของนักบัลเลต์ชายในประเทศไทยนั้นมีเหตุปัจจัย อะไรบ้าง และเส้นทางชีวิตของพวกเขาเหล่านั้นดำเนินมาถึงความสำเร็จนั้นได้อย่างไร เพื่อเป็น

³ อรรถมาภรณ์ ชัยวิสุทธิ. ศึกษาพัฒนาการศิลปะการเต้นบัลเลต์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กรณีศึกษาโรงเรียน แก่นนครวิทยาลัย จังหวัดขอนแก่น. 2550. หน้า 11-12.

⁴ พลตรีหลวงวิจิตรวาทการ. รำลึก ๑๐๐ ปีพลตรีหลวงวิจิตรวาทการ:บทคัดสรรว่าด้วยชีวประวัติและผลงาน. ม.ป.ป.

แนวทางให้คนรุ่นหลังได้ทราบว่าวิชาชีพบัลเลต์ก็เป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่สามารถที่จะเลือกเพื่อสร้างความสำเร็จกับตัวเองหรือคนอื่นๆ ได้ต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาคุณลักษณะเด่นของนักบัลเลต์ชาย
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนักบัลเลต์ชาย

ขอบเขตของการวิจัย

กลุ่มนักบัลเลต์กรณีศึกษา หมายถึง กลุ่มที่มุ่งเน้นที่จะศึกษาเพื่อใช้ตอบวัตถุประสงค์ของงานวิจัยในครั้งนี้โดยมีคุณลักษณะตามเกณฑ์การคัดเลือกในกลุ่มนี้เป็น 4 ข้อ คือ

1. มีการแสดงบัลเลต์มาเป็นระยะเวลามากกว่า 15 ปี นับจากการเปิดตัวการแสดงบัลเลต์สู่สายตาสาธารณะชนครั้งแรก
 2. มีการแสดงหรือผลิตงานบัลเลต์สู่สาธารณชนอย่างต่อเนื่อง
 3. มีบทบาทสำคัญต่อวงการบัลเลต์ในห้วงเวลาหนึ่งในด้าน งานแสดง งานสร้างสรรค์ที่สำคัญ การพัฒนาวงการบัลเลต์ การศึกษา ทางด้านบัลเลต์ในประเทศไทย
 4. สามารถใช้บัลเลต์เป็นพื้นฐานส่วนสำคัญต่อวิชาชีพมาจนปัจจุบัน
- จากเกณฑ์ดังกล่าวสามารถคัดเลือกกรณีศึกษาได้ทั้งหมด 5 คน ได้แก่
- 4.1 ครูเอกชัย ไก่แก้ว
 - 4.2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริมงคล นาฎยกุล
 - 4.3 ดร.พีระ พันลูกท้าว
 - 4.4 อาจารย์ชิตพล เปลียนศิริ
 - 4.5 คุณพัลลภ นามโสม

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 1.1 วิทยานิพนธ์ประวัติศาสตร์นาฏศิลป์ระดับบัณฑิตศึกษาเรื่อง “ประวัติบัลเลต์ในประเทศไทย” ภาควิชานาฏศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2542 โดย สุพรรณิ บุญเพ็ง กล่าวถึง ประวัติบัลเลต์ การแพร่กระจายและการเจริญเติบโตของบัลเลต์ในประเทศไทยทั้งในกรุงเทพฯและสู่ต่างจังหวัด ทำให้เห็นว่าบัลเลต์มีพัฒนาการมาอย่างต่อเนื่องและยาวนานทั้งยังมีบทบาทสำคัญในวงราชสำนักในเรื่องของการใช้ศิลปะบัลเลต์เพื่อต้อนรับคณะทูตแขกจากต่างบ้านต่างเมือง
 - 1.2 วิทยานิพนธ์ เรื่อง “ศึกษาพัฒนาการศิลปะการเต้นบัลเลต์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือกรณีศึกษาโรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย จังหวัดขอนแก่น” ปีการศึกษา 2550 โดย อรรถมาภรณ์ ชัยวิสุทธิ กล่าวถึงการเข้ามาของบัลเลต์ในประเทศไทยครั้งแรกมี 2 ระลอก คือ

ยุคแรกเริ่มคือ พ.ศ. 2477 ได้มีการจัดตั้งโรงเรียนนาฏดุริยางคศาสตร์ ซึ่งต่อมาในภายหลังได้กลายมาเป็นวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดกรมศิลปากรสาขานาฏศิลป์สากลหรือบัลเลต์ซึ่งเป็นหนึ่งในวิชาเอกขณะนั้นยุคต่อมาคือ พ.ศ. 2497 กับการเข้ามามีบทบาทของคุณหญิงเจนเวียฟ เรสปีนยอล เดมอน สู่การพัฒนาวงการบัลเลต์ประเทศไทย

1.3 วิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาแนวโน้มเด็กนักเรียนชายที่ได้เรียนการเต้นบัลเลต์และจะยึดการเต้นบัลเลต์เป็นวิชาชีพในอนาคต” ภาควิชานาฏศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2538 โดย วิวรรธน์ ราชสุนทร ได้กล่าวถึงปัจจัยของเด็กนักเรียนชายที่จะยึดการเต้นบัลเลต์เป็นวิชาชีพในอนาคตว่าส่วนหนึ่งมาจากการได้เห็นแบบอย่างที่ดีเป็นแรงบันดาลใจสู่การหันมาเลือกอาชีพบัลเลต์อย่างจริงจัง

1.4 เอกสารประกอบการเรียน การสอน วิชา History of Dance ในส่วนของนาฏศิลป์ตะวันตกโดย พีระพันธ์ ลูกท้าว กล่าวถึง ประวัติการกำเนิดอันยาวนานของบัลเลต์ที่ถือกำเนิดขึ้นในยุโรปอยู่ในช่วงระหว่างยุค Renaissance หรือยุคสมัยฟื้นฟูศิลปวิทยาการ ประมาณ ค.ศ. 1300 1600 ณ ราชสำนักแห่งอิตาลีและฝรั่งเศส และยังคงกล่าวในลักษณะของการเต้นรำเป็นเครื่องบ่งชี้พื้นฐานทางความคิด การเคลื่อนไหวร่างกายตลอดจนลักษณะทางกายภาพของผู้แสดงในช่วงยุคสมัยนั้น

1.5 เอกสารประกอบการเรียน การสอน วิชา Western Dance เรื่อง “ Inside Western Dance ” โดย พีระพันธ์ ลูกท้าว กล่าวถึง บทบาทการแสดงของนักบัลเลต์ชายที่เริ่มมาให้ความสำคัญทัดเทียมกับนักบัลเลต์หญิงในยุคบัลเลต์คลาสสิก ซึ่งการเต้นของนักบัลเลต์ชายจะมีความสำคัญในด้านพลังกำลังในการยกนักบัลเลต์หญิงให้สูงเหนือศีรษะตน การประคับประคองการหมุนของนักบัลเลต์หญิงให้อยู่ในอ้อมแขน เทคนิคการเต้นที่กำลังทางการกระโดด การหมุนหรือการกระโดดพร้อมหมุนอย่างรวดเร็ว เป็นต้น

1.6 รวบรวมบทความศิลปะการแสดงโดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิรพงศ์ เสนไสย กล่าวถึงการแพร่กระจายบัลเลต์สู่ภาคอีสานคือมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ซึ่งผู้มีบทบาทต่อการสรรหาที่ปรึกษาเพื่อร่างหลักสูตรนาฏศิลป์ตะวันตก ครั้งนั้นประกอบด้วยอาจารย์อารีย์ สหเวชภัณฑ์ ผู้เชี่ยวชาญด้านบัลเลต์ ซึ่งสำเร็จการศึกษาบัลเลต์โดยตรงจากกรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ หรือ The Royal Academy of Dance, London. อีกทั้งท่านเป็นที่ปรึกษาหลักสูตรด้านบัลเลต์ให้แก่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยอีกด้วย นอกจากนี้ยังมีอาจารย์เอกชัย ไก่แก้ว อาจารย์จากโรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย จังหวัดขอนแก่น ผู้มีประสบการณ์ และได้รับการถ่ายทอดด้านบัลเลต์จาก คุณหญิงเจนเวียฟ เรสปีนยอล เดมอน ผู้ซึ่งเป็นสุดยอดนักบัลเลต์หญิงแห่งฝรั่งเศส ซึ่งได้ติดตามสามีมาพำนักอาศัย ณ ประเทศไทย เพื่อทำงานให้กับสถานทูตสหรัฐอเมริกา ประจำประเทศไทย ซึ่งคุณหญิงเจนเวียฟ เรสปีนยอล เดมอน มีบทบาทอย่างสูงต่อการเผยแพร่บัลเลต์ในราชสำนักไทยในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลปัจจุบัน รวมถึงอาจารย์ศิริมงคล นาฏยกุล บัณฑิตจากภาควิชานาฏศิลป์ตะวันตก คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปี พ.ศ. 2538 และสำเร็จการศึกษาระดับมหาบัณฑิต (ศศ.ม.) นาฏศิลป์ไทย จากคณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปี พ.ศ. 2546 ทั้ง 3 ท่าน ล้วนเป็นบรมครูแห่งวงการบัลเลต์ และเป็นผู้มีบทบาทในการร่างหลักสูตรนาฏศิลป์ตะวันตกประดับไว้ ณ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเสนอต่อทบวงมหาวิทยาลัยอนุมัติให้สามารถดำเนินการสอนได้ตามเกณฑ์มาตรฐาน トラบปัจจุบัน

2. ศึกษาจากข้อมูลภาคสนาม
 - 2.1 ข้อมูลภาคสนามโดยการสัมภาษณ์บุคคลที่เป็นกรณีศึกษา
 - 2.2 ข้อมูลภาคสนามโดยการสังเกตการณ์การแสดงของบุคคลที่เป็นกรณีศึกษา
 - 2.3 ข้อมูลภาคสนามโดยการเข้าไปมีส่วนร่วมการแสดงกับบุคคลที่เป็นกรณีศึกษา
3. นำข้อมูลที่ได้มาเรียบเรียง จัดหมวดหมู่ วิเคราะห์ และนำเสนอเป็นรูปเล่มสมบูรณ์

แผนการดำเนินการวิจัย

กิจกรรม	ระยะเวลา (เดือน) ปี 2556		
	ต.ค	พ.ย	ธ.ค
1. เสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์	↔		
2. ศึกษาค้นคว้าทางด้านเอกสาร	←		→
3. ออกแบบเอกสาร แบบสัมภาษณ์		↔	

แผนการดำเนินงานวิจัย (ต่อ)

กิจกรรม	ระยะเวลา (เดือน) ปี 2556											
	ม.ค	ก.พ	มี.ค	เม.ย	พ.ค	มิ.ย	ก.ค	ส.ค	ก.ย	ต.ค	พ.ย	ธ.ค
1. ออกภาคสนามเพื่อดำเนินการเก็บข้อมูล	←											→
2. ศึกษาและเรียบเรียงข้อมูล						←						→
3. วิเคราะห์ข้อมูลและเขียนวิทยานิพนธ์									←			→
4. ดำเนินการจัดพิมพ์เอกสาร												↔

แหล่งที่มาของข้อมูล

1. สำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
2. สำนักวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. ห้องสมุดคณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
4. สำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
5. เว็บไซต์อินเทอร์เน็ต

ระยะเวลาดำเนินการ

2 ปี 6 เดือน เริ่มตั้งแต่เดือนตุลาคม 2553 - เดือนธันวาคม 2556

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบแนวทางการพัฒนานักบัลเลต์ให้ประสบความสำเร็จ
2. ใช้เป็นแนวทางการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนบัลเลต์
3. ทราบแรงบันดาลใจ แนวคิดที่นักบัลเลต์นำมาใช้จนประสบความสำเร็จ
4. ทราบถึงอุปสรรคและการแก้ไขปัญหาของการเป็นนักบัลเลต์จนประสบความสำเร็จ
5. ทราบถึงการนำความสามารถอะไรของตัวนักบัลเลต์มาใช้นำไปสู่ความสำเร็จ
6. ทราบทิศทางการผลิตนักบัลเลต์เพื่อตอบสนองผู้ซื้อ
7. เพิ่มทางเลือกของวิชาชีพให้กับผู้สนใจ

นิยามศัพท์เฉพาะ

ความสำเร็จ หมายถึง นักบัลเลต์ชายไทยที่มีคุณลักษณะตามเกณฑ์ 4 ข้อ คือ

1. มีการแสดงบัลเลต์มาเป็นระยะเวลามากกว่า 15 ปี นับจากการเปิดตัวการแสดงบัลเลต์สู่สายตาสาธารณชนครั้งแรก

2. มีการแสดงหรือผลิตงานบัลเลต์สู่สาธารณชนอย่างต่อเนื่อง

3. มีบทบาทสำคัญต่อวงการบัลเลต์ในห้วงเวลาหนึ่งในด้าน งานแสดง งานสร้างสรรค์ที่

สำคัญ

4. การพัฒนางานบัลเลต์ การศึกษา ทางด้านบัลเลต์ในประเทศไทย สามารถใช้บัลเลต์เป็นพื้นฐานส่วนสำคัญต่อวิชาชีพมาจนปัจจุบัน

นักบัลเลต์ชาย หมายถึง ผู้ชายที่สามารถเต้นบัลเลต์ได้เป็นอย่างดี โดยมองจากรูปร่าง ลักษณะ บุคลิกภาพ ท่วงท่า ลีลา เทคนิคต่างๆในเชิงการเต้น ตลอดจนการสื่อความหมายอารมณ์ บทบาทที่ได้รับในเชิงการแสดงบัลเลต์ ทั้งนี้ยังหมายรวมถึงความสามารถทางการถ่ายทอดองค์ความรู้ ทักษะ เทคนิค การเต้นบัลเลต์

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในส่วนของบทนี้จะได้กล่าวถึงวรรณกรรม แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างโอกาส แนวโน้ม ทางเลือกที่ใกล้เคียงในการตอบวัตถุประสงค์ของงานวิจัยโดยที่อ้างอิงกรอบแนวคิดใหญ่ของงานวิจัย

ประวัติความเป็นมาของบัลเลต์

บัลเลต์ถือกำเนิดขึ้นในยุโรปอยู่ในช่วงระหว่างยุค Renaissance หรือยุคสมัยฟื้นฟูศิลปวิทยาการประมาณ ค.ศ 1300-1600 ณ ราชสำนักแห่งอิตาลีและฝรั่งเศส ครอบครัวของพวกขุนนาง ราชสำนักอิตาลีจะมีชีวิตความเป็นอยู่ที่มีความละเอียดล่อ ประณีตในชีวิตประจำวัน อาทิ การแต่งกาย การสนทนา จะมีความเอาใจใส่เป็นพิเศษและมีลักษณะของความเป็นชนผู้ดีแห่งราชสำนักปรากฏอยู่เสมอ ทั้งชายและหญิงจนกลายเป็นที่นิยมอย่างมากในยุคสมัยนั้น⁵ การเต้นบัลเลต์ในยุคแรก ปลายศตวรรษที่ 14 ถูกจัดการแสดงขึ้นเพื่อสร้างความสนุกสนานในหมู่ขุนนางชั้นสูงในราชสำนักที่มีการจัดประชุมสังเวย ซึ่งจะมีการจัดงานเลี้ยงรับรองในลักษณะที่มีความหรูหรา ฟุ่มเฟือย การประดับตกแต่งสถานที่นั้นจะมีการประณีต ละเอียดล่อวิจิตรบรรจง รวมถึงการจัดการแสดงที่สัมพันธ์กับเมนูอาหารที่จะรับประทานเช่น การแสดงชุด “The Story of Jason and Golden Fleece” เป็นการกล่าวถึง เจสันผู้กล้าหาญของชาวกรีกโรมัน เดินทางไปค้นหาขนแกะทองคำ ก่อนที่จะเสริฟอาหาร คือ เนื้อแกะย่าง และการแสดงศิลปะประเภทต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นดนตรี ภาพเขียน กาพย์กลอน ปรากฏขึ้นในสิ่งที่น่าตื่นตาตื่นใจ เพื่อให้เหมาะสมฐานันดรศักดิ์ของเหล่าขุนนางราชสำนัก ศิลปะการเต้นบัลเลต์ ถึงแม้ว่าบัลเลต์จะเริ่มขึ้นในประเทศอิตาลี แต่ประเทศที่พัฒนาทำให้บัลเลต์กลายเป็นศิลปะที่เป็นที่นิยม คือ ประเทศฝรั่งเศส จากหลักฐานที่ปรากฏสืบมาได้ชื่อเรื่อง “Le Ballet Comique de la Rein” (The Queen’s Ballet Comdy) การแสดงในครั้งนั้นโดย Balthazar de Beaujoyeux นักไวโอลิน แสดงร่วมกับเหล่าขุนนางราชสำนักแห่งพระนาง Catherine de medicis ซึ่งเป็นการแสดงบนเวทียกพื้นในท้องพระโรงและผู้ชมการแสดงจึงชมอยู่โดยรอบเวทีในลักษณะที่นั่งที่ทำเป็นระเบียบยาว 3 ทิศทาง แบบในโรงมหรสพ และสามารถชมการแสดงได้จากชั้นบนของท้องพระโรง การแสดงจึงเน้นในเรื่องของการแปรแถวเป็นสำคัญ มักมีการใช้บทกวีและดนตรีประกอบการเต้นรำ บัลเลต์ในราชสำนักฝรั่งเศสส่วนใหญ่จะประกอบด้วยฉากของการเต้นรำที่มีเนื้อเรื่องน้อยที่สุดเนื่องจากจากการออกแบบเพื่อให้ความบันเทิงของคนชั้นสูงเป็นหลัก ความนิยมในศาสตร์และศิลป์แห่งบัลเลต์ก็ได้แพร่กระจายไปทั่วทั้งยุโรป ขณะที่บัลเลต์อยู่ในฝรั่งเศส ได้รับความนิยมสูงสุดโดยเฉพาะอย่างยิ่งในสมัยของพระเจ้าหลุยส์ที่ 14 แห่งฝรั่งเศส พระองค์ได้สนพระทัยฝึกหัดการแสดงชนิดนี้ โดยมีพระราชครูสอนเต้นรำส่วนพระองค์

⁵Joan Cage. Dance through History. 1989. p. 51

ชื่อ Pierre Beauchamp และ Beauchamp ผู้นี้คือผู้แรกที่กำหนดท่าแม่บทของบัลเลต์ให้เป็นแม่ฉบับที่ชัดเจน ตามพระราชดำริของพระเจ้าหลุยส์ที่ 14 นอกจากนี้พระเจ้าหลุยส์ที่ 14 ทรงให้มีการจัดสร้างสถาบันการเรียน การสอน เต็มร่ำขึ้นเป็นแห่งแรกของโลก ชื่อว่า Academie Royal de Danse ซึ่งปัจจุบันเป็นที่รู้จักกันในนาม The Paris Opera จากความตึงตาประทับใจในความยิ่งใหญ่ของฉาก เสื้อผ้า ดนตรีและเทคนิคทางการเต้นของนักบัลเลต์คลาสสิกที่พัฒนาขึ้นเรื่อย ๆ จนทำให้เริ่มมีการใช้ รองเท้าปลายเท้า สำหรับนักบัลเลต์หญิง(Ballerina) เรียกว่า Toe Shoes และมีการสวมกระโปรงสั้น เรียกว่า Tutu Classic ส่วนกระโปรงยาวรูปทรงคล้ายระฆังคว่ำ เรียกว่า Tutu Romantic โลกแห่งความงามแห่งความงามในศิลปะบัลเลต์สู่ความนิยมของคนทั่วโลก ดังเช่น ในอเมริกา George Balanchine เป็นผู้สร้างรากฐานการเกิดคณะบัลเลต์ประจำชาติอเมริกันขึ้นเป็นคณะแรก คือ คณะ New York City Ballet ในขณะที่ในอังกฤษ มาตาม Ninette de Valois ดาราบัลเลต์หญิงผู้ยิ่งใหญ่ ได้ก่อตั้งคณะบัลเลต์ประจำชาติอังกฤษขึ้นเรียกว่า คณะ The Royal Ballet ภายใต้การอุปถัมภ์จากราชวงศ์แห่งอังกฤษ⁶

นักบัลเลต์ชายระดับโลก

Rudolf Nureyev⁷

Rudolf Khametovich Nureyev (ช่วงชีวิตของเค้าคือ 17 มีนาคม ค.ศ.1938-6 มกราคม ค.ศ.1993) เป็นนักบัลเลต์คนหนึ่งที่มีชื่อเสียงโด่งดังที่สุดของศตวรรษที่ 20 ผู้แสดงศิลปะการเต้นบัลเลต์อันงดงามของนักบัลเลต์ชายซึ่งครั้งหนึ่งนักบัลเลต์ชายเป็นเพียงผู้เต้นที่สนับสนุนนักบัลเลต์หญิง

Nureyev เดิมเป็นพลเมืองของสหภาพโซเวียต เค้าเกิดบนรถไฟ Trans-Siberian ใกล้ อีร์คุตสไซบีเรีย สหภาพโซเวียต จากที่แม่พาเขาและน้องสาวไปชมการแสดงบัลเลต์ เขาก็หลงรักการเต้นรำเมื่อได้ชมการแสดงบัลเลต์ครั้งแรกในชุดการแสดง "Song of the Cranes" จากนั้น Nureyev ก็เริ่มฝึกการเต้นรำโดยเริ่มจากการเต้นพื้นบ้านต่อมาจึงมาเป็นบัลเลต์ Nureyev เป็นเด็กฉลาดและมีความรักในการเต้นรำ เมื่อหันมาทางการเต้นบัลเลต์เค้าก็ได้ถูกคัดเลือกเข้าไปเป็นนักเต้นใน Bolshoi ballet company แต่เค้าก็ได้เลือกอยู่กับ Kirov Ballet school เพราะคิดว่าเป็นโรงเรียนที่ดีที่สุดของเขา ในช่วงนั้นเป็นช่วงปัญหาขุคสงครามโลกครั้งที่สอง การจะไปแสดงบัลเลต์ที่ต่าง ๆ จึงไม่ค่อยราบรื่นนัก เมื่อปี ค.ศ. 1955 อายุ 17 เมื่อ Nureyev ได้ทำงานกับ Leningrad Choreographic School ที่เป็นโรงเรียนภาควิชาของ Kirov Ballet

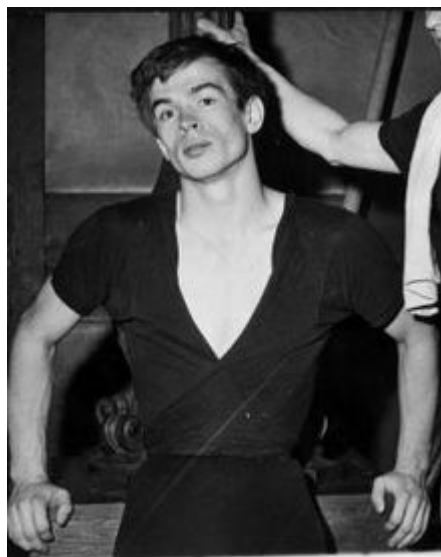
Nureyev เต้นอย่างต่อเนื่องอยู่กับ Kirov Ballet ในสามปีของเขาเต้นให้กับ Kirov Ballet ถึงสิบห้าบทบาทโดยมักจะจับคู่กับ Ninel Kurgapkina มาตลอด เขาเขากลายเป็นนักเต้นคนหนึ่งของสหภาพโซเวียตที่ดีที่สุดที่รู้จักกันดีในฐานะนักเต้นบัลเลต์ และได้รับอนุญาตให้เดินทางออกสหภาพโซเวียต เพื่อไปเต้นในเวียนนาที่เทศกาลเยาวชนนานาชาติ

⁶ พิระพัน ลูกท้าว. Inside Western Dance. ม.ป.ป. หน้า 17.

⁷ ประวัตินักบัลเลต์โลก. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :http://en.wikipedia.org/wiki/Rudolf_Nureyev. 16 กันยายน

ปลายปี ค.ศ. 1950 Kirov Ballet กำลังเตรียมจะไปทัวร์ยุโรป Nureyev ไม่ได้ถูกเลือกให้ไปแสดงที่นั่น เพราะทัศนคติไม่ลงรอยกันกับรัฐบาลโซเวียต อย่างไรก็ตามในปี 1961 นักเต้นชายชั้นนำ Kirov Ballet คือ Konstantin Sergeyev ได้รับบาดเจ็บจึงได้ให้ Nureyev มาแทนที่เขาในการทัวร์ยุโรปของ Kirov Ballet ในปารีส และการแสดงของเขาสร้างความอัศจรรย์แก่ผู้ชมอย่างมาก ต่อมาเมื่อวันที่ 16 มิถุนายน ค.ศ.1961 Rudolf Nureyev ได้ลงนามต้นบัลเลต์กับ Grand Ballet du Marquis de Cuevas โดยมีคู่เต้นคือ Nina Vyroubova และได้เดินทางทัวร์แสดงที่เดนมาร์กเขาได้พบกับ Erik Bruhn ที่พระราชวังเดนมาร์กและเขาก็มาเป็นเพื่อนสนิทที่สุดของ Nureyev

ภาพประกอบ 1 Rudolf Nureyev ขณะลี้ภัยการเมืองจากสหภาพโซเวียต ปี ค.ศ. 1961

การปรากฏตัวครั้งแรกของ Nureyev ในสหราชอาณาจักรที่ Matinee ballet ซึ่งจัดโดย The Royal Ballet และเต้นคู่กับนักบัลเลต์หญิงที่มีชื่อเสียงคือ Dame Margot Fonteyn การแสดงครั้งนั้นถูกจัดขึ้นในความช่วยเหลือของ Royal Academy of Dance เขาได้เต้น Poeme Tragique ทั้งยังเต้นแสดงเดี่ยวที่ออกแบบท่าเต้นโดย Frederick Ashton และแสดง Black Swan Pas de Deux จาก Swan Lake

ต่อมา Dame de Valois Ninette เสนอสัญญาให้ Nureyev เข้าเป็นนักเต้นบัลเลต์ในบทพระเอกอยู่ที่คณะ Royal Ballet และเขาได้ปรากฏตัวการแสดงครั้งแรกกับคณะ Royal Ballet ในการแสดงเรื่อง *Giselle* โดยเต้นคู่กับ Margot Fonteyn เมื่อวันที่ 21 กุมภาพันธ์ ค.ศ.1962 Nureyev เป็นนักบัลเลต์อยู่ที่คณะ Royal Ballet จนถึงปี ค.ศ.1970 เขาได้เลื่อนเป็นศิลปินหลักและเริ่มตระเวนแสดงบัลเลต์ยังต่างประเทศ Nureyev ยังคงเป็นนักแสดงบัลเลต์อยู่ประจำกับคณะ Royal Ballet กระทั่ง ค.ศ.1980 เขาจึงย้ายไปอยู่กับคณะ Paris Opera Ballet

ที่มา : โดยคณะ The Royal Ballet ที่เมือง London ปี ค.ศ. 1963

ภาพประกอบ 2 Nureyev และ Margot Fonteyn แสดงบัลเลต์เรื่อง The Kingdom of the Shades ออกแบบท่าเต้นโดย Petipa และ Minkus

Nureyev และ Margot Fonteyn ทั้งสองเป็นคู่เต้นด้วยกันอย่างยาวนานอยู่กับคณะ Royal Ballet ผลงานล่าสุดของพวกเขาคือการเต้น Baroque Pas de Trois ในวันที่ 16 กันยายน ค.ศ. 1988 ทั้งคู่แสดงบัลเลต์ด้วยกันหลายเรื่อง อาทิ Romeo and Juliet, Les Sylphides, Swan Lake เป็นต้น

Nureyev ยังเต้นคู่กับนักบัลเลต์หญิงชั้นนำหลายอีกหลายคน เขาได้เต้นคู่กับ Prima Ballerina Assoluta Eva Evdokimova พวกเขาปรากฏตัวครั้งแรกร่วมกันในการแสดงชุด La Sylphide ในปี ค.ศ.1971 และในปี 1975 เขาเลือกเธอให้แสดงเป็น เจ้าหญิงในการแสดงละครเรื่อง Sleeping Beauty ในงาน London Festival Ballet

นอกจากการแสดงบัลเลต์ที่โรงละครแล้ว ยังมีการแสดงบัลเลต์ที่ผลิตออกมาทางสื่อภาพยนตร์ที่ Nureyev เป็นนักแสดงนำหรือพระเอกของเรื่อง อาทิ ปี ค.ศ.1962 เรื่อง Les Sylphides, ค.ศ.1972 เรื่อง Don Quixote เป็นต้น

ในปี ค.ศ. 1983 เขาได้รับการแต่งตั้งผู้อำนวยการ Paris Opera Ballet เขาก็ยังคงเต้นรำและส่งเสริมสนับสนุนนักเต้นบัลเลต์รุ่นใหม่ตลอดมาจนถึงปี ค.ศ. 1989 มีนักเต้นบัลเลต์ที่อยู่ในความดูแลของ Nureyev อาทิ Sylvie Guillem, Isabelle Guérin, Manuel Legris, Elisabeth Maurin, Élisabeth Platel, Charles Jude, and Monique Loudieres

ที่มา : โดย Allan Warren

ภาพประกอบ 3 Nureyev ในห้องแต่งตัวในปี ค.ศ. 1974 ภาพโดย Allan Warren

Rudolf Nureyev เสียชีวิตด้วยโรคร้าย เขามีอายุได้ 54 ปี โดยฝากผลงานชิ้นสุดท้ายไว้คือ การแสดงชุด La Bayadère ออกแบบท่าเต้นโดย Marius Petipa ในปี ค.ศ.1992 อย่างไรก็ตาม Nureyev ได้สร้างอิทธิพลต่อวงการโลกบัลเลต์ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อทัศนคติที่มีต่อนักเต้นชายและการผลิตท่าเต้นที่จะให้ความสำคัญในบทบาทนักเต้นชายมากขึ้น อิทธิพลสำคัญอีกประการหนึ่งคือการสร้างสรรค์บัลเลต์ที่ตรงตามของ Nureyev ทั้งแบบคลาสสิกและแบบบัลเลต์สมัยใหม่ขึ้นทำให้บัลเลต์เกิดความเฟื่องฟูในยุคนั้น

ที่มา : ภาพโดย Akomena

ภาพประกอบ 4 หลุมฝังศพของ Rudolf Nureyev ใน Sainte-Geneviève-des-Bois รับการออกแบบโดย Ezio Frigerio ดำเนินการในกระเบื้องโมเสค

ความเป็นมาของบัลเลต์ในประเทศไทย

ศิลปะการเต้นบัลเลต์มีการขยายอิทธิพลมายังประเทศไทย จากหลักฐานทางประวัติศาสตร์ที่ปรากฏในจดหมายเหตุต่างๆ ทั้งที่เขียนโดยชาวไทย และชาวต่างประเทศ เป็นที่ชัดเจนว่าคนไทยได้มีการติดต่อค้าขายกับประเทศต่างๆ ทั่วโลกในสมัยกรุงศรีอยุธยา อาทิ ชาวอินเดีย จีน ญี่ปุ่น โปรตุเกศ และชาวยุโรป อีกหลายประเทศที่เดินทางเข้ามาโดยทางเรือ ในสมัยนั้นมีชาวต่างชาติเข้ามาค้าขายมากกว่าล้านคน แต่จากหลักฐานการเสียภาษีของชาวยุโรปและอเมริกาเหนือที่เข้ามาอยู่อาศัยในกรุงศรีอยุธยานั้น มีประมาณ 1,000 คน สมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช (พ.ศ. 2200-2231) ในปี พ.ศ. 2231 พระเจ้าหลุยส์ที่ 14 แห่งฝรั่งเศสได้ส่งทูตจากราชสำนักคือ ม.เซอร์วาลิแอร์ เดอโซมองต์ เข้าเฝ้าพระนารายณ์มหาราชเพื่อถวายสาส์นเจริญสัมพันธไมตรี และจากบันทึกของ เจษฎาจารย์ ฟ. ฮีแล แห่งโรงเรียนอัสสัมชัญ เรื่องโกษาปานไปประเทศฝรั่งเศส ได้กล่าวว่าพระยาโกษาปานได้ไปประเทศฝรั่งเศสในช่วงประมาณปี พ.ศ. 2229 ในครั้งนั้นเจ้าพระยาโกษาปานได้ดูละครโอเปร่าเรื่องธิดาพระสมุทร บัลเลต์เป็นที่นิยมกันมากในฝรั่งเศสขณะนั้นเพราะได้มีการนำการแสดงบัลเลต์มาแสดงร่วมกับละครโอเปร่าเรียกว่า โอเปร่าบัลเลต์ ซึ่งได้มีการบันทึกไว้ในหนังสือของนักบัลเลต์ชาวฝรั่งเศส ชื่อ Raoul Feuillet ว่าการแสดงโอเปร่า-บัลเลต์ ในสมัยนั้นมีการเน้นการร้องเพลงและการเต้นรำพอ ๆ กัน แต่ถึงจึ่งน่าจะเป็นไปได้ที่พระยาโกษาปานจะได้ดูการแสดงบัลเลต์ที่อยู่ในโรงละครโอเปร่าด้วย แต่ถึงแม้ว่าเจ้าพระยาโกษาปานจะได้ดูการแสดงบัลเลต์ที่อยู่ในโรงละครโอเปร่าในครั้งนั้นก็ตาม ก็ยังไม่มีความเห็นว่าการเต้นหรือการแสดงบัลเลต์เกิดขึ้นในขณะนั้นแต่อย่างไร⁸

ในปี พ.ศ.2476 เริ่มมีกรมศิลปากรเกิดขึ้น และในวันที่ 17 พฤษภาคม พ.ศ.2477 พลตรีหลวงวิจิตรวาทการ (พ.ศ.2441-2505) ได้รับตำแหน่งเป็นอธิบดีกรมศิลปากร และได้ดำเนินการจัดตั้งโรงเรียนนาฏดุริยางคศาสตร์ ถึงแม้ว่าในประเทศที่เจริญแล้วมีโรงเรียนที่สอนการเต้นรำและดนตรีมานานมากแล้วดังเช่นในประเทศฝรั่งเศส แต่การจัดตั้งโรงเรียนสำหรับสอนการฟ้อนรำและดนตรีแห่งนี้เป็นแห่งแรกในประเทศไทยซึ่งคนไทยส่วนใหญ่ถือว่าอาชีพเต้นกั๊กเป็นอาชีพชั้นต่ำจึงสร้างความลำบากให้กับพลตรีหลวงวิจิตร วาทการ ดังที่ท่านเคยเขียนในประวัติว่า “โรงเรียนนาฏดุริยางคศาสตร์แห่งนี้ได้ตั้งขึ้นท่ามกลางมรสุมแห่งการนิินหาว่าร้าย การโจมตีทุกทิศทุกทางในหนังสือพิมพ์เกือบทุกฉบับ เพราะตั้งแต่เกิดมาเป็นประเทศไทยก็ไม่เคยมีโรงเรียนชนิดนี้งานเต้นกั๊กถือว่าเป็นงานชั้นต่ำแม้จะรู้กันว่ามีอยู่ในนานาประเทศที่เจริญแล้ว ก็ยังเห็นกันอยู่ว่าไม่เหมาะสมสำหรับประเทศเรา”⁹ หลังจากโรงเรียนนาฏดุริยางคศาสตร์ได้ทำการสอนมาเป็นเวลาประมาณ 4 ปีจึงได้มีพิธีเปิดในวันที่ 1 มิถุนายน พ.ศ. 2481 ซึ่งต่อมาในภายหลังได้กลายมาเป็นวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดกรมศิลปากรสาขานาฏศิลป์สากลหรือบัลเลต์ซึ่งเป็นหนึ่งในวิชาเอกขณะนั้นทำการสอนโดยมาตามสวัสดิ์ธนบาน ซึ่งเป็นชาวต่างประเทศ (ไม่ปรากฏสัญชาติ) มีสามีเป็นคนไทย

⁸ สุพรรณณี บุญเพ็ญ. ประวัติบัลเลต์ในประเทศไทย. 2542. หน้า 12.

⁹ พลตรีหลวงวิจิตรวาทการ. รำลึก 100 ปีพลตรีหลวงวิจิตรวาทการ:บทคัดสรรว่าด้วยชีวประวัติและผลงาน. ม.ป.ป.

การเต้นบัลเลต์ในประเทศไทยมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง มีการเปิดการเรียนการสอนมากขึ้น ในกรุงเทพมหานคร โดยนักเต้นชาวต่างประเทศได้เข้ามาในประเทศไทยและได้ทำการสอนให้กับคนไทย และชาวต่างประเทศที่อยู่ในเมืองไทย ในปี พ.ศ. 2494 ปรากฏว่ามีการเริ่มเปิดสอนบัลเลต์ขึ้นในโรงเรียน เอกชน ต่อมาในปี พ.ศ. 2497 คุณหญิงเจนเวียฟ เลสปีนยอล เดมอน นักบัลเลต์ชาวฝรั่งเศส ถือสัญชาติอเมริกัน ได้เข้ามาในประเทศไทยโดยการติดตามสามีที่เข้ามาทำงานให้กับสถานทูต สหรัฐอเมริกา ในประเทศไทย¹⁰ หลังจากที่คุณหญิงเดมอนได้เริ่มทำการสอนบัลเลต์ในประเทศไทยได้ประมาณ 4 ปี ในปี พ.ศ. 2501 ถือเป็นการเริ่มต้นของความรุ่งเรืองของบัลเลต์ก็ว่าได้ เนื่องจากท่านผู้หญิงทัศนีย์ บุญยคุปต์ ซึ่งดำรงตำแหน่งอาจารย์ใหญ่โรงเรียนจิตรลดาในขณะนั้นได้มาพบคุณหญิงเดมอนเพื่อแจ้งว่า สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถทรงมีพระประสงค์ที่จะให้สมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอเจ้าฟ้าอุบลรัตน์ราชกัญญา และพระสหายได้ทรงศึกษาบัลเลต์กับคุณหญิงเดมอน โดยให้ทรงบัลเลต์ที่บ้านคุณหญิงเดมอน ในซอยประสานมิตร ในภายหลังคุณหญิงเดมอนจึงได้เข้าไปสอนที่โรงเรียนจิตรลดา และได้ถวายการสอนบัลเลต์แด่พระราชธิดาอีกสองพระองค์ คือ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ ที่โรงเรียนจิตรลดานั่นเอง นอกจากนี้คุณหญิงเดมอน จะได้ถวายการสอนบัลเลต์แก่พระราชธิดา และพระสหายแล้ว ยังได้ถวายท่าเต้นเพื่อออกกัลัง พระวรกายแด่สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถในวังอีกด้วย คุณหญิงเดมอนจัดการแสดงบัลเลต์ การกุศลหลายครั้ง โดยการแสดงบัลเลต์การกุศลครั้งแรกเกิดขึ้นเนื่องจากคุณหญิงเดมอนมีความเห็นว่า สมเด็จพระเจ้าลูกเธอเจ้าฟ้าอุบลรัตน์ราชกัญญา ทรงบัลเลต์พอได้แล้วจึงอยากที่จะจัดการแสดงขึ้น เพื่อหารายได้เข้าสภากาชาดไทย คุณหญิงเดมอนจึงได้ปรึกษากับท่านผู้หญิงสุมาลี จาติกวณิช ให้ช่วย เป็นประธานจัดงานให้ บัลเลต์การกุศลครั้งแรกจัดขึ้นที่หอประชุมวัฒนธรรม ถนนเสือป่า ซึ่งเป็น กระทรวงวัฒนธรรมในสมัยนั้น เรื่องราชินีดอกไม้ (Queen of the Flower) ในการแสดงครั้งนี้ สมเด็จพระเจ้าลูกเธอเจ้าฟ้าอุบลรัตน์ราชกัญญา ทรงบัลเลต์เป็นราชินีดอกไม้ ประทับบนราชรถ ซึ่งเป็นการแสดงครั้งแรก และสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร ทรงร่วมการแสดงด้วย ในช่วงปี พ.ศ. 2503-2504 เกิดการแสดงบัลเลต์ขึ้นอีกหลายครั้งที่เป็นผลงานของคุณหญิงเดมอน อาทิ การแสดงบัลเลต์ประกอบเพลงพระราชนิพนธ์ชุด แสงเดือน (MahicBeam) เป็นการแสดงชิงนักแสดง 4 คน ซึ่งแทนถึงอารมณ์ทั้ง 4 แสดงโดยคุณวนิดา (สุขุม) ดุละลัมพะ แสงกเป็น จอย คุณสุรางค์ รักตะกนิษฐ์ และอีกสองคนไม่ทราบชื่อ ซึ่งบทเพลงพระราชนิพนธ์ชุด แสงเดือนนี้ การที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระราชนิพนธ์สำหรับการแสดงบัลเลต์โดยเฉพาะ นอกจากนี้ยังมีเรื่อง รามเกียรติ์ องค์ 2 เรื่องบาเก็ทเทลล์ (Bagatelle) และการแสดงบัลเลต์ประกอบเพลง เดบุซซี (Claude Debussy) และเรื่อง สปริงไทม์ อิน อะ ฟอเรสต์ (Springtime in a Forest) เป็นต้น¹¹

ในช่วงนี้การเต้นบัลเลต์ไม่ได้มีอยู่แต่ในเฉพาะกรุงเทพมหานครเท่านั้น แต่ได้แพร่ขยายออกไปสู่จังหวัดเชียงใหม่โดยการที่ศาสตราจารย์นายแพทย์วรารุช สุมาวงศ์ ผู้ซึ่งได้เคยศึกษาการเต้นบัลเลต์ระหว่างที่ศึกษาอยู่ ณ ประเทศสหรัฐอเมริกา ได้ขึ้นไปทำงานเป็นแพทย์อยู่ที่โรงพยาบาลสวนดอก จังหวัดเชียงใหม่ ได้ทำกาสอนบัลเลต์ที่บ้าน และที่หอประชุมนันทนาการ คณะแพทยศาสตร์

¹⁰ เทปสัมภาษณ์. คุณหญิงเจนเวียฟ เลสปีนยอล เดมอน. สิงหาคม 2545

¹¹ สุพรรณดี บุญเพ็ง. ประวัติบัลเลต์ในประเทศไทย. 2542. หน้า 23.

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ตั้งแต่ประมาณปี พ.ศ. 2502-2504 นอกจากการสอนแล้วยังจัดการแสดงบัลเลต์หลายครั้ง เช่น เรื่องลูกเปิดซีไทร์ เพื่อหารายได้ให้กับมูลนิธิต่างๆ

หลังจากการเรียนการสอนบัลเลต์ในประเทศไทยได้ดำเนินและพัฒนา มาจนถึงระดับหนึ่ง ในปี พ.ศ. 2505 ได้เกิดการแสดงที่ถือว่าเป็นประวัติศาสตร์การแสดงบัลเลต์ ครั้งสำคัญครั้งหนึ่งในประเทศไทย ได้แก่ การแสดงบัลเลต์ประกอบเพลงพระราชานิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เรื่องมโนราห์ ซึ่งนอกจากจะเป็นการแสดงบัลเลต์ประกอบเพลงพระราชานิพนธ์ทั้งเรื่องแล้ว พระองค์ได้ทรงเป็นผู้ควบคุมการแสดงด้วยพระองค์เอง และยังทรงเป็นองค์อุปถัมภ์ในการแสดงครั้งนี้ด้วย¹² การแสดงบัลเลต์เรื่องมโนราห์ครั้งแรกนั้นเริ่มเกิดขึ้น สืบเนื่องจาก เมื่อ พ.ศ. 2504 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระราชนิพนธ์เพลงชุดมโนราห์ สำหรับการแสดงบัลเลต์เรื่องมโนราห์ สาเหตุที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงสนพระทัย เรื่อง มโนราห์ เพราะทรงสนพระทัยการแสดงโนราที่แสดงถวายตัวหน้าพระที่นั่ง โดยโนราฟุ่ม เทวา ณ พลับพลาหน้าศาลากลางจังหวัดพัทลุง เมื่อเสด็จเยี่ยมราษฎรภาคใต้ เมื่อวันที่ 17 มีนาคม พ.ศ. 2502 และอีกหลายแห่ง พระองค์จึงโปรดให้พระศาสนาโสภณ คัดโครงเรื่องจาก สุธนชาดกถวาย แต่เนื้อเรื่องยาวไปจึงทรงผูกโครงเรื่องเสียใหม่ให้กะทัดรัดเหมาะแก่การแสดงบัลเลต์ โดยทรงตัดตอนต้น ตอนบุโรหิต ตอนบุชายัญ และตอนทำยออก จึงมีเรื่องย่อตามบทพระราชนิพนธ์ ดังนี้

“มีนางกินรี ถูกพรานไพรจับตัวมาถวาย เจ้าชายพวยพระทัยนางกินรี และนางกินรีก็รักและชอบเจ้าชาย เจ้าชายและนางกินรีรักและปองดองกัน เจ้าชายจากไปรบนางกินรีโศกเศร้า เจ้าชายเสด็จกลับ นางกินรีมีความสุข”

ในการแสดงบัลเลต์เรื่องมโนราห์ถึงแม้ว่าจะเป็นการนำศิลปะแขนงต่างๆ ทั้งของไทยและตะวันตกมาผสมกัน ไม่ว่าจะเป็ทางด้านดนตรี ทำท่างการเคลื่อนไหว เครื่องแต่งกาย ฉากแต่ก็สามารถผลิตผลงานออกเป็นการแสดงที่มีคุณภาพและมีความกลมกลืนกันได้ดังที่ได้ปรากฏเป็นบทความในหนังสือพิมพ์ The Bangkok Post ฉบับวันที่ 3 มกราคม พ.ศ. 2505¹³ และทรงโปรดเกล้า ฯ พระราชทานให้คุณหญิงเดมอนเป็นผู้ออกแบบทำเดินและฝึกซ้อมเพื่อนำออกแสดง ณ สวนอัมพร วันที่ 5-7 มกราคม 2505 และวันที่ 8 มกราคม พ.ศ. 2505 เป็นการถวายแด่กษัตริย์และพระราชินี ประเทศเดนมาร์ก การแสดงบัลเลต์เรื่อง มโนราห์ ครั้งนี้ได้ถือว่าเป็นการพัฒนาความก้าวหน้าทางการศึกษาของบัลเลต์ในเมืองไทยอีกระดับหนึ่ง อันเนื่องมาจากบัลเลต์เป็นการแสดงของชาวตะวันตกแต่ด้วยพระอัจฉริยภาพของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่ทรงพระราชนิพนธ์บทเพลง และทรงให้มีการออกแบบการเดิน โดยการผสมผสานระหว่างนาฏยศิลป์ไทยกับนาฏยศิลป์ตะวันตก (บัลเลต์) ได้อย่างลงตัว สวยงาม และถือเป็นโอกาสอันดีที่ทำให้ประชาชนได้รู้จัก เพราะได้มีการถ่ายทอดทางสื่อมวลชน นอกจากนี้ในการแสดงครั้งนี้ยังมีความเป็นพิเศษกว่าครั้งอื่นๆ คือ มีการประกอบพิธีทางพราหมณ์ และครอบครัวนักแสดงเพื่อความเป็นสิริมงคล เนื่องจากมีนักแสดงป่วยหลายท่าน และก่อนการแสดงทุกครั้งจะเป็นการรำเปิดโรงโดย หม่อมราชวงศ์ศีกฤทธิ ปราโมท ดังนั้นปรากฏในหนังสือพิมพ์

¹² สุพรรณิ บุญเพ็ญ. ประวัติบัลเลต์ในประเทศไทย. 2542. หน้า 26.

¹³ สุพรรณิ บุญเพ็ญ. ประวัติบัลเลต์ในประเทศไทย. 2542. หน้า 17-19.

The Bangekok Post ฉบับวันพุธที่ 3 มกราคม พ.ศ. 2505 ว่า “As the prelude to thr Ballet , MR. Kukrit Pramoj performs the traditional (Wia kru) dance to pay respect to the sprite of long-dead teachers in the arts of Thai Claasic Dance. It is an old custum toperfrom this dance befor each perform of the classical drama ‘Manohra’.”

ปี พ.ศ. 2502 การแสดงเรื่อง พระเวศสันดร กัณฑ์มัทรี ออกแบบทำเต้นโดย คุณหญิง เจเนเวียฟ เลสปีนยอล เดมอน จัดการแสดง ณ หอประชุมวัฒนธรรม ถนนเสือป่า

ปี พ.ศ. 2504 การแสดงเรื่อง รามเกียรติ์ ออกแบบทำเต้นโดย คุณหญิงเจเนเวียฟ เลสปีนยอล เดมอน

วันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ. 2520 การแสดงเรื่อง ปางปฐม ออกแบบทำเต้นโดย ท่านผู้หญิง วราพร ปราโมท ณ อยุธยา จัดการแสดง ณ โรงละครแห่งชาติ

ปี พ.ศ. 2520 การแสดงเรื่อง ปลาบู่ทอง ออกแบบทำเต้นโดย ม.ล.สุจีรา วิศิษฐ์กุล และคุณพรพิมล กัณฑ์ธรรม จัดการแสดง ณ โรงละครแห่งชาติ

วันที่ 26 กันยายน พ.ศ. 2529 การแสดงเรื่อง พระอภัยมณี ออกแบบทำเต้นโดย คุณวราภรณ์ ปัจฉิสวัสดิ์ จัดการแสดง ณ โรงแรมโอเรียนเต็ล

วันที่ 28-30 กรกฎาคม พ.ศ. 2530 การแสดงเรื่อง มัทนะพาธา ออกแบบการแสดงโดย คุณพรพิมล กัณฑ์ธรรม จัดการแสดง ณ โรงละครแห่งชาติ

วันที่ 10-11, 16-18 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2533 การแสดงเรื่อง จันทกนิรี รัตนโกสินทร์ ออกแบบการแสดงโดย Mr. William Morgan จัดการแสดง ณ ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย

วันที่ 10-12 เมษายน พ.ศ. 2535 ศรีปราชัญญ์ ออกแบบการแสดงโดย Mr. William Morgan จัดการแสดง ณ ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย

วันที่ 16-19 ธันวาคม พ.ศ. 2535 สังทอง ออกแบบทำเต้นโดย คุณเต็มเดือน เกษะโกมล จัดการแสดง ณ โรงละครแห่งประเทศไทย

วันที่ 24-26 พฤษภาคม พ.ศ. 2539 มัทนะพาธา ออกแบบทำเต้นโดย Mr. William Morgan จัดการแสดง ณ ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย¹⁴

นอกจากการแสดงบัลเลต์ที่เป็นการผสมผสานนาฏศิลป์ไทยแล้ว ยังคงมีการแสดงในรูปแบบต่างๆ เกิดขึ้นในประเทศไทยอีก คือ

วันที่ 20-21 เมษายน พ.ศ. 2530 การแสดง The Paris Opera Ballet

วันที่ 5 ตุลาคม พ.ศ. 2532 การแสดง Ballet Du Nord จัดโดยสมาคม ฝรั่งเศส

วันที่ 16-17 พฤศจิกายน พ.ศ. 2532 การแสดงบัลเลต์คณะ The Australian Ballet เรื่อง Giselle

วันที่ 24 ธันวาคม พ.ศ. 2532 การแสดงบัลเลต์เรื่อง The Nutcracker

¹⁴ สิริธร ศรีชลาคม. นาฏศิลป์ร่วมสมัย : การสร้างสรรค์โดยผสมผสานนาฏศิลป์ไทยกับนาฏศิลป์สากลอื่นๆ ระหว่างปี พ.ศ. 2510-2542. 2543. หน้า 22.

ที่ 13-14 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2533 การแสดงระบำปลายเท้าพื้นเมืองคณะ Gearian Dance

ที่ 7 กันยายน พ.ศ. 2533 การแสดงจากคณะ The Ballet British Council

วันที่ 14-16 พฤศจิกายน พ.ศ. 2534 การแสดงจากคณะ London City Ballet จัดโดย สภาภาษาไทย และโปรแอก

วันที่ 7 พฤษภาคม พ.ศ. 2536 การแสดงจากคณะ Birmingham Royal Ballet เรื่อง Sleeping Beauty

วันที่ 24-25 พฤษภาคม พ.ศ. 2536 การแสดงจากคณะ Star of the Moscow statd Bolshoi Ballet of the USSR

วันที่ 31 พฤษภาคม พ.ศ. 2536 การแสดง SOLOISIS of the Royal Danish

วันที่ 9-13 มิถุนายน พ.ศ. 2536 การแสดงจากคณะบอชอยบัลเลต์ เมืองมินต์ ไบโลร์สเซีย เรื่อง คาร์มินา บูราน่า, คาร์เมน, สปาร์ตาคัส

วันที่ 19-20 มิถุนายน พ.ศ. 2536 การแสดงจากคณะ เลอ เซอน บัลเลต์ เดอพรองซ์

วันที่ 16-17 กันยายน พ.ศ. 2536 การแสดงบัลเลต์ เรื่อง ซินเดอร์เรล่า

จัดโดย DANCE CENTER

วันที่ 28 ตุลาคม พ.ศ. 2537 การแสดงบัลเลต์ เรื่อง A Midsummer Night's Dream จากสมาคมบัลเลต์

วันที่ 27-30 กันยายน พ.ศ. 2538 การแสดงบัลเลต์จากคณะบอชอยทัชเคนท์ เรื่อง Swan Lack

วันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2538 การแสดงบัลเลต์จากคณะบอชอยทัชเคนท์ เรื่อง Romeo and Juliet

วันที่ 10-11 ตุลาคม พ.ศ. 2538 การแสดงโมเดิร์นแดนซ์คณะ Kibbutz Contemporary Dance Company¹⁵

ผลของการแสดงเกิดขึ้นมากมายจึงทำให้มีโรงเรียนที่เปิดสอนบัลเลต์ ของทางภาคเอกชน เกิดขึ้นตามมาโดยอีกหลายแห่ง ซึ่งจัดการเรียน การสอนโดยครูต่างประเทศและครูที่เป็นชาวไทย ที่ได้มี ประสบการณ์ การเต้นบัลเลต์ และได้ไปเรียนต่อในต่างประเทศ ในปี พ.ศ. 2511 มีครูบัลเลต์ชาวอังกฤษ เข้ามาสอนบัลเลต์ในประเทศไทยโดยใช้หลักสูตรการสอนแบบ อาร์.เอ.ดี.(R.A.D.) ซึ่งเป็นหลักสูตรการ เรียน การสอน และการสอบวัดผลของผู้เรียน จากสถาบัน เดอะ รอยอล อคาเดมี ออฟ ดานซ์ซิ่ง (The Royal Academy of Dancing) การเปิดสถาบันการสอนบัลเลต์ในขณะนี้ยังคงมีเพียงแต่ ตัวจังหวัดที่ ใหญ่ๆ ที่เป็นแหล่งเศรษฐกิจ หรือมีชาวต่างชาติอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก เช่น กรุงเทพมหานคร เชียงใหม่ เป็นต้น¹⁶

¹⁵ สิริพร ศรีเพ็ง. แนวทางการจัดตั้งคณะบัลเลต์ในประเทศไทย. 2541. หน้า 42-46.

¹⁶ สุรพล วิรุฬห์รักษ์. นาฏศิลป์ปริทัศน์. 2543. หน้า 9.

จากการพัฒนาในเรื่องการแสดงบัลเลต์ในประเทศไทย ยังส่งผลถึงการพัฒนาทางด้านการศึกษ่อีกด้วย โดยการส่งเสริมประสบการณ์ ความสามารถทางบัลเลต์ของบุคลากรในประเทศไทย จนมีประสิทธิภาพ และเป็นการก่อเกิดการศึกษาบัลเลต์ในระดับอุดมศึกษาขึ้น ภาควิชานาฏศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ถือเป็นสถาบันแห่งแรกที่มีการเรียนการสอนวิชาบัลเลต์เข้าเป็นหลักสูตร เริ่มตั้งแต่ พ.ศ. 2531 นอกเหนือจากจุฬาลงกรณ์แล้วก็มีหลายสถาบันที่เริ่มเปิดสอนต่อมา คือ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เป็นต้น

จากที่กล่าวมาข้างต้นสามารถบอกได้ว่าประวัติความเป็นมาของบัลเลต์ในประเทศไทยสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ยุคตามวิวัฒนาการทางการศึกษาและการแสดง คือ ยุคที่ 1 ยุคริเริ่ม (ตั้งแต่ พ.ศ. 2477 ถึง พ.ศ. 2494) เริ่มมีการเรียนบัลเลต์ในโรงเรียนนาฏดุริยางคศาสตร์ใน พ.ศ. 2477 ตรงกับสมัยรัชกาลที่ 7 เป็นการสอนแบบอิสระโดยให้นักเรียนเดินตาม การแสดงจะเป็นการเต้นประกอบเพลงในละครเพื่อค้นสลับฉาก รูปแบบการนำเสนอของบัลเลต์เข้ามามีบทบาทกับการแสดงนาฏศิลป์ไทย โดยเฉพาะในละครดึกดำบรรพ์ยุคที่ 2 ยุคพัฒนาบัลเลต์ (ตั้งแต่ พ.ศ. 2494 ถึง พ.ศ. 2509) บัลเลต์เริ่มมีการพัฒนามากขึ้นเนื่องจากมีครูบัลเลต์อาชีพจากต่างประเทศจำนวน 4 คนเปิดสอนบัลเลต์ในกรุงเทพฯ การสอนยังเป็นแบบอิสระและมักเป็นการซ้อมเพื่อแสดง มีคนไทยจำนวน 4 คนจบการศึกษาบัลเลต์ขั้นสูงจากประเทศอังกฤษ บัลเลต์เริ่มขยายไปสู่จังหวัดเชียงใหม่ การแสดงเป็นบัลเลต์คลาสสิกและการผสมระหว่างนาฏศิลป์ไทยกับบัลเลต์ สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 9 ทรงประพันธ์บทเพลงเพื่อใช้ประกอบการแสดงบัลเลต์หลายชุด และทรงให้การสนับสนุนการแสดงบัลเลต์ จึงทำให้บัลเลต์เป็นที่รู้จักของคนไทยมากขึ้นและยุคที่ 3 ยุคมาตรฐานบัลเลต์คลาสสิก (ตั้งแต่ พ.ศ. 2509 ถึง พ.ศ. 2541) การเต้นบัลเลต์ได้พัฒนาจนเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรการศึกษาของไทยในระดับอนุบาลจนถึงระดับอุดมศึกษาและได้มีการแพร่ขยายไปในจังหวัดต่างๆ ทั่วประเทศ การสอนเปลี่ยนแปลงมาเป็นการใช้หลักสูตรสากลของประเทศอังกฤษ เป็นการวัดมาตรฐานบัลเลต์ของประเทศไทยให้ได้มาตรฐานสากล การแสดงเป็นบัลเลต์คลาสสิก โดยมี 2 ลักษณะ คือ การแสดงงานโรงเรียนและการแสดงในเชิงพาณิชย์ ในประเทศไทยยังไม่มีคณะบัลเลต์อาชีพและผู้สนับสนุนบัลเลต์อย่างจริงจัง ทำให้การพัฒนาไม่ดีเท่าที่ควร อีกทั้งควรมีการแต่งตั้งตำราเกี่ยวกับบัลเลต์เป็นภาษาไทยเพื่อให้หนักแน่นได้รู้และเข้าใจการเต้นบัลเลต์ดียิ่งขึ้น¹⁷

ปัจจุบันนี้มีสถาบันบัลเลต์เกิดขึ้นมากมายหลายแห่งทั้งในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด แต่เนื่องด้วยการดำรงอยู่ของนักบัลเลต์ที่ใช้วิชาชีพบัลเลต์เลี้ยงตน เองส่วนใหญ่อยู่ในตัวเมืองกรุงเทพฯ สถาบันที่เป็นที่รู้จักกันมากเป็นทั้งแหล่งผลิตนักบัลเลต์และหล่อเลี้ยงนักบัลเลต์ก็จะมีสถาบันบางกอกซิตีบัลเลต์ สถาบัน DANCE CENTER สถาบัน Bangkok Dance สถาบันบัลเลต์หลังสวน สถาบัน Point Studio สถาบันเชียงใหม่บัลเลต์ The North Eastern ballet Theatre เป็นต้น

¹⁷ สุพรรณิ บุญเพ็ง. ประวัติบัลเลต์ในประเทศไทย. 2542. บทคัดย่อ.

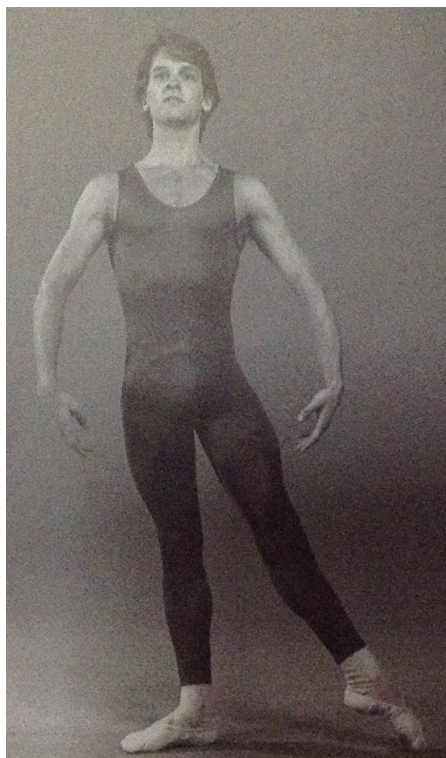

บัลเลตต์ชายไทย

รายนามนักบัลเลตต์ชายไทยที่ปรากฏ มีดังนี้

คุณสมศักดิ์ พลสิทธิ์
 คุณสุรเทิน บุญนาค
 คุณเสรี ลืออำรุง
 ครูเอกชัย ไก่แก้ว
 คุณชาญณรงค์ สำราญรัมย์
 ศ.ดร.นราพงษ์ จรัสศรี
 คุณชรัช ราชสุนทร
 คุณสุรียา พันธูชา
 คุณพีรเมธย์ ชมธวัช
 ผ.ศ.ศิริมงคล นาฎยกุล
 ดร.พีระ พันธุ์ท้าว
 คุณชลิต ชำนาญเวช
 คุณประยุทธ์ ศิริกุล
 อาจารย์ชิตพล เปลี่ยนศิริ
 คุณวิมม์ สาสุนันท์
 คุณพัลลภ นามโสม
 คุณวรกร (พัฒนะ พันเทวะ) พันธุ์ท้าว
 คุณณฤทธิ์ สนั่นเอื้อ
 คุณอนุรักษ์ งามตา
 คุณประวัติศาสตร์ เหลาทอง
 คุณวศิน สนสายสิงห์
 คุณเรืองยุทธ์ สระแก้ว
 คุณพงษ์นรินทร์ ใหม่คามิ
 คุณลักษณะของบัลเลตต์ชาย

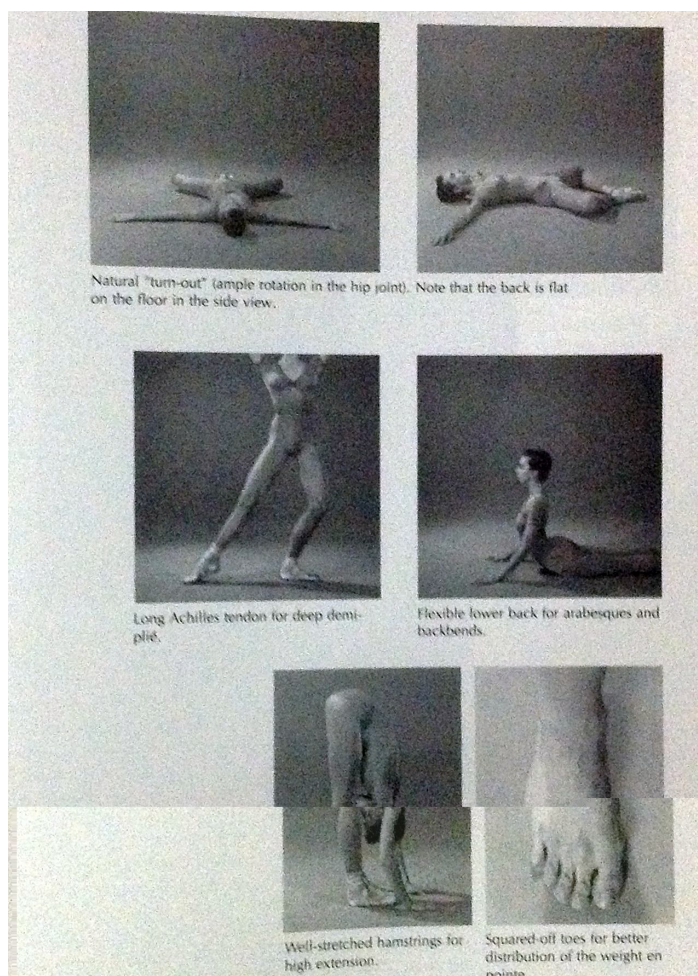

ภาพประกอบ 5 ร่างกาย Dancer ชายในอุดมคติ

1. ความสูง ตามข้อมูลร่างกายนักบัลเลต์ชายในอุดมคติคือ 175 - 188 เซนติเมตร
2. น้ำหนัก ตามข้อมูลร่างกายนักบัลเลต์ชายในอุดมคติคือ 61 - 75 กิโลกรัม
3. ข้อมูลร่างกายนักบัลเลต์ชายในอุดมคติคือ หลังตรง รอบเอวบาง สะโพกแคบ
4. มีกล้ามเนื้อต้นขาขนาดใหญ่กว่าน่องเล็กน้อย
5. ขาตรง
6. ศีรษะ และความยาวคอ สอดคล้องกับรูป
7. ช่วงไหล่กว้าง กล้ามเนื้อบริเวณนี้จะต้องไม่ใหญ่จนเกินพอดี ดูแล้วรูปร่างโดยรวมต้องเป็นไปในลักษณะสูงโปร่ง ไม่ดูแล้วแคระ เตี้ย ตัน
8. ลำตัวไม่ยาวหรือสั้นได้สัดส่วน ดูแล้วรูปร่างโดยรวมต้องเป็นไปในลักษณะสูงโปร่ง ไม่ดูแล้วแคระ เตี้ย ตัน
9. แขนยาวและมือยาว
10. กล้ามเนื้อขาไม่ใหญ่เกินไป
11. Point เท้าได้โค้งได้รูป

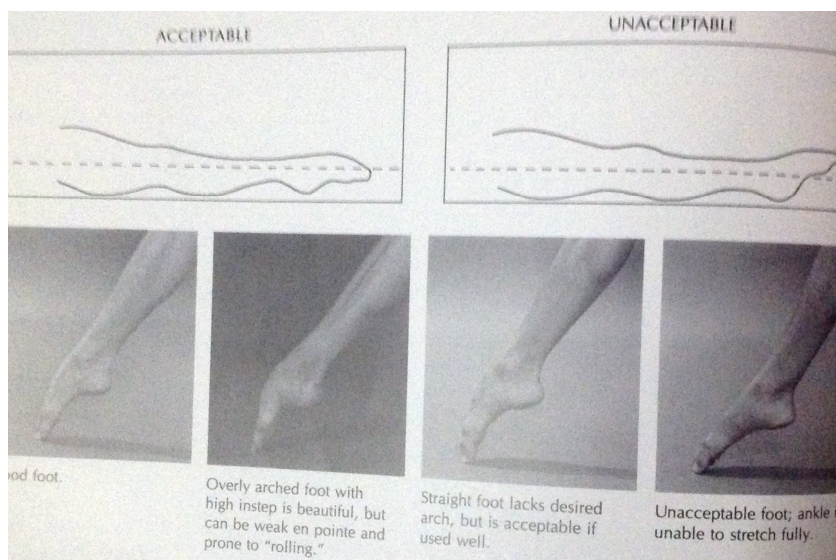

ภาพประกอบ 6 มาตรฐานความยืดหยุ่นของนักบัลเลต์

ใช้เกณฑ์เดียวกันกับผู้หญิงในเรื่องเกี่ยวกับการยืดเส้น แต่ก็ไม่ได้เป็นสิ่งสำคัญเป็นสำหรับผู้ชาย สำหรับผู้หญิงอาจมีความยืดหยุ่นที่ดี แต่ผู้ชายจะเน้นด้านกำลังขาที่ถือว่าเป็นสิ่งจำเป็น สำหรับนักเต้นชายจะยืดเส้นไปควบคู่กับความสามารถการพัฒนาของกล้ามเนื้อขาที่แข็งแรงที่จำเป็น เทคนิคด้านความสามารถพิเศษสำหรับการเต้นรำบัลเลต์ชาย การออกกำลังกายต้องเสริมทั้งส่วนบนด้วย เพื่อใช้สำหรับการเต้นคู่

ภาพประกอบ 7 ลักษณะของระดับการ Point เท้า ของบัลเลต์เรียงระดับจากซ้ายไปขวา ภาพแรกคือมาตรฐานนักบัลเลต์ ภาพที่ 2 คือการ Point เท้าในระดับเกินธรรมดาหรือยอดเยี่ยม ภาพที่ 3 เป็นการ Point เท้าระดับปกติ และภาพที่ 4 คือลักษณะที่ต้องปรับปรุง¹⁸

“เทคนิคการแสดงพื้นฐาน”¹⁹

การสร้างความสำเร็จ

การแสดงออกซึ่งกิริยาท่าทางของตัวละคร คือการสวมบทบาทของตัวละครในเรื่องนั้น ผู้แสดงจะต้องสร้างความเชื่อให้คนดูเกิดความเชื่อให้ได้ว่าตนและอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ประกอบฉากในเรื่องเป็นเรื่องจริง ๆ การที่ผู้แสดงจะมีความสามารถตีบทได้อย่างสมจริงนั้น ผู้แสดงจะต้องศึกษาบทละคร ตัวละครที่ตนต้องแสดงอย่างละเอียดทุกแง่ทุกมุม นับตั้งแต่บุคลิกลักษณะนิสัยของตัวละคร กิริยาท่าทาง อารมณ์ของตัวละคร

ในการสร้างความเชื่อให้กับผู้ชมละคร ผู้แสดงจะต้องมีสมาธิ รู้จักการใช้จินตนาการ เห็นภาพลักษณ์ และอุปนิสัยใจคอของตัวละครในบทละคร ถ้าผู้แสดงละครทำให้ผู้ชมเชื่อว่าสิ่งที่ปรากฏอยู่ตรงหน้าเขานั้นเป็นเรื่องจริง แสดงว่าผู้แสดงละครผู้นั้นตีบทแตกได้อย่างสมจริงประหนึ่งว่าผู้แสดงกับตัวละครเป็นบุคคลเดียวกัน หรือกล่าวได้ว่าสามารถเข้าถึงศิลปะของการแสดงละคร

การแสดงร่วมกับผู้อื่น

การแสดงละคร ผู้แสดงจะต้องแสดงร่วมกับตัวละครอื่น ๆ ในเรื่อง ฉะนั้นในการฝึกซ้อมละคร ผู้แสดงจะต้องฝึกการเจรจากับผู้ร่วมแสดง ไม่ควรท่องบทเพียงลำพังคนเดียว ทั้งนี้เพื่อจะได้สัมผัสกับปฏิกริยาของตัวละครอื่น ๆ ผู้แสดงต้องแสดงทั้งบทรับ บทส่งตลอดเวลา การมีปฏิกริยากับผู้อื่น เช่น การฟัง การแสดงกิริยาท่าทาง การรับรู้ด้วยการแสดงสีหน้า พอใจ ไม่พอใจ ดีใจ

¹⁸ University Press of Florida. Classical Ballet Technique. 1989. หน้า 67-70.

¹⁹ ศิลปะการแสดงพื้นฐาน. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://www.gotoknow.org/posts/292945>.

ยิ้ม หรือ หน้าบึ้ง จะช่วยทำให้สามารถเข้าถึงบทบาทของตัวละครได้ลึกซึ้งขึ้น เวลาแสดงจริงจะได้ สอดคล้องประสานกัน

ในฉากที่มีตัวละครเป็นจำนวนมาก ที่เป็นตัวประกอบประเภทสัมพันธ์บท เช่น แม่บ้าน คนรับใช้ คนสวนหรือตัวประกอบ ที่เสริมลักษณะเรื่องให้สมจริง อาทิ ประชาชน ทหาร ตำรวจ ไพร่พล ผู้แสดงต้องสื่อประสานได้ทั้งตัวละครที่เป็นตัวเอก ตัวสำคัญ และตัวประกอบ แม้ว่าตัวละครที่เป็นตัว ประกอบจะไม่มีบทบาทแต่ก็ต้องแสดงบุคลิกลักษณะให้สมบทบาทตามเนื้อเรื่อง เพราะตัวละครที่แสดง อยู่บนเวทีต่อหน้าผู้ชม จะมีความสำคัญทุกตัว ผู้แสดงละครที่ดี นอกจากจะแสดงบทบาทของตนให้ สมจริงแล้ว จะต้องมีการทักและมีความสามารถในการร่วมแสดงกับผู้อื่นด้วย”

ผศ.พีรพงศ์ เสนไฮ กล่าวถึงหลักสูตรบัลเลต์ของกลุ่มสาขาวิชาศิลปการการแสดง วิชาเอกนาฏยศิลป์ ตะวันตก คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคามไว้ดังนี้

นิสิตกลุ่มสาขาวิชาศิลปการการแสดง สาขาวิชาเอกนาฏยศิลป์ตะวันตก เรียนวิชาหลัก ด้านทักษะบัลเลต์ (Dance Skill) ทั้งสิ้น 8 รายวิชาในรายละเอียดแต่ละชั้นของรายวิชาจะมีความยาก ง่ายแตกต่างกันไป โดยเริ่มจากการอบอุ่นร่างกาย (Warm Up) ก่อนที่จะเข้าเรียนทุกครั้ง อีกทั้งด้วยการฝึกขาให้ได้ 180 องศา โดยใช้เวลาประมาณ 1-2 ชั่วโมง รวมถึงกระบวนท่าพื้นฐานจากเท้า ขา สะโพก ลำตัว ส่วนของมือ แขน ที่ราวฝึก ซึ่งเรียกว่า “บาร์” (Barre) จนกระทั่งสู่การฝึกเบื้องต้นเพื่อ การแยกประสาท เนื่องจากการเต้นบัลเลต์นั้น นักเต้นจะต้องสามารถกระทำได้ในกระบวนท่าเดียวกัน ทั้ง 2 ทิศทาง คือ ซ้ายและขวาเสมอ อีกทั้งการเรียนเทคนิคกระบวนท่าพื้นฐานสู่ท่าขั้นสูงต่างๆ อาทิ การเต้นคู่ชายหญิง (Pas de Deux) การเข้าคู่ การฝึกการเต้นเดี่ยว (Solo Dance) ในบทละครบัลเลต์ คลาสสิก และบัลเลต์โรแมนติค จากตัวละครในเรื่องต่างๆ เช่น Swan Lake, Gisselle, Sleeping Beauty, Apollon Musagete, La Bayadarere, Nutcracker, Spatacus, Don Quixote, Camina Burana เป็นอาทิ นอกจากนั้นนิสิตจะต้องเรียนรู้ประวัติความเป็นมา ทฤษฎี หลักการของ การเต้นบัลเลต์และนาฏยศัพท์ ซึ่งเป็นภาษาฝรั่งเศส เพื่อความเป็นสากลอีกด้วย”²⁰

ครู ผู้ฝึกสอน

มาชาโกะ อิราตะ กล่าวถึงคุณลักษณะของบัลเลต์ชาย Director Bangkok City Ballet²¹ (นิตยสาร HI-CLASS) กล่าวว่า “ดิฉันชอบสอนคนไทยนะคะ คนไทยมีสรีระที่เหมาะสมกับการ เรียนบัลเลต์ และมีสมาธิในการเรียน แต่ถ้าเทียบจำนวนนักเรียนไทยที่มีความมุ่งมั่นที่จะเรียนอย่าง จริงจัง ถึงขนาดเป็นนักบัลเลรีน่าอย่างคนญี่ปุ่น ก็คงต้องตอบว่าคนไทยยังไม่จริงจังถึงขั้นนั้น อาจเป็น เพราะบัลเลต์เป็นเรื่องใหม่และในประเทศไทยมีงานแสดงให้ดูน้อย เด็กไทยจึงขาดแรงบันดาลใจผลักดัน ให้เขาเป็นนักบัลเลต์อาชีพ และส่วนหนึ่งอาจเป็นเพราะปัญหาทางเศรษฐกิจก็เป็นได้

อันที่จริงบัลเลต์ก็เป็นการออกกำลังกายที่ได้อย่างหนึ่ง ซึ่งส่งผลดีต่อร่างกาย แต่ก็ต้องเดินให้ถูกหลัก ซึ่งดิฉันจะให้ความสำคัญตรงจุดนี้มาก เพราะไม่อยากให้นักเรียนบาดเจ็บ หรือมีสุขภาพไม่ดีเมื่อมีอายุมากขึ้น เนื่องจากฝืนใช้ร่างกายอย่างหักโหมและไม่ถูกวิธี เพียงเพื่อที่จะเต้น บัลเลต์ได้ดีที่สุดแค่นั้นในช่วงหนึ่งของชีวิต แต่กลับต้องมาเจ็บตัวหลังจากนั้น

²⁰ พีรพงศ์ เสนไฮ. การศึกษาบัลเลต์ ณ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ม.ป.ป.

²¹ มาชาโกะ อิราตะ Director Bangkok City Ballet. 2555. สัมภาษณ์.

นอกจากนี้การเรียนบัลเลต์ยังทำให้เด็ก ๆ ได้เรียนรู้มารยาทและการเข้าสังคมด้วย เช่น เมื่ออยู่กับเพื่อนหรือเวลาเจอผู้ใหญ่ควรทำตัวอย่างไร เมื่อมาเรียนจะต้องตรงต่อเวลา เมื่ออยู่ในห้องเรียนต้องตั้งใจเรียน และรับผิดชอบต่อตัวเองและคนอื่นในการมาซ้อมแสดง เป็นต้น นี่คือนิสัยที่ครูทุกคนของที่นี่พยายามสอดแทรกเข้าไปในการเรียนการสอน

ตามความเห็นของดิฉัน ถึงแม้ว่าในขณะที่คนญี่ปุ่นเข้าถึงบัลเลต์ได้มากกว่าคนไทยก็จริง แต่ถ้าเทียบกับเมื่อ 10 ปีที่แล้ว นับว่าคนไทยให้ความสนใจบัลเลต์มากขึ้น และยังเปิดกว้างยอมรับอะไรใหม่ๆ ได้ง่ายกว่า แต่ปัญหาคือ ในเมืองไทยยังมีโรงละครน้อยและค่าเช่าแพง ในขณะที่ญี่ปุ่นนั้นจะมีโรงละครทุกเขตอำเภอ ดังนั้นหากโรงละครใดไม่ว่าง ก็ยังคงมีโรงละครอื่นๆ รองรับการแสดงได้ รัฐบาลญี่ปุ่นสนับสนุนวงการศิลปะการแสดงเป็นอย่างมาก แม้แต่ค่าเช่าโรงละครก็ลดหย่อนให้เพื่อกระตุ้นให้ผู้คนเข้ามาช่วยกันสร้างงานศิลปะ”

สรุปท้ายบท

จากการศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับแนวทางสู่ความสำเร็จในทางต่างๆ นั้นสามารถนำไปใช้ในการเทียบเคียงสำหรับการสร้างเค้าโครงแบบสัมพัทธ์และรูปแบบแนวทางการวิจัยโดยการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องและวิเคราะห์ออกมาจากข้อมูลข้างต้น สรุปได้ดังนี้

คุณลักษณะของบัลเลต์ชาย

1. แนวทางที่ได้จากลักษณะที่โดดเด่นของนักบัลเลต์ชายสากล คือ ลักษณะการเต้นที่มีความสามารถเฉพาะตัว อาทิ ความแข็งแรง การกระโดดที่ทรงพลังและงดงาม ท่วงท่าการเต้นที่งดงามที่ไม่มีที่ไหนมาก่อน เป็นต้น การเป็นนักออกแบบสร้างสรรค์การเต้นบัลเลต์ที่น่าจดจำและเป็นที่ยอมรับจากการผลิตงานที่งดงามและไม่เคยมีมาก่อน การเป็นครูผู้โดดเด่นด้านการถ่ายทอดวิชาที่มีความสำคัญอย่างมากกับประวัติศาสตร์บัลเลต์หรือสร้างลูกศิษย์จนมีชื่อเสียงสู่วงการบัลเลต์สากล การเป็นนักบัลเลต์ที่จบมาจากสถาบันการสอนบัลเลต์หรือครูบัลเลต์ที่มีชื่อเสียงและโดดเด่นทางด้านบัลเลต์ในลักษณะต่างๆ และการเจริญรอยตามนักบัลเลต์ที่เก่งที่ตนเองตั้งไว้เป็นแรงบันดาลใจ

2. ร่างกาย Dancer ชายในอุดมคติ คือ ร่างกาย Dancer ชายในอุดมคติของ ความสูงตามข้อมูลร่างกายนักบัลเลต์ชายในอุดมคติคือ 175 - 188 เซนติเมตร น้ำหนัก ตามข้อมูลร่างกายนักบัลเลต์ชายในอุดมคติคือ 61 - 75 กิโลกรัม ข้อมูลร่างกายนักบัลเลต์ชายในอุดมคติคือ หลังตรง รอบเอวบาง สะโพกแคบ มีกล้ามเนื้อต้นขาขนาดใหญ่กว่าน่องเล็กน้อย ขาตรง ศีรษะ และความยาวคอ สมนส่วนกับรูป ช่วงไหล่กว้าง กล้ามเนื้อบริเวณนี้จะต้องไม่ใหญ่จนเกินพอดี ดูแล้วรูปร่างโดยรวมต้องเป็นไปในลักษณะสูงโปร่ง ไม่ดูแล้วแคระ เตี้ย ตัน ลำตัวไม่ยาวหรือสั้นได้สัดส่วน แขนยาวและมีมือยาว กล้ามเนื้อขาไม่ใหญ่เกินไป Point เข้าได้มาตรฐาน

3. มีเทคนิคการแสดงพื้นฐาน ได้แก่ การสร้างความเชื่อคือการสวมบทบาทของตัวละครในเรื่องนั้น และการแสดงร่วมกับผู้อื่นผู้แสดงต้องแสดงทั้งบทรับ บทส่งตลอดเวลา การมีปฏิกริยากับผู้อื่น ผู้แสดงละครที่ดี นอกจากจะแสดงบทบาทของตนให้สมจริงแล้ว จะต้องมิตักษะและความสามารถในการร่วมแสดงกับผู้อื่นด้วย

4. จากประวัติความเป็นมาของบัลเลต์ ทำให้ทราบว่า การจะสนับสนุนการนักบัลเลต์ ในยุคเริ่มแรกนั้นส่วนประกอบสำคัญอยู่ 2 ส่วน คือ ฐานะทางสังคมชั้นสูงโดยเฉพาะอย่างยิ่ง การสนับสนุนจากราชวงศ์และเงินทุนสนับสนุน และนอกจากนี้ยังมีเรื่องโอกาสทางการแสดงบัลเลต์ ในโอกาสสำคัญต่างๆ เช่น การแสดงบัลเลต์เพื่อต้อนรับราชคันตุกะ เป็นต้น

จากข้อสรุปข้างต้นจะได้ใช้เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างโครงสร้างการหาแนวทางความสำเร็จ ของงานวิจัยในครั้งนี้และประกอบกับกรอบแนวคิดเพื่อใช้หาคำตอบของวัตถุประสงค์ต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาค้นคว้า เรื่อง ปัจจัยสู่ความสำเร็จของนักบัลเลตต์ชายไทย เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ทำการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสาร และงานวิจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยรวบรวมจากเอกสารทางวิชาการ ด้านประวัติบัลเลตต์ทั่วไป (พอสังเขป) ประวัติบัลเลตต์ใน ประเทศไทย นักบัลเลตต์ชายไทย ปัจจัย ความสำเร็จ เครื่องชี้วัดความสำเร็จ รวมไปถึงการเก็บข้อมูลภาคสนาม จากนั้นจึงนำข้อมูลมารวบรวม จัดหมวดหมู่ วิเคราะห์ เรียบเรียงข้อมูล นำเสนอในรูปแบบพรรณนาวิเคราะห์ ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนด แนวทางในการดำเนินการวิจัย ตามลำดับดังนี้

1. วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ

2. พื้นที่ในการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้กำหนดกรณีศึกษาเป็นบุคคลสำคัญที่เกี่ยวกับงานวิจัยจึงใช้พื้นที่ในการ วิจัยเป็นไปตามที่อยู่ของกรณีศึกษาโดยส่วนหลักจะอยู่ที่กรุงเทพฯและทางภาคอีสานคือขอนแก่น และมหาสารคาม

3. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ได้แบ่งขอบเขตของกรณีศึกษาออกเป็นได้ ดังนี้

กลุ่มนักบัลเลตต์กรณีศึกษา หมายถึง กลุ่มที่มุ่งเน้นที่จะศึกษาเพื่อใช้ตอบ วัตถุประสงค์ของงานวิจัยในครั้งนี้โดยมีคุณลักษณะตามเกณฑ์การคัดเลือกในกลุ่มนี้เป็น 4 ข้อ คือ

1. มีการแสดงบัลเลตต์มาเป็นระยะเวลามากกว่า 15 ปี นับจากการเปิดตัว การแสดงบัลเลตต์สู่สายตาสาธารณชนครั้งแรก

2. มีการแสดงหรือผลิตงานบัลเลตต์สู่สาธารณชนอย่างต่อเนื่อง

3. มีบทบาทสำคัญต่อวงการบัลเลตต์ในห้วงเวลาหนึ่งๆ ในด้าน งานแสดง งานสร้างสรรค์ที่สำคัญ การพัฒนางานบัลเลตต์ การศึกษา ทางด้านบัลเลตต์ในประเทศไทย

4. สามารถใช้บัลเลตต์เป็นพื้นฐานส่วนสำคัญต่อวิชาชีพมาจนปัจจุบัน จากเกณฑ์ดังกล่าวสามารถคัดเลือกกรณีศึกษาได้ทั้งหมด 5 คน ได้แก่

4.1 ครูเอกชัย ไก่แก้ว

4.1.1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริมงคล นาฎยกุล

4.1.2 ดร.พีระ พันลูกท้าว

4.1.3 อาจารย์ชิตพล เปลี้นศิริ

4.1.4 นายพัลลภ นามโสม

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยสู่ความสำเร็จของนักบัลเลตชายไทย ผู้วิจัยได้ใช้วิธีดำเนินการวิจัยตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ประกอบด้วย

1.1 แบบสังเกต (Observation) เป็นแบบสังเกตแบบมีส่วนร่วม (Participant Observation) และแบบสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม (Non-Participant Observation) ใช้ในการสังเกตกรณีศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม เพื่อตอบวัตถุประสงค์ด้านคุณลักษณะเด่น

1.2 แบบสัมภาษณ์ที่มีโครงสร้าง (Structured Interviews) เพื่อใช้สัมภาษณ์กรณีศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม เพื่อตอบวัตถุประสงค์ด้านคุณลักษณะส่วนตัว วิสัยทัศน์และปัจจัยแวดล้อม

1.3 การสนทนากลุ่ม (Focused Group Guideline) เพื่อใช้สัมภาษณ์กรณีศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม เพื่อตอบวัตถุประสงค์ด้านคุณลักษณะส่วนตัว วิสัยทัศน์และปัจจัยแวดล้อม ที่มีทิศทางเดียวกัน

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ยกหลักการเก็บข้อมูลที่มีลักษณะสอดคล้องกับความมุ่งหมายของการวิจัย และสามารถตอบคำถามของการวิจัยได้ตามที่กำหนดไว้ ซึ่งมีวิธีการเก็บข้อมูล 2 ลักษณะ คือ

2.1 การเก็บรวบรวมข้อมูลเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะของนักบัลเลตชายที่ดี ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวกับพื้นที่ทำการวิจัย ตลอดจนศึกษาเอกสารและแนวคิดทฤษฎีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

2.1.1 เอกสารที่เกี่ยวกับประวัติบัลเลต

วิทยานิพนธ์ประวัติศาสตร์นาฏศิลป์ระดับบัณฑิตศึกษาเรื่อง “ประวัติบัลเลตในประเทศไทย” ภาควิชานาฏศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2542 โดย สุพรรณิ บุญเพ็ง กล่าวถึง ประวัติบัลเลต การแพร่กระจายและการเจริญเติบโตของบัลเลตในประเทศไทยทั้งในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด ทำให้เห็นว่าบัลเลตมีพัฒนาการมาอย่างต่อเนื่องและยาวนานทั้งยังมีบทบาทสำคัญในวงราชสำนักในเรื่องของการใช้ศิลปะบัลเลตเพื่อต้อนรับคณะทูตแขกจากต่างบ้านต่างเมือง

วิทยานิพนธ์ เรื่อง “ศึกษาพัฒนาการศิลปะการเต้นบัลเลตในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือกรณีศึกษาโรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย จังหวัดขอนแก่น” ปีการศึกษา 2550 โดย อรรถมาภรณ์ ชัยวิสุทธิ กล่าวถึงการเข้ามาของบัลเลตในประเทศไทยครั้งแรกมี 2 ระลอก คือ ยุคแรกเริ่มคือ พ.ศ. 2477 ได้มีการจัดตั้งโรงเรียนนาฏดุริยางคศาสตร์ ซึ่งต่อมาในภายหลังได้กลายมาเป็นวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดกรมศิลปากรสาขานาฏศิลป์สากลหรือบัลเลตซึ่งเป็นหนึ่งในวิชาเอกขณะนั้น ยุคต่อมาคือ พ.ศ. 2497 กับการเข้ามามีบทบาทของคุณหญิงเจนเวียฟ เลสปีนยอล เดมอน สู่การพัฒนาวงการบัลเลตประเทศไทย

เอกสารประกอบการเรียน การสอน วิชา History of Dance ในส่วนของนาฏศิลป์ตะวันตกโดย พีระพันธ์ ลูกท้าว กล่าวถึง ประวัติการกำเนิดอันยาวนานของบัลเลตที่ถือกำเนิดขึ้นในยุโรปอยู่ในช่วงระหว่างยุค Renaissance หรือยุคสมัยฟื้นฟูศิลปวิทยาการ ประมาณ ค.ศ. 1300

1600 ณ ราชสำนักแห่งอิตาลีและฝรั่งเศส และยังคงกล่าวในลักษณะของการเต้นรำเป็นเครื่องบ่งชี้พื้นฐานทางความคิด การเคลื่อนไหวร่างกายตลอดจนลักษณะทางกายภาพของผู้แสดงในช่วงยุคสมัยนั้น

เอกสารประกอบการเรียน การสอน วิชา Western Dance เรื่อง “ Inside Western Dance ” โดย พีระพันธ์ ลูกท้าว กล่าวถึง บทบาทการแสดงของนักบัลเลต์ชายที่เริ่มมาให้ความสำคัญทัดเทียมกับนักบัลเลต์หญิงในยุคบัลเลต์คลาสสิก ซึ่งการเต้นของนักบัลเลต์ชายจะมีความสำคัญในด้านพลังกำลังในการยกนักบัลเลต์หญิงให้สูงเหนือศีรษะตน การประคับประคองการหมุนของนักบัลเลต์หญิงให้อยู่ในอ้อมแขน เทคนิคการเต้นที่กำลังทางการกระโดด การหมุนหรือการกระโดดพร้อมหมุนอย่างรวดเร็ว เป็นต้น

รวมบทความศิลปะการแสดงโดย ผศ.พีรพงศ์ เสนไสย กล่าวถึงการแพร่กระจายบัลเลต์สู่ภาคอีสานคือมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ซึ่งผู้มีบทบาทต่อการสรรหาที่ปรึกษาเพื่อร่างหลักสูตรนาฏศิลป์ตะวันตก ครั้งนั้นประกอบด้วยอาจารย์อารีย์ สหเวชภัณฑ์ ผู้เชี่ยวชาญด้านบัลเลต์ ซึ่งสำเร็จการศึกษาบัลเลต์โดยตรงจากกรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ หรือ The Royal Academy of Dance, London. อีกทั้งท่านเป็นที่ปรึกษาหลักสูตรด้านบัลเลต์ให้แก่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยอีกด้วย นอกจากนี้ยังมีอาจารย์เอกชัย ไก่แก้ว อาจารย์จากโรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย จังหวัดขอนแก่น ผู้มีประสบการณ์ และได้รับการถ่ายทอดด้านบัลเลต์จาก คุณหญิงเจนเนเวียฟ เรสปีนยอล เดมอน ผู้ซึ่งเป็นสุดยอดนักบัลเลต์หญิงแห่งฝรั่งเศส ซึ่งได้ติดตามสามีมาพำนักอาศัย ณ ประเทศไทย เพื่อทำงานให้กับสถานทูตสหรัฐอเมริกา ประจำประเทศไทย ซึ่งคุณหญิงเจนเนเวียฟ เรสปีนยอล เดมอน มีบทบาทอย่างสูงต่อการเผยแพร่บัลเลต์ในราชสำนักไทยในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลปัจจุบัน รวมถึงอาจารย์ศิริมงคล นาฏยกุล บัณฑิตจากภาควิชานาฏศิลป์ตะวันตก คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปี พ.ศ. 2538 และสำเร็จการศึกษาระดับมหาบัณฑิต (ศศ.ม.) นาฏศิลป์ไทย จากคณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปี พ.ศ. 2546 ทั้ง 3 ท่านล้วนเป็นบรมครูแห่งวงการบัลเลต์ และเป็นผู้มีบทบาทในการร่างหลักสูตรนาฏศิลป์ตะวันตก ระดับไว้ ณ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเสนอต่อทบวงมหาวิทยาลัยอนุมัติให้สามารถดำเนินการสอนได้ตามเกณฑ์มาตรฐาน ตราปัจจุบัน

จากประวัติความเป็นมาของบัลเลต์ ทำให้ทราบว่าการจะสนับสนุนนักบัลเลต์ในยุคเริ่มแรกนั้นส่วนประกอบสำคัญอยู่ 2 ส่วน คือ ฐานะทางสังคมชั้นสูงโดยเฉพาะอย่างยิ่งการสนับสนุนจากราชวงศ์และเงินทุนสนับสนุน และนอกจากนี้ยังมีเรื่องโอกาสทางการแสดงบัลเลต์ในโอกาสสำคัญต่างๆ เช่น การแสดงบัลเลต์เพื่อต้อนรับราชคันตุกะ เป็นต้น

2.1.2 เอกสารที่เกี่ยวกับนักบัลเลต์ชาย

วิทยานิพนธ์ เรื่อง “ การศึกษาแนวโน้มเด็กนักเรียนชายที่ได้เรียนการเต้นบัลเลต์และจะยึดการเต้นบัลเลต์เป็นวิชาชีพในอนาคต ” ภาควิชานาฏศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2538 โดย วิวรรธน์ ราชสุนทร ได้กล่าวถึงปัจจัยของเด็กนักเรียนชายที่จะยึดการเต้นบัลเลต์เป็นวิชาชีพในอนาคตว่าส่วนหนึ่งมาจากการได้เห็นแบบอย่างที่ดีเป็นแรงบันดาลใจสู่การหันมาเลือกอาชีพบัลเลต์อย่างจริงจัง

แนวทางที่ได้จากลักษณะที่โดดเด่นของนักบัลเลต์ชายสากล คือ ลักษณะการเต้นที่มีความสามารถเฉพาะตัว อาทิ ความแข็งแรง การกระโดดที่ทรงพลังและงดงาม ท่วงท่าการเต้นที่งดงามที่ไม่มีที่ไหนมาก่อน เป็นต้น การเป็นนักร้องแบบสร้างสรรค์การเต้นบัลเลต์ที่น่าจดจำและเป็น

ยอดรับจากการผลิตงานทั้งดงามและไม่เคยมีมาก่อน การเป็นครูผู้โดดเด่นด้านการถ่ายทอดวิชาที่มีความสำคัญอย่างมากกับประวัติศาสตร์บัลเลต์หรือสร้างลูกศิษย์จนมีชื่อเสียงสูงวงการบัลเลต์สากล การเป็นนักบัลเลต์ที่จบมาจากสถาบันการสอนบัลเลต์หรือครูบัลเลต์ที่มีชื่อเสียงและโดดเด่นทางด้านบัลเลต์ในลักษณะต่างๆ และการเจริญรอยตามนักบัลเลต์ที่เก่งที่ตนเองตั้งไว้เป็นแรงบันดาลใจ

2.1.3 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยภายในและภายนอกของความสำเร็จและเครื่องชี้วัดความสำเร็จ

ศึกษาโดยเทียบเคียงจากตัวอย่างบุคคลที่ได้รับยกย่องให้ศิลปินแห่งชาติ ในสาขาต่างๆ ที่ใกล้เคียงกับบัลเลต์ทำให้ได้ทราบว่าบุคคลเหล่านั้นมีคุณสมบัติที่โดดเด่น ดังนี้ (1) การผลิตงานโดยสอดแทรกความรู้และการพัฒนาสู่สังคม (2) มีความสามารถที่โดดเด่นหลายด้านในข่ายของแขนงนั้นๆ (3) มีความสามารถด้านนั้นๆ เป็นที่ยอมรับและชื่นชมจากบุคคลสำคัญในวงการเดียวกัน หรือได้รับรางวัลสำคัญในแขนงนั้นๆ (4) มีการผลิตผลงานที่สร้างสรรค์และเป็นที่ยอมรับอย่างมากหรือได้รับรางวัลที่สำคัญในแขนงนั้นๆ

ศึกษาจากแผนพัฒนาชาติทำให้ทราบว่า การเปิดรับศิลปะ วัฒนธรรม และพัฒนา ในส่วนของตนสู่ระดับสากลเป็นสิ่งจำเป็นในการพัฒนาชาติ ฉะนั้น บัลเลต์จึงมีส่วนสำคัญ ในการยกระดับศิลปะวัฒนธรรมสู่สากลได้ส่วนหนึ่ง

ศึกษาจากสถาบันพระมหากษัตริย์ทำให้ทราบว่า การพัฒนาตนเอง และสังคมนั้นต้องอาศัยปัญญา การวางแผนที่ดี ความแน่วแน่และสมาธิในการทำงาน

ศึกษาจากสถาบันทางการศึกษาบัลเลต์ ครู และแขนงใกล้เคียง ทำให้ทราบว่า การพัฒนานักบัลเลต์นั้นขึ้นอยู่กับระบบทางการศึกษาที่มีแบบแผนที่ได้มาตรฐาน และคุณลักษณะ ส่วนบุคคลในด้านความรับผิดชอบหน้าที่

ศึกษาจากสถาบันครอบครัวทำให้ทราบว่ากรอบมเลี้ยงดู สนับสนุน ครอบครัวอย่างถูกต้อง มีส่วนการพัฒนาบุคคลได้โดยจำแนกได้ ดังนี้ การมีความพอประมาณรู้ระดับของตนเอง การมีเหตุผลในการทำงาน การมีภูมิคุ้มกันตนเองจากภัยต่างๆ มีคุณธรรม และมีความรู้

สถาบันประชาคมที่ศรัทธาจากบุคคลสำคัญและนักปราชญาแสดงถึงความสำคัญของการจะประสบความสำเร็จได้นั้นต้องประกอบไปด้วย (1) การร่วมมือจากทุกฝ่าย เพื่อการพัฒนา (2) การมีใจเป็นผู้นำและเป็นนักพัฒนาตนเอง (3) สร้างคุณลักษณะอันส่งเสริม การก้าวหน้าของตน อาทิ ประหยัดอดออม แบ่งเวลาการทำงานที่เหมาะสม ทำงานกินเวลา รักงาน เชื้อมั่น มุ่งมั่น กระตือรือร้น ทำงานรวดเร็ว แก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี มีจิตนาการและความคิดสร้างสรรค์ เป็นต้น

ศึกษาจากสถาบันศาสนาในทางพระพุทธศาสนากล่าวถึงการจะทำสิ่งใด ให้ประสบความสำเร็จไว้ว่าผู้กระทำการนั้นจะต้องมี อิทธิบาท 4 ได้แก่ ฉันทะ วิริยะ จิตตะ วิมังสา

2.2 การเก็บข้อมูลภาคสนาม ผู้วิจัยได้ใช้วิธีสำรวจ สัมภาษณ์ และสนทนา อย่างใกล้ชิด เพื่อที่จะได้ตรวจสอบข้อมูลที่สมบูรณ์ตรงกับข้อเท็จจริงมากขึ้น

2.2.1 การสำรวจ โดยผู้วิจัยใช้วิธีการสำรวจข้อมูลเบื้องต้นจากบุคคลทั่วไป ที่เกี่ยวข้องกับบัลเลต์โดยตรง คือกรณีศึกษา 5 ท่านคือ

ครูเอกชัย ไก่แก้ว

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริมงคล นาฎยกุล

ดร.พีระ พันธุ์ท้าว

อาจารย์ชิตพล เปลี่ยนศิริ

คุณพัลลภ นามโสม

เพื่อการสืบค้นข้อมูลด้านประวัติ เทคนิค วิธีการ ทักษะที่สร้างความสำเร็จของตัวกรณีศึกษา อีกทั้งปัจจัยอื่นๆ ที่ส่งผลให้สามารถดำรงตนในสายวิชาชีพนี้ได้อย่างมั่นคงได้

2.2.2 การสังเกต แบ่งออกเป็น

สังเกตแบบมีส่วนร่วม (Participant Observation) โดยผู้วิจัยมีส่วนร่วมกับการแสดงบัลเลต์ที่กรณีศึกษาที่ 2 กลุ่ม ทั้งช่วงซ้อมการแสดงย่อย ช่วงซ้อมการแสดงใหญ่ ช่วงซ้อมกับสถานที่จริงและช่วงแสดงจริง

สังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม (Non- Participant Observation) โดยผู้วิจัยได้สังเกตจากการเป็นผู้ชม หรือแสดงในงานเดียวกันแต่คนละชุดการแสดงกับกรณีศึกษา และยังได้ซักถามข้อมูล หรือจดจำสิ่งที่พูดออกมาที่เป็นประโยชน์

2.2.3 การสัมภาษณ์ (Interview) แบ่งออกเป็น 2 อย่าง คือ สัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) และสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง (Unstructured Interview)

สัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) โดยผู้วิจัยสัมภาษณ์ตามแนวทางแบบสัมภาษณ์ โดยสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมาย เพื่อตอบวัตถุประสงค์วิจัยในด้านคุณลักษณะของนักบัลเลต์ชายและปัจจัยแวดล้อมของความสำเร็จ

สัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง (Unstructured Interview) โดยผู้วิจัยสัมภาษณ์แบบเปิดกว้างไม่จำกัดคำตอบ เพื่อจับประเด็นแล้วนำมาตีความ เพื่อเก็บข้อมูลเพิ่มเติมในสิ่งทีกรณีศึกษามีทั้งด้านมุขทศน์ ลักษณะนิสัยประจำตัว และอื่นๆ

3. การจัดกระทำข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสารและข้อมูลจากภาคสนาม โดยแยกตามความมุ่งหมายของการวิจัย มาจัดกระทำดังนี้

3.1 นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากเอกสารต่าง ๆ มาศึกษาอย่างละเอียดพร้อมจัดระบบหมวดหมู่ ตามความมุ่งหมายของการวิจัยที่กำหนดไว้

3.2 นำข้อมูลจากภาคสนามที่เก็บรวบรวมได้จากการสำรวจเบื้องต้น การสังเกต การสัมภาษณ์และการสนทนากลุ่ม ซึ่งได้จัดบันทึกไว้ และนำแถบบันทึกเสียงมาถอดความแยกประเภทจัดหมวดหมู่และสรุปสาระสำคัญตามประเด็นที่ทำการศึกษาวิจัย

3.3 นำข้อมูลทั้งที่เก็บรวบรวมได้จากเอกสารและข้อมูลภาคสนามตามที่รวบรวมได้จากการสำรวจเบื้องต้น การสังเกต การสัมภาษณ์ และการสนทนากลุ่ม มาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามความมุ่งหมายของการวิจัย โดยการนำข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารและข้อมูลภาคสนามที่ได้จากการสังเกต สัมภาษณ์ การสนทนากลุ่ม มาทำการวิเคราะห์โดยมีขั้นตอนดังนี้

- 4.1 ตรวจสอบข้อมูลที่สัมภาษณ์จากกลุ่มประชากร
- 4.2 นำข้อมูลที่ได้มาจัดหมวดหมู่
- 4.3 สรุปและวิเคราะห์ข้อมูลแต่ละกลุ่มจากเครื่องมือ
- 4.4 นำข้อมูลที่ได้มาเรียบเรียงตามความมุ่งหมาย

5. การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยเรียบเรียงผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามความมุ่งหมายที่กำหนด โดยใช้การนำเสนอในลักษณะเชิงพรรณนาวิเคราะห์

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในบทนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาจากเอกสาร รูปภาพ และการสัมภาษณ์เพื่อการประมวลผลของปัจจัยความสำเร็จของแต่ละบุคคล และได้มาซึ่งข้อมูลที่จะได้รายงานผลดังต่อไปนี้

ครูเอกชัย ไก่แก้ว

1. ประวัติส่วนตัว

ชื่อ เอกชัย นามสกุล ไก่แก้ว

ชื่อเล่น เอก เกิดวันที่ 24 กันยายน พ.ศ. 2496

ภูมิลำเนาเกิด จังหวัดกาญจนบุรี

การศึกษา ปริญญาตรี สาขาวิชาชีววิทยา-เคมี คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ปัจจุบัน รัชมังคลาจารย์ที่โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย

2. คุณลักษณะเด่นของนักบัลเลตชาย

สัดส่วนสมวัยเป็นนักบัลเลต

ส่วนสูง 170 เซนติเมตร

น้ำหนัก ไม่เกิน 60 กิโลกรัม

สีผิว ขาว

หน้าตา อยู่ในเกณฑ์หน้าตาดีเหมาะแก่การรับบทบาทตัวแสดงนำชาย อ้างอิงจากการที่เคยแสดงเป็นนักแสดงนำชายหรือบทพระเอกบัลเลตสมัยเป็นนักแสดงหน้าพระพักตร์ เช่น Minuet, Romeo & Juliet, พระสุธนในบัลเลตเรื่องมโนราห์ เป็นต้น

ความสมส่วนตามมาตรฐานนักบัลเลตชาย โดยประเมินจากรูปร่างโดยรวมจากภาพตอนครูเอกชัย ไก่แก้วเป็นนักแสดงบัลเลต และเปรียบเทียบกับภาพสรีระนักบัลเลตในอุดมคติ

ตาราง 1 ความสัมพันธ์ตามมาตรฐานนักบัลเลตชาย ของครูเอกชัย ไก่แก้ว

สรีระนักบัลเลตในอุดมคติ	สรีระกรณีศึกษา
1. ความสูง ตามข้อมูลร่างกายนักบัลเลตชายในอุดมคติ คือ 175 - 188 ซม.	สูง 170 เซนติเมตร ยังไม่ถึงเกณฑ์ที่ข้อมูลระบุ แต่ข้อมูลนี้อ้างอิงสรีระของชาวตะวันตก เมื่อเทียบในแบบชาวเอเชียความสูงของครูเอกชัย จะถือว่าเหมาะสมได้หากดูส่วนอื่นๆคือรูปร่างผอมส่วนแขนยาว มือยาว ขายาวประกอบกัน
2. น้ำหนัก ตามข้อมูลร่างกายนักบัลเลตชายในอุดมคติคือ 61 – 75 กิโลกรัม	น้ำหนัก ไม่เกิน 60 กิโลกรัม ถือว่ายังต่ำกว่าระดับมาตรฐานเล็กน้อย
3. หลังตรง รอบเอวบาง สะโพกแคบ	มีหลังตรง รอบเอวบาง สะโพกแคบ
4. มีกล้ามเนื้อต้นขาขนาดใหญ่กว่าน่องเล็กน้อย	มีกล้ามเนื้อต้นขาขนาดใหญ่กว่าน่องเล็กน้อย
5. ขาตรง	ขาตรง
6. ศีรษะ และความยาวคอ สอดคล้องกับรูปร่าง	ศีรษะ และความยาวคอ สอดคล้องกับรูปร่าง
7. ช่วงไหล่กว้าง กล้ามเนื้อบริเวณนี้จะตึงไม่ใหญ่จนเกินพอดี ดูแล้วรูปร่างโดยรวมต้องเป็นไปในลักษณะสูงโปร่ง ไม่ดูแล้วแคระ เตี้ย ตัน	ช่วงไหล่ดูแคบเล็กน้อยแต่ยังถือว่าสอดคล้อง กล้ามเนื้อบริเวณนี้สอดคล้อง
8. ลำตัวไม่ยาวหรือสั้น ได้สัดส่วน ดูแล้วรูปร่างโดยรวมต้องเป็นไปในลักษณะสูงโปร่ง ไม่ดูแล้วแคระ เตี้ย ตัน	ลำตัวไม่ยาวหรือสั้นได้สัดส่วน พอดี
9. แขนยาวและมือยาว	แขนยาวและมือยาว
10. กล้ามเนื้อขาไม่ใหญ่เกินไป	กล้ามเนื้อขาไม่ใหญ่เกินไป
11. Point เท้าได้โค้งได้รูป	Point เท้าได้ปานกลางตามเกณฑ์

ภาพประกอบ 8 สมัยครูเอกชัย ไก่แก้ว (คนซ้าย) เป็นนักแสดงนำชายบัลเลต์ ซึ่งแสดงให้เห็นสรีระที่สมส่วนเมื่อเปรียบเทียบกับนักแสดงนำชายอีกท่านคือ ผศ.ศิริมงคล นาฎยกุล (คนขวา) ผู้เป็นลูกศิษย์ในขณะนั้นในการแสดงบัลเลต์เรื่อง มโนราห์

ความสามารถทางกายภาพที่เอื้อประโยชน์ต่อการเต้นบัลเลต์

จากการสัมภาษณ์ครูเอกชัย ไก่แก้ว สิ่งที่เห็นว่าศักยภาพที่เอื้อประโยชน์ต่อการเต้นบัลเลต์ของครูเอกชัยคือ พลังกระโดดจากกล้ามเนื้อส่วนข้อเท้า เมื่อมีการแสดงที่ต้องกระโดดเพื่อโชว์ท่าเทคนิคบัลเลต์ครูเอกชัยมักจะทำได้ดี คือกระโดดได้สูงมาก แต่หลังจากนั้นจะรู้สึกปวดกล้ามเนื้อ โดยเฉพาะหน้าขา เนื่องจากใช้กำลังการกระโดดโดยเน้นไปที่การใช้กำลังจากข้อเท้าเป็นส่วนมาก

เทคนิคการใช้ร่างกายทำท่าบัลเลต์

ในขณะที่แสดงครูเอกชัย ไก่แก้ว จะสร้างตัวละครในอุดมคติขึ้นมา และเดินตามตัวละครตัวนั้นเหมือนกระจกเงา ยิ่งจินตนาการตัวละครได้ดี งดงามมากเท่าไรความเป็นไปได้ที่จะแสดงบัลเลต์ให้ดี งดงามก็เป็นไปได้มากขึ้นตามไปด้วย

เทคนิคการสื่ออารมณ์ทางการแสดง

1. เมื่อครูเอกชัย ไก่แก้ว ได้รับบทบาทตัวแสดง ครูเอกชัย ไก่แก้วจะทำการสร้างเรื่องราวของตัวละครนั้นขึ้นมาในจินตนาการของตนเอง โดยอิงจากเรื่องราวของตัวละครที่ได้รับเป็นการตีความตัวละครเพื่อทำความเข้าใจในตัวละครและสวมบทเป็นตัวละครตัวนั้น โดยดูจากส่วนประกอบพื้นฐานของตัวละครนั้น เช่น อายุ เพศ ฐานะทางสังคม สถานการณ์เวลานั้น อารมณ์ ช่วงเวลานั้น เหตุการณ์ที่ส่งผลให้เกิดสถานการณ์ที่กำลังจะแสดงของตัวละครตัวนี้ เป็นต้น

2. การให้ความสำคัญกับดนตรีประกอบการแสดง ครูเอกชัย ไก่แก้วให้ความสำคัญในการใส่ใจในรายละเอียด ความหมาย อารมณ์ ความหนัก ความเบา ช่วงสั้น ช่วงยาว ช่วงหยุดกับดนตรีประกอบการแสดงเพราะมีส่วนทำให้เกิดความราบรื่นไปกับการเต้น หากการแสดงประกอบไปกับดนตรีได้อย่างลงตัว ความสมบูรณ์ของการแสดงบัลเลต์ก็จะมีมากขึ้น

ทัศนคติส่วนตัว

1. สิ่งแวดล้อมภายในของตัวนักเต้นเอง เป็นสิ่งแรกที่สำคัญที่สุด เพราะท้ายที่สุดแล้วไม่ว่าจะมีสิ่งแวดล้อมภายนอกใด ๆ มากกระตุ้น สุดท้ายก็ขึ้นอยู่กับตัวของนักเต้นผู้นั้นเองว่าจะเลือกเส้นทางไหน เพราะแค่แรงขับภายในหากนักเต้นมีมากก็จะส่งผลให้กระทำการใดๆให้เข้าใกล้ความสำเร็จได้มา เหมือนสิ่งเร้าที่ไปกระตุ้นจิตใต้สำนึกให้เรามุ่งมั่นกระทำสิ่งนั้นอย่างเต็มที่ เพราะฉะนั้นจะประสบความสำเร็จทางบัลเลต์ได้ก็ต้องมีกำลังใจให้กับตนเองอย่างเต็มที่เสียก่อน หากมีกำลังใจจริงๆ กลางๆ ก็คงสำเร็จแบบครึ่งๆ กลาง ๆ เท่านั้น มันไม่สุดกายสุดใจ สิ่งที่อยู่ภายในจิตสำนึกของนักเต้นแต่ละท่านที่หล่อหลอมจนเป็นสิ่งแวดล้อมภายในของนักเต้นผู้นั้น จะเปรียบเสมือนศูนย์บัญชาการของพฤติกรรมของนักเต้นผู้นั้น ตัวสำนึกจะกดรีโหมดบังคับให้ทำหรือไม่ทำสิ่งใด ๆ แม้ในเชิงขัดแย้งก็ยังสามารถทำได้สำเร็จ เช่น อยากเต้นเก่งแต่มันร้อน ชี้อายุ ก็ไม่ซ้อม โดยความเป็นเหตุเป็นผลว่าไม่ซ้อม ไม่ศึกษา ไม่รักในการพัฒนาแล้วมันจะเกิดความสำเร็จได้อย่างไรนั้นหายไปจากจักรวาลใจในขณะนั้น แต่เมื่อไรที่คิดว่าเราจะสู้ เราจะพัฒนา ความยากง่ายร้อนหนาวเจ็บปวดทั้งมวลก็จางไปโดยไม่รู้ตัวเช่นกัน ดังนั้น นักบัลเลต์ชายคนไหนมีสติที่ดี มีสำนึกในความถูกต้องความควรดี คุณสมบัติที่ดี ๆ ที่จะทำให้นักบัลเลต์ชายประสบความสำเร็จได้ดี ไม่ว่าจะเป็นเรื่องระเบียบวินัย ความอดทนเอาจริงเอาจัง ความรักความซื่อสัตย์ ในวิชาชีพก็จะเกิดขึ้นตามมาเอง

2. ครูเอกชัยจะเน้นไปในด้านความสำนึก รู้กฎรู้ควรรู้กาลเทศะ รักและรับผิดชอบ ในวิชาชีพด้วยความซื่อสัตย์ ลดอดีตดา ยอมรับในความสามารถของผู้อื่น รู้จักศึกษาอย่างมีวิสัยทัศน์ และที่สำคัญควรดำรงตนอย่างผู้มีคุณธรรม

3. ความมั่นใจ เป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นภายใน และขึ้นอยู่กับว่า เราสามารถจะจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันได้อย่างไร คนที่มีความมั่นใจจะสามารถรับมือกับปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างชาญฉลาด ไม่ว่าปัญหานั้นจะใหญ่หรือเล็ก นอกจากนี้ ความมั่นใจ ยังเป็นความรู้สึกที่เกิดจากเรารู้คุณค่าของชีวิตของตัวเอง คนที่มีความมั่นใจ มักจะมีความสุข มีความรู้สึกที่ดีให้กับตนเอง และมีความเชื่อมั่นว่าคนจะสามารถรับภาระกับปัญหาที่กำลังเผชิญอยู่ได้เสมอ

4. นักบัลเลต์ชาย ต้องมี appearance เป็นชาย ส่วนจิตใจจะเป็นหญิงหรือชาย เป็นเรื่องส่วนตัวที่ควรให้ความเคารพในสิทธิส่วนบุคคลของเขา ชีวิตจริงของเขา แต่ชีวิตการแสดงบนเวทีนักเต้นชาย

5. ร่างกาย ก็ต้องได้ตามมาตรฐานนักบัลเลต์ หากนักเต้นคนใดดูดีมากกว่าไม่ว่าด้วยรูปร่างหน้าตา หรือความสามารถทางเทคนิค การสื่ออารมณ์ โอกาสแห่งความสำเร็จก็สามารถเกิดขึ้นได้ มากขึ้น ๆ ตามลำดับ

3. คุณลักษณะเด่นในการเป็นครูบัลเลต์

3.1 ครูเอกชัยไก่แก้วใช้หลักการดู สังเกต วิเคราะห์ถึงวิธีการใช้ร่างกายและจิตใจทำท่าเทคนิคบัลเลต์ ด้วยการบูรณาการความเข้าใจในธรรมชาติของร่างกายมนุษย์กับศิลปะการเต้นบัลเลต์เข้าด้วยกันเป็นอย่างดี บนหลักการที่ว่าบัลเลต์เป็นการเต้นแบบหนีแรงโน้มถ่วงของโลก

3.2 ครูเอกชัยใช้ศิลปะในการบรรยายให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจและมีมโนภาพได้เป็นอย่างดี ด้วยการยกตัวอย่างที่มีความหลากหลายเพื่อกระตุ้นประสบการณ์ตรงของผู้เรียนแต่ละคนให้สามารถปฏิบัติทักษะบัลเลต์ได้สำเร็จเหมือนกัน ถึงแม้จะใช้วิธีการในการปฏิบัติที่เหมือนกันหรือไม่ก็ตาม

3.3 ครูเอกชัย ไก่แก้ว มีความรักต่อครูบัลเลต์ในด้านแบบอย่างของการกระทำที่ดี ดังคำสัมภาษณ์ดังกล่าวนี้ “...ที่สำคัญครูรักมาตาม ครูอยู่กับมาตามมานาน มาตามรักบัลเลต์เป็นนักบัลเลต์ เป็นศิลปินบัลเลต์ อย่างแท้จริง มาตามเป็นคนดี มีความเสียสละ อดทน เป็นครูที่ดีอย่างสมบูรณ์ ครูรู้แน่ครับว่า มาตามเหนื่อยกับภาระหลาย ๆ อย่าง แต่มาตามก็เข้มแข็ง ยืนหยัดอยู่ได้อย่างมั่นคง เป็นตัวอย่างที่ดีมาก ๆ สำหรับครูเลยที่เดียวครับ อะไรที่ทำให้มาตามดีใจ มีความสุขได้ครูก็อยากทำครับ นี่แหละครับคือที่มา”

3.4 ความรักในสิ่งที่ตนทำ ผู้วิจัยเห็นด้วยกับข้อนี้ว่าเป็นสิ่งสำคัญมากในการผลักดันให้เกิดการเรียนรู้ ความรับผิดชอบ ความรักในการพัฒนาวิชาชีพบัลเลต์ เพราะเมื่อความรักในสิ่งที่ทำจะส่งผลให้เกิดใจจดจ่ออยู่กับสิ่งที่กำลังกระทำ และกระทำไปได้อย่างมีความสุข แม้ในช่วงเวลาที่พบใด ๆ ก็จะมีกำลังใจในการหาทางแก้ปัญหาให้สำเร็จจนได้ ด้วยจุดเริ่มต้นจากความพึงพอใจในสิ่งที่ตนรัก

3.5 ความซื่อสัตย์ ซื่อสัตย์ต่อวิชาชีพ ต่อครูอาจารย์ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชามาให้ ต่อความไว้วางใจที่ท่านผู้ชม ผู้ร่วมงานแต่ละท่านได้มีให้กับครู ต่อสำนึกในสิ่งที่ถูกที่ควรทุก ๆ ประการ ต่องานราชการด้วยการทำงานให้คุ้มหรือเกินค่าเงินเดือนที่ได้รับให้ราชการได้กำไร และที่สำคัญเป็นพิเศษคือต่อนักเรียน ความซื่อสัตย์นั้นสำคัญมาก มันจะช่วยให้เกิดความเชื่อใจ ความรักอย่างจริงจัง ความโปร่งใส อันก่อให้เกิดความสุข สามัคคีเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เกิดการมีน้ำใจให้กันอย่างทั่วถ้วน ทั้งองค์กร ผู้วิจัยเห็นว่าคำให้สัมภาษณ์ข้อนี้เป็นคุณลักษณะที่สำคัญมากที่สุดของครูเอกชัย ไก่แก้ว อีกข้อหนึ่ง ที่ทำให้ผู้วิจัยได้เห็นถึงที่มาแห่งความสำเร็จในวิชาชีพบัลเลต์ของครูเอกชัย และทำให้ผู้วิจัยเกิดความตระหนักอย่างยิ่งยวดว่าความซื่อสัตย์นี้ สามารถก่อให้เกิดและเกื้อประโยชน์สุขแก่สังคมที่เราเกี่ยวข้องได้อย่างมาก และที่สำคัญคือการปฏิบัติตนด้วยความซื่อสัตย์จะก่อให้เกิดความเปิดเผย โปร่งใส เกิดความภาคภูมิใจ อันเป็นที่มาแห่งประโยชน์สุขส่วนตนเป็นที่สุด เมื่อมีผู้ใดได้พบเห็น สัมผัส ก็จะทำให้เกิดความไว้วางใจ จะนี้รัก สะดวกใจสบายใจที่จะคบหาและร่วมงาน

4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนักบัลเลต์ชาย

โอกาส

1. ได้รับการฝึกทักษะครั้งแรกจากมาตามเดมอนเมื่อปีพุทธศักราช 2519 หลังจากฝึกได้ 6 วัน

2. ได้รับคัดเลือกและมอบหมายหน้าที่ให้เป็นผู้สอนเพื่อถ่ายทอดเทคนิค ทักษะให้กับนักศึกษาที่รู้จักกันในมหาวิทยาลัยขอนแก่น อีก 60 คนอย่างต่อเนื่องเกือบทุกวันเป็นเวลาหลายเดือน จนกระทั่งจัดการแสดง ซึ่งตอนนั้นได้จัดการแสดงบัลเลต์ประกอบบทเพลงพระราชนิพนธ์ชุดมโนห์รา เวอร์ชันเดียวกับที่คุณวนิดา สุขุม กับคุณสมศักดิ์ พลสิทธิ์แสดงที่สวนอัมพรโดยใช้ Choreography เดียวกันกับของมาตามเดมอน เวทีจากผู้รับเหมางานก่อสร้างในมหาวิทยาลัยขอนแก่น แสงสีระดม ขอยืมหลอดไฟจากทุกมหาวิทยาลัย เครื่องแต่งกายเต็มรูปแบบโดยขอพระราชทานยืมจากในวัง

3. ได้โอกาสบนเวทีดี ขาดโอกาส ขาดการแสดงบนเวทีก็เหมือนขาดเครื่องวัดความสำเร็จ

4. ได้โอกาสดี ความสำเร็จของแต่ละคนนั้นมีอยู่ในตัวเองอยู่แล้ว แต่โอกาสนี้แหละคือ สิ่งสำคัญที่จะทำให้เกิดการพิสูจน์ความสำเร็จให้กับตนเองและผู้อื่นเห็นได้ ปราศจากโอกาส ความสามารถก็ไม่ได้หายไปไหน เพียงแต่จะไม่ได้ประกาศให้ผู้คนได้รับทราบโดยทั่ว ซึ่งคุณค่าคนอยู่ที่ผล ของงาน

ครอบครัว

1. ทางบ้านก็สนับสนุนให้ทำกิจกรรมทุกอย่าง กิจกรรมการแสดงทุกอย่างที่โรงเรียน คุณแม่ของครูเอกชัย ไก่แก้วสนับสนุนผลักดันเต็มที่
2. การได้รับการฝึกให้กล้าแสดงต่อหน้าชุมชน ด้วยการร่วมแสดงแทบทุกงาน ในโรงเรียนและวงเหล้าของคุณพ่อ
3. การที่คุณพ่อสนับสนุนให้ออกกำลังกาย ร่างกายจึงพอจะแข็งแรงใช้ได้ และการที่ ได้รับการฝึกให้ยืดหยุ่นมาบ้างจากคุณแม่

ครูสอนบัลเลต์

1. ได้ครูบัลเลต์ดี หมายถึงครูที่เป็นมนุษย์และสื่อต่างๆก็ได้ ที่ว่าดีคือสามารถถ่ายทอด ศาสตร์และศิลป์ทางบัลเลต์ทำให้เกิดความรัก ความสุข ความสบายใจ และเมื่อเรียนรู้แล้วสามารถ สื่อสาร ถ่ายทอดศาสตร์แขนงนี้ให้ผู้เกี่ยวข้องเข้าใจได้ และสามารถพัฒนาทักษะได้อย่างเป็นสากล การมีครูดีคือ มาตามเดมอนเคยถวายการออกกำลังพระวรกายในสมเด็จพระนางเจ้าฯ เคยจัดการแสดง บัลเลต์สนองพระราชประสงค์เป็นประจำ จึงเหนียวแน่นให้ครูเอกชัยมีโอกาสได้แสดงบัลเลต์ต่อหน้า พระพักตร์

2. มีครูสร้างนิสัยดี ครูหมายถึงครูที่เป็นมนุษย์เช่นคุณพ่อ คุณแม่ ตลอดจนบุคคลอื่นๆ ในส่วนที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับบัลเลต์โดยตรง รวมทั้งสำนึกในตัวเราเองด้วย ผนวกเข้ากับสิ่งแวดล้อมต่างๆ รอบๆ ตัวเรา ที่หล่อหลอมอุปนิสัยของเราให้เรามีคุณสมบัติเข้าครรลองที่จะก้าวเข้าสู่ความสำเร็จได้ บุคคลสำคัญอื่นๆ

1. การที่ผู้อำนวยการติลก วัจนสุนทร ขอร้องให้ครูเอกชัยควบคุมวงโยธวาทิตโรงเรียน ขอนแก่นวิทยายน และการที่ปีเดียวกันนั่นเองได้มีการจัดประกวดวงโยธวาทิตนักเรียน นิสิต นักศึกษา แห่งประเทศไทยครั้งที่ 1 เฉลิมฉลองกรุงรัตนโกสินทร์ครบ 200 ปี ผลออกมาวงของครูเอกชัย คือ โรงเรียนขอนแก่นวิทยายนได้รางวัลชนะเลิศแห่งประเทศไทย ทำให้ครูเอกชัยเริ่มมีชื่อเสียงและได้รับความ ไว้วางใจในสายศิลปะ

2. ผู้อำนวยการ (อดีตผู้อำนวยการสุนันทา ศุภนิลละ) มีคำสั่งให้ครูเอกชัย ไก่แก้ว เปิดสอนวิชาบัลเลต์ในระดับมัธยมศึกษาขึ้นครั้งแรกในประเทศไทย เนื่องจากเหตุผลที่ว่า ปลายปีนั้น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเปิดสอนและรับนิสิตสาขาบัลเลต์เป็นครั้งแรก มีลูกศิษย์ครูเอกชัยคนหนึ่งที่เคย ฝึกไปแสดงต่อหน้าพระพักตร์ด้วยกัน ชื่อ ชรัช ชำนาญเวช สอบเข้าได้ นี่คือที่มาของห้องบัลเลต์และจุด เริ่มการเรียนการสอนบัลเลต์ในโรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย ซึ่งนับได้ว่าเป็นแห่งแรกในโรงเรียนมัธยม เมื่อปี 2531 นั้น ตามที่ศึกษานิเทศก์วิชาศิลปะ กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการได้ให้ข้อมูลมา เมื่อปี พ.ศ. 2531

สภาพแวดล้อมตอนประกอบอาชีพบัลเลต์

1. ได้แหล่งความรู้แหล่งฝึกฝนทักษะที่ดี บัลเลต์นั้นเป็นศาสตร์และศิลป์ ความเป็น ศิลปินนั้นมีอยู่ในตัวทุกคนอยู่แล้วอาจมีมากหรือน้อยต่างกันบ้าง หากจะเป็นศิลปินนักเต้นบัลเลต์คือ

เฉพาะศาสตร์เฉพาะทางลงไป ก็จำเป็นต้องทำความรู้จักกับศาสตร์นั้น ๆ ให้ลึกซึ้ง หากนักบัลเลต์คนไหน ได้ครู่ดี ได้แหล่งเรียนรู้ที่ดี ก็จะช่วยให้เขาผู้นั้นเข้าถึงศาสตร์และศิลป์ทางบัลเลต์ได้ง่ายขึ้น เร็วขึ้น สามารถไปต่อยอดพัฒนาทักษะพัฒนาตนให้มีความเป็นนักบัลเลต์ที่ประสบความสำเร็จได้เร็วขึ้นตามกัน หลายๆ อาชีพสามารถพลิกผันหันเห

สภาพแวดล้อมที่สำคัญอื่นๆ

1. ปัดต่อมาโรงเรียนแก่นนครวิทยาลัยสงฆ์วงโยธวาทิตเข้าประกวด แต่ตกรอบ ผู้อำนวยการสุนันทา ศุภนิละ จึงขอตัวครูเอกชัยให้กลับมาปฏิบัติราชการที่โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย และช่วยควบคุมวงโยธวาทิตเพื่อการส่งเข้าแข่งขัน

2. กระแสสังคมและผู้คนรอบข้าง กระแสต้าน สกัลดาวรุ่ง หลายคนเพียงส่อแวว จะได้เป็นดาวก็โดนสกัลดหมดลิตีเกิดกันเลย นักบัลเลต์ทั่วไปโดยเฉพาะนักบัลเลต์ชายในประเทศไทย ที่จะประสบความสำเร็จได้ดี ถึงจะไม่ทุกคนแต่ก็หลายๆคนที่มีความจำเป็นต้องก้าวข้ามจุดนี้ไปให้ได้ก่อน นักเต้นชายในประเทศไทยส่วนใหญ่จะแจ้งเกิดเริ่มในช่วงวัยรุ่น ประมาณมัธยมต้นต่อปลาย หรือมัธยม ปลายต่อมหาวิทยาลัย ในวัยนี้หลาย ๆ คนอาจเกิดการพลาดโอกาสเกิดการหักเหหักมุมด้วยกระแส อิทธิพลทางบ้านและเพื่อน ๆ สำหรับเพื่อนและคนรู้ใจนี้สำคัญที่สุด อีกอย่างคือการเผด็จการทาง ความคิดของทางผู้ปกครองที่ไม่สนับสนุน หากใครมีแววเป็นนักเต้นที่จะประสบความสำเร็จแต่โชค ไม่ค่อยดีก็ก้าวข้ามอุปสรรคเหล่านี้ไม่ได้ ความสำเร็จทั้งปวงในช่วงนั้นก็อาจล้มเหลวก็เป็นได้

5. ประวัติและผลงานที่เกี่ยวกับบัลเลต์

ครูเอกชัยมีโอกาสได้เห็นภาพบัลเลต์เป็นครั้งแรกเมื่อศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ครั้งนั้นยังไม่ทราบว่าบัลเลต์นั้นคืออะไร อีกไม่กี่ปีหลังจากนั้นจึงมีโอกาสได้ชมภาพยนตร์บัลเลต์อีกครั้งที่ไปดูหนังชายยากกลางแปลงที่หน้าอำเภอ ซึ่งครูเอกชัยได้รับอนุญาตจากผู้ปกครองให้ไปดูได้เฉพาะทุกคืน วันศุกร์และวันเสาร์ ครูเอกชัยได้เล่าให้ฟังว่าไยยุคนั้นก่อนที่จะฉายหนังเรื่องในช่วงดึกจะมีการฉายหนัง ชาวในช่วงหัวค่ำ ซึ่งหนังชาวส่วนใหญ่ก็จะเป็นภาพยนตร์เกี่ยวกับพระราชกรณียกิจ ซึ่งมีอยู่ครั้งหนึ่ง หนึ่งชายยาดำนำภาพยนตร์การแสดงบัลเลต์เรื่องมโนห์ราฉาย ในการชมครั้งนั้นครูเอกชัยมีความรู้สึก เพียงว่าเป็นการแสดงที่สวยงามดี แปลก ไม่เคยพบเห็น แต่ก็ไม่ถึงกับติดใจมากมายนัก ครั้งที่ได้สัมผัสกับ บัลเลต์ อย่างจริงจังเป็นครั้งแรก คือเมื่อครั้งที่ได้ฝึกทักษะบัลเลต์กับมาตามเดมอน ครูบัลเลต์ผู้เดินทาง มาสอนบัลเลต์เชิงปฏิบัติการที่มหาวิทยาลัยขอนแก่นเป็นเวลา 6 วัน เมื่อสิ้นสุดการฝึกทักษะในครั้งนั้น มาตามเดมอนได้กล่าวกับครูเอกชัยว่า เจอนักเต้นแล้วอยู่ที่ขอนแก่นนี่เอง

ผู้วิจัยเห็นว่าจากคำกล่าวของมาตามเดมอนในครั้งนั้นคง เป็นแรงกระตุ้นให้ครูเอกชัย มีความมั่นใจและมีกำลังใจในการสานต่องานบัลเลต์จนกระทั่งสามารถสร้างผลงานการแสดงบัลเลต์ให้ ประชาชนชาวขอนแก่นได้ประจักษ์ต่อสายตา เรื่อง “มโนห์รา” ที่ หอประชุมโรงเรียนขอนแก่นวิทยายน จังหวัดขอนแก่น ซึ่งนับได้ว่าเป็นการจัดการแสดงบัลเลต์ครั้งประวัติศาสตร์ครั้งแรกสุดในจังหวัด ขอนแก่น และในระดับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งการจัดงานในครั้งนั้นนับได้ว่าเป็นการจัดงานที่ ยิ่งใหญ่ และได้รับความสนใจเป็นอย่างมาก จนกระทั่งสามารถนำรายได้จากการจัดงานสมทบทุนมูลนิธิ สายใจไทยเป็นเงินจำนวน 50,000 บาท(ห้าหมื่นบาทถ้วน) นอกจากนั้นแล้วการเข้ารับการศึกษาฝึกทักษะ บัลเลต์กับมาตามเดมอนในครั้งนั้นครูเอกชัยยังได้เป็นผู้ให้การต้อนรับมาตามโดยตลอดและยังเป็นผู้ดูแล ความสะดวก ให้การฝึกซ้อมและทบทวนสิ่งที่ได้รับจากการฝึกทักษะให้กับนักเรียนรุ่นน้องที่มาเข้าร่วม รับการฝึกทักษะทั้งสิบสองคนด้วย จึงต้องแสดงความเป็นผู้นำและความตั้งใจสูงเพราะ จากหน้าที่ที่ต้อง

รับผิดชอบในครั้งนั้น เป็นสิ่งที่ทำให้ผู้วิจัยเห็นได้อย่างชัดเจนว่า ครูเอกชัยเป็นผู้ที่มีความชาญฉลาด มีความอดทน มีความเพียรพยายาม มีความตั้งใจสูง และมีความเป็นผู้นำตั้งแต่เมื่อครั้งที่ยังเป็นนักศึกษาแล้ว

การเรียนรู้และการฝึกทักษะบัลเลต์ของครูเอกชัย ไก่แก้ว เริ่มจากครั้งที่ Mr. Frank Albert ผู้อำนวยการยูซิส (สำนักข่าวสารอเมริกัน) ขอนแก่น เป็นผู้อุปถัมภ์ค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่เกิดขึ้นในการเชิญมาตามเดมอนมาเผยแพร่ความรู้และศิลปะการเต้นบัลเลต์ที่มหาวิทยาลัยขอนแก่น ครั้งนั้น ครูเอกชัยยังเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 นอกจากการฝึกทักษะบัลเลต์แล้ว ครูเอกชัยยังมีโอกาสได้เป็นผู้ดูแลมาตามเดมอนตลอดช่วงเวลาที่มาตามพำนักอยู่ที่ขอนแก่น ในครั้งนั้นมีนักศึกษาเข้าร่วมฝึกทักษะบัลเลต์กับมาตามเดมอนทั้งหมด 13 คน หนึ่งในจำนวนนั้นก็คือครูเอกชัย ไก่แก้ว อย่างไรก็ตามผู้วิจัยมีความเห็นว่าเป็นไปได้ยากในกรณีที่ผู้ได้รับการฝึกทักษะบัลเลต์เพียง 6 วันเท่านั้น จะเป็นนักแสดงที่ดีและประสบความสำเร็จในสายอาชีพนี้ได้

เมื่อปีพุทธศักราช 2521 ครูเอกชัยได้รับหนังสือเชิญให้เป็นผู้แสดงบัลเลต์ต่อหน้า พระพักตร์สนองพระราชเสาวนีย์ในสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ เนื่องในโอกาสต้อนรับพระราชอาคันตุกะ วโรกาสพิเศษต่างๆ ตลอดจนงานการกุศลครั้งสำคัญ ๆ โดยมีมาตามเดมอนเป็นผู้สนองพระราชเสาวนีย์ จากเหตุการณ์ครั้งนั้นได้ส่งผลให้ครูเอกชัยมีโอกาสได้เพิ่มพูนความเป็นศิลปินอย่างครบถ้วน ทั้งด้านทักษะบัลเลต์ ทักษะการแสดง และมีโอกาสได้ทำการแสดงบนเวทีอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตามเหตุการณ์นี้ทำให้ผู้วิจัยนึกถึงคำกล่าวชมของมาตามเดมอน ที่ได้กล่าวกับครูเอกชัยเมื่อครั้งที่มาตามได้มาให้การฝึกทักษะบัลเลต์ที่มหาวิทยาลัยขอนแก่น ที่ว่า “มาเจอนักเต้นแล้ว ที่ขอนแก่นนี่เอง”

ครูเอกชัย ไก่แก้ว เป็นคนไทยคนแรกผู้บุกเบิกบัลเลต์ทางภาคอีสาน นอกจากการแสดงต่อหน้าพระพักตร์แล้ว ครูเอกชัย ไก่แก้วยังมีผลงานทางด้านการแสดงบัลเลต์ในภาคอีสานอีกหลายครั้งที่เกิดขึ้นก่อนหน้าการแสดงต่อหน้าพระพักตร์ และครูเอกชัย ยังได้เป็นผู้แสดงบัลเลต์ ผู้สร้างสรรคงานการแสดงบัลเลต์ เป็นผู้ขับเคลื่อนให้เกิดการศึกษาบัลเลต์ในโรงเรียนมัธยม กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการได้สำเร็จเป็นครั้งแรกของประเทศไทย มีส่วนร่วมในงานวิชาการด้านการร่างหลักสูตร การเปิดสอน การสอน การประเมินวิชาบัลเลต์ให้กับมหาวิทยาลัยขอนแก่นและมหาวิทยาลัยมหาสารคาม สามารถสร้างนักเต้นบัลเลต์ได้ติดกันเป็นที่ยอมรับทั้งในประเทศและต่างประเทศ และยังคงดำเนินการสอน การสร้างนักบัลเลต์อย่างต่อเนื่องตลอดมาจนถึงปัจจุบัน

ในช่วงที่ครูเอกชัยยังเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น ครูเอกชัยได้แสดงและการแสดงเพื่อการกุศลให้กับหลายหน่วยงาน เช่น มหาวิทยาลัย มุลินิสายใจไทย หน่วยงานตำรวจ โรงพยาบาล สถานีโทรทัศน์ ธนาคารแห่งประเทศไทยและธนาคารพาณิชย์ต่างๆ เป็นต้น อย่างต่อเนื่องจนกระทั่งจบการศึกษา เมื่อปีพุทธศักราช 2521

หลังจบการศึกษาครูเอกชัยได้เริ่มอาชีพครูที่โรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่งเป็นเวลาประมาณ 6 เดือนแล้วจึงสอบบรรจุเข้ารับราชการที่โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย โดยได้ไปช่วยราชการและย้ายไปทำหน้าที่สอนวิชาชีววิทยาที่โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน ทุกโรงเรียนต่างมอบหมายให้ครูเอกชัยฝึกความสามารถทางการแสดงบัลเลต์ให้กับนักเรียนเพื่อทำการแสดงในวาระพิเศษต่าง ๆ ซึ่งในช่วงเวลานั้น ครูเอกชัยยังได้รับเกียรติให้กลับไปช่วยสร้างสรรค์การแสดงและแสดงบัลเลต์ให้กับมหาวิทยาลัยขอนแก่นในวาระที่มีการนำเสนองานในรูปแบบของบัลเลต์ควบคู่กันไป

ครูเอกชัยไก่อแก้ว ได้ทำงานเกี่ยวกับบัลเลต์มาอย่างมากมายและต่อเนื่อง นอกจากการ แสดงต่อหน้าพระพักตร์แล้ว ยังมีการสร้างงานสำคัญ ๆ ในระดับชาติ นานาชาติ ตลอดจนงานการกุศล ที่หน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนได้ขอความอนุเคราะห์เสมอมา ดังรายละเอียดที่ผู้วิจัยสืบค้น มาได้ ดังนี้

พ.ศ. 2519 ครูเอกชัยได้เริ่มฝึกทักษะการเต้นบัลเลต์ ที่มหาวิทยาลัยขอนแก่น ภายใต้อำนวยการควบคุมของคุณหญิงเจนเวียฟ เลสปีนยอล เดมอน ในโปรแกรมพิเศษ ที่ทางสำนักข่าวสาร อเมริกัน สาขาขอนแก่น ได้เอื้อเฟื้อวิทยากรให้แก่ทางมหาวิทยาลัย เป็นเวลา 6 วัน โดยไม่คิดค่าใช้จ่าย เพียงมีเงื่อนไขให้ทางมหาวิทยาลัย โดยผู้เข้าร่วมฝึกทักษะ ได้แผ่ขยายศิลปวัฒนธรรมแขนงนี้ สืบต่อไป

พ.ศ. 2520 ครูเอกชัยได้จัดการแสดงบัลเลต์การกุศล เรื่อง “มโนห์รา” ที่หอประชุม โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน จังหวัดขอนแก่น ซึ่งนับเป็นครั้งแรกในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีการ จัดการแสดงบัลเลต์เรื่องไทยที่ผสมผสานลีลาท่าทางของนาฏศิลป์ไทยและนาฏศิลป์ตะวันตกได้อย่าง งดงาม แสดงโดยนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นจำนวน 80 คน ควบคุมการแสดงและการฝึกซ้อม โดยนายเอกชัย ไก่อแก้ว นักศึกษาชั้นปีที่ 4 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น รายได้จากการ แสดงได้นำขึ้นทูลเกล้าฯ ถวายเพื่อสมทบทุนมูลนิธิสายใจไทย

พ.ศ. 2520 ครูเอกชัยได้รับเชิญจากสำนักงานข่าวสารอเมริกัน กรุงเทพฯ ให้เข้าร่วม อบรมและฝึกทักษะการเต้น Modern Dance กับคณะ Alvin Nicolai จากประเทศสหรัฐอเมริกา ในโอกาส ที่ทางคณะเดินทางมาเปิดการแสดงในประเทศไทย

พ.ศ. 2521 ครูเอกชัยได้จัดการแสดงบัลเลต์ประกอบเพลงพระราชนิพนธ์เพื่อ ถวายพระพร เนื่องในวันเฉลิมพระชนมพรรษา สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถและวันเฉลิม พระชนมพรรษา พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ตามลำดับขึ้นเป็นครั้งแรกในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยแพร่ภาพทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ ช่อง 4 ขอนแก่น

พ.ศ. 2522 ครูเอกชัยได้สร้างชิ้นงานและแสดงบัลเลต์ประกอบเพลง “บัวขาว” ให้กับมหาวิทยาลัยขอนแก่น นำเสนอภาพทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ ช่อง 4 ขอนแก่น

ครูเอกชัยได้รับหนังสือเชิญจาก คุณหญิงเจนเวียฟ เลสปีนยอล เดมอน ให้เป็นนักแสดงบัลเลต์ต่อหน้าพระพักตร์ ในโอกาสต้อนรับราชอาณาจักรกัมพูชา เพื่อขอบคุณข้าราชการตาม หัวเมืองขณะเสด็จแปรพระราชฐาน และเนื่องในงานโดยเสด็จพระราชกุศล

27 มีนาคม 2522 นับเป็นครั้งแรกของครูเอกชัยที่ได้แสดงบัลเลต์ต่อหน้า พระพักตร์ร่วมกับคณะของมาตามเดมอน ณ โรงละครแห่งชาติ ซึ่งจัดโดยสมาคมบัณฑิตศาสตร์ทาง กฎหมายแห่งประเทศไทย และกลุ่มส่งเสริมสถานภาพสตรี ซึ่งนับเป็นการแสดงต่อหน้าพระพักตร์ และ ในครั้งนั้นครูได้ฝึกนักเรียนโรงเรียนขอนแก่นวิทยายนให้ไปร่วมแสดงด้วยอีก 2 คน คือนายสุทัศน์ ศิริพร อุดุลศิลป์ และนายอนรรตน์ พัฒนวิบูลย์ หลังจากนั้นครูเอกชัยก็ได้แสดงต่อหน้าพระพักตร์ร่วมกับคณะ มาตามเดมอนทุกครั้ง

ครูเอกชัยได้สร้างชิ้นงานและแสดงบัลเลต์ประกอบเพลง “Cinderella” ให้มหาวิทยาลัยขอนแก่น นำเสนอภาพทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ ช่อง 4 ขอนแก่นพ.ศ. 2523 ครูเอกชัย ได้รับบท พรานบุญ ในการแสดงบัลเลต์ประกอบเพลงพระราชนิพนธ์ต่อหน้าพระพักตร์เรื่อง “มโนห์รา” สนองพระราชกระแสรับสั่งในสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ ณ โรงละครแห่งชาติ กรุงเทพมหานคร อำนวยการแสดงโดยคุณหญิงเจนเวียฟ เลสปีนยอล เดมอน

พ.ศ. 2524 ครูเอกชัยได้รับบท พรานบุญ ในการแสดงบัลเลต์ประกอบเพลง พระราชนิพนธ์ ต่อหน้าพระพักตร์เรื่อง “มโนห์รา” สอนองพระราชกระแสรับสั่งในสมเด็จพระนางเจ้า พระบรมราชินีนาถ ขณะแปรพระราชฐาน ณ พระตำหนักทักษิณราชินีเวศน์

ครูเอกชัยได้และรับบท พรานบุญ ในการแสดงบัลเลต์ประกอบเพลงพระราชนิพนธ์ ต่อหน้าพระพักตร์เรื่อง “มโนห์รา” สอนองพระราชกระแสรับสั่งในสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ ขณะแปรพระราชฐาน ณ พระตำหนักภูพานราชินีเวศน์ อำนวยการแสดงโดยคุณหญิงเจนเวียฟ เลสปีนยอล เดมอน

พ.ศ. 2525 ครูเอกชัยได้รับบท พระลักษณ์ ในการแสดงบัลเลต์เรื่องไทย ๆ ต่อหน้าพระพักตร์ เรื่อง “Naga Princess” ณ โรงละครแห่งชาติ กรุงเทพมหานคร อำนวยการแสดงโดย คุณหญิงเจนเวียฟ เลสปีนยอล เดมอน

ครูเอกชัยได้รับบท พรานบุญ ในการแสดงบัลเลต์ประกอบเพลงพระราชนิพนธ์ ต่อหน้าพระพักตร์ และต้อนรับราชอาคันตุกะ เนื่องในงาน 200 ปีแห่งสายสัมพันธ์ เรื่อง “มโนห์รา” สอนองพระราชกระแสรับสั่งในสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ ขณะแปรพระราชฐาน ณ พระราชวังบางปะอิน อำนวยการแสดงโดยคุณหญิงเจนเวียฟ เลสปีนยอล เดมอน

ครูเอกชัยได้รับรางวัลชนะเลิศจากการควบคุมวงโยธวาทิตเข้าประกวดชิงชนะเลิศ แห่งประเทศไทย ในโอกาสสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ 200 ปี

พ.ศ. 2526 ครูเอกชัยได้แสดงบัลเลต์โดยเสด็จพระราชกุศล ต่อหน้าพระพักตร์ 2 เรื่อง 1) Chopin et la Danse 2) Soir de Bal (รับบทผู้แสดงนำฝ่ายชาย) ณ โรงละครแห่งชาติ กรุงเทพมหานคร อำนวยการแสดงโดยคุณหญิงเจนเวียฟ เลสปีนยอล เดมอน

พ.ศ. 2527 ครูเอกชัยได้แสดงบัลเลต์สอนองพระราชกระแสรับสั่งในสมเด็จพระนางเจ้า พระบรมราชินีนาถ เนื่องในโอกาส วันส่งท้ายปีเก่า - ต้อนรับปีใหม่ และเพื่อเป็นขวัญกำลังใจให้แก่ ผู้ร่วมโครงการศิลปาชีพ ณ พระบรมหาราชวัง อำนวยการแสดงโดยคุณหญิงเจนเวียฟ เลสปีนยอล เดมอน

พ.ศ. 2528 ครูเอกชัยได้รับบทผู้แสดงนำฝ่ายชาย ROMEO ในการแสดงบัลเลต์ต่อ หน้าพระพักตร์ สอนองพระราชกระแสรับสั่งในสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ เรื่อง “Romeo & Juliet” ประกอบดนตรี a short overture fantasy ของTchaikovsky ณ โรงละครแห่งชาติ กรุงเทพมหานคร อำนวยการแสดงโดยคุณหญิงเจนเวียฟ เลสปีนยอล เดมอน

พ.ศ. 2529 ครูเอกชัยได้สร้างชิ้นงานบัลเลต์สำหรับเด็ก ให้กับคณะมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น เรื่อง “Peter & The Wolf ” ประกอบดนตรีของ Tchaikovsky นำเสนอมผลงานที่หอประชุมคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

พ.ศ. 2530 ครูเอกชัยควบคุมวงโยธวาทิตโรงเรียนแก่นนครวิทยาลัยเข้าประกวด ชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ได้รับรางวัลรองชนะเลิศอันดับ 1 (ม.ค.)

แสดงบัลเลต์โดยเสด็จพระราชกุศล ต่อหน้าพระพักตร์ 3 เรื่อง

1. A day in the park
2. Pas de deux, an excerpt from the ballet “Don Quixote”
3. Variation Classiques: - Music E. Lalo

จัดโดยสมาคมแพทยสตรีแห่งประเทศไทย ณ โรงละครแห่งชาติ กรุงเทพมหานคร
 อำนวยการแสดงโดยคุณหญิงเจนเวียฟ เลสปันยอล เดมอน

รับบทผู้แสดงนำฝ่ายชาย “พระสุธน” ในการแสดงบัลเลต์ ประกอบเพลงพระราช
 นิพนธ์ต่อหน้าพระพักตร์ เรื่อง “มโนห์รา” เพื่อเทิดพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องใน
 วโรกาสทรงมีพระชนมายุครบ 60 พรรษา จัดโดยโรงแรมโอเรียนเต็ล ณ Oriental’s Grand Ballroom
 กรุงเทพมหานคร อำนวยการแสดงโดยคุณหญิงเจนเวียฟ เลสปันยอล เดมอน

พ.ศ. 2531 อดีตผู้อำนวยการโรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย นางสาวสุนันทา ศุภนีละ
 ได้ขอให้ครูเอกชัยเปิดการสอนวิชานาฏศิลป์สากล ตามหลักสูตรของกรมวิชาการ ด้วยเหตุผลเพื่อให้เด็ก
 ในส่วนภูมิภาคได้มีโอกาสรับการเรียนรู้ ฝึกทักษะศิลปะวัฒนธรรมตะวันตก ให้ทัดเทียมกับเด็กใน
 ส่วนกลาง อันจะเป็นประโยชน์ในการเรียนรู้ แลกเปลี่ยน ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ซึ่งกันและกัน
 ตลอดจนปลูกฝังค่านิยมและสุนทรียรสในจิตใจเยาวชน ผู้ที่มีโอกาสได้เรียนรู้ และผู้ได้พบเห็น

25 ม.ค. 2532 ครูเอกชัยได้รับเกียรติและความไว้วางใจจากมหาวิทยาลัยขอนแก่น
 ให้จัดการแสดงวิพิธทัศนา เนื่องในโอกาสฉลองวาระครบรอบ 25 ปี แห่งการสถาปนามหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2532 ครูเอกชัยเริ่มสอนวิชานาฏศิลป์สากลซึ่งเปิดสอนเป็นโรงเรียนแรก
 และโรงเรียนเดียว ของกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ภายใต้การสนับสนุนของ ผู้อำนวยการ
 สุนันทา ศุภนีละ

พ.ศ.2534 ครูเอกชัยได้แสดงและนำนักเรียนบัลเลต์เข้าร่วมแสดงต่อหน้าพระ
 พักตร์ ในงานบัลเลต์น้อมเกล้าครั้งที่ 2 ณ โรงละครแห่งชาติ กรุงเทพมหานคร อำนวยการแสดงโดย
 คุณหญิงเจนเวียฟ เลสปันยอล เดมอน

ตุลาคม 2534 ครูเอกชัยนำนักเรียนเข้า Work shop กับคณะ Bolshoi Ballet
 Tashkent แห่ง Uzbekistan ซึ่งได้รับการยอมรับในมาตรฐานการแสดง และได้รับคำเชิญให้ไปศึกษา
 และทดสอบความสามารถ ณ The Choreographic School Uzbekistan โรงเรียนที่ผลิตนักบัลเลต์
 เพื่อเป็นนักเต้นประจำคณะ Bolshoi Ballet Tashkent

7-20 มิถุนายน 2535 ครูเอกชัยนำนักเรียนเข้าทดสอบความสามารถทางบัลเลต์
 ตามหนังสือเชิญของ Mr. Robert Berthire ผู้อำนวยการคณะ Le Jeune Ballet De France (JBF)
 และได้รับคัดเลือกให้เป็นผู้ที่มีความสามารถเป็นอันดับหนึ่งของประเทศไทยเพื่อเป็นตัวแทนตระเวน
 แสดงรอบโลก

พ.ศ. 2535 ครูเอกชัยขยายวิชาพื้นฐานบัลเลต์เปิดสอนเป็นสายศิลป์-ศิลปะ(บัลเลต์)
 เป็นโรงเรียนแรกในกรมสามัญศึกษา ส.ศ.-ธ.ศ. 2536 ครูเอกชัยได้รับเกียรติและความไว้วางใจจาก
 คุณหญิง Genevieve Lespagnal Damon ให้ทำหน้าที่เป็น Co-Choreographer ในการประดิษฐ์ลีลา
 ทำเต้น บัลเลต์ประกอบบทเพลงพระราชนิพนธ์ชุด “มโนห์รา” ตามพระราชเสาวนีย์ในสมเด็จพระนาง
 เจ้าพระบรมราชินีนาถ

ครูเอกชัยพร้อมทั้งนักเรียนบัลเลต์โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัยจำนวน 25 คน ได้เข้า
 ฝึกซ้อมบัลเลต์ประกอบบทเพลงพระราชนิพนธ์ ชุด “มโนห์รา” ณ ศาลาดุสิดาลัยพระที่นั่งจักรวรรดิ
 รโหฐาน ตามพระราชเสาวนีย์ในสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ อำนวยการแสดงโดยคุณหญิง
 เจนเวียฟ เลสปันยอล เดมอน

พ.ศ. 2537 ครูเอกชัยได้รับเชิญจากมหาวิทยาลัยขอนแก่น ให้เป็นอาจารย์พิเศษ ทำหน้าที่สอน วิชา Basic Ballet (ภาคการศึกษาที่ 2/2537)

ครูเอกชัยได้รับเกียรติและความไว้วางใจให้ออกแบบลีลาท่าเต้น และควบคุมการฝึกซ้อมในการจัดการแสดงละครเทิดพระเกียรติ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในวโรกาสฉลองสิริราชสมบัติครบ 50 ปี และเนื่องในวาระที่มหาวิทยาลัยขอนแก่นสถาปนาครบ 30 ปี และเป็นการแนะนำให้รู้จักคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

18 เมษายน - 20 มิถุนายน 2538 ครูเอกชัยนำนักเรียนเดินทางไปศึกษา ทดสอบ ณ Choreographic School Tashkent Uzbekistan และทำการแสดงเพื่อเผยแพร่วัฒนธรรมไทย ณ โรงละคร Bolshoi Ballet Tashkent (Navai Theater)

6-8 ตุลาคม 2538 ครูเอกชัยได้รับเกียรติและความไว้วางใจให้จัดการแสดงในงาน World Travel Festival '95 ณ โรงแรมเซ็นทรัลพลาซ่า ซึ่งจัดโดยบริษัท Media of Media จำกัด มหาชน

24 ตุลาคม 2538 ครูเอกชัยได้รับเกียรติและความไว้วางใจให้จัดการแสดงในช่วง Youth Programme ในงานเฉลิมฉลองครบรอบ 50 ปี แห่งองค์การสหประชาชาติ ณ ESCAP Hall โดย UNITED NATIONS CONFERENCE CENTER

ครูเอกชัยได้รับเกียรติและความไว้วางใจให้จัดการแสดงในงาน Food and Culture Festival ณ โรงแรม Le Meridian จ.ภูเก็ต

20-22 พฤศจิกายน 2538 ครูเอกชัยได้รับเกียรติและความไว้วางใจจากสำนักงานสาธารณสุข จังหวัดอุดรธานี ให้เป็นที่ปรึกษา ทำการฝึกซ้อมและดูแลตลอดการแข่งขันแอโรบิก ให้แก่ทีมแอโรบิกจาก สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุดรธานี ในนามตัวแทนเขต 6 ซึ่งได้รับรางวัลชนะเลิศ ด้านความคิดสร้างสรรค์ ในการแสดงออก และการแต่งกายสวยงามแบบแฟนตาซี

พ.ศ. 2539 ครูเอกชัยได้รับเชิญจากมหาวิทยาลัยขอนแก่น ให้เป็นอาจารย์พิเศษ ทำหน้าที่สอน วิชา Basic Ballet (ภาคการศึกษาที่ 1-2/2539)

กุมภาพันธ์ 2539 ครูเอกชัยได้รับการพิจารณาให้จัดการแสดง “บัลเลต์ไทย สืบสายวัฒนธรรม” เนื่องใน ปีธรรงศ์วัฒนธรรมไทย โดยศูนย์สังคีตศิลปธนาคารกรุงเทพ ครั้งที่ 775 สนับสนุน โดย มหาวิทยาลัยขอนแก่น

20-22 มิถุนายน 2539 ครูเอกชัยได้รับเชิญให้เข้าประชุมเชิงปฏิบัติการ โครงการจัดตั้งและร่างหลักสูตรคณะศิลปกรรมศาสตร์-สถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ณ สถาบันบัณฑิตศึกษินทร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

25 มกราคม 15 กุมภาพันธ์ 2540 ครูเอกชัยได้รับเกียรติและความไว้วางใจให้จัดการแสดงในงานครบรอบ 20 ปี Nation Multimedia Group ณ โรงแรมเจริญธานีปรีนเซสขอนแก่น และโรงแรมมณเฑียรวิเวโร้ไฮด์ กรุงเทพมหานคร

21 มีนาคม 2540 ครูเอกชัยได้รับเกียรติและความไว้วางใจให้จัดการแสดงในงานเฉลิมฉลองครบรอบ 200 ปี เมืองขอนแก่น ชุด “ฉลอง 200 ปีขอนแก่น สูดยอดเมืองหลักภาคอีสาน” โดยสโมสรไลออนส์สากลภาค 310 อี

30 กันยายน 2540 ครูเอกชัยได้รับคัดเลือกในฐานะผู้สอนดีเด่นในวิชาศิลปศึกษา โดยภาควิชาการประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ในการวิจัยโครงการปฏิรูปการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพทางการศึกษา

7 กุมภาพันธ์ 2541 ครูเอกชัยได้รับเกียรติและความไว้วางใจให้จัดการแสดงบัลเลต์ ในงานเลี้ยงสดุดีอดีตผู้ว่าการภาค และแสดงความยินดีกับไลออนส์ ร.อ.ขจิต หัพนานนท์ ที่เป็นคนไทยคนแรกที่จะได้รับตำแหน่งนายกสโมสรไลออนส์สากล ในปี 2541-2542

พฤษภาคม 2541 ครูเอกชัยได้รับเชิญจากคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ให้เป็นอาจารย์พิเศษ ทำหน้าที่สอนรายวิชา 601212 นาฏยศิลป์ตะวันตก (Western Dance1)

8 สิงหาคม 2541 ครูเอกชัยได้รับเกียรติและความไว้วางใจให้จัดการแสดงในงานพิธีสถาปนาครบรอบปีที่ 22 ของสโมสรไลออนส์สากล ณ โรงแรมอิมพีเรียล จังหวัดสกลนคร

3 ตุลาคม 2541 ครูเอกชัยได้รับเกียรติและความไว้วางใจให้เป็นที่ปรึกษาในการวางแผนจัดการแสดงบัลเลต์ เรื่องพระมหาชนก เนื่องในวโรกาสพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระชนมายุครบ 6 รอบ

21-23 มกราคม 2542 ครูเอกชัยได้รับเกียรติและความไว้วางใจให้จัดการแสดงในช่วงยุคนั้น ในงานสืบสานวัฒนธรรมอีสาน ณ ภูพระบาท จังหวัดอุดรธานี จัดโดยบริษัทฟิลลิปส์ แห่งประเทศไทย

10-14 กุมภาพันธ์ 2542 ครูเอกชัยได้รับเกียรติและความไว้วางใจจากมหาวิทยาลัยมหาสารคามให้จัดการแสดงบัลเลต์ประกอบการแสดงละครเพื่อเทิดพระเกียรติเนื่องในวโรกาส พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระชนมายุครบ 72 พรรษา เรื่อง ย้อนตำนานรักท้าวผาแดง

15 กุมภาพันธ์ 2542 ครูเอกชัยได้รับเชิญจากสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 อสมท. โดยบริษัทซูปเปอร์จีจำกัด ให้เป็นกรรมการตัดสินการขับร้อง Tivoli Thailand Singing Contest

7-13 เมษายน 2542 ครูเอกชัยได้รับเชิญจากสถาบัน Dance Center ให้เข้าร่วมปฏิบัติการ Contemporary Dance ใน Class Advance โดย ศ. มิคคาอิล จากประเทศเยอรมัน

พฤษภาคม 2542 ครูเอกชัยได้รับเชิญจากคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ให้เป็นอาจารย์พิเศษเพื่อทำหน้าที่สอนวิชา 865101 Basic Drama ในส่วนของ Dance (ประจำภาคเรียนที่1/2542)

16 พฤษภาคม 2542 ครูเอกชัยได้รับเกียรติและความไว้วางใจให้จัดการแสดงเพื่อร่วมยินดี ให้แก่ไลออนส์ ศ.ดร.วันชัย วัฒนศัพท์ ในโอกาสที่ได้รับเลือก ให้เป็นผู้ว่าการไลออนส์สากลภาค 310 อี และประธานสภาผู้ว่าการภาครวม 310 อี ประเทศไทย ปีบริหาร 2542-2543

26-28 มกราคม 2543 ครูเอกชัยได้รับเกียรติและความไว้วางใจจากมหาวิทยาลัยขอนแก่น ให้จัดการแสดงละครเทิดพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในวโรกาสทรงมีพระชนมายุครบ 72 พรรษา และเนื่องในวาระครบรอบ 36 ปี แห่งการ สถาปนามหาวิทยาลัย เรื่องกมลชนก-กนกเรขา ฟ้าประทานมาเพื่อปวงชน นำแสดงโดยนางสาวไทยปี 2541

คุณอภิสมัย ศรีรังสรรค์ และมิสยูนิเวอร์ซิตี ปี 1998 คุณสุวิสาข์ เทศสวัสดิ์วงศ์ ร่วมด้วย ดารารับเชิญ ฝ้ายชาย คุณเอกพันธ์ บันลือฤทธิ์ คุณธงชัย ประสงค์สันติ พร้อมด้วยคุณพัฒน์ พันลุกท้าว ดัชชีบอย 1999 คุณพีระ พันลุกท้าว มิสเตอร์ยูนิเวอร์ซิตีปี 1999

ได้รับเชิญจากบริษัทลูริบอบอนเอเวอร์ไทซิ่ง จำกัด ให้จัดการแสดง Grand Opening เพื่อแถลงข่าวการจัดการประกวดภาพยนตร์ ชิงรางวัลออสก้า เพื่อเปิดการทนายผลสู่ประเทศไทยเป็น ครั้งแรก

12 สิงหาคม 2544 ครูเอกชัยได้รับเกียรติและความไว้วางใจจากสมาคมสื่อมวลชน จังหวัดขอนแก่น ให้จัดงานการแสดง “คอนเสิร์ตเทิดพระเกียรติ-แต่คุณแม่ด้วยดวงใจ” ประกอบด้วย การแสดงบัลเลต์เทิดพระเกียรติ และการขับร้องโดยศิลปินแห่งชาติ นักร้องแผ่นเสียงทองคำ พระราชทาน คุณสุเทพ วงศ์คำแหง, คุณสวลี ผกาพันธ์, คุณธำนิษฐา อินทรเทพ และคุณจินตนา สุขสถิต ร่วมด้วยวงดนตรีจากวงดุริยางค์ราชนาวี ณ ห้องมงกุฎเพชร โรงแรมโฆะะ จังหวัดขอนแก่น

15 กันยายน 2544 ครูเอกชัยได้รับเกียรติและความไว้วางใจจากสมาคมสตรี นักธุรกิจ และวิชาชีพแห่งประเทศไทย ให้เป็นผู้วางรูปแบบงานและจัดการแสดงในงาน “ราตรีนิรมิต” ณ โรงแรมโซฟิเทลราชาออคิต จังหวัดขอนแก่น

14-15 ธันวาคม 2544 ครูเอกชัยได้รับเกียรติและความไว้วางใจจาก บริษัท มายานิมิต ให้เป็นผู้จัดการแสดงในงาน “คม ชัด ลึก ROAD SHOW” เพื่อเป็นการเปิดตัวหนังสือพิมพ์ คม ชัด ลึก

1 ตุลาคม 2544 ครูเอกชัยได้รับเกียรติและความไว้วางใจจากบริษัท SADA-V Co.,Ltd. ให้แสดงในส่วน Comtemporary Dance ประกอบการแสดง ชุด ศิลปะแห่งภูมิปัญญา วิวัฒนาการแห่งอารมณ์ในช่วงเก่าใหม่ผสมผสานข้ามสหัสวรรษ ในงานเทศกาลออกพรรษา ได้ประทับ โคมไฟและวิถีอีสาน

พฤศจิกายน 2544 ครูเอกชัยได้รับเกียรติและความไว้วางใจให้จัดการแสดงในพิธี เปิดงานปฏิรูปการศึกษา

ธันวาคม 2544 ครูเอกชัยได้รับเกียรติและความไว้วางใจให้จัดการแสดงชุด Surprise ก่อนพิธีเปิดงานสามัญดอกคุณเกมส์

3 กุมภาพันธ์ 2545 ครูเอกชัยได้รับเกียรติและความไว้วางใจจากวัดพระธรรมกาย ให้ช่วยออกความคิดเห็นในด้านเทคนิคพิเศษ ในงานพิธีจุดไฟแก้วสลายร่าง คุณยายอาจารย์มหารัตน อุบาสิกา จันท์ ชนนงยุง ผู้ให้กำเนิดวัดพระธรรมกาย

31 ธันวาคม 2545 ครูเอกชัยได้รับเกียรติและความไว้วางใจจากกองอำนวยการ งานชุมนุมลูกเสือโลกให้จัดการแสดง ในงานชุมนุมลูกเสือโลกครั้งที่ 20 ในส่วนของงานวันต้อนรับปีใหม่

3-10 มกราคม 2545 ครูเอกชัยได้รับเกียรติและความไว้วางใจเป็นกรณีพิเศษจาก หัวหน้าฝ่ายกิจกรรมพิเศษงานชุมนุมลูกเสือโลกครั้งที่ 20 ให้เป็นที่ปรึกษาและช่วยดำเนินการ ให้งาน ในส่วนพิธีปิดงานชุมนุมลูกเสือโลกครั้งที่ 20 เป็นไปด้วยความราบรื่น เรียบร้อย

13 กุมภาพันธ์ 2546 ครูเอกชัยได้รับเกียรติและความไว้วางใจให้จัดการแสดง ในส่วนของภาคสวรรค์, ในการแสดงประกอบเพลงพระราชนิพนธ์สายฝน, จัดการแสดงร่วมกับ นักเรียนผู้มีควมบกพร่องทางร่างกายในชุดการแสดงชื่อ It's a Small World, และจัดการแสดงร่วม

ให้กับนักเรียนที่ต้องใช้ Wheel chair ในการแสดงชุด เติมรักให้เต็มรุ่ง ในพิธีเปิดงาน “รวมพลังปฏิรูปการศึกษา...สู่นาคตจังหวัดขอนแก่น”

26-27 ก.พ.2546 ครูเอกชัยได้รับการเกียรติและความไว้วางใจจาก N.C.C. Management & Development Co.,Ltd. Queen Sirikit National Convention Center ให้เป็นที่ปรึกษาในขั้นเตรียมงานและระดมสมองในการวางรูปแบบการจัดงานเลี้ยงต้อนรับผู้เข้าร่วม ประชุมระดับรัฐมนตรีการค้า APEC 2003

มิถุนายน 2546 ครูเอกชัยได้รับการพิจารณาและไว้วางใจจากอธิบดีกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ให้จัดการแสดงบัลเลต์ในงานเลี้ยงกาลาดีนเนอร์ เพื่อเป็นเกียรติ และสร้างความประทับใจ แก่รัฐมนตรีการค้าเอเปคและผู้แทนสมาชิกเอเปค ณ Golden Jubilee Convention Hall มหาวิทยาลัยขอนแก่น

21 กุมภาพันธ์ 2547 ครูเอกชัยได้รับการพิจารณาและไว้วางใจจากสมาคมสตรีนักธุรกิจและวิชาชีพแห่งประเทศไทย จังหวัดขอนแก่น ให้เป็นที่ปรึกษาในการวางรูปแบบงานและช่วยจัดการแสดง ในงาน “จุดเทียนประเพณี” ในโอกาสที่จังหวัดขอนแก่น ได้รับเกียรติเป็นเจ้าภาพการจัดการประชุมคณะกรรมการสหพันธ์

29 มีนาคม 2547 ครูเอกชัยได้รับการพิจารณาและไว้วางใจจากโรงแรมโฆเซให้เป็นที่ปรึกษาในการวางรูปแบบและจัดการแสดงในโอกาส ครบรอบ 35 ปีแห่งการก่อตั้ง โดยทางโรงแรมเห็นว่า โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย เป็นโรงเรียนในท้องถิ่นที่ได้เปิดสอนการเต้นบัลเลต์ให้แก่ นักเรียนจนเป็นที่รู้จักของคนทั่วไป ซึ่งตรงกับแนวคิดของโรงแรมโฆเซ ที่ต้องการนำเสนอความคิดสร้างสรรค์จากภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่ความเป็นสากล จึงพิจารณาเห็นสมควรว่า การแสดงของโรงเรียนนี้ จะเป็นสื่อกลางภูมิปัญญาท้องถิ่น สู่ความเป็นสากลได้เป็นอย่างดี

กรกฎาคม 2547 ครูเอกชัยได้รับการพิจารณาและไว้วางใจจากคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ให้จัดการแสดงการกุศลเนื่องในวันสรีนครินทร์ เพื่อหารายได้สมทบทุนมูลนิธิ สรีนครินทร์

31 สิงหาคม 2547 ครูเอกชัยได้รับการพิจารณาและไว้วางใจจากวิทยาลัยอาชีวศึกษาขอนแก่น ให้เป็นที่ปรึกษาร่วมเตรียมงานและจัดการแสดงในงาน มหกรรมอาชีวศึกษา เทิดไท้ 72 พรรษา มหาราชินี

11-13 พฤศจิกายน 2547 ครูเอกชัยได้รับการพิจารณาและไว้วางใจจากมหาวิทยาลัยมหาสารคาม โดยคณะศิลปกรรมศาสตร์ ให้เป็นที่ปรึกษากิตติมศักดิ์ฝ่ายการแสดง และร่วมให้คำแนะนำ เรื่องแนวทางการประพันธ์ดนตรีประกอบการแสดงบัลเลต์การกุศลเฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ

16 พฤศจิกายน 2547 ครูเอกชัยได้รับการพิจารณาและไว้วางใจจากสมาคมสตรีนักธุรกิจและวิชาชีพแห่งประเทศไทย จังหวัดขอนแก่น ให้เป็นที่ปรึกษาในการวางรูปแบบงาน และช่วยจัดการแสดง ในงาน “เพชรน้ำหนึ่ง” เพื่อเป็นเกียรติและร่วมแสดงความยินดีให้กับบุคคลดีเด่นประจำปี 2547 จำนวน 4 ท่าน ได้แก่

นางดวงตา ทองโสภิต ได้รับโล่ที่นักธุรกิจดีเด่น ประจำปี 2547

นางผจงกิติ เหล่าเราวิโรจน์ ได้รับโล่สตรีไทยดีเด่น ประจำปี 2547

นางรัชณี อ้วนไตร ได้รับคัดเลือกเป็นแม่ดีเด่นแห่งชาติ ประจำปี 2547

นางสาวประสิทธิ์พร จารีย์ ได้รับคัดเลือกเป็นนักวิทยุกระจายเสียงดีเด่น
รางวัลเทพทอง ประจำปี 2547

21 มกราคม - 14 ธันวาคม 2547 ครูเอกชัยได้รับการพิจารณาและไว้วางใจจาก
จังหวัดขอนแก่น โดยคณะกรรมการกองพิธีการและการแสดง การแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่ง
ประเทศไทย ครั้งที่ 25 “แคนเกมส์” ให้วางรูปแบบขั้นตอน รายละเอียดของพิธีการ พร้อมทั้งวางรูปแบบ
ขบวนออกแบบและฝึกซ้อมการแสดง การจุด-ดับ คบเพลิง ในพิธีเปิด-ปิดการแข่งขัน

มีนาคม 2548 - 3 มกราคม 2549 ครูเอกชัยได้รับการพิจารณาและไว้วางใจจาก
กระทรวงศึกษาธิการ โดยคณะกรรมการฝ่ายกิจกรรมพิเศษ งานชุมนุมลูกเสือภาคพื้นเอเชียแปซิฟิก
ครั้งที่ 25 ให้วางรูปแบบพิธีการและจัดการแสดง ในงานชุมนุมลูกเสือภาคพื้นเอเชียแปซิฟิก ครั้งที่ 25
ในส่วนของพิธีปิดงานชุมนุมฯ

17 มกราคม 2551 ครูเอกชัยได้รับการพิจารณาและไว้วางใจจากคณะศิลปกรรม
ศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ให้เป็นกรรมการในการประเมินนิสิตในรายวิชา Senior Project in
Dance ในส่วนของการทดสอบทักษะมาตรฐานนาฏศิลป์ตะวันตกขั้นสูง (Advance Classical
Dance) ณ ลานศิลปวัฒนธรรมมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

6 สิงหาคม 2551 ครูเอกชัยได้รับการพิจารณาและไว้วางใจสถานีโทรทัศน์ช่อง 9
อสมท. โดยบริษัทซูปเปอร์จี จำกัด ให้เป็นกรรมการตัดสินการประกวด FOREMOST Super Cheer
2008 ในรายการ ซูปเปอร์ จี ณ ยิมเนเซียม ศูนย์กีฬา มหาวิทยาลัยขอนแก่น

29 สิงหาคม 2551 ครูเอกชัยได้รับการพิจารณาและไว้วางใจจากคณะมนุษยศาสตร์
และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ให้จัดการแสดงเปิดงาน วันมหกรรมภาษา ณ คณะมนุษย
ศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

29-30 กันยายน 2551 ครูเอกชัยได้รับการพิจารณาและไว้วางใจจากสพท. เขต 1
ขอนแก่น ให้เป็นผู้ร่างเกณฑ์ตัดสินและเป็นกรรมการตัดสินการประกวดนาฏศิลป์งานศิลปหัตถกรรม
นักเรียนระดับจังหวัด ณ สพท. เขต 1 ขอนแก่น ห้องบัลเลต์โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย

3-8 ธันวาคม 2551 ครูเอกชัยได้รับการพิจารณาและไว้วางใจจากคณะศิลปกรรม
ศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ให้จัดการแสดงและนำผู้เรียนวิชานาฏศิลป์สากล โรงเรียนแก่นนคร
วิทยาลัยเป็นผู้ทำการแสดงในโครงการ 2nd MSU Dance Concert on Tour ณ คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยขอนแก่น

9-16 มีนาคม 2552 ครูเอกชัยได้รับการพิจารณาและไว้วางใจจากคณะศิลปกรรม
ศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ให้เป็นที่ปรึกษาโครงการ ความร่วมมือเชิงเครือข่ายองค์กรเพื่อพัฒนา
ศักยภาพทางนาฏศิลป์ตะวันตกในประเทศไทยครั้งที่ 1 โดยเป็นผู้ให้คำแนะนำ เป็นผู้ฝึกซ้อมและนำ
ผู้เรียนวิชานาฏศิลป์สากล โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัยเข้าร่วมแสดง ณ กรุงเทพมหานคร

8 กันยายน 2552 ครูเอกชัยได้รับการพิจารณาและไว้วางใจจากจังหวัดขอนแก่น
ให้จัดการแสดงเนื่องในวันเยาวชนแห่งชาติ ณ ศาลาประชาคม จังหวัดขอนแก่น

1 กรกฎาคม 2552 ครูเอกชัยได้รับการพิจารณาและไว้วางใจจากโครงการลุ่มน้ำ
โขง ให้จัดการแสดงบัลเลต์เพื่อเสริมสร้างสุนทรียศาสตร์ด้านนาฏศิลป์สากลแก่นักเรียน บุคลากร
และบุคคลทั่วไป ณ โรงแรมพูลแมน ราชออร์คิด จังหวัดขอนแก่น

2 กรกฎาคม 2552 ครูเอกชัยได้รับการพิจารณาและไว้วางใจจากโครงการ

ลุ่มน้ำโขง ให้จัดงานเลี้ยงต้อนรับผู้เข้าร่วมประชุม MI Stakeholder' Consultative Meeting ณ ห้องศาลาไทย โรงแรมพูลแมนราชาออคิต จังหวัดขอนแก่น

11-12 กรกฎาคม 2552 ครูเอกชัยได้รับการพิจารณาและไว้วางใจจากโครงการ ลุ่มน้ำโขง ให้เป็นคณะกรรมการตัดสินการประกวดเต้น โครงการ “TUKCOM DANCE BATTLE 2009” ณ ลานกิจกรรม ตึกคอมໄໝະ ขอนแก่น

14-17, 20-21, 27 กรกฎาคม - 3 สิงหาคม 2552 ครูเอกชัยได้รับการพิจารณาและไว้วางใจจากคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย มหาสารคาม ให้เป็นที่ปรึกษา กิตติมศักดิ์ การแสดงบัลเลต์ ณ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

13 สิงหาคม 2552 ครูเอกชัยได้รับการพิจารณาและไว้วางใจจาก สพท.เขต1 ขอนแก่น ให้เป็นผู้จัดการแสดงในพิธีเปิดงานรักการอ่าน “เทิดพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถและสร้างเสริมนิสัยรักการอ่านในเด็กและเยาวชนไทย” ณ หอประชุม 2 โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย จังหวัดขอนแก่น

13 พฤศจิกายน 2552 ครูเอกชัยได้รับการพิจารณาและไว้วางใจจากคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย มหาสารคาม ให้เป็นที่ปรึกษาในงานแสดงบัลเลต์โครงการงานจากวรรณกรรมท้องถิ่น สุนทรศิลป์สุวรรณภูมิ ณ ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร กรุงเทพฯ ฯ

1-4 ธันวาคม 2552 ครูเอกชัยได้รับการพิจารณาและไว้วางใจจากคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย มหาสารคาม ให้เป็นที่ปรึกษาเข้าร่วมสังเกตการณ์อบรม และเป็นผู้ให้การฝึกซ้อมฝึกซ้อมการแสดงในโครงการ MSU Dance Concert on Tour ครั้งที่ 3 ณ หอประชุมมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

23-26 มกราคม 2553 ครูเอกชัยได้รับการพิจารณาและไว้วางใจจากคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย มหาสารคาม ให้เป็นที่ปรึกษาเข้าร่วมสังเกตการณ์อบรม และเป็นผู้ให้การฝึกซ้อมการแสดงในโครงการ MSU Dance Concert on Tour ครั้งที่ 3 ณ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

11 กุมภาพันธ์ 2553 ครูเอกชัยได้รับการพิจารณาและไว้วางใจจากคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย มหาสารคาม ให้นำนักเรียนนาฏศิลป์สากลโรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย เข้าร่วมแสดงในงานวันคล้ายวันสถาปนาคณะศิลปกรรมศาสตร์ ครบรอบ 8 ปี ณ อาคารเรียนรวม คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม

28 มีนาคม 2553 ครูเอกชัยได้รับการพิจารณาและไว้วางใจจากศูนย์ฝึกอบรม ตำรวจตำรวจภูธร ภาค4 จังหวัดขอนแก่น ให้จัดการแสดงบัลเลต์ในงานกิจกรรมการกุศล ซึ่งจัดโดย ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธร ภาค4 จังหวัดขอนแก่น ณ ศูนย์ประชุมกาญจนภิเษก มหาวิทยาลัยขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น

1 มิถุนายน 2554 ครูเอกชัยได้รับความไว้วางใจให้นำนักเรียนร่วมแสดงในพิธีเปิดสำนักงานใหม่ Lao Mobilชุด “Lao Mobile The History Show” ณ อาคารสำนักงานใหม่ เมืองเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ภาพประกอบ 10 ถ่ายหลังการแสดงต่อหน้าพระที่นั่งของสมเด็จพระบรมราชินีกับสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ ด้วยการเป็นนักแสดงเดินทางไปแสดงร่วมกับคุณหญิงเดมออน โดยครูเอกชัย ไก่แก้ว ยืนถัดไปทางขวามือของสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ คนที่ 1

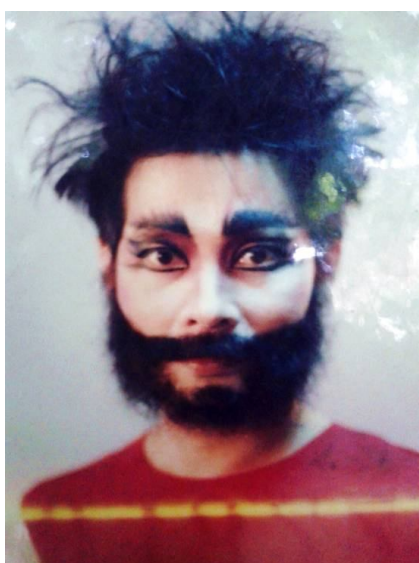
ภาพประกอบ 11 การแสดงหน้าพระพักตร์ เรื่อง minuet โดยครูเอกชัย ไก่แก้วรับบทนักแสดงนำ เต็มคู่ ณ โรงละครแห่งชาติ

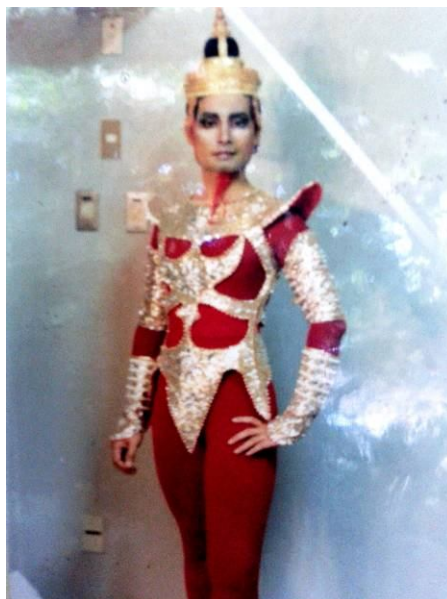
ภาพประกอบ 12 สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ มีพระมหากษัตริย์คุณโปรดเกล้าฯ แสดงความยินดีด้วยการสัมผัสมือกับครูเอกชัย ไก่แก้ว

สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ มีพระมหากษัตริย์คุณโปรดเกล้าฯ แสดงความยินดีด้วยการสัมผัสมือกับครูเอกชัย ไก่แก้ว เนื่องในโอกาสที่มาตามเดมอนได้กราบบังคมทูลแนะนำครูเอกชัย ไก่แก้ว ในฐานะศิษย์ผู้ที่สามารถสานต่องานบัลเลต์ ตามพระราชเสาวนีย์ที่ทรงรับสั่งให้สรรหา นับเป็นพระมหากษัตริย์คุณเป็นล้นพ้น และนับเป็นจุดเกิดแรงบันดาลใจของครูเอกชัยในการสร้างนักเต้นรุ่นต่อ ๆ ไปให้มีคุณภาพอย่างสุดกำลังจนถึงทุกวันนี้ ภาพหลังจากการแสดงต่อหน้าพระพักตร์ ณ โรงละครแห่งชาติ

ภาพประกอบ 13 ครูเอกชัย ไก่แก้ว เมื่อครั้งได้รับเชิญให้แสดงบัลเลต์ต่อหน้าพระพักตร์ ในบทบาทของพรานบุญจากบัลเลต์ไทยประกอบบทเพลงพระราชนิพนธ์เรื่อง มโนห์รา

ภาพประกอบ 14 ครูเอกชัย ไก่แก้ว รับบทท้าวทุมราช ในการแสดงบัลเลต์เฉลิมพระเกียรติเรื่อง มโนห์รา

ครูเอกชัย ไก่แก้ว รับบทท้าวทุมราช ในการแสดงบัลเลต์เฉลิมพระเกียรติเรื่อง มโนห์รา กำกับการแสดงโดยคุณหญิงเจนเวียฟ เลสปีนยอล เดมอน ในการแสดงต่อหน้าพระที่นั่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯและสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถตลอดจนพระบรมวงศานุวงศ์ทุกพระองค์ ณ หอประชุมใหญ่ ศูนย์วัฒนธรรม กรุงเทพมหานคร

ในชีวิตครูเอกชัย ไก่แก้วมีการหักเหนิวิชาชีพออยู่บ่อยครั้ง ทุกครั้งล้วนแฝงด้วยโอกาส อันเป็นที่มาแห่งอนาคต อย่างไรก็ตาม ยังมีโอกาสที่สำคัญอีกข้อหนึ่ง คือ โอกาสในการแสวงหาและเพิ่มพูน ไม่ว่าจะเป็นความรู้ ความสามารถ ความชำนาญ ความเชี่ยวชาญต่าง ๆ ทั้งในตัวเองและในใจของครูเอกชัย ไก่แก้ว ไว้ให้พร้อมที่จะรองรับโอกาสแบบสายฟ้าฟาดที่อาจมาถึงในบางครั้ง นี่ก็เป็นอีกสิ่งที่จะทำให้เกิดความสำเร็จอย่างมั่นคงได้

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริมงคล นาฏยกุล

1. ประวัติส่วนตัว

ชื่อ ศิริมงคล นามสกุล นาฏยกุล

ชื่อเล่น ปิง เกิดวันที่ 20 ธันวาคม 2516

มีกำเนิดที่ จังหวัดสิงห์บุรี

การศึกษา ศป.บ. (นาฏยศิลป์ตะวันตก) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Dip.(A Ballet Dancer) The Choreographic School. Uzbekistan.

ศศ.ม. (นาฏยศิลป์ไทย) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปัจจุบัน รับราชการอาจารย์ สาขาวิชานาฏยศิลป์ตะวันตก คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

2. คุณลักษณะเด่นของนักบัลเลต์ชาย

สัดส่วนสมัยเป็นนักบัลเลต์

ส่วนสูง 178 เซนติเมตร

น้ำหนัก ไม่เกิน 60 กิโลกรัม

สีผิว ขาว

หน้าตา อยู่ในเกณฑ์หน้าตาดีเหมาะแก่การรับบทบาทตัวแสดงนำชาย อ้างอิงจากการที่เคยแสดงเป็นนักแสดงนำชายหรือบทพระเอกบัลเลต์รับเชิญจากสตูดิโอต่างๆในประเทศไทย เช่น รับบทนักแสดงนำเรื่อง La Bayadere, La Sylphide, นักแสดงนำภาคสวรรค์ในการแสดงบัลเลต์เฉลิมพระเกียรติเรื่อง มโนห์รา เป็นต้น

ความสมส่วนตามมาตรฐานนักบัลเลต์ชาย โดยประเมินจากรูปร่างโดยรวมจากภาพตอนผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริมงคล นาฏยกุลเป็นนักแสดงบัลเลต์ และเปรียบเทียบกับภาพสรีระนักบัลเลต์ในอุดมคติ

ตาราง 2 ความสมส่วนตามมาตรฐานนักบัลเลต์ชาย ของผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริมงคล นาฏยกุล

สรีระนักบัลเลต์ในอุดมคติ	สรีระกรณีศึกษา
1. ความสูง ตามข้อมูลร่างกายนักบัลเลต์ชายในอุดมคติ คือ 175 - 188 ซม.	สูง 178 เซนติเมตร อยู่ในเกณฑ์ที่ระบุไว้
2. น้ำหนัก ตามข้อมูลร่างกายนักบัลเลต์ชายในอุดมคติคือ 61 – 75 กิโลกรัม	น้ำหนัก ไม่เกิน 60 กิโลกรัม ถือว่ายังต่ำกว่าระดับมาตรฐานเล็กน้อย
3. หลังตรง รอบเอวบาง สะโพกแคบ	มีหลังตรง รอบเอวบาง สะโพกแคบ
4. มีกล้ามเนื้อต้นขาขนาดใหญ่กว่าน่องเล็กน้อย	มีกล้ามเนื้อต้นขาขนาดใหญ่กว่าน่องเล็กน้อย
5. ขาตรง	ขาตรง
6. ศีรษะ และความยาวคอ สมส่วนกับรูปร่าง	ศีรษะ และความยาวคอ สมส่วนกับรูปร่าง
7. ช่วงไหล่กว้าง กล้ามเนื้อบริเวณนี้จะตึงไม่ใหญ่จนเกินพอดี ดูแล้วรูปร่างโดยรวมต้องเป็นไปในลักษณะสูงโปร่ง ไม่ดูแล้วแคระ เตี้ย ตัน	ช่วงไหล่กว้างสมส่วน กล้ามเนื้อบริเวณนี้สมส่วน
8. ลำตัวไม่ยาวหรือสั้น ได้สัดส่วน ดูแล้วรูปร่างโดยรวมต้องเป็นไปในลักษณะสูงโปร่ง ไม่ดูแล้วแคระ เตี้ย ตัน	ลำตัวไม่ยาวหรือสั้นได้สัดส่วน พอดี
9. แขนยาวและมือยาว	แขนยาวและมือยาว
10. กล้ามเนื้อขาไม่ใหญ่เกินไป	กล้ามเนื้อขาไม่ใหญ่เกินไป
11. Point เข้าได้โค้งได้รูป	Point เข้าได้โค้งสวยอยู่ในระดับดีมาก

ภาพประกอบ 15 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริมงคล นาฎยกุล เป็นนักแสดงนำชายบัลเลต์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริมงคล นาฎยกุล เป็นนักแสดงนำชายบัลเลต์ ซึ่งแสดงให้เห็นสรีระที่สมส่วนเหมาะแก่การแสดงบัลเลต์ และการแสดงอารมณ์ไปพร้อมๆ กับความเป็นบัลเลต์คลาสสิก เพียงดูจับจะเห็นสีหน้าสื่อผ่านอารมณ์ที่เข้าถึงตัวละครนั้นของผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริมงคล นาฎยกุล ความสามารถทางกายภาพที่เอื้อประโยชน์ต่อการเต้นบัลเลต์

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริมงคล นาฎยกุลมีเท้าทั้งสองข้างที่สามารถ Point เท้าได้ตามลักษณะของนักบัลเลต์ในอุดมคติอยู่ในเกณฑ์ที่เรียกว่ายอดเยี่ยมส่งผลให้เมื่อทำการแสดงบัลเลต์จึงทำให้ผู้ชมชื่นชอบได้มากยิ่งขึ้นจากสรีระที่ปรากฏ

2. ร่างกายที่พร้อมในการทำเทคนิคบัลเลต์ขั้นสูง เช่น การหมุน 11 รอบในการเริ่มหมุนเพียงครั้งเดียว ต้องใช้กล้ามเนื้อทุกส่วนของร่างกาย และสมดุลร่างกายที่พอดีกับแรงในการหมุน 11 รอบ เป็นต้น

3. ความสามารถทางกายภาพอันเนื่องมาจาก การฝึกซ้อม มุ่งมั่นที่จะรู้จักบัลเลต์ให้มากที่สุดทั้งการฝึกซ้อมทั้งภาคทฤษฎี ทั้งยังซ้อม 365 วันไม่เคยหยุดแม้แต่วันเดียว ครูมาสอนหรือไม่มาสอนเราก็มารับสอนตลอดเวลา คือความมุ่งมั่นความมีวินัย และการศึกษาลุ่มลึกอย่างถึงที่สุด

เทคนิคการใช้ร่างกายทำท่าบัลเลต์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริมงคล นาฎยกุลใช้เทคนิคในการเลียนแบบนักเต้นที่ทำท่าเทคนิคบัลเลต์ได้เป็นอย่างดี โดยมีกระบวนการดังนี้

1. สังเกตกระบวนการท่าของนักเต้นที่ต้องการจะเลียนแบบ
2. วิเคราะห์ทีละขั้นตอนว่าแต่ละท่วงท่าจะใช้ร่างกายอย่างไร ออกกำลังส่วนไหน ผ่านกำลังส่วนไหน
3. ประยุกต์การกระทำมาเป็นเทคนิคที่ตนเองเข้าใจในแบบของตน

เทคนิคการสื่ออารมณ์ทางการแสดง

1. ใช้การจินตนาการเพื่อสร้างบทบาทของตัวละครที่ได้รับหรือขณะซ้อมก็ตาม เช่น เวลาคลาส Barre work ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริมงคลจะจินตนาการว่าตนเองอยู่คนเดียวภายในห้อง และมีแสง sport light ส่องมาที่ตัวเองจากด้านบน เป็นต้น

2. นักเต้นบัลเลต์ต้องมีใจเป็นความคลาสสิก เข้าใจอารมณ์ดนตรี ฟังดนตรี คลาสสิกก็ต้องฟังให้มันสุนทรีย์ว่ามันสุนทรีย์ได้อย่างไร บัลเลต์มีความคลาสสิก จิตใจอารมณ์ นักเต้นก็ต้องมีความเป็นคลาสสิก

ทัศนคติส่วนตัว

1. จิตใจที่แน่วแน่ มีความมุ่งมั่น ชอบบัลเลต์ ศึกษาบัลเลต์ มีความมุ่งมั่น มีความรัก มีความพยายาม เป็นพื้นฐานของผู้ฝึกศิลปะทั่วไป ในทางบัลเลต์คือ ความมุ่งมั่นของตนเองในการเข้าถึงศิลปะการเต้นบัลเลต์ กล่าวคือ เมื่อเราทำอะไรเราก็ต้องทำให้ถูกที่สุด รู้ให้เยอะที่สุด รู้ให้ลึกที่สุด แปลหนังสือบัลเลต์เพื่อทราบเรื่องราวของบัลเลต์ ศึกษาจากรูปภาพ วิดีโอ แผ่นเลเซอร์ในสมัยก่อน ผวนกับความมุ่งมั่นของตัวเอง

2. ตั้งมาตรฐานของการฝึกตัวเองให้มีมาตรฐานสูงกว่าระดับประเทศ กล่าวคือ ความสามารถของเราจะไม่ใช้แค่ระดับคนไทย แต่ต้องเทียบเท่าระดับนักบัลเลต์ยุโรป ต้องให้บรรทัดฐานตัวเองมีมากกว่าระดับประเทศไทย แต่ก็ได้ไม่ได้แข่งกับใคร แข่งกับตัวเองมากกว่า ชิดเส้นให้ตัวเองมีขั้นต่ำอย่างน้อยระดับประเทศ

3. มีจิตใจจดจ่อกับศิลปะแขนงนี้ จึงต้องพยายามมากในการทำทุกอย่าง ทั้งในเรื่องของ skills การแสดง การฝึกซ้อม

4. มีร่างกายที่ได้สัดส่วนดีในทางบัลเลต์ ก็จะได้เปรียบเวลาอยู่บนเวทีก็ดูสูงโปร่ง

5. ต้องเจอต้นแบบที่ดีคือเจอครูที่ดี ซึ่งโดยธรรมชาติของนักบัลเลต์ชายก็น่าจะเจอกับครูผู้ชายเพราะครูผู้ชายก็จะให้ความเป็นชายทั้งทักษะส่วนตัว การเต้นคู่ และการแสดงออกก็น่าจะเจอครูผู้ชายที่ถ่ายทอดทั้งทักษะและจิตวิญญาณของความเป็นนักบัลเลต์ชาย ซึ่งถ้าเจอครูผู้ชายที่ดีก็น่าจะประสบความสำเร็จได้

6. มีเป้าหมายตั้งไว้ชัดเจนว่าจะเดินในเส้นทางนี้ตั้งแต่อายุ 15 คือการเป็นนักบัลเลต์อาชีพ พอมันชัดเจนแล้วมันต้องมุ่งมั่นสู่เป้าหมายนั้นอย่างเดียว คือเรามุ่งมั่น เจอครูที่ดี และโอกาสมาทุกอย่างก็เลยทำให้เราไปได้อย่างรวดเร็ว

3. คุณลักษณะเด่นในการเป็นครูบัลเลต์

3.1 การเป็นนักเต้นชายก็ควรได้ครูผู้ชายเพราะจะได้เทคนิคครูผู้ชาย และให้ความรู้สึก ไม่ว่าจะเต้นเดี่ยวหรือคู่ก็แล้วแต่ ครูผู้หญิงก็ให้ได้แต่ในทักษะการเต้นแบบนี้ เพราะฉะนั้นเวลาครูไปเมื่อนอกเด็กผู้ชายก็เรียนคลาสผู้ชายกับครูผู้ชาย เด็กผู้หญิงก็เรียนกับผู้หญิงอย่างนี้ ซึ่งสิ่งเหล่านี้บ้างที่เด็กที่เป็นนักเต้นชายปัจจุบันนี้ก็จะกำลังหลักสำคัญต่อไปของการเป็นครูผู้ชายถ่ายทอดความเป็นลักษณะนักบัลเลต์คลาสสิกผู้ชายรุ่นต่อไป

3.2 จิตใจแน่วแน่ก่อนมามีความมุ่งมั่น ชอบบัลเลต์ ศึกษาบัลเลต์

3.3 ยึดมั่นในวิชาชีพตัวเอง ศรัทธาในวิชาชีพตัวเอง รักษาจรรยาบรรณในวิชาชีพตัวเอง

4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนักบัลเลต์ชาย

โอกาส

4.1 ครั้งแรกที่เข้าเรียนบัลเลต์โดยวัตถุประสงค์แรกที่เข้าเพื่อให้เราหายจากการเป็นโรคหอบหืด

4.2 ได้รับคัดเลือกจากคณะบัลเลต์ Le Jeune Ballet de France จากประเทศฝรั่งเศสเพื่อไปแสดงทั่วทั่วโลก

4.3 ฝึกฝีมือบัลเลต์ที่คณะบอลชอยส์ บัลเลต์ ทัชเคนท์ ณ The Chreographic School Tashkent และ The Bolishoi Ballet Tashkent, USSr ประเทศอุซเบกิสถาน (Uzbekistan)

4.4 รับบทนักแสดงนำภาคสวรรค์ในการแสดงบัลเลต์เฉลิมพระเกียรติเรื่อง มโนห์รา กำกับการแสดงโดยคุณหญิงเจนเวียฟ เลสปีนยอล เดมอน ในการแสดงต่อหน้าพระพักตร์ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ และสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถตลอดจนพระบรมวงศานุวงศ์ทุกพระองค์

4.5 สอบเอ็นทรานซ์ได้คะแนนสูงสุดเป็นอันดับ 1 ของประเทศในสาขานาฏยศิลป์ ตะวันตก คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ประจำปี พ.ศ.2535

ครอบครัว

ครอบครัวไม่ได้กีดขวางอะไร โดยส่วนตัวของชีวิตของผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริมงคล นาฏยกุล ในช่วงแรกเริ่มก่อนวัยมัธยมจะไม่ได้เข้าไปคลุกคลีกับบัลเลต์มากนัก

เพื่อนร่วมเรียนบัลเลต์

มีตัวอย่างความสำเร็จ คือ รุ่งพีชื้อ ชรัช ชำนาญเวช ที่ไปสอบบัลเลต์ติด เป็นต้นแบบของการมีหนทางศึกษาต่อได้

นักแสดงบัลเลต์

มีนักบัลเลต์เป็นตัวอย่างและแรงบันดาลใจคือ Mikhail Baryshnikov กับ Rudolf Khametovich Nureyev ซึ่งทั้งสองเป็นสไตล์รัสเซียทำให้เห็นความเป็นผู้ชายในเชิงทักษะการแสดง การเต้นบัลเลต์

ครูสอนบัลเลต์

1. การได้รับการชักชวนให้มาเรียนบัลเลต์โดยครูเอกชัย ไก่แก้วสมัยเป็นนักเรียนมัธยมที่โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย

2. Khunying Genevieve Lespagnol Damon ได้ถ่ายทอดประสบการณ์ชีวิตนักบัลเลต์อาชีพตอนอยู่เมืองนอก ถ่ายทอดวิธีคิด จิตวิญญาณให้กับผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริมงคล

3. Mr. Vasily Klosko แชมป์บัลเลต์เหรียญทองได้ฝึกสอนทักษะและเทคนิคบัลเลต์สไตล์บัลเลต์รัสเซีย

สภาพแวดล้อมสมัยเป็นนักเรียนบัลเลต์

เป็นนักดนตรีมาก่อนเป็นมือกลองมาก่อนจังหวะจึงแม่นยำมาก คือ มีประสบการณ์มาจากดนตรี และเป็นคนชอบฟังเพลงคลาสสิกที่เอื้อประโยชน์ต่อการเต้นบัลเลต์

สภาพแวดล้อมตอนประกอบอาชีพบัลเลต์

สภาพแวดล้อมที่สำคัญอื่นๆ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริมงคล นาฎยกุลเป็นคนชอบศิลปะลิเกมาก ตั้งแต่เด็ก ก็ไปดูลิเกทุกคณะที่มีงานลิเก การแสดงลิเกจึงอาจเป็นจุดเริ่มต้นแรกส่งผลในการเลือกเรียนบัลเลต์ เพราะมีความชื่นชอบทางการแสดงเป็นทุนเดิม

2. เนื่องจากการเป็นนักเรียนวงโยธวาทิตทำให้ชอบเพลงคลาสสิก เมื่อเข้ามาเรียนบัลเลต์จึงทำให้ทำให้มีความสุขไปกับการเต้นกับเพลงคลาสสิก

5. ประวัติและผลงานที่เกี่ยวข้องกับบัลเลต์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริมงคล นาฎยกุล ภูมิลำเนาเกิดอยู่ที่จังหวัดสิงห์บุรี ต่อมาได้ย้ายตามบิดามารดามาที่จังหวัดขอนแก่น และจึงได้มาเรียนต่อระดับมัธยมต้นที่โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริมงคล นาฎยกุลนั้นรู้จักกับบัลเลต์ครั้งแรกคือตอนวัยเด็กเล็ก สมัยนั้นเปิดทีวีดูรายการทุนดูเจอรายการทีวี ชื่อ ฌัฐสตูดิโอ เป็นรายการทีวีของอาจารย์ณัฐ ยนตรรักษ์ แล้วเอาวิดีโอบัลเลต์มาเปิด เรื่องจีเซล นั่นคือการเห็นบัลเลต์ครั้งแรกของผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริมงคล นาฎยกุล

ในปี พ.ศ. 2530 จุดเริ่มต้นของเส้นทางชีวิตนักบัลเลต์ของผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริมงคล นาฎยกุลเริ่มต้นที่ โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัยเมื่อได้พบกับครูเอกชัย ไก่แก้ว ครูผู้คุมวงโยธวาทิตโรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย (ในขณะนั้นครูเอกชัยเป็นทั้งนักบัลเลต์ที่ได้รับเชิญไปแสดงในพระราชวังเป็นประจำ) และด้วยคำเชิญชวนของครูเอกชัยด้วยเหตุผลที่ว่า มีนักบัลเลต์ระดับโลกคน อยู่อเมริกาเมื่อก่อนเป็นโรคหอบหืดแต่พอเค้ามาเต้นบัลเลต์ก็หายจากโรคนั้น ครูเอกชัยทราบข่าวการเสียชีวิตด้วยโรคหอบของนักเต้นผู้นั้น ก็เลยชักชวนเด็กชายศิริมงคล นาฎยกุล มาเรียนเต้นบัลเลต์ ด้วยเด็กชายศิริมงคล นาฎยกุล ขณะนั้นมีโรคประจำตัวคือหอบหืดทุกเดือนต้องเข้าโรงพยาบาลห้องไอซียูอย่างน้อย 1 ครั้ง จึงทำให้ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริมงคลรับคำชวนของครูเอกชัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริมงคล นาฎยกุล เริ่มเรียนบัลเลต์ตอนอยู่ปิดเทอมมัธยมที่ 2 และเริ่มออกงานการแสดงครั้งแรก คือปี พ.ศ. 2532 การแสดงบัลเลต์ครั้งแรกเนื่องในงานฉลองวันคล้ายวันเกิดของโรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย จังหวัดขอนแก่น ครอบรอบ 20 ปี ซึ่งการแสดงครั้งนั้นเด็กชายศิริมงคล ซ้อมบัลเลต์ไปได้ประมาณ 3 เดือน

เมื่อบัลเลต์เข้ามามีส่วนในชีวิตของผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริมงคล สิ่ง que เพิ่มเข้ามา นั้นเปลี่ยนพฤติกรรมของตัวเอง และตลอด 4 ปีที่ เต้นบัลเลต์นั้น 365 วันไม่เคยมีวันหยุดคลาสบัลเลต์ เมื่อครูไม่ได้สอนก็จะหาเวลาคลาสด้วยตนเอง

พ.ศ. 2535 สอบได้คะแนนเอ็นทรานซ์สูงสุดเป็นอันดับ 1 ของประเทศในสาขา นาฏยศิลป์ตะวันตก คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และยังเป็นนักเรียนคนแรกของโรงเรียนแก่นนครวิทยาลัยที่และได้รับการคัดเลือกให้เป็นหนึ่งในศิษย์เก่าดีเด่นในรอบ 30 ปี ของโรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย จังหวัดขอนแก่น

ในปี 2535 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริมงคล นาฎยกุลเป็นคนเดียวในประเทศไทยที่ได้รับคัดเลือกจากคณะบัลเลต์ Le Jeune Ballet de France จากประเทศฝรั่งเศสเพื่อไปแสดงทัวร์รอบโลก ร่วมกับคณะดังกล่าว

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริมงคล นาฎยกุล ยังมีผลงานอีกหลายด้านทั้งด้านการแสดง การเสริมสร้างประสบการณ์ หรือไม่ว่าจะเป็นทางด้านวิชาการเองก็ตามนั้นตลอดระยะเวลาราว 20 ปี นั้น มีผลงานเกิดขึ้นมากมาย ผู้วิจัยได้เสาะแสวงหาและนำเสนอที่โดดเด่นทางด้านผลงานมาได้ดังนี้ ประสบการณ์การฝึกอบรมการเต้น

1. สถาบัน The Choreographic School กรุงเทพมหานคร ประเทศอุซเบกิสถาน
2. สถาบัน Vietnam Dance College กรุงเทพมหานคร ประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม
3. สถาบัน Sydney Dance Studio กรุงซิดนีย์ ประเทศออสเตรเลีย
4. คณะบัลเลต์ Le Jeune Ballet de France จากประเทศฝรั่งเศส
5. คณะบัลเลต์ The Bolshoi Ballet Theatre แห่งกรุงเทพมหานคร ประเทศอุซเบกิสถาน (อดีตประเทศในเครือสหภาพโซเวียต)

ผลงานการกำกับการแสดงที่สำคัญ

2539 - กำกับการแสดงในพิธีเปิดงานสัมมนาดนตรีนานาชาติครั้งที่ 3 โดยสมาคมดนตรีวิทยาแห่งเอเชีย-แปซิฟิก ถวายต่อหน้าพระที่นั่งสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาสยามบรมราชกุมารี ณ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

2540 - ออกแบบการแสดงนาฏกรรมสากลประกอบแสง สี เสียง ร่วมกับอาจารย์เอกชัย ไก่แก้ว เนื่องในงานฉลองครบรอบ 200 ปี จังหวัดขอนแก่น ณ หอประชุมกาญจนาภิเษก มหาวิทยาลัยขอนแก่น

2541 - ควบคุมการผลิตการแสดงละครเวทีร่วมสมัยในแนวอีสานเรื่อง ย้อนตำนานรักท้าวผาแดง เนื่องในวโรกาสการเฉลิมฉลองที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงเจริญพระชนมายุครบ 72 พรรษา ณ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ควบคุมการผลิตการแสดงผลงานดุริยางคศิลป์และ นาฏยศิลป์ครั้งที่ 1 ของโครงการจัดตั้งคณะศิลปกรรมศาสตร์และสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

2542 - กำกับการแสดงบัลเลต์ชุด The Naga Princess ในการแสดงผลงานดุริยางคศิลป์และนาฏยศิลป์ครั้งที่ 2 ของโครงการจัดตั้งคณะศิลปกรรมศาสตร์และสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

กำกับการแสดงในการถ่ายทำมิวสิควิดีโอประกอบบทเพลงสถาบันของมหาวิทยาลัยมหาสารคามร่วมกับฝ่ายนวัตกรรมการเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

กำกับการดูแลการจัดแสดงผลงานการเดินทางแบบแฟชั่นครั้งแรกของสาขาวิชาานฤมิตศิลป์ สาขาการออกแบบแฟชั่น คณะสถาปัตยกรรม ผังเมืองและนฤมิตศิลป์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

2544 - กำกับการแสดงละครเวทีเรื่อง รักพยาบาล ณ จังหวัดมหาสารคาม

2545 - กำกับการแสดงบัลเลต์การกุศลเรื่อง มโนห์รา ให้แก่สถาบัน Dance Centre ณ หอประชุมใหญ่ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย กรุงเทพมหานคร

2546 - ออกแบบการแสดงในงาน Gala Dinner ร่วมกับอาจารย์เอกชัย ไก่แก้ว ในงานเลี้ยงต้อนรับคณะรัฐมนตรีการค้าโลกเนื่องในการประชุม APEC ณ หอประชุมกาญจนาภิเษก มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ร่วมออกแบบการแสดงในงานชุมนุมลูกเสือโลกครั้งที่ 20 ณ อำเภอสัตหีบ
จังหวัดชลบุรี

กำกับการแสดงบัลเลต์การกุศลเรื่อง พระอภัยมณี ให้แก่สถาบัน Dance Centre
ณ หอประชุมใหญ่ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย กรุงเทพมหานคร

2547 - กำกับการแสดงบัลเลต์การกุศลเรื่อง Le Corsaire ให้แก่สถาบัน Dance
Centre ณ หอประชุมใหญ่ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย กรุงเทพมหานคร

กำกับการแสดงโมเดิร์นบัลเลต์ชุด Samurai นำเสนอในงานเทศกาล
International Dance Festival 2004 ณ สวนเบญจสิริ กรุงเทพมหานคร

กำกับการแสดงบัลเลต์ชุด Pas de Trois จากบัลเลต์เรื่อง Le Corsaire นำเสนอ
ในงานเทศกาล International Dance Festival 2004 ณ สวนเบญจสิริ กรุงเทพมหานคร

2548 - กำกับการแสดงชุด The Soul ให้กับคณะ The North Eastern Ballet
Theatre (Thailand) ในโครงการ A Cultural Exchange of Dance ครั้งที่ 1 ณ โรงละคร Unocal
Theatre, International School Bangkok (ISB)

2549 - กำกับการแสดงในพิธีปิดงานชุมนุมลูกเสือภาคพื้นเอเชีย-แปซิฟิกครั้งที่ 25
ณ อำเภอ สัตหีบ จังหวัดชลบุรี

กำกับการแสดงบัลเลต์ชุด Le Spectre de la rose และชุด The Soul ให้กับคณะ
The North Eastern Ballet Theatre (Thailand) นำเสนอในงานเทศกาล International Dance
Festival 2006 ณ สวนเบญจสิริ กรุงเทพมหานคร

กำกับการแสดงบัลเลต์ไทยชุด The Naga Princess ให้กับคณะ The North
Eastern Ballet Theatre (Thailand) ในโครงการ A Cultural Exchange of Dance ครั้งที่ 2 ณ
โรงละคร Unocal Theatre ของ International School Bangkok (ISB)

กำกับการแสดงบัลเลต์ประกอบการถ่ายทำวิดีโอเพื่อผลิตสื่อการศึกษาด้านศิลปะ
การเต้นบัลเลต์ชุดแรกของประเทศไทยร่วมกับบริษัทครีเอท มีเดีย สตูดิโอ จำกัด กรุงเทพมหานคร

2550 - ให้คำแนะนำในการออกแบบท่าเต้นของนิสิตตัวแทนมหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ในการแข่งขันการเต้นรอบชิงชนะเลิศในรายการ “สงครามเก้าไฟ” ซีซั่นที่ 2 ของบริษัท เวิร์คพอยท์
เอนเตอร์เทนเมนท์ จำกัด (มหาชน) เผยแพร่ทางสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบก ช่อง 5

กำกับการแสดงบัลเลต์ให้แก่คณะ The North Eastern Ballet Theatre
(Thailand) เปิดการแสดงในโครงการ MSU Dance Concert on Tour ครั้งที่ 1 ณ หอประชุมใหญ่
วิทยาลัยพยาบาลศรีมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม

กำกับการแสดงบัลเลต์ให้แก่คณะ The North Eastern Ballet Theatre
(Thailand) เปิดการแสดงในโครงการ MSU Dance Concert on Tour ครั้งที่ 1 ณ หอประชุมใหญ่
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี

กำกับการแสดงบัลเลต์ให้แก่คณะ The North Eastern Ballet Theatre
(Thailand) เปิดการแสดงในโครงการ MSU Dance Concert on Tour ครั้งที่ 1 ณ โรงละคร
คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี

กำกับการแสดงเทิดพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงเจริญพระชน
มายุครบ 80 พรรษาให้แก่คณะกรรมการสภาคณาจารย์ชุดที่ 7 ณ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

2551 - นำนิสิตวิชาเอกบัลเลต์เข้ารับการฝึกฝนการเต้นบัลเลต์ในแนวทางของบัลเลต์รัสเซีย ณ Vietnam Dance College ซึ่งถือเป็นคนไทยกลุ่มแรกในประวัติศาสตร์การแลกเปลี่ยนนักศึกษาบัลเลต์ต่างชาติของสถาบัน Vietnam Dance College ในรอบ 49 ปีของการก่อตั้งสถาบัน

กำกับการแสดงบัลเลต์และการเต้นร่วมสมัยในการแสดงเผยแพร่วัฒนธรรม ณ Vietnam Dance College ณ กรุงเทพมหานคร ประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

กำกับการแสดงบัลเลต์ให้แก่คณะ The North Eastern Ballet Theatre(Thailand)เผยแพร่การแสดงในโครงการ MSU Dance Concert on Tour ครั้งที่ 2 ณ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

กำกับการแสดงบัลเลต์ให้แก่คณะ The North Eastern Ballet Theatre(Thailand)เผยแพร่การแสดงในโครงการ MSU Dance Concert on Tour ครั้งที่ 2 ณ ห้องประชุม คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

กำกับการแสดงเนื่องในงานวันคล้ายวันสถาปนามหาวิทยาลัยมหาสารคามครบรอบ 41 ปี

กำกับการแสดงบัลเลต์เพื่อบันทึกเทปโทรทัศน์ในรายการเทิดพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ในนามของคณะผู้บริหารและบุคลากรของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ณ สถานีโทรทัศน์ NBT จังหวัดขอนแก่น

2552 - กำกับการแสดงให้แก่คณะบัลเลต์ The North Eastern Ballet Theatre (Thailand) เปิดการแสดงร่วมกับสถาบัน Bangkok City Ballet เนื่องในงาน The 12th Junior Ballet Concert ณ หอประชุมใหญ่ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย กรุงเทพมหานคร

กำกับการแสดงให้แก่คณะบัลเลต์ The North Eastern Ballet Theatre(Thailand) เปิดการแสดงในงาน International Dance Festival 2009 ณ สวนเบญจสิริ กรุงเทพมหานคร

กำกับการแสดงบัลเลต์ให้แก่คณะ The North Eastern Ballet Theatre(Thailand)เผยแพร่การแสดงในโครงการ MSU Dance Concert on Tour ครั้งที่ 3 ณ มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี

กำกับการแสดงบัลเลต์ให้แก่คณะ The North Eastern Ballet Theatre (Thailand)เผยแพร่การแสดงในโครงการ MSU Dance Concert on Tour ครั้งที่ 3 ณ โรงละครคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

กำกับการแสดงในพิธีเปิดงานประชุมเหล่ากาชาดจังหวัดภาค 5 ให้แก่เหล่ากาชาดจังหวัดมหาสารคาม ณ โรงแรมตักศิลา จังหวัดมหาสารคาม

กำกับการแสดงบัลเลต์อีสานชุด The Soul จัดแสดงในงานเลี้ยงลูกค้าและเปิดตัวโครงการครั้งแรกของศูนย์สรรพสินค้าเซ็นทรัล พลาซ่า จังหวัดขอนแก่น ณ โรงแรม Pullman

กำกับการแสดงบัลเลต์ชุด มโนห์ราเข้าร่วมงานเสวนาวิชาการเรื่อง พระสุธน มโนห์รา จากวรรณกรรมพื้นถิ่นสู่นาฏศิลป์สุวรรณภูมิ ณ ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร กรุงเทพมหานคร

2553-กำกับการแสดงให้แก่คณะบัลเลต์ The North Eastern Ballet Theatre(Thailand) เผยแพร่การแสดงในโครงการ MSU Dance Concert on Tour ครั้งที่ 3 ณ หอประชุมมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสมุทรปราการ

กำกับการแสดงให้แก่คณะบัลเลต์ The North Eastern Ballet Theatre(Thailand) เผยแพร่การแสดงในโครงการ MSU Dance Concert on Tour ครั้งที่ 3 ณ ลานกลางคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

กำกับการแสดงให้แก่คณะบัลเลต์ The North Eastern Ballet Theatre(Thailand) เปิดการแสดงในงาน International Dance Festival 2010 ณ สวนเบญจสิริ กรุงเทพมหานคร

ผลงานการแสดงที่สำคัญ

2532 - การแสดงบัลเลต์ครั้งแรกเนื่องในงานฉลองวันคล้ายวันเกิดของโรงเรียนแก่นนครวิทยาลัยจังหวัดขอนแก่น ครอบรอบ 20 ปี

การแสดงเนื่องในโอกาสการสถาปนาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ครอบรอบ 20

2533 - ร่วมแสดงละครเวทีเรื่อง รถมรางสายปรารถนา ของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

2534 - รับบทนักแสดงนำในการแสดงบัลเลต์ชุด Moment Romantique ,Gymnastique Contemporaine และ The Butterfly Wedding จากผลงานการประดิษฐ์ทำเต้น และกำกับการแสดงโดยคุณหญิงเจนเวียฟ เลสปีนยอล เดมอน ในการแสดงบัลเลต์ต่อหน้าพระที่นั่ง ในสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถและสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชสยามมกุฎราชกุมาร ในการจัดงานบัลเลต์น้อมเกล้าครั้งที่ 2 ณ โรงละครแห่งชาติ กรุงเทพมหานคร

2535 - รับบทนักแสดงนำภาคสวรรค์ในการแสดงบัลเลต์เฉลิมพระเกียรติเรื่อง มโนห์รา กำกับการแสดงโดยคุณหญิงเจนเวียฟ เลสปีนยอล เดมอน ในการแสดงต่อหน้าพระที่นั่ง พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯและสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถตลอดจนพระบรมวงศานุวงศ์ทุกพระองค์ ณ หอประชุมใหญ่ ศูนย์วัฒนธรรม กรุงเทพมหานคร

2536 - ร่วมแสดงบัลเลต์กับคณะบัลเลต์เยาวชน Le Jeune Ballet de France จากประเทศฝรั่งเศส

ได้รับการเชิญจากสถาบันบัลเลต์ The Choreographic School กรุงซัทซ์เคินท์ ประเทศออสเตรีย ให้จัดการแสดงบัลเลต์ไทยชุด Rama and Sita Adagio เปิดการแสดงบนเวที โรงละครบอลชอย เรียเตอร์

2537 - ร่วมแสดงในนามคณะนักเต้นจากประเทศไทยในงาน Dance Asean Festival ครั้งที่ 3 ณ กรุงมะนิลา ประเทศฟิลิปปินส์ กำกับการแสดงโดยอาจารย์สุธีศักดิ์ ภักดีเทวา

ร่วมแสดงระบำราชสำนักฝรั่งเศส กำกับการแสดงโดยคุณหญิงเจนเวียฟ เลสปีนยอล เดมอน ต่อหน้าพระพักตร์พระองค์เจ้าโสมสวลีพระวรราชินีตามาตุ ณ โรงแรมโอเรียลเต็ล กรุงเทพมหานคร

รับบทนักแสดงนำในการแสดงบัลเลต์เรื่อง La Sylphide กำกับการแสดงโดย รองศาสตราจารย์ ดร.นราพงษ์ จรัสศรี ณ หอประชุมใหญ่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร

2538 - รับบทนักแสดงนำในการแสดงบัลเลต์เรื่อง La Bayadere กำกับการแสดงโดย รองศาสตราจารย์ ดร.นราพงษ์ จรัสศรี ณ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร

2540 - รับบทนักแสดงนำในการแสดงนาฏกรรมสากลประกอบแสง สี เสียงเนื่องในงานฉลองครบรอบ 200 ปี จังหวัดขอนแก่น ณ หอประชุมกาญจนาภิเษก มหาวิทยาลัยขอนแก่น

2544 - รับบทนักแสดงนำในการแสดงบัลเลต์การกุศลเรื่อง Beauty and The Beast ของสถาบัน Dance Centre ณ หอประชุมใหญ่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร

2545 - รับบทนักแสดงหลักในการแสดงบัลเลต์การกุศลเรื่อง มโนห์รา ของสถาบัน Dance Centre ณ หอประชุมใหญ่ ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย กรุงเทพมหานคร

2546 - รับบทนักแสดงหลักในการแสดงบัลเลต์แนวประยุกต์เรื่อง Cinderella ของสถาบัน Dance Centre ณ หอประชุมใหญ่ ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย กรุงเทพมหานคร

รับบทนักแสดงหลักในการแสดง Contemporary Dance เรื่อง กากี3 ร่วมกับ คณะThe Company of Performing Artists (Thailand) ณ หอประชุมใหญ่ ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย กรุงเทพมหานคร

ร่วมบันทึกเทปโทรทัศน์แสดงฉากงานเต้นรำในละครโทรทัศน์เรื่อง ดาวหลงฟ้า ภูผาสีเงินออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 นำแสดงโดย คุณพลอยไพลิน เจนเซน และคุณณัฐวุฒิ สกิดใจ

แสดงเนื่องในงานเฉลิมฉลองเทศกาลปีใหม่ของเหล่าลูกเสือในงานชุมนุมลูกเสือโลก ครั้งที่ 20 ณ อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี

ร่วมแสดงในงานเลี้ยงต้อนรับคณะรัฐมนตรีการค้าโลกเนื่องในการประชุม APEC ณ หอประชุมกาญจนาภิเษก มหาวิทยาลัยขอนแก่น

2547 - รับบทนักแสดงนำในการแสดงบัลเลต์การกุศลเรื่อง Le Corsaire ของสถาบัน Dance Centre ณ หอประชุมใหญ่ ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย กรุงเทพมหานคร

รับบทนักแสดงหลักในการแสดงผลงาน Dance Theater เรื่อง The Tempest ของวิลเลียม เชกสเปียร์ ร่วมกับศิลปินนักเต้นระดับโลก 2 ท่านคือ Marcia Haydee , Ismail Ivo และนักเต้นอาชีพจากคณะ The Company of Performing Artists (Thailand) ณ หอประชุมใหญ่ ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย กรุงเทพมหานคร

2549 - รับบทนักแสดงหลักในการแสดงบัลเลต์ไทยเรื่อง The Naga Princess ให้แก่ คณะThe North Eastern Ballet Theatre (Thailand) ในโครงการ A Cultural Exchange of Dance ครั้งที่ 2 ณ โรงละคร Unocal Theatre ของ International School Bangkok (ISB)

ผลงานการประดิษฐ์ทำต้น

2538 - นาฏลีลามวยไทย

2540 - โมเดิร์นบัลเลต์ชุด ซามูไร

การแสดงเดี่ยวบัลเลต์ชุด Awakening of Naga

2541 - การเต้นชุด Dance of Naga's Army จากนิทานพื้นบ้านอีสานเรื่องผาแดงนางไอ่

2542 - ออกแบบและควบคุมการถ่ายทำมิวสิควิดีโอประกอบบทเพลงสถาบันของ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

การแสดงบัลเลต์ไทยเรื่อง The Naga Princess โดยนำโครงเรื่องมาจากวรรณคดีเรื่อง รามเกียรติ์

2545 - การแสดงบัลเลต์ไทยเรื่อง มโนห์รา ให้แก่สถาบัน Dance Centre

2546 - การแสดงบัลเลต์ไทยเรื่อง พระอภัยมณี ให้แก่สถาบัน Dance Centre

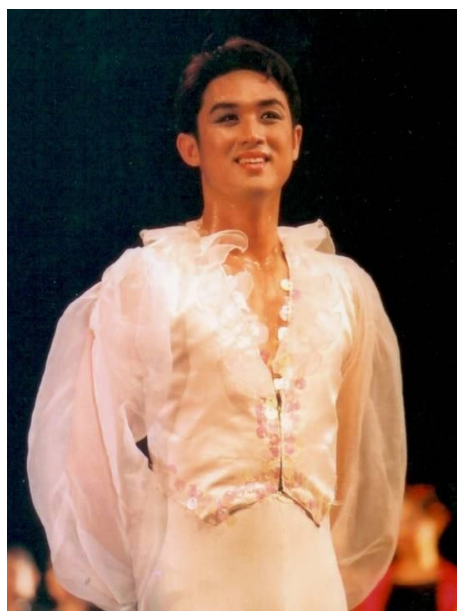
2547 - การแสดงบัลเลต์เรื่อง Le Corsaire ให้แก่สถาบัน Dance Centre

2548 - การแสดงคอนเท็มโพราร์บัลเลต์แนวอีสานชุด The Soul ให้แก่คณะบัลเลต์

The North Eastern Ballet Theatre (Thailand)

2549 - การแสดงบัลเลต์ไทยเรื่อง The Naga Princess โดยนำโครงเรื่องมาจากละครเวทีเรื่อง มนต์นาคราช ของคณะผกาวัลลีให้แก่คณะบัลเลต์ The North Eastern Ballet Theatre (Thailand)

2552 - การแสดงบัลเลต์ชุด Dance of Toreadores From Donquixote Act 1 ให้แก่คณะบัลเลต์ The North Eastern Ballet Theatre (Thailand)

ภาพประกอบ 16 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริ มงคล นาฎยกุล สมัยยังเป็นนักแสดงบัลเลต์อาชีพ โดยแสดงร่วมกับสถาบัน Dance Center กรุงเทพมหานคร

ภาพประกอบ 17 การแสดงบัลเลต์ครั้งแรกของผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริมงคล นาฎยุกุล

การแสดงบัลเลต์ครั้งแรกของผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริมงคล นาฎยุกุล (คนที่นั่งฝั่งซ้ายมือของผู้อ่าน) เนื่องในงานฉลองวันคล้ายวันเกิดของโรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย จังหวัดขอนแก่น ครบรอบ 20 ปี พ.ศ. 2532 เมื่อครั้งที่ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริมงคล นาฎยุกุล ยังเยาว์วัยอยู่ที่ชั้นมัธยมต้น โดยซ้อมบัลเลต์ครั้งแรกมีระยะเวลาในการซ้อมประมาณ 3 เดือน ก็ได้ขึ้นแสดงพร้อมกับเหล่านักเรียนบัลเลต์คนอื่นโดยมีครูเอกชัย ไก่แก้ว เป็นผู้ควบคุมและกำกับการแสดง

ภาพประกอบ 18 การซ้อมบัลเลต์ของผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริมงคล นาฎยุกุล

การซ้อมบัลเลต์ของผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริมงคล นาฎยกุลเมื่อครั้งยังเป็นนักบัลเลต์อาชีพ โดยมีโอกาสฝึกซ้อมกับคณะบัลเลต์อาชีพระดับโลก คือ คณะบัลเลต์จากรัสเซีย เป็นภาพบรรยากาศการคลาสก่อนที่จะทำการซ้อมแสดงซึ่งน้อยคนที่จะมีโอกาสได้ร่วมคลาสกับนักบัลเลต์อาชีพระดับโลกได้วาระดับต้นๆ ของโลกเช่นนี้ เพราะแค่การฝึกซ้อมเช่นนี้จะห้ามบุคคลภายนอกที่ไม่เกี่ยวข้องเข้าชม แต่ด้วยศักยภาพของตัว ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริมงคล นาฎยกุลและความรู้จักเป็นการส่วนตัวของ ครูเอกชัย ไก่แก้ว ทำให้สามารถเข้าไปฝึกซ้อมเพื่อเรียนรู้ ซึมซับและรับประสบการณ์เหล่านี้ได้

ภาพประกอบ 19 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริมงคล นาฎยกุลเป็นนักแสดงนำชายบัลเลต์ ซึ่งแสดงให้เห็น สรีระที่สมส่วนเหมาะแก่การแสดงบัลเลต์ ภาพนี้คือการแสดงบัลเลต์แบบเต็มคูใน ฉากหนึ่งของบัลเลต์เรื่อง เลอร์คอสแซ

ภาพประกอบ 20 ถ่ายภาพร่วมหลังการแสดงต่อหน้าพระที่นั่งถ่ายภาพร่วมหลังการแสดงต่อหน้าพระที่นั่งของสมเด็จพระบรมราชินีกับสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ ด้วยการเป็นนักแสดงเดินทางไปแสดงร่วมกับคุณหญิงเดมอน โดยผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริมงคล นาฏยกุล ยืนถัดไปทางขวามือของสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ คนที่ 2

ภาพประกอบ 21 การแสดงช่วงหนึ่งในบัลเลต์เรื่องเอกของโลกที่ชื่อว่า Don Quixote

การแสดงช่วงหนึ่งในบัลเลต์เรื่องเอกของโลกที่ชื่อว่า Don Quixote โดยเป็นการนำเอาการแสดงย่อยที่ชื่อชุด Toreador มาจัดแสดง โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริมงคล นาฏยกุล เป็นผู้แสดงนำฝ่ายชาย (ชุดขาว) ผู้วิจัยมีความเห็นกับภาพนี้ว่ารูปร่างของผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริมงคล นาฏยกุลได้สัดส่วนที่สวยงามตามแบบนักบัลเลต์และการจัดวางท่าเป็นไปตามแบบแผนบัลเลต์ที่เห็นว่าค่อนข้างสมบูรณ์ ทั้งตามแบบฉบับมาตรฐานบัลเลต์คือการเทิร์นเอาท์และบทบาท Toreador คือการจัดวางตำแหน่งแขนที่ชี้ตั้งดูทรงพลัง

ภาพประกอบ 22 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริมงคล นาฎยกุลรับบทนักแสดงนำภาคสวรรค์ในการแสดง บัลเลต์เฉลิมพระเกียรติเรื่อง มโนห์รา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริมงคล นาฎยกุลรับบทนักแสดงนำภาคสวรรค์ในการแสดงบัลเลต์เฉลิมพระเกียรติเรื่อง มโนห์ร่ากำกับการแสดงโดยคุณหญิงเจนเวียฟเลสปีนยอล เดมอน ในการแสดงต่อหน้าพระที่นั่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ และสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ ตลอดจนพระบรมวงศานุวงศ์ทุกพระองค์ ณ หอประชุมใหญ่ ศูนย์วัฒนธรรม กรุงเทพมหานคร

ภาพประกอบ 23 การซ้อมคลาสบัลเลต์โดยมีผู้สอนคือ Khunying Genevieve Lespagnol Damon

การซ้อมคลาสบัลเลต์โดยมีผู้สอนคือ Khunying Genevieve Lespagnol Damon ราชครูบัลเลต์แห่งราชสำนักไทยรัชกาลที่ 9 อดีตนางเอกบัลเลต์คณะ Ballet Russe ที่บ้านของ Khunying Genevieve Lespagnol Damon ซอยสุขุมวิท 53 กรุงเทพมหานคร “มาตามได้ถ่ายทอดประสบการณ์ตอนอยู่เมื่องนอก ถ่ายทอดวิธีคิดจิตวิญญาณให้เรา” หากผลิตผลคือผู้ช่วยศาสตราจารย์ ศิริมงคล นาฎยกุล จากผลงานการแสดงทั้งหลายที่ผ่านมาหนึ่งปีนั้นที่เป็นปัจจัย ในการสร้างผลิตผลนั้นคงหมายรวมถึงราชครูผู้นี้เป็นแน่

ดร.พีระ พันลูกท้าว

1. ประวัติส่วนตัว

ชื่อ พีระ นามสกุล พันลูกท้าว

ชื่อเล่น เอก เกิด 23 กุมภาพันธ์ 2521

ภูมิลำเนาเกิด จังหวัดขอนแก่น

การศึกษา ระดับปริญญาตรีศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต (ศป.บ. เกียรตินิยมอันดับ 2)

สาขาวิชานาฏศิลป์ตะวันตก คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ระดับปริญญาโท-เอก Choreography สถาบัน Exeter University School of Arts, Languages and Literatures Department of Drama ประเทศ England

ปัจจุบัน อาจารย์ สาขาวิชานาฏศิลป์ตะวันตก คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

2. คุณลักษณะเด่นของนักบัลเลต์ชาย

สัดส่วนสมวัยเป็นนักบัลเลต์

ส่วนสูง 176 เซนติเมตร

น้ำหนัก ไม่เกิน 63 กิโลกรัม

สีผิว ขาว

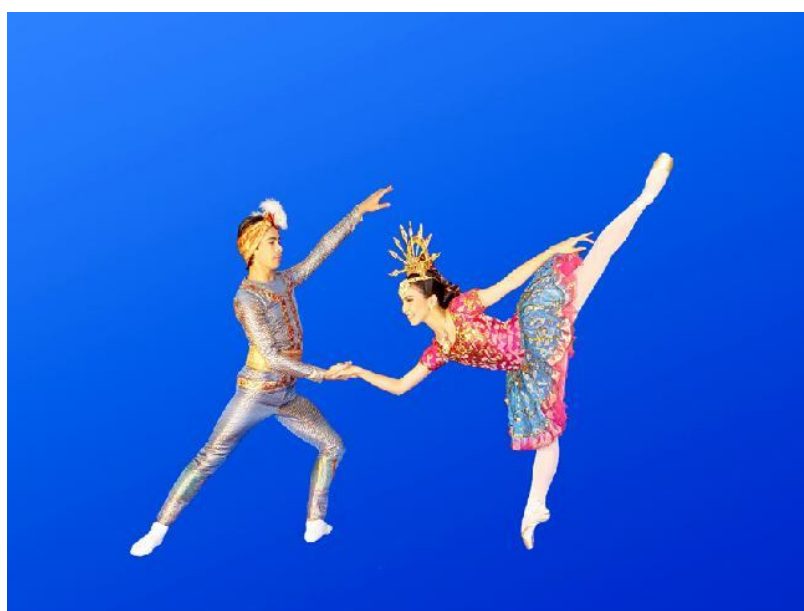
หน้าตา อยู่ในเกณฑ์หน้าตาดีเหมาะแก่การรับบทบาทตัวแสดงนำชาย อ้างอิงจากการสัมภาษณ์จากผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริมงคล นาฎยกุลว่า “ในเรื่องความครบเครื่องทางด้านรูปร่าง หน้าตา เทคนิค ทักษะ เหมาะในการเป็น Principle dancer” ดร.พีระ พันลูกท้าวเคยแสดงเป็นนักแสดงนำชายหรือบทพระเอกบัลเลต์รับเชิญจากสตูดิโอต่างๆในประเทศไทย เช่น ที่เชียงใหม่บัลเลต์อย่างต่อเนื่องหลายปี สถาบันบางกอกซิตี้บัลเลต์ สถาบันบางกอกบัลเลต์ เป็นต้น

ความสมส่วนตามมาตรฐานนักบัลเลต์ชาย โดยประเมินจากรูปร่างโดยรวมจากภาพตอน ดร.พีระ พันลูกท้าวเป็นนักแสดงบัลเลต์ และเปรียบเทียบกับภาพสรีระนักบัลเลต์ในอุดมคติ

ตาราง 3 ความสมส่วนตามมาตรฐานนักบัลเลต์ชาย ของ ดร.พีระ พันธุ์ท้าว

สรีระนักบัลเลต์ในอุดมคติ	สรีระกรณีศึกษา
1. ความสูง ตามข้อมูลร่างกายนักบัลเลต์ชายในอุดมคติ คือ 175 - 188 ซม.	สูง 176 เซนติเมตร อยู่ในเกณฑ์ที่ระบุไว้
2. น้ำหนัก ตามข้อมูลร่างกายนักบัลเลต์ชายในอุดมคติคือ 61 – 75 กิโลกรัม	น้ำหนัก ไม่เกิน 63 กิโลกรัม อยู่ในเกณฑ์ที่ระบุไว้
3. หลังตรง รอบเอวบาง สะโพกแคบ	มีหลังตรง รอบเอวบาง สะโพกแคบ
4. มีกล้ามเนื้อต้นขาขนาดใหญ่กว่าองเล็กน้อย	มีกล้ามเนื้อต้นขาขนาดใหญ่กว่าองเล็กน้อย
5. ขาตรง	ขาตรง
6. ศีรษะ และความยาวคอ สมส่วนกับรูปร่าง	ศีรษะ และความยาวคอ สมส่วนกับรูปร่าง
7. ช่วงไหล่กว้าง กล้ามเนื้อบริเวณนี้จะต้องไม่ใหญ่จนเกินพอดี ดูแล้วรูปร่างโดยรวมต้องเป็นไปในลักษณะสูงโปร่ง ไม่ดูแล้วแคระ เตี้ย ตัน	ช่วงไหล่กว้างสมส่วน กล้ามเนื้อบริเวณนี้สมส่วน
8. ลำตัวไม่ยาวหรือสั้น ได้สัดส่วน ดูแล้วรูปร่างโดยรวมต้องเป็นไปในลักษณะสูงโปร่ง ไม่ดูแล้วแคระ เตี้ย ตัน	ลำตัวไม่ยาวหรือสั้นได้สัดส่วน พอดี
9. แขนยาวและมือยาว	แขนยาวและมือยาว
10. กล้ามเนื้อขาไม่ใหญ่เกินไป	กล้ามเนื้อขาไม่ใหญ่เกินไป
11. Point เท้าได้โค้งได้รูป	Point เท้าได้โค้งสวยอยู่ในระดับดี

ภาพประกอบ 24 ดร.พีระ พันธุ์ท้าวเป็นนักแสดงนำชายบัลเลต์

ดร.พีระ พันธุ์ท้าวเป็นนักแสดงนำชายบัลเลต์ ซึ่งแสดงให้เห็นสรีระที่สมส่วนเหมาะแก่การแสดงบัลเลต์ ภาพนี้คือการแสดงบัลเลต์แบบเต้นคู่ในฉากหนึ่งของบัลเลต์ที่ได้รับเชิญให้เป็นนักแสดงนำชายในงาน การแสดงร้อง เล่น เต้นระบำการกุศล ครั้งที่ 7 "ปีเตอร์แพน 2008 & บัลเลต์ คลาสสิก เรื่อง ลา บายาแดร์" ความสามารถทางกายภาพที่เอื้อประโยชน์ต่อการเต้นบัลเลต์

1. ดร.พีระ พันธุ์ท้าวมีกล้ามเนื้อที่เหมาะสมกับการเต้นบัลเลต์ มีสมดุร่างกายดี เหมาะสมแก่การทำท่าเทคนิคบัลเลต์ให้สมบูรณ์แบบได้ง่าย

2. พลังกล้ามเนื้อต้นขาและความยืดหยุ่นของเอ็นร้อยหวายช่วยให้กระโดดได้สูงมาก จึงทำให้ทำท่าเทคนิคบัลเลต์เกี่ยวกับท่ากระโดดได้ดี

ทั้งนี้ที่มีร่างกายเช่นนี้ก็เนื่องมาจากผลของการฝึกซ้อมอย่างเป็นประจำ สม่ำเสมอ อย่างหนัก และถูกต้องหลักการเต้นบัลเลต์

เทคนิคการใช้ร่างกายทำท่าบัลเลต์

ให้รายละเอียดการทำคลาสในแต่ละท่าอย่างไร คือต้องทำอย่างไรให้รายละเอียดกล้ามเนื้อ ทำให้กล้ามเนื้อมีความเข้าใจด้วยการทำซ้ำหลายๆครั้ง มิฉะนั้นเป็นไปได้ที่จะทำท่าทัวร์ อองแลที่เป็นท่าที่เด็ด ท่านี้ต้องเกิดจากกล้ามเนื้อเกิดการจดจำท่วงท่าทำให้เกิดความสมบูรณ์แบบของท่าอย่างเฉียบพลัน แล้วพื้นฐานทุกอย่างมาจากท่าบาร์เวิร์ค ดังนั้นถ้าเทคนิคดี ท่าพื้นฐานต้องให้รายละเอียดกับท่าพลี้อย่างไร ต้องดูอย่างไร เมื่อให้รายละเอียดตั้งแต่เริ่มต้น ท่าเทคนิคถึงทำได้ดี

1. ใส่ใจในเรื่องการกำหนดลมหายใจเพื่อใช้พลังกล้ามเนื้อได้อย่างเหมาะสมเจาะกับท่าเทคนิคนั้นๆ กล่าวคือทราบเวลาเวลาใดจะสูดลมหายใจเข้า เวลาใดให้ผ่อนลมหายใจออก และเวลาใดให้กักลมหายใจชั่วขณะหนึ่ง ในช่วงขณะทำท่าเทคนิคต่างๆ หากทำความเข้าใจให้ดีจะสามารถดึงเอาสมรรถภาพของร่างกายออกมาใช้ได้อย่างเต็มที่

2. สร้างความเข้าใจในการฝึกบัลเลต์ คือ ต้องรู้ว่าท่าอย่างไรกล้ามเนื้อจะพัฒนา และต้องมีการจินตนาการด้วย อย่างเช่น ถ้าเราทำท่ากระโดด เราควรวีดิโอว่าเค้าทำอย่างไรเราต้องจินตนาการว่าถ้าเป็นเราเราจะต้องทำอย่างไรแล้วลองทำ

เทคนิคการสื่ออารมณ์ทางการแสดง

1. ใช้การจินตนาการเพื่อสร้างบทบาทของตัวละครที่ได้รับหรือขณะซ้อมก็ตาม โดยการส่งพลังไปที่กล้ามเนื้อและอวัยวะส่วนต่างๆ โดยเฉพาะส่งพลังงานผ่านมือออกไปในท่าทางของบัลเลต์ และส่งออกไปให้ไกลที่สุด อีกส่วนคือส่งพลังจากเท้าผ่านลำตัวผ่านศีรษะขึ้นไปเพื่อให้เกิดความรู้สึกหนักแน่นถ่วงของโลก

2. การไม่ส่งจิตออกนอก เวลาสร้างอารมณ์ทางการแสดงให้มีสมาธิอยู่กับตัวเองและการแสดง ประหนึ่งมีตนเองอยู่ลำพังกับบท ฉาก ผู้ร่วมแสดง สถานการณ์ โดยไม่ต้องไปเล่นหูเล่นตาหรือคำนึงถึงผู้ชม หรือทำนอกเหนือบทบาทการแสดงที่ได้รับ เพราะเป็นสิ่งที่ไม่ได้ฝึกซ้อมมาอาจทำให้เสียสมาธิ ทำการแสดงออกมาได้ไม่ดีตามที่ฝึกซ้อมมา

ทัศนคติส่วนตัว

1. การสร้างกำลังใจให้กับตนเอง คือ ความตั้งใจต่อการฝึกซ้อม พยายามทำให้สูงกว่าขีดจำกัดตัวเองไปเรื่อยๆ

2. มีเป้าหมายชัดเจน คือ ถ้ามีคนที่เก่งในคลาสเรียนกว่าตนเองก็จะตั้งเป้าพัฒนาตนเองให้มีฝีมือถ้าถึงคนๆนั้น โดยการเรียนรู้และทำตามคนๆนั้น กระทั่งเราพัฒนาได้เทียบเท่าแล้วจึงตั้งเป้าคนที่เก่งกว่าตนเองหรือเป้าหมายใหม่

3. การสร้างความมั่นใจและสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีเป็นการสร้างโอกาสในการแสดงในครั้งต่อไป ความรับผิดชอบต่อนหน้าที่อันจะขาดไม่ได้สำหรับการทำงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการที่มีโอกาสได้ร่วมงานกับบุคคลที่ไว้วางใจให้เราได้ทำงานนั้นๆ ความมีวินัยเป็นอีกเหตุผลหนึ่งที่สำคัญที่จะมีส่วนพิจารณาว่าครั้งต่อไปคุณจะได้รับโอกาสนั้นอีกหรือไม่ ซึ่งแน่นอนนี่คือปัจจัยสำคัญในการดำรงอยู่บนเส้นทางของชีวิตวิชาชีพบัลเลต์

4. ต้องมีความสม่ำเสมอ ต้องมีวินัยในการดูแลรักษาร่างกายตัวเอง ยิ่งทำเป็นอาชีพแน่นอนว่าต้องทำให้ร่างกายมีความพร้อม

5. ต้องซ้อมเตรียมร่างกายให้พร้อมสม่ำเสมอ และก็มีวินัยมาซ้อมให้ตรงต่อเวลา

6. การรักษาความเหมาะสมด้านพฤติกรรมเมื่อได้ร่วมงานกับนักเต้นมืออาชีพที่หลากหลาย กล่าวคือการรักษาระเบียบวินัย มารยาท การตรงต่อเวลา สิ่งเหล่านี้มีผลสำคัญมากต่อความไว้วางใจในการทำงาน

3. คุณลักษณะเด่นในการเป็นครูบัลเลต์

3.1 มีความพอใจในวิชาชีพ

3.2 มีความตั้งใจจริง ทุ่มเท มีความเชื่อว่าเวลาทำอะไรทำให้มันสนุกๆ

3.3 มีความสามารถในการสอน Acting

3.4 เมื่อเราพอใจเราชอบวิชาชีพนี้คิดว่าเราอุทิศตัวเองให้วิชาชีพนี้ ด้วยการที่เราพร้อมที่จะเป็นผู้ให้และผู้รับในเวลาเดียวกัน ในเรื่องการให้ความรู้ให้ตัวอย่างที่ดี

4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนักบัลเลต์ชาย

โอกาส

4.1 การได้เรียนบัลเลต์ที่โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัยกับครูเอกชัย ไก่แก้ว

4.2 การที่ได้มีประสบการณ์ในการไปเรียนบัลเลต์ที่รัสเซีย ที่อุซเบกิสถาน เป็นการเหมือนกับได้เอาตัวเราได้ไปสถานที่ที่ผลิตนักบัลเลต์อาชีพมากมาย ไปสู่โรงเรียนผลิตนักเต้น โรงละครบอลชอย ทำให้ได้สัมผัสสิ่งต่าง ๆ เห็นความสามารถเห็นความพยายามของศิลปิน เห็นความพยายามของนักเรียน ได้ดูคลาสดูอะไรหลาย ๆ อย่างมันก็เกิดจินตนาการเกิดความคิดสร้างสรรค์กับตัวเองว่า คนนี้เค้ามีวิธีอย่างนี้เค้ามีจุดบกพร่องอย่างนี้เค้ามีวิธีแก้ไขร่างกายเค้ายังไงเราก็มาปรับใช้กับเรา ช่วงนี้จะเป็นช่วงที่ติดตัวพัฒนาตัวเองมากที่ไปรัสเซียมา ซึ่งตรงนี้คิดว่าเป็นสิ่งที่มีผลมากเรียกว่าเป็นก้าวกระโดดเลย จากข้อสัมภาษณ์ทำให้ ดร.พีระ พันลูกท้าว เป็นหนึ่งในบุคคลที่ผู้วิจัยเชื่อว่าปัจจัยสู่ความสำเร็จประการหนึ่งนั้นมาจากการได้ไปคลุกคลีสิ่งแวดล้อมที่เอื้อประโยชน์ต่อการพัฒนาทางบัลเลต์แล้วก็เริ่มซึมซับเอาสิ่งดีเข้า

4.3 การได้รับเชิญให้ไปแสดงบัลเลต์ในบทบาทนักแสดงนำจากสตูดิโอบัลเลต์ในประเทศไทย

4.4 เป็นอาจารย์สอน Acting การแสดงของช่อง 3

4.5 ได้ทุนเด็กอัจฉริยะของรัฐบาลเพื่อไปเรียนต่อระดับปริญญาโทและเอกที่ประเทศ

อังกฤษ

ครอบครัว

ครอบครัวไม่ได้ส่งเสริม สนับสนุนอะไร มีเพียงการตนเองที่ผลักดันตนเองให้เข้าสู่วงการบัลเลต์

เพื่อนร่วมเรียนบัลเลต์

มันคือการทำให้เกิดบรรยากาศที่ดีในการเรียนก็คือ เราจะเป็นอย่างผู้ให้และผู้รับหมายความว่า คนไหนทำอะไรได้ดีก็เป็นตัวอย่างให้กันและกัน สามารถนำมาซึมซับที่ละน้อยอุดรอยรั่วให้กัน

คุณพัลลภ นามโสม กล่าวถึงลักษณะทางบัลเลต์ของ ดร.พีระ พันลูกท้าว “พีระ พันลูกท้าว ต้องบอกว่าเหมือนเพื่อนที่ร่วมเรียนร่วมกันมาเรารู้สึกว่าเค้ามีของ เหมือนเป็นคนที่มีชีวิตเหมือนไม่ได้ทำอะไร แต่พอเห็นเค้าทำคลาสในความรู้สึกพีระเค้าจะให้รายละเอียดการทำคลาสในแต่ละท่ายังไง คือต้องทำอะไรยังไงให้รายละเอียดกล้านเนื้อ มันเลยทำให้กล้านเนื้อมีความเข้าใจด้วยการทำซ้ำหลายๆครั้งไม่จำเป็นไปไม่ได้ที่จะทำท่าท้วงเองแลนี่เป็นท่าเด็ดของเค้านะ มันต้องเกิดจากกล้านเนื้อเกิดการจดจำท่าต่างทำให้เกิดความสมบูรณ์แบบของท่าอย่างเฉียบพลัน แล้วพื้นฐานทุกอย่างมาจากท่าบาร์เวิร์ค ดังนั้นถ้าเทคนิคเค้าดีเราก็กลับมามองที่ท่าพื้นฐานเค้าให้รายละเอียดกับท่าพลีแย่งยังไง เราจะรู้เลยว่าเค้าให้รายละเอียดตั้งแต่เริ่มต้น ท่าเทคนิคเค้าถึงทำได้ดี ดังนั้นเราเห็นเค้าทำซิวๆ มันคือการผ่อนคลาย นักเต้นเวลาเต้นต้องทำให้คนดูเห็นว่าไม่รู้สึเหนื่อย นั่นคือสิ่งที่เค้านำมาเป็นหลักยึดในความรู้สึกพีระ” ผู้วิจัยได้เคยสอบถามข้อสงสัยในเทคนิคบัลเลต์ซึ่งเป็นท่าที่ ดร.พีระ พันลูกท้าว ถนัดคือท่าบัลเลต์ที่ชื่อว่า ทัววองแล หรือการกระโดดแล้วหมุนตัวขณะที่ยลอยอยู่บนอากาศ ดร.พีระ พันลูกท้าว ได้ให้คำตอบไว้ว่า “มันมีเทคนิคที่เป็นความลับไม่เคยบอกใครมาก่อน คือการหายใจ การหายใจก่อนที่จะกระโดดหรือเตรียมที่จะกระโดด แล้วขณะที่กระโดดต้องหายใจยังไง คือก่อนกระโดดให้หายใจผ่อนคลาย แล้วช่องก่อนที่จะถีบขากระโดดขึ้นเล็กน้อยให้สุดหายใจเข้าสั้นๆเร็วๆครั้งเดียวแล้วพร้อมกับถีบตัวขึ้นไปกลางอากาศ พอลงมาก็ให้ผ่อนลมหายใจออก...” เป็นเทคนิคหนึ่งในการออกแบบร่างกายในเรื่องของจังหวะหายใจขณะท่าท่าเทคนิคบัลเลต์ ซึ่งเป็นรายละเอียดหนึ่งในหลายรายละเอียดของนักบัลเลต์ที่ต้องหาไว้เป็นทักษะเฉพาะตนเพื่อการท่าบัลเลต์อย่างสมบูรณ์ซึ่งเมื่อยังแสดงท่าเทคนิคบัลเลต์ยากๆได้อย่างสมบูรณ์มาเท่าไรก็สามารถสร้างความอัศจรรย์ใจต่อผู้พอดูเห็นได้มากเพียงนั้น และก็เกิดความต้องการตัวในวงการบัลเลต์ซึ่งกลายมาเป็นความสำเร็จในวิชาชีพต่อไป

นักแสดงบัลเลต์

1. นักบัลเลต์ชื่อ อีเกอร์ ซาเลนสกี เป็นตัวอย่างให้อยากเป็นเหมือนคนนี้ สมัย ม.ปลาย เราเห็นแล้วอีเกอร์เต้นบัลเลต์มาแล้วเท่ สวยงามเลยอยากทำแบบอีเกอร์
2. คนไทยที่จุดประกายทำให้มาเรียนคือ อาจารย์ศิริมงคล นาฎยกุล อ้างอิงจากการสัมภาษณ์ของดร.พีระ พันลูกท้าว กล่าวว่า “ปี 2535 ตอนนี้อยู่บัลเลต์มโนห์รา พอไปถึงปั๊บฉากแรกเปิดขึ้นมา โห...มันรู้สึกซึ้งกั ตะลึง ...แฮะ..อะไอย่างงี้เลย เราเห็นท่าเต้นที่มันผสมผสานกับรำไทย มีเสน่ห์ดึงดูดเราและจุดประกายเข้าสู่วิชาชีพอะไรอย่างงี้ ตอนนั้นน่าจะเป็นจุดประกายเราให้มาเรียนบัลเลต์ มันก็เตรียมตัว บิ่ระเบิดอะไรอย่างงี้”

ครูสอนบัลเลต์

1. ครูอาจารย์ที่สั่งสอน คือ ครูเอกชัย ไก่แก้ว เราต้องโชคดีที่เจอครูที่ดีด้วย หมายความว่าครูที่สอนเค้ามีความฉลาดในการสร้างส่งเสริมตัวเราด้วย สิ่งแวดล้อมดี ครูต้องดี ต้องฉลาดที่จะแก้ไขจุดบกพร่องเราและก็มีผลักดันตัวเราไปข้างหน้าให้พัฒนาถึงที่สุด

บุคคลสำคัญอื่นๆ

สภาพแวดล้อมสมัยเป็นนักเรียนบัลเลต์

1. บรรยากาศในคลาสเรียนส่งผลต่อการพัฒนาการเต้นบัลเลต์
2. สภาพภูมิอากาศเสริมสร้างความแข็งแกร่งทางการเต้นบัลเลต์ อ้างอิงจากการสัมภาษณ์ของดร.พีระ พันลูกท้าว กล่าวว่า “สภาพภูมิอากาศ เมื่อก่อนตอนซ้อมที่ซ้อปไม่มีแอร์นะร้อน... เวลาซ้อมร้อนๆ มันช่วยให้เราอึดช่วยให้เราแข็งแรงช่วยให้เรามีเลือดหมุนเวียนการหายใจ ถ้าซ้อมห้องแอร์มันจะเริ่มมีปัญหาหายใจไม่เวิร์คเท่าไรทำให้ระบบหายใจ ระบายความร้อนไม่ค่อยเวิร์คอันนี้มันก็ทำให้มีกลิ่นตัวมีอะไรขึ้นมา แต่ถ้าซ้อมในห้องแอร์ทั้งวันตัวมันก็แห้ง ๆ ไม่เท่าไรแต่เหงื่อไต่รักแร้ มันไหลตลอดเวลาที่สังเกต คิดว่าเกี่ยวข้องเพราะซ้อมในที่ร้อนพอซ้อมงานกับชาวบ้านชาวช่องเค้าคนอื่นซ้อมแป๊บเดียวแล้วเหนื่อยอ่อนแล้วเรายืน เค้าเหนื่อยแล้วเรายังไม่รู้สึกอะไรเลย เพราะฉะนั้นถึงบอกเลยว่ามันมีความถึกความแข็งแรงยืนชั่วโมงได้นานกว่าชาวบ้านเค้า”

สภาพแวดล้อมตอนประกอบอาชีพบัลเลต์

คนในคลาสที่เก่งใกล้เคียงหรือเหนือกว่าเรามันจะทำให้เราผลักดันตัวเองอยู่เสมอ จากประสบการณ์ของ ดร.พีระจากที่ไปคลาสมาหลายๆที่ ถ้าไปเรียนแล้วเจอแต่คนไม่กระตือรือร้น เราก็จะไม่กระตือรือร้นเหมือนเค้า แต่ถ้าเจอแต่คนเก่งๆ เราก็จะผลักดันตัวเอง จะมีความแข่งขันตัวเองอยู่เสมอ

สภาพแวดล้อมที่สำคัญอื่นๆ

5. ประวัติและผลงานที่เกี่ยวข้องกับบัลเลต์

ดร.พีระ พันลูกท้าว หรือชื่อเล่น เอก เกิดเมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2521 สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสายศิลป์-ศิลปะ(บัลเลต์) ที่โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย จ.ขอนแก่น จากนั้นได้รับพิจารณาคัดเลือกเข้าศึกษาต่อด้วยโควตาพิเศษโครงการช่างเผือก ในคณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อคุณพีระ พันลูกท้าว ศึกษาได้ 1 ปี มหาวิทยาลัยมหาสารคามได้เปิดวิชาเอกนาฏศิลป์ตะวันตก (บัลเลต์) ในโครงการจัดตั้งคณะศิลปกรรมศาสตร์โดยมีอาจารย์ผู้สอนที่ชำนาญการมากโดยเฉพาะใน Style ของฝรั่งเศสและรัสเซีย ซึ่งตรงกับความต้องการและต่อเนื่องกับ Style ที่คุณพีระ พันลูกท้าว ได้ศึกษามาตั้งแต่เริ่มต้นคุณพีระ พันลูกท้าวจึงเข้าเรียนใหม่ที่ ม.มหาสารคาม จนกระทั่งสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต (ศป.บ. เกียรตินิยมอันดับ 2) สาขาวิชานาฏศิลป์ตะวันตก คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ปัจจุบันเป็นอาจารย์ผู้ช่วยสอนประจำสาขาวิชานาฏศิลป์ตะวันตก คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม และตอนนี้ได้ศึกษาต่อในระดับปริญญาโท-เอก Choreography สถาบัน Exeter University School of Arts, Languages and Literatures Department of Drama ประเทศ England และสำเร็จการศึกษาเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

ดร. พิระ พันลูกท้าว เริ่มเรียนบัลเลต์ตั้งแต่สมัยมัธยมที่โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย โดยเริ่มต้นกับการเข้าวงโยธวาทิต ที่มีครูเอกชัย โภแก้วเป็นผู้ควบคุมดูแลอยู่ การเข้ามาเรียนบัลเลต์นั้น จึงเป็นการเรียนเพื่อเสริมสร้างบุคลิกภาพให้เกิดความสง่างามเวลาแสดงแสดงในวงโยธวาทิต ดร.พิระนั้น มีลักษณะการเรียนรู้ที่ไปได้รวดเร็วโดยสังเกตได้จากเมื่อเข้าวงโยธวาทิตจะก้าวหน้าไปได้เร็วกว่าเพื่อนที่เข้ามาพร้อมๆกัน ตัวอย่างคือเมื่อเข้าวงโยธวาทิตก็ได้เป็นหัวหน้ากลุ่มและได้เข้าไปอยู่ในวงทั้งที่เพื่อนที่เข้ามาพร้อมๆกันยังฝึกซ้อมอยู่นอกวงยังไม่ได้อนุญาตให้เข้ามาในวงดังเช่นดร.พิระ

ดร.พิระนั้นได้แสดงบัลเลต์ต่อหน้าสาธารณะชนตอนมัธยมที่ 4 เป็นตั้งจุดเริ่มต้นเท่านั้น แต่ในวงการบัลเลต์ในวงการบัลเลต์แล้วคือการเปิดตัวนักบัลเลต์ด้วยการแสดงที่ศูนย์วัฒนธรรม ครั้งนั้น จัดทำโดย Dance Center และหลังจากนั้นก็มีการบัลเลต์จากหลายที่ติดต่อให้ไปเป็นนักแสดงนำมา โดยตลอด อาทิ เชียงใหม่บัลเลต์ ของหม่อมหลวงปรีพรรณ ศรีธวัช ที่เชิญไปแสดงบัลเลต์ที่เชียงใหม่ ไป 8 ปีติดกัน เป็นต้น

ดร.พิระ พันลูกท้าวยังเป็นทั้งอาจารย์สอนมหาวิทยาลัย และอาจารย์สอน Acting การแสดงของช่อง 3 อีกด้วยความสามารถนั้นทำให้เป็นที่รู้จักในบรรดานักแหวดวงดารานักแสดงในฐานะ ครูการแสดงถือได้ว่าเป็นความสามารถที่หลากหลาย

ปี พ.ศ. 2533-2536 - ได้รับคัดเลือกเป็นนักเรียนวงโยธวาทิตได้ร่วมกิจกรรม
เข้าค่ายฝึกซ้อมและทำและทำการแสดงตลอดมา

ปี พ.ศ. 2537 - ได้รับคัดเลือกเข้าศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
แผนก ศิลป์- ศิลปะ (บัลเลต์) โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย จ.ขอนแก่น
-ได้รับการฝึกการเต้นบัลเลต์จาก Mr.Vasily Klosko นัก บัลเลต์เหรียญทองจากการประกวดบัลเลต์โลก
และผู้ แสดงนำฝ่ายชายจากคณะ The Bolshoi Ballet Tashkent ประเทศ Uzbekistan

ปี พ.ศ. 2538 - ได้รับคัดเลือกให้เข้าศึกษาและทดสอบเทียบความรู้ความ
สามารถ ณ. The Choreographic School ประเทศ Uzbekistan ซึ่งเป็นร.ร.ที่ผลิตนักแสดงบัลเลต์
ให้กับคณะThe Bolshoi Ballet Tashkent ข้าพเจ้าสามารถสอบทำคะแนนได้เกรด 5 ซึ่งเป็นเกรด
สำหรับผู้ที่ทำคะแนนได้สุดของประเทศนั้น

ได้รับคัดเลือกให้เป็นตัวแทนเยาวชนคนไทย ทำการแสดงบัลเลต์เพื่อเฉลิมฉลองใน
โอกาสครบรอบ 50 ปีแห่งองค์การสหประชาชาติ

ได้รับคัดเลือกให้เป็นตัวแทนในการแสดงศิลปะวัฒนธรรมไทย ในรูปแบบของ
บัลเลต์ ในงาน Food and Culture Festival ณ.โรงแรม Le Meridian จ. ภูเก็ต

ได้รับคัดเลือกให้เป็นผู้แสดงนำภาคสวรรค์ ในงาน World Travel Festival'95
โดยบริษัท Media of Medias จำกัด (มหาชน)

ปี พ.ศ. 2539 - ได้รับคัดเลือกให้เข้าศึกษาต่อ ณ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ในโครงการช่างเผือก โดยคัดเลือกจากการสอบข้อเขียนและความสามารถของผู้ที่มีผลงานระดับชาติ
ในทางศิลปะ

รับบทพระนารายณ์ พระอิศวรผู้แสดงนำในละคร Creative Dance เรื่อง
รามเกียรติ์ ตอน นารายณ์อวตาร ณ. โรงละคร กาดเธียร์เตอร์ จ. เชียงใหม่

รับบทผู้แสดงนำในการแสดงบัลเลต์การกุศลให้กับสมาคมภริยาแพทย์แห่งประเทศไทย ณ โรงแรมสยามอินเตอร์ คอนติเนนตัน

รับบท Sololist ในการแสดง Ballet Gala มุทิตาจิตต์คุณหญิงวราภรณ์ ปราโมทย์
รับบทผู้แสดงนำภาคสวรรค์ในงานบัลเลต์เฉลิมฉลองครบรอบ 25 ปี เดอะเนชั่น
ณ โรงแรมมณเฑียร ริเวอร์ไซด์

รับบทผู้แสดงนำภาคสวรรค์ในการแสดงบัลเลต์ประกอบแสงสีเสียง ชุด 200 ปี
เมืองขอนแก่น สุดยอดเมืองหลักภาคอีสาน ณ ศูนย์ประชุมเอนกประสงค์กาญจนาภิเษก
มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ปี พ.ศ. 2540 - ได้ศึกษา ณ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ปี พ.ศ. 2541- รับบทพระลักษมณ์ ในงานสร้างสรรค์ (Creative Dance) ชุด
The Naga Princess โดยนำเค้าโครงมาจากเรื่องรามเกียรติ์

รับบทผู้แสดงนำภาคสวรรค์ ในละครแสง สี เสียง ชุดย้อนตำนานรักท้าวผาแดง
เนื่องในโอกาสครบรอบ 30 ปี แห่งการก่อตั้งมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

รองประธานชมรมศิลปะการแสดง มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ปี พ.ศ. 2542 - ได้รับเชิญจากสถาบัน Dance Centre ให้เข้าร่วมปฏิบัติการ
Contemporary Dance ใน Class Advance โดย ศ. มิคคาอิล จากประเทศเยอรมัน

ได้รับตำแหน่งประธานชมรมศิลปะการแสดงมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ได้เข้าประกวดและได้รับตำแหน่ง U&I Mr.University Runner - up 1999

ได้รับคัดเลือกจากมหาวิทยาลัยมหาสารคามให้เป็นตัวแทนนิสิตชายถวายมาลัย
พระกร สมเด็จพระเทพฯ และนำร้องนำประสานเสียง MSU Chorusในวันพระราชทานปริญญาบัตร
ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

เป็นตัวแทนมหาวิทยาลัยมหาสารคามเพื่อแสดงและร่วมงานงานส่งเสริม
ศิลปวัฒนธรรมทบวงมหาวิทยาลัยครั้งที่ 2 ชุด บายศรี Y2K 2000 ณ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

แสดงบัลเลต์ในงาน มุทิตาจิตต์ คุณหญิงเจนเนเวียฟ เลสปีนยอล เดมอน เนื่องใน
โอกาสวันคริสต์มาส

ร่วมงาน Bangkok Entertainment Millenium Count down 2000 จัดโดย
ไทยทีวีสีช่อง 3 และบริษัทยู แอนด์ ไอ คอร์ปอเรชั่น

ปี พ.ศ. 2543 - ได้รับเชิญจากภาควิชาศิลปะการละคร มหาวิทยาลัยขอนแก่น
โดย รศ.สุนันท์นิ จันทรทิพย์ อดีต ผู้อำนวยการโรงเรียนการแสดงช่อง 3 ให้เป็นผู้แสดงนำภาคสวรรค์
ในละครเทอดพระเกียรติประกอบ แสง สี เสียง เนื่องในโอกาสวันสถาปนามหาวิทยาลัยขอนแก่น
ครบรอบ 36 ปี ชุด กมลชนก - กนกเรขา ฟ้าประทานมาเพื่อปวงชน แสดงคู่กับนางสาวไทย ปี 2541
คุณอภิสมัย ศรีรังสรรค์ และมีสุนิเวอร์ซิดี้ ปี 1998 คุณสุวิสาข์ เทศสวัสดิ์วงศ์ ร่วมด้วยดารารับเชิญ
ฝ่ายชายคุณเอกพันธ์ บันลือฤทธิ์ คุณ ธงชัย ประสงค์สันติ พร้อมด้วยคุณพัฒน์ พันธุ์ท้าว ดัชชี่บอย
1999

แสดงละครเวทีเรื่อง ศีกรบสยบผู้ชาย โดยฝันดีฝันเด่นและนักเรียนการแสดงช่อง 3
จัดโดยโรงเรียนบางกอกการละครคอน บริษัทบีอีซี-เทโร เอนเตอร์เทนเมนท์ จำกัด

ฝึกงานประสบการณ์วิชาชีพ ณ บริษัทยู แอนด์ ไอ คอร์ปอเรชั่น จำกัด

นักเรียนการแสดงช่อง 3 โรงเรียนการแสดงบางกอกการละครคอน.บีอีซี - เทโรเอน
เตอร์เทนเมนท์ จำกัด

ปี พ.ศ. 2544 - ได้รับคัดเลือกจากมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ให้เป็นนิสิต
แต่งกายดีเด่นของมหาวิทยาลัย และเป็นนักกิจกรรมดีเด่นผู้ทำคุณประโยชน์และชื่อเสียงต่อ
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ระหว่างปีการศึกษา 2540-2544

สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต(ศป.บ.เกียรตินิยมอันดับ 2)
สาขาวิชานาฏศิลป์ตะวันตก คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ได้รับเชิญจากอาจารย์ดำเกิง ฐิตะปิยะศักดิ์ นักเขียนบทละครชื่อดังอาทิ ละครเจ้า
กรรมนายเวร กาเหว่าที่บางเพลง ปลายเทียน ฯลฯ แห่งช่อง 3 บางกอกการละครคอนคอน บ. ปีอีซี-เทโร
เอนเตอร์เทนเมนท์ จำกัด ให้เป็นวิทยากรบรรยายเชิงปฏิบัติในหัวข้อ Introduction to Dance ณ
มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ได้รับเชิญจากสถาบัน Dance centre และ องค์การ Unicef ให้รับบทพระสุธน
ผู้แสดงนำฝ่ายชายในการแสดงบัลเลต์เรื่อง มโนห์รา ณ ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย

ได้รับเชิญจากสถาบัน Dance centre ให้เป็น 1 ใน 20 นักเต้นของประเทศไทย
เพื่อเข้าร่วม workshop การเต้น Modern dance โดย มิสเตอร์ฌอง คล็อดต้า จากประเทศฝรั่งเศส
ณ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ได้รับเชิญจากกองกิจการนิสิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ให้เป็นวิทยากรในการ
เสวนาในหัวข้อเรื่อง “กิจกรรมนิสิตสร้างคนได้อย่างไร”

ได้รับเชิญจาก School Young Talent {ช่อง3}โรงเรียนการแสดงบางกอกการ
ละครคอน บ. ปีอีซี-เทโรเอนเตอร์เทนเมนท์ จำกัด ให้เป็นวิทยากรและร่วมงานสอนใน Course Sound &
Step Acting 1 for Junior {School Young Talent}โรงเรียนการแสดงบางกอกการละครคอน
บ. ปีอีซี-เทโร เอนเตอร์เทนเมนท์ จำกัด

ได้รับเชิญจากอาจารย์ดำเกิง ฐิตะปิยะศักดิ์ อาจารย์ใหญ่ The School of
Performing Arts และนักเขียนบทละครชื่อดังอาทิ ละครเจ้ากรรมนายเวร กาเหว่าที่บางเพลง
ปลายเทียน ฯลฯ แห่งช่อง 3 บางกอกการละครคอนคอน บ. ปีอีซี-เทโรเอนเตอร์เทนเมนท์ จำกัด ให้เป็น
ผู้ร่างหลักสูตรการเรียนการสอน Department of Dance แห่งโรงเรียนการแสดง (The School of
Performing Arts) บางกอกการละครคอนคอน บ. ปีอีซี-เทโรเอนเตอร์เทนเมนท์ จำกัด

ปัจจุบันเป็นอาจารย์ผู้ช่วยสอนประจำสาขาวิชานาฏศิลป์ตะวันตก คณะ
ศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

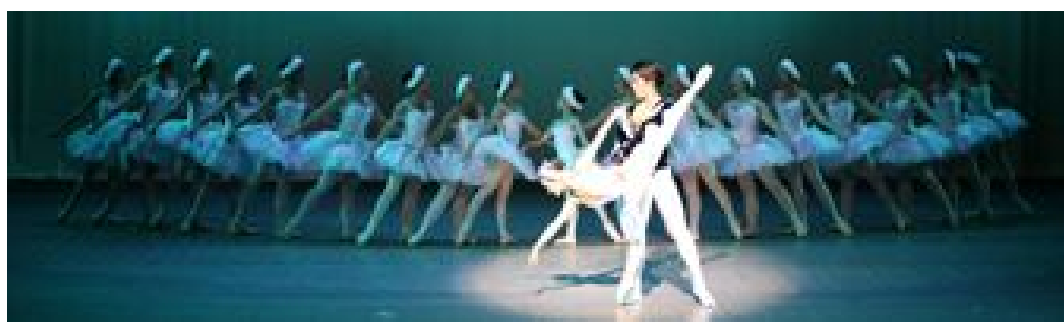
ปัจจุบัน ดร.พีระ พันลูกท้าว ยังมีผลงานอีกหลายด้านทั้งด้านการแสดง การเสริมสร้าง
ประสบการณ์ หรือไม่ว่าจะเป็นทางด้านวิชาการเองก็ตาม มีผลงานเกิดขึ้นมากมาย

ภาพประกอบ 25 การแสดงบัลเลต์ไทยสืบสายวัฒนธรรม โดยศูนย์สังคีตศิลป์ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ครั้งที่ 775 ณ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

การแสดงบัลเลต์ไทยสืบสายวัฒนธรรม โดยศูนย์สังคีตศิลป์ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ครั้งที่ 775 ณ มหาวิทยาลัยขอนแก่น โดย ดร.พีระ พันลูกท้าว สมัยเมื่อตอนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาที่ 5 โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย แสดงเต้นคู่กับ มิสฮานาโอแซ็ก โดยที่ขณะนั้นรูปร่างของ ดร.พีระ พันลูกท้าว มีความเป็นบัลเลต์ทั้งท่วงท่า ของการยืนแสดงแสดงถึงการฝึกฝนมาได้ระยะเวลาหนึ่งที่พอที่จะ แสดงออกมาแล้วสามารถถ่ายเป็นรูปภาพบัลเลต์ที่ถูกต้องในระดับนี้ได้

ภาพประกอบ 26 การแสดงบัลเลต์ เนื่องในงานการแสดงร้อง เล่น เต้นระบำ การกุศล ครั้งที่ 5 เรื่อง ลูกเป็ดขี้เหร่ 2006 และ สวอนเลค (เจ้าหญิงหงส์ขาว) องค์กรที่ 2

การแสดงบัลเลต์ เนื่องในงานการแสดงร้อง เล่น เต้นระบำ การกุศล ครั้งที่ 5 เรื่อง ลูกเป็ดขี้เหร่ 2006 และ สวอนเลค (เจ้าหญิงหงส์ขาว) องค์กรที่ 2 ในวโรกาส ครองสิริราชสมบัติครบ 60 ปี ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ บริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) สำนักงานสลาγκินแบ่ง

รัฐบาล ร่วมกับสถาบันเชียงใหม่บัลเลต์ เมื่อวันที่อาทิตย์ที่ 26 มีนาคม 2549 เวลา 13:30 น. และเวลา 19:00 น. ณ โรงละครภาคใต้ จังหวัดเชียงใหม่ รายได้มอบให้สำนักงานเหล่ากาชาดจังหวัดเชียงใหม่ และศูนย์สงเคราะห์บุคคลปัญญาอ่อนภาคเหนือในพระราชานุอุปถัมภ์ โดย ดร.พีระ พันธุ์ท้าว รับบทพระเอกของเรื่องคือ เจ้าชายซิกฟรีด

ภาพประกอบ 27 การแสดง ร้อง-เล่น-เต้น-ระบำ การกุศล ครั้งที่ 7 นำเสนอบัลเลต์ ควบ 2 เรื่อง “ปีเตอร์แพน 2008” และ “ลา บายาแดร์”

การแสดง ร้อง-เล่น-เต้น-ระบำ การกุศล ครั้งที่ 7 นำเสนอบัลเลต์ ควบ 2 เรื่อง “ปีเตอร์แพน 2008” และ “ลา บายาแดร์” ในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงเจริญพระชนม์มายุครบ 80 พรรษา บริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) ร่วมกับ สถาบันเชียงใหม่บัลเลต์ (โรงเรียนเชียงใหม่ นาฏศิลป์สากล) จัดกิจกรรม ถวายเป็นพระราชกุศล โดยจัดการแสดง ร้อง-เล่น -เต้น -ระบำการกุศล ครั้งที่ 7 ซึ่งจะนำเสนอการแสดงบัลเลต์ แจ๊ส โมเดิร์นแดนซ์และระบำร่วมสมัยชุด “ปีเตอร์แพน 2008” ควบการแสดง บัลเลต์คลาสสิก เรื่อง “ลา บายาแดร์” หารายได้มอบให้ กาชาดจังหวัดเชียงใหม่ และ ศูนย์สงเคราะห์บุคคลปัญญาอ่อนภาคเหนือ จังหวัดเชียงใหม่ มูลนิธิช่วยคนปัญญาอ่อนแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชินูปถัมภ์ ณ โรงละครภาคใต้ เชียงใหม่ ในวันอาทิตย์ที่ 1 มิถุนายน 2551 รอบ 13.30 น. และ รอบ 19.00 น. บัตร ราคา 1,000, 500, 300, 200 ซึ่ง ดร.พีระ พันธุ์ท้าว รับบทพระเอกในเรื่อง “ลา บายาแดร์”

ภาพประกอบ 28 ภาพถ่ายเพื่อลงสูจิบัตรงานแสดงบัลเลต์ที่เชียงใหม่บัลเลต์

ภาพถ่ายเพื่อลงสูจิบัตรงานแสดงบัลเลต์ที่เชียงใหม่บัลเลต์ โดย ดร.พีระ พันลูกท้าวจะรับบทนำแสดงนำบัลเลต์หรือบทพระเอกอยู่เป็นประจำ ซึ่งนี่ก็เป็นอีกผลลัพธ์ของความสำเร็จอันได้มาจากการพัฒนาตนเองจากทางที่ดำเนินมาของ ดร.พีระ พันลูกท้าว ซึ่งดร.พีระ ยังได้ให้คำสัมภาษณ์เกี่ยวกับปัจจัยแห่งความสำเร็จของนักบัลเลต์ชายอีกว่า “พูดถึงด้านกายภาพก่อนนะ ถ้าด้านนี้ก็มีสิ่งแวดล้อมที่ดี เอื้อประโยชน์ ยกตัวอย่างสมมุติว่าเราเข้าคลาสแล้วในคลาสมีแต่นักเต้นห่วย ๆ นะ เราก็อยากจะได้ชนะ เราก็แบบซึ่งนะ ทำอะไรก็ได้ถ้าเราเก่งกว่าเดี่ยวโดนเขมนอะไอย่างนี้เป็นต้น ถ้าแบบไม่มีความเข้มแข็งพอทำเดิน ๆ ไปก็เผลอคิดว่ากูเก่งกูเด่นคืออะไอย่างนี้แทนที่จะไปศึกษาพัฒนาตัวเองมันกลับทำให้ตรงนั้นมันค่อยลงไป ต้องโชคดีด้วยว่าสิ่งแวดล้อมเราต้องดีด้วยคนในคลาสที่เก่งใกล้เคียงหรือเหนือกว่าเรามันจะทำให้เราถึบตัวเองอยู่เสมออันนี้จากประสบการณ์จากที่ไปคลาสมาหลายๆที่นะ คิดว่าสิ่งแวดล้อมในห้องเรียนต้องดี ถ้าเราไปเรียนแล้วเจอแต่คนชื้อบื้อ ๆ เราก็จะชื้อบื้อเหมือนเค้านะ ถ้าเราเจอแต่คนโbrightๆ เราก็จะถึบตัวเองให้มันว่าโ! อะไจะขนาดนั้นนะ มันจะมีความแข่งขันตัวเองอยู่เสมอ และแน่นอนครูบาอาจารย์ที่สั่งสอน เราต้องโชคดีที่เจอครูที่ดีด้วย หมายความว่าครูที่สอนเค้ามีความฉลาดในการปั้นเราด้วย จากการทำไปคลาสหลายๆที่เราที่มีประสบการณ์ที่เจอครูห่วยเยอะนะแต่เราก็ไม่พูดนะเล่นไปตามน้ำไป สิ่งแวดล้อมดี ครูต้องดี ต้องฉลาดที่จะแก้ไขจุดบกพร่องเราและถึบตัวเราไปข้างหน้าให้พัฒนาถึงที่สุด อื่นๆถ้ามองย้อนไปน่าจะเป็นสภาพภูมิอากาศ เมื่อก่อนตอนซ้อมที่ชื้อบไม่มีแอร์นะร้อน...เวลาซ้อมร้อนๆมันช่วยให้เราอึดช่วยให้เราแข็งแรงช่วยให้เรามีเลือดหมุนเวียน การหายใจดี ถ้าซ้อมห้องแอร์มันจะเริ่มมีปัญหามันหายใจไม่เวิร์คเท่าไรทำให้ระบบหายใจ ระบายความร้อนไม่ค่อยเวิร์คอันนี้มันก็ทำให้มีกลิ่นตัวมีอะไรขึ้นมา แต่ถ้าซ้อมในห้องแอร์ทั้งวันตัวมันก็แห้ง ๆ ไม่เท่าไรแต่เหงื่อไต้รักแร้มันไหลตลอดเวลาที่สังเกต คิดว่าเกี่ยวข้องเพราะซ้อมในห้องที่ร้อนพอซ้อมงานกับชาวบ้านชาวช่องเค้าคนอื่นซ้อมแบบเดียวแล้วเหนื่อยขนองแล้วเรายืน เค้าเหนื่อยแล้วเรายังไม่รู้สึกอะไรเลย เพราะฉะนั้นถึงบอกเลยว่ามันมีความถึบความแข็งแรงยืนชั่วโมงได้นานกว่าชาวบ้านเค้า จาก

ประสบการณ์ที่ผ่านนะ”จากข้อสัมภาษณ์นี้ผู้วิจัยสามารถแยกประเด็นได้เป็น 3 ประเด็นคือ 1. บรรยากาศในคลาสเรียนส่งผลต่อการพัฒนาการเต้นบัลเลต์ 2. ครูที่ดีส่งผลพัฒนาการเต้นบัลเลต์ 3. สภาพภูมิอากาศเสริมสร้างความแข็งแกร่งทางการเต้นบัลเลต์

ภาพประกอบ 29 ภาพการแสดงบัลเลต์เรื่อง ปลาบู่ทอง ครั้งที่ 2 ณ โรงละครกรุงเทพฯ ปี 2547

ภาพการแสดงบัลเลต์เรื่อง ปลาบู่ทอง ครั้งที่ 2 ณ โรงละครกรุงเทพฯ ปี 2547 "The Golden Fish" 2nd performance at the Bangkok Playhouse 2004" โดยโรงเรียนบัลเลต์พรพิมล สบหทัย ซึ่งครั้งนั้น ดร.พีระ พันธุ์กั้วรับบทพระเอกในเรื่องคู่กับ Tirolarn Krityakierne Thongpan ผู้รับบทนางเอกของเรื่อง

ภาพประกอบ 30 การแสดงบัลเลต์ เนื่องในงานการแสดงร้อง เล่น เต้นระบำ การกุศล ครั้งที่ 6
เรื่อง “เจ้าหญิงนิทรา และ มโนราห์แฟนตาซี”

การแสดงบัลเลต์ เนื่องในงานการแสดงร้อง เล่น เต้นระบำ การกุศล ครั้งที่ 6 เรื่อง
“เจ้าหญิงนิทรา และ มโนราห์แฟนตาซี” สถาบันเชียงใหม่ ณ โรงละครภาคใต้ จังหวัดเชียงใหม่
โดย ดร.พีระ พันลูกท้าว รับบทพระเอกของเรื่อง คือ เจ้าชาย Charming

อาจารย์ชิตพล เปลี่ยนศิริ

1. ประวัติส่วนตัว

ชื่อ ชิตพล นามสกุล เปลี่ยนศิริ

ชื่อเล่น โอ

ภูมิลำเนาเกิด จังหวัดขอนแก่น

การศึกษา ระดับปริญญาตรีศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ตะวันตก

คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ระดับปริญญาโท คณะนิเทศศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กำลังศึกษาระดับ

ปริญญาเอก สาขาวิชาการวิจัยทางศิลปกรรมศาสตร์

ปัจจุบัน อาจารย์และรองคณบดีฝ่ายพัฒนาศักยภาพนิสิต คณะศิลปกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2. คุณลักษณะเด่นของนักบัลเลต์ชาย

สัดส่วนสมัยเป็นนักบัลเลต์

ส่วนสูง 180 เซนติเมตร

น้ำหนัก ไม่เกิน 65 กิโลกรัม

สีผิว เข้ม

หน้าตา จัดอยู่ในเกณฑ์หน้าตาคนไทยทั่วไป ไม่มีความโดดเด่นเป็นพิเศษ

ความสมส่วนตามมาตรฐานนักบัลเลตต์ชาย โดยประเมินจากรูปร่างโดยรวมจากภาพตอน
อาจารย์ชิตพล เปลี่ยนศิริเป็นนักแสดงบัลเลตต์ และเปรียบเทียบกับภาพสรีระนักบัลเลตต์ในอุดมคติ

ตาราง 4 ความสมส่วนตามมาตรฐานนักบัลเลตต์ชาย ของอาจารย์ชิตพล เปลี่ยนศิริ

สรีระนักบัลเลตต์ในอุดมคติ	สรีระกรณีศึกษา
1. ความสูง ตามข้อมูลร่างกายนักบัลเลตต์ชายในอุดมคติ คือ 175 - 188 ซม.	สูง 180 เซนติเมตร อยู่ในเกณฑ์ที่ระบุไว้
2. น้ำหนัก ตามข้อมูลร่างกายนักบัลเลตต์ชายในอุดมคติคือ 61 – 75 กิโลกรัม	น้ำหนัก ไม่เกิน 65 กิโลกรัม อยู่ในเกณฑ์ที่ระบุไว้
3. หลังตรง รอบเอวบาง สะโพกแคบ	มีหลังตรง รอบเอวหนาเล็กน้อย สะโพกกว้างเล็กน้อย
4. มีกล้ามเนื้อต้นขาขนาดใหญ่กว่าน่องเล็กน้อย	มีกล้ามเนื้อต้นขาขนาดใหญ่กว่าน่องเล็กน้อย
5. ขาตรง	ขาตรง
6. ศีรษะ และความยาวคอ สมส่วนกับรูป	ศีรษะ และความยาวคอ สมส่วนกับรูปร่าง
7. ช่วงไหล่กว้าง กล้ามเนื้อบริเวณนี้จะต้องไม่ใหญ่จนเกินพอดี ดูแล้วรูปร่างโดยรวมต้องเป็นไปในลักษณะสูงโปร่ง ไม่ดูแล้วแคระ เตี้ย ตัน	ช่วงไหล่กว้างสมส่วน กล้ามเนื้อบริเวณนี้สมส่วน
8. ลำตัวไม่ยาวหรือสั้น ได้สัดส่วน ดูแล้วรูปร่างโดยรวมต้องเป็นไปในลักษณะสูงโปร่ง ไม่ดูแล้วแคระ เตี้ย ตัน	ลำตัวไม่ยาวหรือสั้นได้สัดส่วน พอดี
9. แขนยาวและมือยาว	แขนยาวและมือยาวปานกลาง
10. กล้ามเนื้อขาไม่ใหญ่เกินไป	กล้ามเนื้อขาไม่ใหญ่เกินไป
11. Point ทำได้โค้งได้รูป	Point ทำได้โค้งสวยอยู่ในระดับดี

ภาพประกอบ 31 ภาพสมัยอาจารย์ชิตพล เปลี่ยนศิริเป็นนักแสดงนำชายบัลเลต์ ซึ่งแสดงให้เห็นสรีระที่สมส่วนเหมาะแก่การแสดงบัลเลต์

ความสามารถทางกายภาพที่เอื้อประโยชน์ต่อการเต้นบัลเลต์

1. มีสรีระรูปร่างสูงโปร่ง ตัวใหญ่ เมื่ออยู่บนเวทีจึงดูสง่า เหมาะแก่การเป็นนักแสดงนำชาย

2. มีกำลังกระโดดได้สูง ทำให้สามารถทำท่าเทคนิคบัลเลต์เกี่ยวกับท่ากระโดดได้ดี

3. turn out ของต้นขาที่ทำให้การปฏิบัติท่าบัลเลต์นั้นทำได้สมบูรณ์ขึ้น

เทคนิคการใช้ร่างกายทำท่าบัลเลต์

เน้นการคลาสเหมือนการแสดงจริงๆ กล่าวคือ ท่วงท่าและร่างกายจะเน้นการทำท่าทางให้เหมือนครอบคลุมทั่วทั้งเวที การแสดงออกในการคลาสจึงเป็นลักษณะเปิดตัว นำเสนอตัวเองต่อหน้าผู้ชม ใช้ร่างกายเน้นภาพลักษณ์ที่ดูดีบนพื้นฐานของท่าทางบัลเลต์

เทคนิคการสื่ออารมณ์ทางการแสดง

1. มีความเข้าใจในดนตรีคลาสสิก ต้องมีพื้นฐานทางดนตรีที่ดี การนับจังหวะ การเข้าถึงดนตรีคลาสสิก จึงทำให้สามารถสื่ออารมณ์ออกมาได้ตรงตามบทบาทและเนื้อเรื่อง

2. มีความเข้าใจในเรื่องราวของการแสดง ตัวละคร บทบาท สถานการณ์นั้นๆ ของการแสดงบัลเลต์

ทัศนคติส่วนตัว

1. มีความรักต่อวิชาชีพบัลเลต์ เปรียบเสมือนจุดเริ่มต้นของความเอาใจใส่ การฟันฝ่าอุปสรรคเพื่อให้ไปสู่จุดหมายคือความสำเร็จในสิ่งที่ตนตั้งใจไว้

1. ใช้หลักการของความอดทน ทำงานด้วยความทุ่มเททั้งร่างกายแรงใจ ไม่ย่อท้อต่อหน้าที่ที่ได้รับผิดชอบ

3. มีระเบียบ มีวินัย มีความรับผิดชอบต่อวิชาชีบบัลเลต์ เมื่อมีสิ่งใดที่ต้องทำ ต้องรับผิดชอบก็ต้องปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด

4. ควรจะทบทวนความสำเร็จของเป้าหมายที่กำหนดไว้เป็นระยะๆ ว่าควรจะมีการปรับเปลี่ยนเป้าหมายหรือไม่ อย่างไร

3. คุณลักษณะเด่นในการเป็นครูบัลเลต์

3.1 ประสบการณ์ที่ได้จากการเป็นนักแสดงได้นำมาถ่ายทอดเพื่อผลิตบุคลากรทางบัลเลต์ต่อไป

3.2 มีใจรักในการสืบสานให้บัลเลต์ดำรงอยู่ได้จากรุ่นสู่รุ่น

4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนักบัลเลต์ชาย

โอกาส

4.1 การได้เรียนบัลเลต์ที่โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัยกับครูเอกชัย ไก่แก้ว

4.2 ประสบการณ์ที่ได้ครูสอนที่มาจากประเทศรัสเซีย แหล่งผลิตนักบัลเลต์ที่มีชื่อเสียงมาก คือ นักเต้นเหรียญทองจากการประกวดบัลเลต์โลก Mr. Vasily Klosko จากคณะ บอลชอยส์ บัลเลต์ ทัชเคนท์ ณ The Choreographic School Tashkent และ The Bolshoi Ballet Tashkent, USSR ประเทศอุซเบกิสถาน (Uzbekistan) ประสบการณ์ตรงที่ได้เรียนรู้จากนักเต้นมืออาชีพ

4.3 การได้รับเชิญให้ไปแสดงบัลเลต์ในบทบาทนักแสดงนำจากสตูดิโอบัลเลต์ในประเทศไทยเนื่องจากยุคนั้นนักบัลเลต์ชายที่มีทักษะการเต้นสูงๆ ยังหาได้น้อยเมื่อมีใครสักคนจึงเป็นที่ต้องการจากทุกสตูดิโอ

4.4 จังหวะและโอกาสที่เหมาะสม กล่าวคือการเปิดตัวในช่วงเวลาที่มีความต้องการนักบัลเลต์ชายสูง เพราะนักบัลเลต์หญิงนั้นมีมากกว่าสัดส่วนของนักบัลเลต์ชาย และการแสดงบัลเลต์ก็ยังต้องการนักบัลเลต์ชายเพื่อการเต้นคู่อยู่

ครอบครัว

การฝ่าฟันกับอุปสรรค การสร้างความยอมรับต่อครอบครัวที่ไม่เข้าใจว่าการเรียนบัลเลต์นั้นมีอนาคตเป็นอย่างไร ทำให้ช่วงชีวิตหนึ่งของอาจารย์ชิตพล เปลี่ยนศิริ คือการฝ่าฟันสร้างความเชื่อมั่นให้กับพ่อแม่

เพื่อนร่วมเรียนบัลเลต์

บรรยายการของความเป็นพี่น้องที่ดูแลช่วยเหลือซึ่งกันและกันอันส่งผลให้พัฒนาการทางบัลเลต์ก้าวหน้าเร็วขึ้นเนื่องจากการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ให้กันและกันนั่นเอง

นักแสดงบัลเลต์

ครูสอนบัลเลต์

1. บุคคลที่เป็นแรงบันดาลใจและกำลังใจในการเต้นบัลเลต์นี้ นั่นคือ ครูยูโกะ นักบัลเลต์และครูสอนบัลเลต์อาชีพที่ประจำอยู่ที่สตูดิโอโลห์ซึ่งสตาร์ กรุงเทพฯ “ที่ต้องขอบคุณครูยูโกะ คือที่ ยูโกะแกลเป็นคนญี่ปุ่นมีสามีเป็นคนไทย แกลเป็นครบทุกอย่างของนักเต้นฟังจะต้องปฏิบัติตาม คือมันทำให้แบบในช่วงที่เราอ้อแท้เค้าจะแบบ มันเป็นเหมือนพลังที่เกี่ยวข้องให้เราต้องทำแม้กระทั่งวันนี้ เต้นก็ เพราะว่าส่วนหนึ่งก็คือ ครูยูโกะเค้ายังเต้นอยู่ เค้าทำได้ทำไมเราจะทำไม่ได้ เราก็ต้องพยายามต่อไป

และแสดงให้เห็นร่องรอยที่กำลังตามมาให้เห็นว่าถึงเราจะแบบมีอายุแล้วแต่เราก็ต้องกลับมาทำเหมือนที่เค้าทำทุกวัน พลีย์”

2. ประสบการณ์จากการสอนของนักเต้นเหรียญทองจากการประกวดบัลเลต์โลก

Mr. Vasily Klosko เป็นบัลเลต์แบบสไตลิสต์เซีย

3. ได้รับการสอนสิ่งด้านวินัย ความรับผิดชอบและทักษะบัลเลต์จากครูเอกชัย ไก่แก้ว บุคคลสำคัญอื่นๆ

สภาพแวดล้อมสมัยเป็นนักเรียนบัลเลต์

บรรยายการของการฝึกซ้อมที่เน้นระเบียบ วินัย ที่ใช้สมัยอาจารย์ชิตพล เปลี่ยนศิริ อยู่วงโยธวาทิตโรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย ส่งผลให้อาจารย์ชิตพล เปลี่ยนศิริได้รับอิทธิพลของการตรงต่อเวลา ความอดทน มีระเบียบ วินัย ซึ่งเป็นข้อดีเมื่อนำมาใช้ในการประกอบวิชาชีพบัลเลต์

สภาพแวดล้อมตอนประกอบอาชีพบัลเลต์

การดำรงอยู่ได้ ความมั่นคงทางอาชีพ ของอาจารย์ชิตพล เปลี่ยนศิริ แบ่งลักษณะงานได้เป็น 3 ประการ คือ

1. งานอีเว้นหรืองานตลาด คืองานการแสดงทั่วไป อาทิ การแสดงเปิดตัวสินค้า เป็นต้น

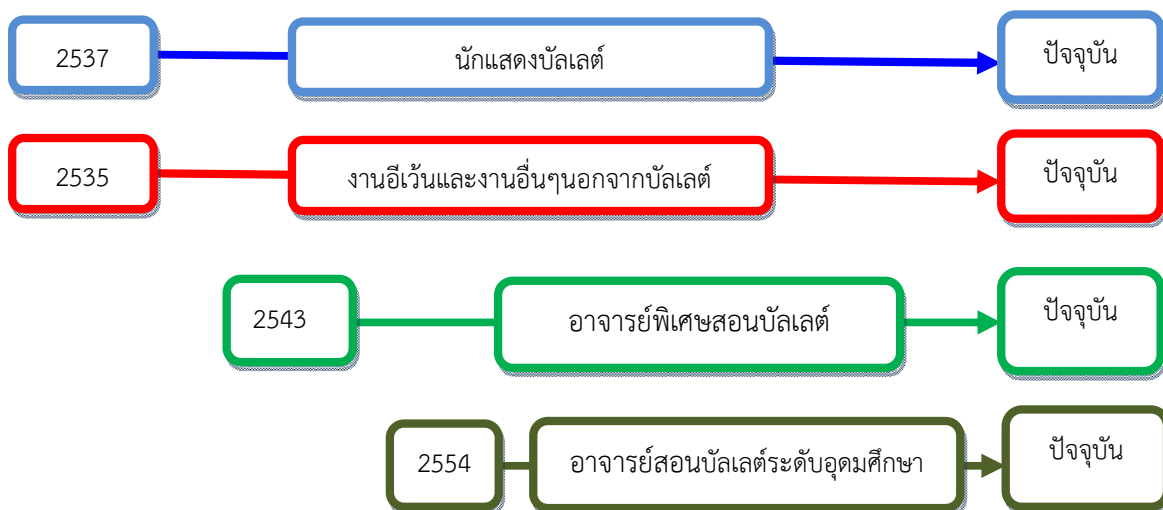
2. งานอาร์ตสตัก คือ งานที่เต้นบัลเลต์ให้กับโรงเรียน สถาบันการเต้นต่างๆ

3. งานประจำกลางคืน

สภาพแวดล้อมที่สำคัญอื่นๆ

5. ประวัติและผลงานที่เกี่ยวกับบัลเลต์

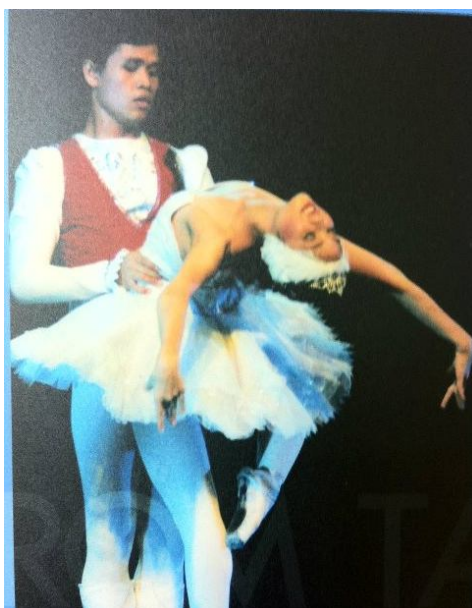
อาจารย์ชิตพล เปลี่ยนศิริ มีช่วงเส้นชีวิตของการเป็นนักบัลเลต์ ดังตัวอย่าง

แผนภูมิเส้นทางชีวิตของการเป็นนักบัลเลต์ของอาจารย์ชิตพล เปลี้นศิริ แบ่งออกได้

4 เส้นทาง คือ

1. เส้นทางของการเป็นนักแสดงบัลเลต์จากปี พ.ศ. 2535 ถึงปัจจุบัน
2. เส้นทางของการเป็นนักแสดงงานอีเว้นและงานอื่นๆ นอกจากบัลเลต์จากปี พ.ศ. 2535 ถึงปัจจุบัน
3. เส้นทางของการถ่ายทออดบัลเลต์ในลักษณะอาจารย์พิเศษ ปี พ.ศ. 2543 ถึงปัจจุบัน
4. เส้นทางของการถ่ายทออดบัลเลต์ในลักษณะอาจารย์มหาวิทยาลัย ปี พ.ศ. 2554 ถึงปัจจุบัน

ภาพประกอบ 32 อาจารย์ชิตพล เปลี้นศิริ กับการเต้นคู่ โดยตัดตอนมาจากฉากหนึ่งในเรื่อง Swan Lake

ภาพประกอบ 33 อาจารย์ชิตพล เปลี่ยนศิริ ขณะเต้นคู่ในการแสดงบัลเลต์ Pa De Deux

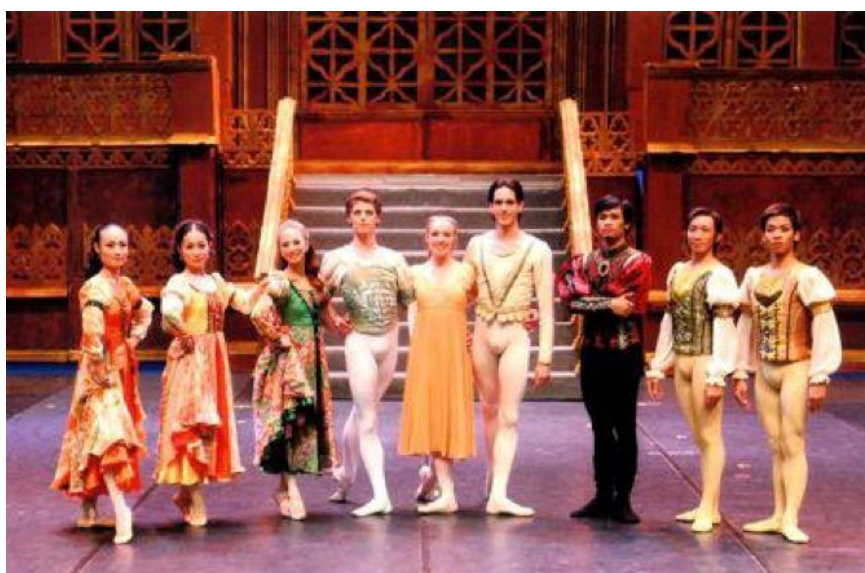

ภาพประกอบ 34 อาจารย์ชิตพล เปลี่ยนศิริ รับบทการแสดงเป็นนักแสดงนำในเรื่อง La Sylphide

ภาพประกอบ 35 อาจารย์ชิตพล เปลียนศิริ ก็กับการเต้น pa de deux บัลเลต์ เรื่อง Sleeping Beauty 2012

ภาพประกอบ 36 การแสดงบัลเลต์คลาสสิกแบบครบองค์ เรื่อง “Romeo & Juliet”

การแสดงบัลเลต์คลาสสิกแบบครบองค์ เรื่อง “Romeo & Juliet” โดย Bangkok City Ballet วันเสาร์ที่ 26 กรกฎาคม 2551 รอบเวลา 18:00 น. วันอาทิตย์ที่ 27 กรกฎาคม 2551 รอบเวลา 16:00 น. ณ หอประชุมใหญ่ ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย ซึ่งอาจารย์ชิตพล เปลียนศิริ (ชุดแดง) รับบทเป็นนักแสดงนำชายในบทบาทของพี่ชายของ Juliet ครั้งนั้นแสดงร่วมกับดาราบัลเลต์ระดับโลก จาก Opera National de Paris ได้แก่ Mr. Daniel STOKES ,Ms. Ninon RAUX และ Mr. Cyril CHOKROUN

ภาพประกอบ 37 การแสดงบัลเลต์ เรื่อง Swan Lake โดยอาจารย์ชิตพล เปลียนศิริ
รับบทเป็นเจ้าชาย

การแสดงบัลเลต์ เรื่อง Swan Lake โดยอาจารย์ชิตพล เปลียนศิริ รับบทเป็นเจ้าชาย
ซิกฟรีด ขณะกับกำลังเต้น Pa De Deux คู่กับเจ้าหญิงหงส์ขาว ซึ่งต้องอาศัยเทคนิคการเข้าคู่ที่เป็นสิ่งที่
นักบัลเลต์ชายน้อยคนที่จะทำได้ดีในวงการบัลเลต์ประเทศไทย

คุณพัลลภ นามโสม

1. ประวัติส่วนตัว

ชื่อ พัลลภ นามสกุล นามโสม

ชื่อเล่น ตัน

ภูมิลำเนาเกิด จังหวัดขอนแก่น

การศึกษา ระดับปริญญาตรีศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ตะวันตก

คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ระดับปริญญาโท คณะนิเทศศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
กำลังศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาวิชาการวิจัยทางศิลปกรรมศาสตร์
ปัจจุบัน อาจารย์และรองคณบดีฝ่ายพัฒนาศักยภาพนิสิต คณะศิลปกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2. คุณลักษณะเด่นของนักบัลเลตต์ชาย

สัดส่วนสมวัยเป็นนักบัลเลตต์

ส่วนสูง 170 เซนติเมตร

น้ำหนัก ไม่เกิน 60 กิโลกรัม

สีผิว ขาว

หน้าตา จัดอยู่ในเกณฑ์หน้าตาคนไทยทั่วไป ไม่มีความโดดเด่นเป็นพิเศษ

ความสมส่วนตามมาตรฐานนักบัลเลตต์ชาย โดยประเมินจากรูปร่างโดยรวมจากภาพตอน
คุณพัลลภ นามโสมเป็นนักแสดงบัลเลตต์ และเปรียบเทียบกับภาพสรีระนักบัลเลตต์ในอุดมคติ

ตาราง 6 ความสมส่วนตามมาตรฐานนักบัลเลตต์ชาย ของคุณพัลลภ นามโสม

สรีระนักบัลเลตต์ในอุดมคติ	สรีระกรณีศึกษา
1. ความสูง ตามข้อมูลร่างกายนักบัลเลตต์ชายในอุดมคติ คือ 175 - 188 ซม.	สูง 170 เซนติเมตร ต่ำกว่าเกณฑ์สรีระนักบัลเลตต์ในอุดมคติ
2. น้ำหนัก ตามข้อมูลร่างกายนักบัลเลตต์ชายในอุดมคติคือ 61 – 75 กิโลกรัม	น้ำหนัก ไม่เกิน 60 กิโลกรัม ต่ำกว่าเกณฑ์สรีระนักบัลเลตต์ในอุดมคติเล็กน้อย
3. หลังตรง รอบเอวบาง สะโพกแคบ	มีหลังตรง รอบเอวบาง สะโพกแคบ
4. มีกล้ามเนื้อต้นขาขนาดใหญ่กว่าน่องเล็กน้อย	มีกล้ามเนื้อต้นขาขนาดใหญ่กว่าน่องเล็กน้อย
5. ขาตรง	ขาตรง
6. ศีรษะ และความยาวคอ สมส่วนกับรูปร่าง	ศีรษะ และความยาวคอ สมส่วนกับรูปร่าง
7. ช่วงไหล่กว้าง กล้ามเนื้อบริเวณนี้จะตึงไม่ใหญ่จนเกินพอดี ดูแล้วรูปร่างโดยรวมต้องเป็นไปในลักษณะสูงโปร่ง ไม่ดูแล้วแคระ เตี้ย ตัน	ช่วงไหล่กว้างสมส่วน กล้ามเนื้อบริเวณนี้สมส่วน
8. ลำตัวไม่ยาวหรือสั้น ได้สัดส่วน ดูแล้วรูปร่างโดยรวมต้องเป็นไปในลักษณะสูงโปร่ง ไม่ดูแล้วแคระ เตี้ย ตัน	ลำตัวไม่ยาวหรือสั้นได้สัดส่วน พอดี
9. แขนยาวและมือยาว	แขนยาวและมือยาวปานกลาง
10. กล้ามเนื้อขาไม่ใหญ่เกินไป	กล้ามเนื้อขาไม่ใหญ่เกินไป
11. Point เท้าได้โค้งได้รูป	Point เท้าได้โค้งสวยอยู่ในระดับดี

ภาพประกอบ 38 คุณพัลลภ นามโสม เป็นนักแสดงนำชายบัลเลต์ ซึ่งแสดงให้เห็นสรีระที่สมส่วน
เหมาะแก่การแสดงบัลเลต์

ความสามารถทางกายภาพที่เอื้อประโยชน์ต่อการเต้นบัลเลต์

1. มีความยืดหยุ่นของกล้ามเนื้อสูงมาก จึงทำให้สามารถทำท่าบัลเลต์ประเภทยกขา
ฉีกขา ตะขา ฉีกขา ระหว่างกระโดดลอยกลางอากาศ ได้สมบูรณ์แบบมากขึ้น
2. ต้นขา turn out มาก จึงส่งผลทำให้การทำท่าบัลเลต์ให้ถูกหลักได้ง่ายเพราะท่า
บัลเลต์เกือบทั้งหมดพื้นฐานหลักอย่างหนึ่งคือต้นขาต้องเปิดเทิร์นเอาท์จึงจะทำท่าบัลเลต์ได้สวยงาม
ตามหลักบัลเลต์

เทคนิคการใช้ร่างกายทำท่าบัลเลต์

1. คุณพัลลภ นามโสม ใช้วิธีเรียนรู้ท่าบัลเลต์ต่างๆโดยการทำซ้ำๆ วิเคราะห์ความ
เป็นไปได้ของร่างกาย หากเคยทำได้แล้วตอนนี้ทำไม่ได้ก็หาสาเหตุว่าเป็นเพราะอะไร ทำจนกว่าจะทำได้
ถ้าไม่ได้จริงก็พักก่อนให้เกิดความผ่อนคลายแล้วจึงเริ่มต้นใหม่
2. เรียนรู้ที่จะฝึกท่าเทคนิคที่ยากขึ้น เมื่อขีดจำกัดเราถึงระดับหนึ่งก็เลือกที่จะพัฒนา
ตนเองโดยการหาท่าเทคนิคที่ยากกว่าเดิมมาฝึกซ้อม เพื่อเป็นการยกระดับตนเอง
3. ผสมผสานสิ่งใหม่ๆให้เกิดประสบการณ์ที่แตกต่าง เนื่องจากคุณพัลลภ นามโสม
เป็นคนตัวเล็กจึงต้องสร้างความโดดเด่นให้ตนเองคือสร้างความแตกต่างโดยการเป็นนักเต้นที่สามารถทำ
การเต้นได้หลายสาขา เช่น Jazz Dance, Modern Dance, Pop Dance, Hiphop เป็นต้น เพื่อสร้าง
ทางเลือกให้ตนเองสามารถดำรงวิชาชีพได้อย่างมั่นคง

เทคนิคการสื่ออารมณ์ทางการแสดง

ใช้ความรักในการเต้นบัลเลต์สร้างความสำเร็จขึ้น เมื่อรักสิ่งใดมักจะทำได้ดีในสิ่งนั้น การสื่ออารมณ์ก็เช่นกันเมื่อเรารักบัลเลต์รักการแสดงการแสดงออกก็จะทำได้ดีตามมา เพราะเราเอาใจใส่ในสิ่งที่ทำ

ทัศนคติส่วนตัว

1. การจะทำการสิ่งใดเพื่อให้ประสบความสำเร็จต้องมีใจที่รักในสิ่งนั้นก่อนและด้วยใจที่รักในบัลเลต์จึงส่งผลแห่งการสร้างความสำเร็จในเส้นทางชีวิตของนักบัลเลต์
2. ต้องตรงต่อเวลา
3. ขยันฝึกซ้อม ต้องเป็นคนดูแลรักษาร่างกายให้พร้อมอยู่ตลอดเวลา
4. ต้องรู้จักวางแผนในการดำรงชีวิต กล่าวคือ การประกอบอาชีพนักบัลเลต์อย่างเดียวยังไม่เพียงพอต่อการดำรงชีพ ต้องสอน รับงานแสดงประเภทอื่น อาทิ ละครเพลง งานตลาด งานแสดง เปิดตัวสินค้า เป็นต้น ทั้งนี้ยังต้องมีการวางแผนให้ดีคือไม่ให้ตำรางานซ้อนทับกัน จัดตารางงานได้อย่างเหมาะสมต่อ ภาระค่าใช้จ่าย ต่อการเดินทางให้ตรงต่อเวลา
5. มุ่งมั่นพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลา
6. ต้องชัดเจนในหน้าที่ และตั้งเป้าหมายให้ชัดเจน
7. ต้องรู้จักถามตนเองว่าในเวลานี้ตัวเองกำลังพัฒนาตนเองอยู่ หรือกำลังหยุดอยู่กับที่ ต้องรู้จักที่จะผลักดันตนเองให้ไม่หยุดนิ่ง และพัฒนาตนเองอย่างไม่ย่อหย่อน
8. ความอยากเอาชนะตัวเอง อยากทำให้ได้ ไม่ได้อยากเอาชนะคนอื่นนะ อยากเอาชนะขีดจำกัดความสามารถของตัวเอง

3. คุณลักษณะเด่นในการเป็นครูบัลเลต์

- 3.1 ใช้ประสบการณ์ในการเป็นนักบัลเลต์อาชีพ นักแสดงงานหลากหลายประเภทมาสอน
- 3.2 รู้จักหน้าที่ของตนเองว่าขณะนี้เราเป็นครูที่สอน ผลิตนักเต้น ถ้าเป็นนักเต้นก็เต้นอย่างเต็มที่ ถ้าเป็นนักแสดงก็แสดงให้เต็มที่ไม่ว่ามาปะปนกัน
- 3.3 มีตัวอย่างของครูที่ดีคือ ครูเอกชัย ไก่แก้ว อ้างอิงจากการสัมภาษณ์คุณพัลลภ ว่า “ครูเอกชัยเป็นอัจฉริยะในด้านของเทรนเนอร์ ไม่ว่าจะหยิบจับอะไรก็สามารถทำให้ประสบความสำเร็จได้ มีกระบวนที่มองเห็นชัดเจน แต่ว่าคนที่อยู่กับครูเอกนั้นจะทำได้อย่างที่ครูเอกบอกหรือเปล่านั้นคืออีกเรื่องหนึ่ง ครูเอกเป็นอัจฉริยะในการสร้างบุคลิก มีความเป็นมืออาชีพสูง มีความมองเห็นภาพแห่งความสำเร็จชัด”

4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนักบัลเลต์ชาย

โอกาส

- 4.1 การได้เรียนบัลเลต์ที่โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัยกับครูเอกชัย ไก่แก้ว
- 4.2 สมัยเรียนมัธยม ช่วงปิดเทอมจะซ้อมคลาสบัลเลต์ 8 ชม. ต่อวัน และมีการใช้สื่อการสอนโดยครูเอกชัย ไก่แก้วนำสื่อวีดิทัศน์มาให้ศึกษาและสร้างแรงบันดาลใจ
- 4.3 มีอาจารย์มาจากรัสเซียคือ Mr. Vasily Klosko จากคณะ บอลชอยส์ บัลเลต์ ทัชเคนท์ ณ The Chreographic School Tashkent และ The Bolishoi Ballet Tashkent, USSr มาสอนช่วยเพิ่มความสามารถและประสบการณ์ทางบัลเลต์

4.4 เป็นนักแสดงรับเชิญจากสตูดิโอบัลเลต์ชั้นนำทั่วประเทศ

4.5 เป็นนักแสดงหลักประเภทละครเพลงที่โรงละครเมืองไทยรัชดาลัยเทียเตอร์

4.6 ได้รับเชิญให้ไปแสดงต่างประเทศเป็นครั้งคราว

ครอบครัว

ครอบครัวนะที่มีส่วนทำให้ประสบความสำเร็จก็คือ

1. ครอบครัวไม่ห้าม สนับสนุน

2. มีแม่ที่ส่งเสริม มีน้ำผู้ชายที่ไม่ได้ว่าส่งเสริมก็ให้ลองดู มีน้ำผู้หญิงที่คอยสืบถามข้อมูลว่าบัลเลต์คืออะไรเรียนไปแล้วได้อะไรจบไปทำอาชีพอะไร ไม่ค่อยมีคนคัดค้าน

เพื่อนร่วมเรียนบัลเลต์

เพื่อน รุ่นพี่เป็นในกลุ่มเพื่อนแล้วกัน คุณพัลลภ นามโสมกล่าวให้สัมภาษณ์ “เราก็มีเพื่อนที่แบบคอยให้คำแนะนำพูดคุย และก็สนุกไปด้วยกับเค้า การเรียนบัลเลต์ที่ขონแก่นในความรู้สึกส่วนตัวนะมันเป็นการแข่งขันไม่ใช่แบบชิงดีชิงเด่นว่าฉันจะดีกว่าเธอไม่มีการข่มกันให้ไปสู่จุดสูงสุดของตัวเอง มันจะเป็นการว่าลองดูแข่งกันแต่ไม่เคยพูดว่าแข่งกันนะ ใครทำได้ก็ดีใจด้วย เออเดี๋ยวคอยดูกู อันนี้ไม่มีในความรู้สึก ส่วนตัวว่าทุกคนต่างอยากเห็นคนอื่นประสบความสำเร็จเราก็ประสบความสำเร็จ เราเห็นเพื่อนหมุนได้ 2 รอบ อู้ย! แบบอยากหมุนได้เหมือนแกว่าะทำไง จะไม่มีแบบขั้นทำได้ดีกว่าชั้น ไม่บอกเคล็ดลับแกอันนี้ไม่มีต่างคนต่างช่วยเหลือกัน ส่วนปัจจุบันแฟนก็มีส่วนแบบชักจูงกันนะ อย่างขี้เกียจจะอย่างนั้นอย่างนี้คอยพากันไป เป็นกำลังใจให้กัน”

นักแสดงบัลเลต์

บุคคลที่เป็นแรงบันดาลใจและแบบอย่างในการเต้นบัลเลต์ คือ

1. Mikhail Baryshnikov นักบัลเลต์ชายที่โด่งดังมาก

2. Angel Corella นักเต้นบัลเลต์ชายรุ่นใหม่ที่มีชื่อเสียงโด่งดังเช่นกัน

ทั้งสองคนอยู่ที่ american ballet theatre สองคนนี้มีขนาดตัวส่วนสูงไม่มากคล้ายกับคุณพัลลภ นามโสม แต่เขาเหล่านั้นก็สร้างชื่อเสียงให้ตนเอง จึงเป็นเหมือนแรงกระตุ้นให้มีกำลังใจขับเคลื่อนในสายวิชาชีพบัลเลต์นี้ของ คุณพัลลภ นามโสม

อาจารย์ศิริ มงคลนาฎยกุล ในด้านระเบียบ วินัย และความรักในบัลเลต์สูงมาก

ครูสอนบัลเลต์

1. ครูเอกชัย ไก่แก้วเป็นคนให้แนวทางว่าการเรียนบัลเลต์เราเรียนเพื่ออะไร ความสุขจากการได้ทำ การเรียนบัลเลต์คือการทำเพื่อคนอื่น ให้เรามีความสุขกับสิ่งที่เราทำ ถ้าเรามีความสุขคนอื่นก็จะมีความสุข นั่นคือสิ่งแรกที่ต้องคิด

2. อาจารย์มาจากรัสเซียคือ Mr. Vasily Klosko จากคณะ บอลชอยส์ บัลเลต์ ทัชเคนท์ ณ The Choreographic School Tashkent และ The Bolshoi Ballet Tashkent, USSR มาสอนช่วยเพิ่มความสามารถและประสบการณ์ทางบัลเลต์

บุคคลสำคัญอื่นๆ

สภาพแวดล้อมสมัยเป็นนักเรียนบัลเลต์

สภาพแวดล้อมตอนประกอบอาชีพบัลเลต์

1. คุณพัลลภ นามโสมร่วมแสดงบัลเลต์กับบางกอกซิตี้อบัลเลต์ และรู้สึกว่าจะต้องมีความเป็นวินัยของความเป็นนักแสดง เรามีการหาแนวทางที่จะประสบความสำเร็จของการเป็นนัก

บัลเลต์เค้าทำอะไร คนที่ประสบความสำเร็จแต่เราไม่เห็นวิธีของก็ต้องคิดหาทางว่าทำได้อย่างไร ซึ่งก็คือ ต้องตรงต่อเวลา ขยันฝึกซ้อม ต้องยกผู้หญิงได้ ก็ต้องเทรนนิ่งตัวเอง ออกกำลังกาย วิดพื้น ให้ยกผู้หญิงได้ซึ่งคุณพัลลภ นามโสมเป็นคนตัวเล็ก ต้องหาวิธีทำไงให้ยกคู่เต้นได้

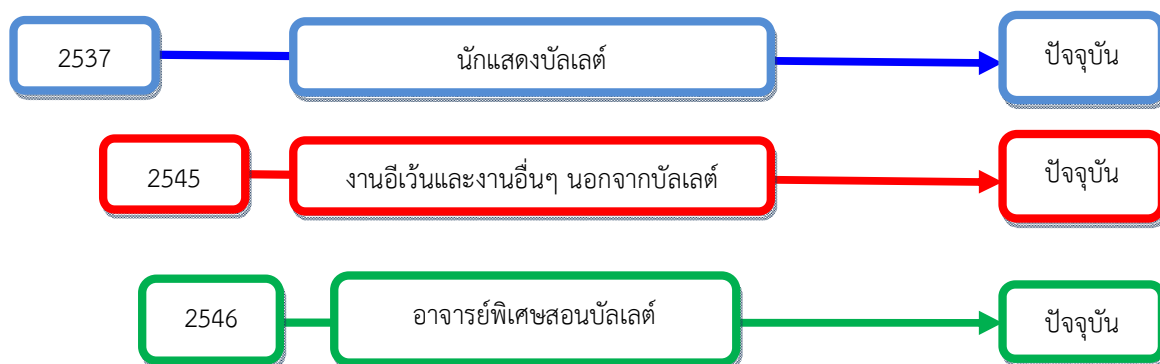
2. เมื่อประกอบวิชาชีพนี้อันต้องเสริมทักษะ ลดบมด้อย เพิ่มบมเด่นให้เราไปเรื่อยๆ จนกระทั่งเราเป็นเหมือนที่เราทำได้หลายอย่างอาจจะไม่ดีทุกอย่างแต่ว่าเรามีพื้นฐานบัลเลต์ที่ทำให้เราทำได้ดี

3. เนื่องจากเราต้องพ้อเจอคนที่ร่วมงานในการทำงานเราต้องมีวินัย มีวินัยในการเป็นพัลลภอย่างไร มีวินัยในการเป็นนักแสดงอย่างไร ต้องแบ่งเรื่องส่วนตัวกับการทำงานให้ออก

สภาพแวดล้อมที่สำคัญอื่นๆ

5. ประวัติและผลงานที่เกี่ยวข้องกับบัลเลต์

คุณพัลลภ นามโสม มีช่วงเส้นชีวิตของการเป็นนักบัลเลต์ ดังตัวอย่าง

แผนภูมิเส้นทางชีวิตของการเป็นนักบัลเลต์ของคุณพัลลภ นามโสม แบ่งออกได้ 3 เส้นทาง คือ เส้นทางของการเป็นนักแสดงบัลเลต์จากปี พ.ศ. 2537 ถึงปัจจุบัน

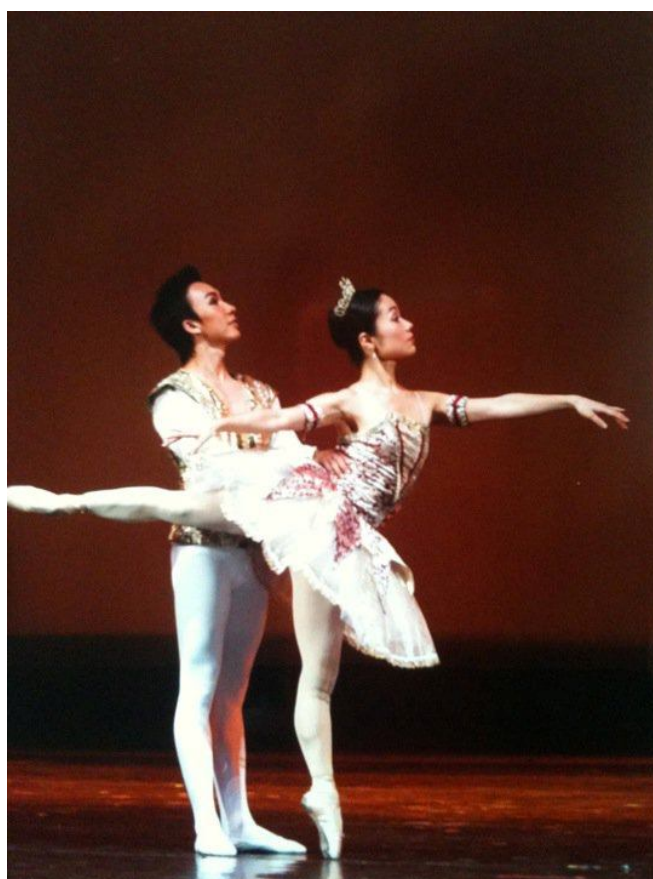
1. เส้นทางของการเป็นนักแสดงงานอี่เว้นและงานอื่นๆนอกจากบัลเลต์จากปี พ.ศ. 2545 ถึงปัจจุบัน

2. เส้นทางของการถ่ายทอดบัลเลต์ในลักษณะอาจารย์พิเศษ ปี พ.ศ. 2546 ถึงปัจจุบัน

ภาพประกอบ 39 คุณพัลลภ นามโสสม ครู และนักแสดงบัลเลต์อาชีพ

ภาพประกอบ 40 คุณพัลลภ นามโสสม แสดงบัลเลต์ pa de deux กับคุณยูโกะ จัดโดยสถาบัน Bangkok City Ballet

ภาพประกอบ 41 การแสดงบัลเลต์คลาสสิกแบบครบองก์ เรื่อง Romeo & Juliet

การแสดงบัลเลต์คลาสสิกแบบครบองก์ เรื่อง “Romeo & Juliet” โดย Bangkok City Ballet วันเสาร์ที่ 26 กรกฎาคม 2551 รอบเวลา 18:00 น. วันอาทิตย์ที่ 27 กรกฎาคม 2551 รอบเวลา 16:00 น. ณ หอประชุมใหญ่ ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย ซึ่งคุณพัลลภ นามโสม (ชุดเหลืองฝั่งซ้ายมือผู้อ่าน) รับบทเป็นเป็นนักแสดงนำชายในบทบาทเพื่อนของ Romeo ครั้งนั้นแสดงร่วมกับดารา รับเชิญนักบัลเลต์ระดับโลก จาก Opera National de Paris ได้แก่ Mr. Daniel STOKES ,Ms. Ninon RAUX และ Mr. Cyril CHOKROUN

ภาพประกอบ 42 ภาพการแสดงร่วมของคุณพัลลภ นามโสม (ฝั่งขวาสุดของผู้อ่าน) ในการแสดงละครเพลง เรื่อง ทิวภาพ เดอะมิวสิคัล

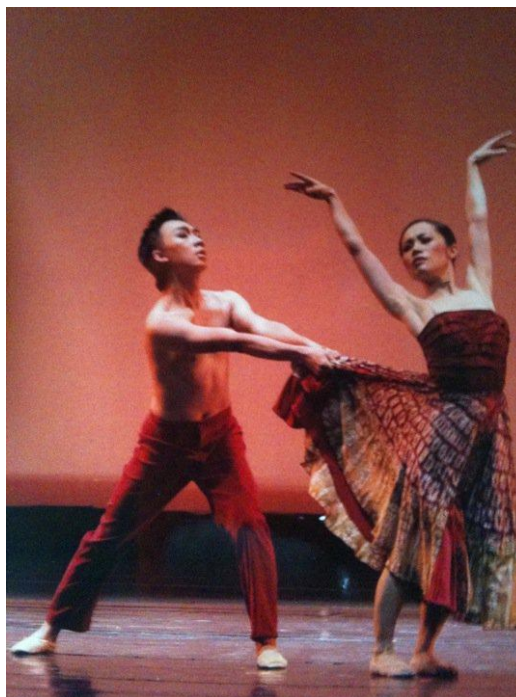

การแสดงร่วมของคุณพัลลภ นามโสม (ฝั่งขวาสุดของผู้อ่าน) ในการแสดงละครเพลง เรื่อง ทวิภพ เดอะมิวสิคัล เรื่องราวความรักสุดประทับใจของ มณีจันทร์ หญิงสาวจากยุคปัจจุบันที่ย้อนกาลเวลาไปยังสมัยรัชกาลที่ 5 และ คุณหลวงอัครเทพวรากร ข้าราชการไทยผู้หวั่นไหวบ้านเมือง 29 มิถุนายน 2554 ณ เมืองไทยรัชดาลัย เธียเตอร์ แสดงถึงความสามารถที่หลากหลายของคุณพัลลภ นามโสม ในเชิงการแสดงและเพื่อการดำรงชีพอีกทางหนึ่ง

ภาพประกอบ 43 คุณพัลลภ นามโสม ขณะแสดงที่ในงาน World Exposition Shanghai China 2010 งานแสดงนิทรรศการระดับนานาชาติ ซึ่งจะจัดขึ้น ณ นครเซี่ยงไฮ้ สาธารณรัฐประชาชนจีน ระหว่างวันที่ 1 พฤษภาคม ถึง 31 ตุลาคม 2553 รวมระยะเวลา 184 วัน (6 เดือน)

ภาพประกอบ 44 คุณพัลลภ นามโสม ขณะเต้นคู่อย่างได้อารมณ์กับคุณยูโกะนักบัลเลต์หญิง ระดับชั้นครูแนวหน้าของเมืองไทย ในงาน BCB Contemporary Dance 2010 เมื่อวันที่ 23-24 ธันวาคม 2010 จัดโดย Bangkok City Ballet ระยะเวลา 19:30 น. ณ หอประชุมเล็ก ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย

สรุปท้ายบท

ตาราง 8 คุณลักษณะเด่นของนักบัลเลต์ชายของกรณีศึกษา

กรณีศึกษา	ครูเอกชัย ไก่แก้ว	ผศ.ศิริมงคล นาฎยกุล	ดร.พีระ พันธุท้าว	อ.ชิตพล เปลี่ยนศิริ	คุณพัลลภ นามโสม
คุณลักษณะเด่น					
สรุบริษันักบัลเลต์	สูงตามเกณฑ์, รูปร่างสมส่วน, กล้ามเนื้อสมส่วน, ผิวขาว, หน้าตาดี, Point ปานกลาง	สูงตามเกณฑ์, รูปร่างสมส่วน, กล้ามเนื้อสมส่วน, ผิวขาว, หน้าตาดี, Point เยี่ยม	สูงตามเกณฑ์, รูปร่างสมส่วน, กล้ามเนื้อสมส่วน, ผิวขาว, หน้าตาดี, Point ดี	สูงตามเกณฑ์, รูปร่างสมส่วน, กล้ามเนื้อสมส่วน, ผิวเข้ม, หน้าตาปกติ, Point ดี	สูงต่ำกว่าเกณฑ์, รูปร่างสมส่วน, กล้ามเนื้อสมส่วน, ผิวขาว, หน้าตาปกติ, Point ดี
ความสามารถทางกายภาพ	พลังกล้ามเนื้อต้นขาดี	สมดุลร่างกายดี	สมดุลร่างกายดี, พลังกล้ามเนื้อต้นขาดี, เอ็นร้อยหวายยืดหยุ่นดี	พลังกล้ามเนื้อต้นขาดี, turn out ต้นขาดี	ความยืดหยุ่นกล้ามเนื้อสูง, turn out ต้นขาดี

ตาราง 8 (ต่อ)

กรณีศึกษา	ครูเอกชัย ไก่อแก้ว	ผศ.ศิริมงคล นาฏยกุล	ดร.พีระ พันธุ์ท้าว	อ.ชิตพล เปลี่ยนศิริ	คุณพัลลภ นามโสม
คุณลักษณะเด่น					
เทคนิค การใช้ร่างกาย	สร้างตัวละคร ในจินตนาการ	เทคนิคการเปลี่ยน การเดิน	เน้นให้รายละเอียดกล่อมเนื้อ, การกำหนดลม หายใจ, จินตนาการ ความสำเร็จ	สร้างการฝึกซ้อม เหมือนการแสดง จริง	เรียนรู้ด้วยการ ทำซ้ำ, ฝึกทำที่ ยากขึ้น, เรียนรู้ ศาสตร์แขนงอื่น
เทคนิคการ สื่ออารมณ์	การสร้าง เรื่องราวของตัว ละคร, ให้ ความสำคัญกับ ดนตรี	จินตนาการเพื่อ สร้างบทบาท ของตัวละคร, เข้าใจอารมณ์ ดนตรี	จินตนาการสร้าง บทบาทของตัว ละคร, ไม่สงัด ออกนอก	เข้าใจในดนตรี คลาสสิก, เข้าใจ ในเรื่องราวของ การแสดง	ใช้ความรักใน การเดินบัลเลต์ สร้าง ความสำเร็จ

จากตาราง เมื่อสังเกตประเด็นความเหมือนอันมีส่วนร่วมและความต่างอันมีนัยสำคัญที่เห็นได้จากกรณีศึกษา ได้ปรากฏชัดตามลำดับความสำคัญดังนี้ คือ

1. สรีระนักบัลเลต์

1.1 ประเด็นเรื่องสรีระนักบัลเลต์ สิ่งที่กรณีศึกษามีส่วนร่วมกัน คือ

สูงตามเกณฑ์, รูปร่างสมส่วน, กล้ามเนื้อสมส่วน, หน้าตาดี, Point ดี ซึ่งเรื่องของสรีระเป็นความสำคัญอันดับต้นๆในการพิจารณาบทบาททางบัลเลต์ หรือกระทั่งการพิจารณาให้เรียนบัลเลต์ในต่างประเทศอันเนื่องมาจากการที่มีสรีระตามแบบสรีระนักบัลเลต์ในอุดมคตินั้นสร้างความดึงดูดใจในการแสดงบัลเลต์ได้ดีกว่า เพราะบัลเลต์มีแบบแผนที่ชัดเจน หนึ่งในนั้นคือสรีระร่างกายผู้แสดง ฉะนั้นการที่นักบัลเลต์มีสรีระดีตามแบบแผนย่อมได้เปรียบกว่าผู้ที่มีสรีระด้อยกว่า

1.2 ประเด็นเรื่องสรีระนักบัลเลต์ สิ่งที่กรณีศึกษามีเฉพาะเป็นบางคน แต่มีนัยสำคัญคือ

Point ทำอยู่ในเกณฑ์ดีเยี่ยม ถึงแม้มีอยู่ท่านเดียวที่มีลักษณะนี้ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริมงคล นาฏยกุล) แต่การ Point ทำได้ดีนั้นเป็นหลักสำคัญต่อความงามตามแบบฉบับของการแสดงบัลเลต์ เพราะท่าบัลเลต์แทบทุกท่า เน้นความสมบูรณ์แบบที่การ Point ทำ เป็นส่วนสำคัญ ดังนั้นในการฝึกบัลเลต์ให้สมบูรณ์แบบจึงมีการตัดท่า ให้สามารถ Point ทำได้มากๆ ด้วยเหตุผู้ที่มีท่าที่สามารถ Point ทำได้ดีเยี่ยมก่อนฝึกบัลเลต์ถือเป็นพรสวรรค์ทางบัลเลต์อย่างหนึ่ง

2. ความสามารถทางกายภาพ

2.1 ประเด็นเรื่องความสามารถทางกายภาพ สิ่งที่กรณีศึกษามีส่วนร่วมกัน คือ

พลังกล้ามเนื้อต้นขาดี ประเด็นเรื่องนี้เป็นส่วนที่กรณีศึกษามีส่วนร่วมกันสูงสุดในแนวทางการฝึกซ้อมบัลเลต์ของนักบัลเลต์ชายจะต้องฝึกซ้อมให้สามารถกระโดดได้สูงๆ เพื่อจะได้ทำเทคนิคบัลเลต์ที่เกี่ยวกับการกระโดดได้ดี ซึ่งการเดินที่เป็นการแสดงความเป็นเลิศของนักบัลเลต์ชาย

อย่างหนึ่งคือ ท่าเทคนิคที่เกี่ยวกับการกระโดด ในทางทฤษฎีบัลเลต์การจะกระโดดให้ได้สูง ๆ นั้น จะต้องเข้าใจหลักในการกระโดดที่ถูกต้องและมีพลังกล้ามเนื้อต้นขาที่ดี

สมดุลร่างกายดี ร่างการที่ได้รับการฝึกซ้อมอย่างถูกต้องจะปรับสมดุลให้เกิดความเหมาะสมกับการเต้นบัลเลต์ การฝึกซ้อมจะไม่สามารถเป็นร่างกายโดยทันทีแต่จะค่อย ๆ ปรับสมดุลร่างกายทีละนิด เมื่อร่างกายมีสมดุลที่เหมาะสมแล้วการจะทำการเต้นและท่าท่าเทคนิคบัลเลต์ก็จะสามารถทำได้ง่ายขึ้น

Turn out ต้นขาดี ในการฝึกซ้อมบัลเลต์ผู้เรียนจะต้องฝึกปรับสมดุลทางกายภาพอย่างหนึ่งคือ ความ Turn out ของต้นขา เพราะว่าท่าเต้นบัลเลต์พื้นฐานทุกท่าต้องเปิด Turn out เป็นส่วนประกอบความสมบูรณ์ในท่าบัลเลต์ ซึ่งการที่กรณีศึกษามีส่วนร่วมกันในเรื่องของความ Turn out ของต้นขา จึงเป็นส่วนเสริมต่อการสร้างความสมบูรณ์ต่อการเต้นของกรณีศึกษา

2.2 ประเด็นเรื่องความสามารถทางกายภาพ สิ่งที่กรณีศึกษามีเฉพาะเป็นบางคน แต่มีนัยสำคัญ คือ

ความยืดหยุ่นกล้ามเนื้อสูง ในการเต้นบัลเลต์จะมีการแสดงความสามารถทางการแตะขา ยกขาสูง กระโดดฉีกขา เป็นท่าเต้นทั้งพื้นฐานและท่าเทคนิคที่ยากขึ้น จึงเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่นักเต้นจะต้องมีความยืดหยุ่นของร่างกายสูง จึงมีการฝึกฝนร่างกายให้เกิดความยืดหยุ่นให้ได้มาก ๆ แม้ว่าท่าที่เน้นความยืดหยุ่นส่วนมากจะเป็นของผู้หญิงมากกว่า แต่ปัจจุบันนี้นักบัลเลต์ผู้ชายก็สามารถทำท่าเหล่านี้ให้มีความยืดหยุ่นสูงสื่อถึงความเป็นเลิศทางบัลเลต์ได้เช่นกัน ดังนั้น แม้จะมีกรณีศึกษาท่านเดียวที่มีความยืดหยุ่นสูง (คุณพัลลภ นามโสม) ก็ถือว่าเป็นพรสวรรค์ที่เอื้อต่อการเต้นบัลเลต์ได้

เอ็นร้อยหวายยืดหยุ่นดี เช่นเดียวกันกับการมีพลังกล้ามเนื้อต้นขาที่ดี เอ็นร้อยหวายที่ยืดหยุ่นดีนั้นก็มีส่วนช่วยให้การกระโดดทำได้ดีด้วย และการฝึกซ้อมบัลเลต์ของนักบัลเลต์ชายเพื่อการกระโดดสูงอย่างหนึ่งคือ การพลิกหรือการย่อตามหลักบัลเลต์ เป็นการฝึกความยืดหยุ่นของเอ็นร้อยหวายและพลังกล้ามเนื้อต้นขาได้เป็นอย่างดี

3. เทคนิคการใช้ร่างกาย

ประเด็นเรื่องเทคนิคการใช้ร่างกาย สิ่งที่กรณีศึกษามีส่วนร่วมกัน คือ

การจินตนาการ เป็นการสร้างนักเต้นในอุดมคติ หรือท่าเต้นในอุดมคติของตนเอง เพื่อให้ร่างกายจับความรู้สึกของนักเต้นหรือท่าเต้นที่สมบูรณ์ แล้วเกิดการเลียนแบบความสมบูรณ์นั้นทีละนิด จนกระทั่งเกิดความสมบูรณ์ขึ้นกับร่างกายของตนเอง

การสังเกต วิเคราะห์ร่างกาย มี 2 ลักษณะ คือ

1. สังเกต วิเคราะห์ตัวเอง เป็นการสังเกตการใช้แรง การใช้กล้ามเนื้อ การออกท่าทางของตานั้นเป็นอย่างไร แล้วควรจะปรับปรุงอย่างไร ส่วนใดที่ควรเน้นกำลัง ส่วนใดที่อ่อนแรง และส่วนใดที่เกร็งไว้ เป็นการใส่ใจในรายละเอียดของร่างกายตัวเอง เพื่อการใช้กล้ามเนื้อ กำลังอย่างถูกต้อง เหมาะสมกับท่าบัลเลต์แต่ละท่า

2. สังเกต วิเคราะห์ตัวอย่าง ทั้งที่เห็นจากการแสดง การซ้อม หรือในวิดีโอที่ตนก็สามารถทำได้ คือท่าเช่นเดียวกับข้อที่ 1 เปลี่ยนเป็นบุคคลอื่นที่เป็นตัวอย่างที่ดีกว่าตนเอง จะเป็นขั้นตอนยอดสู่การพัฒนาศักยภาพตนเองให้สูงขึ้น จากนั้นก็ประยุกต์ให้มาเป็นแบบฉบับของตนเอง การซ้อม การทำซ้ำ การเปลี่ยนแปลงร่างกาย ทั้งกำลัง กล้ามเนื้อ ความยืดหยุ่น กล้ามเนื้อ ตามแบบบัลเลต์ต้องใช้เวลาในการปรับสภาพทีละนิดๆ การซ้อมและการทำซ้ำ ๆ จึงเป็น

สิ่งสำคัญเพื่อให้กล้ามเนื้อเกิดการจดจำลักษณะของกล้ามเนื้อและปรับเปลี่ยนเพื่อที่จะมีลักษณะที่เหมาะสมแก่การเป็นนักบิลเลต การซ้อมและการทำซ้ำจึงเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ในการเป็นนักบิลเลตอาชีพ

4. เทคนิคการสื่ออารมณ์

4.1 ประเด็นเรื่องเทคนิคการสื่ออารมณ์ สิ่งที่กรณีศึกษามีส่วนร่วมกัน คือ

การจินตนาการ เป็นการสร้างตัวละครในอุดมคติ เพื่อสวมบทละครให้เป็นตัวตน บทบาทนั้น สร้างให้เกิดความสมจริง และสื่อออกมาได้อย่างสมจริง โดยอ้างอิงจากเรื่องราว เพศ วัย ฐานะ ตระกูล สถานการณ์ มาเชื่อมโยงเป็นตัวละครในจินตนาการ แล้วนำตัวเองเข้าสู่ความเป็นตัวละคร นั้นด้วยการฝึกซ้อมเป็นประจำ

เข้าถึงดนตรี เนื่องจากดนตรีประกอบการแสดงมีจังหวะสั้น ยาวหนัก เบา หยุด และอารมณ์เพลง เมื่อทำการเต้นบิลเลตให้สอดคล้องกับดนตรีประกอบการแสดงได้ ก็จะสามารถทำให้ การแสดงสมบูรณ์มากขึ้น ฉะนั้นนักบิลเลตจึงควรฝึกฟังและทำความเข้าใจในดนตรีคลาสสิกเพราะเป็น ดนตรีที่ใช้กับการแสดงบิลเลต

4.2 ประเด็นเรื่องเทคนิคการสื่ออารมณ์ สิ่งที่กรณีศึกษามีเฉพาะเป็นบางคน

แต่นี้นัยสำคัญ คือ

ไม่ส่งจิตออกนอก เวลาสร้างอารมณ์ทางการแสดงให้มีสมาธิอยู่กับตัวเองและ การแสดง ประหนึ่งมีตนเองอยู่ลำพังกับบท ฉาก ผู้ร่วมแสดง สถานการณ์ โดยไม่ต้องไปเล่นหูเล่นตา หรือคำนึงถึงผู้ชม หรือทำนอกเหนือบทบาทการแสดงที่ได้รับ เพราะเป็นสิ่งที่ไม่ได้ฝึกซ้อมมาอาจทำให้ เสียสมาธิ ทำการแสดงออกมาได้ไม่ดีตามที่ฝึกซ้อมมา

ตาราง 9 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนักบิลเลตชายของกรณีศึกษา

กรณีศึกษา ปัจจัย	ครูเอกชัย ไก่อแก้ว	ผศ.ศิริมงคล นาฎยกุล	ดร.พีระ พันธุ์ท้าว	อ.ชิตพล เปลี่ยนศิริ	คุณพัลลภ นามโสม
โอกาส	ฝึกทักษะครั้งแรก จากมาตามเตมอณ , เป็นผู้สอนทักษะ ให้กับนักศึกษา, ได้โอกาสสบนเวทีดี	เรียนบิลเลตเพื่อ สุขภาพที่ดี, ได้ คัดเลือกแสดง รอบโลก, ฝึกที่ ต่างประเทศ, ได้ โอกาสสบนเวทีดี	เรียนครั้งแรก ตอนมัธยม, ฝึก ที่ต่างประเทศ, รับเชิญแสดง นำ, อาจารย์ สอน Acting, ทุนเด็ก อัจฉริยะ	เรียนครั้งแรกตอน มัธยม, ฝึกที่ ต่างประเทศ, รับเชิญแสดงนำ, ช่วงเวลาเปิดตัว เหมาะสม	เรียนครั้งแรกตอน มัธยม, ฝึกที่ ต่างประเทศ, รับเชิญแสดงนำ, งานละครเพลง, งานต่างประเทศ
ครอบครัว	สนับสนุน	ไม่ส่งเสริมและ ไม่คัดค้าน	ไม่ส่งเสริมและ ไม่คัดค้าน	คัดค้านช่วงแรก	สนับสนุน
เพื่อนร่วม เรียนบิลเลต	-	ตัวอย่าง ความสำเร็จ	ทำให้เกิด บรรยากาศที่ดี	บรรยายการของ ความเป็นพี่น้องที่ ดูแลช่วยเหลือซึ่ง กันและกัน	บรรยายการของ ความเป็นพี่น้อง ที่ดูแลช่วยเหลือ ซึ่งกันและกัน

ตาราง 9 (ต่อ)

กรณีศึกษา ปัจจัย	ครูเอกชัย ไก่อแก้ว	ผศ.ศิริมงคล นาฏกุล	ดร.พีระ พันธุ์ท้าว	อ.ชิตพล เปลี่ยนศิริ	คุณพัลลภ นามโสม
นักแสดง บัลเลต์	-	ตัวอย่างและแรง บัลลาลใจ	ตัวอย่างและ แรงบัลลาลใจ	-	ตัวอย่างและแรง บัลลาลใจ
ครู สอนบัลเลต์	ได้ครูบัลเลต์ดี, มี ครูสร้างนิสัยดี	ครูเอกชัยชวน เรียน, ครู ถ่ายทอด ประสบการณ์ ชีวิตนักบัลเลต์, ครูแชมป์บัลเลต์	เจอครูที่ดี, ครู แชมป์บัลเลต์	ครูเป็นแรงบันดาลใจและกำลังใจ, ครูแชมป์บัลเลต์, ครูสอนด้านวินัย ความรับผิดชอบ	ครูสอนแนวทาง ความสำเร็จ, ครู แชมป์บัลเลต์
บุคคล สำคัญอื่นๆ	ผ.อ.ชวนเปิดสอน บัลเลต์	-	-	-	-
สมัย เป็นนักเรียน บัลเลต์	-	ประสบการณ์ ทางดนตรีจากวง โยธวาทิต	บรรยากาศใน คลาสเรียน, สภาพอากาศ	บรรยากาศของ การฝึกซ้อม	-
สภาพ แวดล้อมตอน ประกอบอาชีพ บัลเลต์	แหล่งความรู้แหล่ง ฝึกฝนทักษะที่ดี	-	คนในคลาสที่ เก่งใกล้เคียง หรือเหนือกว่า	งานเพื่อความ มั่นคงทางอาชีพ	การปฏิบัติตัว เมื่อประกอบ วิชาชีพ และ ผู้ร่วมงาน, เสริม ความสามารถ
สภาพ แวดล้อมที่สำคัญ อื่นๆ	คุ่มวงโยธวาทิต ประกวดได้แชมป์, การแกร่งแข่งชิงดี ในวงการบัลเลต์	ลิเกจุดประกาย ความชอบ, วง โยธวาทิตทำให้ ชอบเพลง คลาสสิก	-	-	-

จากตาราง เมื่อสังเกตประเด็นความเหมือนอันมีส่วนร่วมและความต่างอันมีนัยสำคัญที่เห็นได้
จากกรณีศึกษา ได้ปรากฏชัดตามลำดับความสำคัญดังนี้ คือ

1. โอกาส

1.1 ประเด็นเรื่องโอกาส สิ่งที่กรณีศึกษามีส่วนร่วมกัน คือ

เรียนบัลเลต์ตั้งแต่มัธยม การเรียนบัลเลต์เพื่อที่จะปรับร่างกายให้สามารถปฏิบัติ
ท่าบัลเลต์ได้อย่างสมบูรณ์จึงต้องทำการเรียน ฝึกฝน การทำซ้ำ การตัดร่างกายให้สรีระได้ตามรูปร่าง
นักบัลเลต์อุดมคติ การได้เริ่มเรียนบัลเลต์เร็วจึงมีส่วนสำคัญต่อการเรียนรู้ ประสบการณ์และร่างกาย

เจอครูบัลเลต์เก่ง เป็นข้อที่สำคัญมากเพราะการถ่ายทอดจากครูที่ยิ่งเก่ง โอกาสที่
จะทำให้นักเรียนเก่งก็สูงขึ้นตามไปด้วย

รับเชิญแสดงนำ การได้รับเชิญให้แสดงนำในบทบาทบัลเลต์ในโอกาสต่างๆ เป็นเครื่อง
ยืนยันความสำเร็จอย่างหนึ่งในการเต้นบัลเลต์ว่าตัวเองที่คุณสมบัติที่ดีและเหมาะสมกับบทบาทที่ได้รับ

ที่สุด อย่างน้อยก็มากกว่าคนอื่นๆที่ร่วมแสดงด้วย และการได้รับเชิญแสดงนำอยู่บ่อยครั้งก็เป็นการเปิดตัวทำให้ ผู้จ้างรายอื่นได้รู้จักและหากถูกใจในฝีมือ ทำทาง การแสดงของเราก็สามารถติดต่อให้ไปแสดงในโอกาสต่อไป

ฝึกที่ต่างประเทศ เป็นการสร้างเสริมประสบการณ์ที่สำคัญของกรณีศึกษา เพราะโอกาสที่ได้ไปคือการไปฝึกในสถานที่ชั้นนำทางการผลิตนักบัลเลต์ระดับโลก การได้มีโอกาสไปสัมผัสสถานที่จริงจึงสามารถเรียนรู้และซึมซับบรรยากาศ ระเบียบวินัย เทคนิควิธีการ อารมณ์ของผู้เรียนบัลเลต์เพื่อจะเป็นนักบัลเลต์อาชีพชั้นนำ และศิลปินบัลเลต์ได้โดยตรง

ได้โอกาสบนเวทีดี เปรียบคือการได้รับโอกาสในการแสดงบนเวทีที่เป็นงานใหญ่ ระดับจังหวัด หรือระดับประเทศ หรือระดับชาติ ประสบการณ์เหล่านั้นก็จะเป็นเครื่องบ่งบอก ความสำคัญของเราในฐานะนักบัลเลต์ที่สังคมสะท้อนให้เห็นในขณะนั้นตัวเรามีค่าในระดับนักแสดงนำ บนเวทีระดับจังหวัด ระดับประเทศ ระดับชาติมาแล้ว

1.2 ประเด็นเรื่องโอกาส สิ่งที่กรณีศึกษามีเฉพาะเป็นบางคน แต่มีนัยสำคัญ คือ

อาจารย์สอน Acting บางกรณีศึกษา (ดร.พีระ พันลูกท้าว) ได้รับความไว้วางใจ ในฝีมือให้เป็นครูสอน Acting ของช่อง 3 เป็นการแสดงออกถึงศักยภาพทางด้านฝีมือทางการแสดง และในการแสดงบัลเลต์การ Acting ที่ดีสมบทบาทได้ก็สามารถสร้างความประทับใจในการแสดงนั้น ๆ ให้กับผู้ชมการแสดง ดังนั้น หากมีความสามารถทางด้านนี้ถึงขนาดเป็นครูสอน Acting ของช่อง 3 ก็สามารถการันตีได้ว่าเป็นความที่เก่งทางด้าน Acting มากเป็นพิเศษเช่นกัน

งานละครเพลง เป็นวงการการแสดงอีกแขนงหนึ่งที่ผู้แสดงมีความสามารถทางด้าน การแสดงอารมณ์ ขับร้อง และเต้นรำทั้งสามอย่างครบถ้วน และโรงละครชั้นนำด้านการแสดงละครเพลง ของเป็นประเทศไทยแห่งหนึ่งนั่นคือ เมืองไทยรัชดาลัยเทียเตอร์ ซึ่งกรณีศึกษาท่านหนึ่งเป็นนักแสดงหลัก ของที่นั่นก็ประหนึ่งเครื่องการันตีความสามารถที่หลากหลายและเป็นที่ยอมรับได้ในระบบดับชั้นนำของ ประเทศไทยอีกทางหนึ่ง

2. ครอบครัว

ประเด็นเรื่องครอบครัว สิ่งที่กรณีศึกษามีส่วนร่วมกัน คือ

สนับสนุน การส่งเสริมและสนับสนุนจากครอบครัวนั้น ถือเป็นความสะดวก ต่อการจะกระทำการให้ไปสู่ความสำเร็จได้ง่ายขึ้น เพราะจะได้ทั้งเงินทุน ความราบรื่น และกำลังใจ ในการดำเนินไปสู่ความสำเร็จต่างจาก กรณีที่ถูกคัดค้าน แต่ทั้งนี้กรณีศึกษาก็ประสบความสำเร็จได้ โดยที่มีครอบครัวทั้งที่ให้การสนับสนุนและคัดค้าน จึงเป็นไปได้ที่ส่วนมากจะขึ้นอยู่กับตัวบุคคลเป็นส่วนมา ครอบครัวมีส่วนในความสำเร็จรองมาจากตัวคน ๆ นั้น

3. เพื่อนร่วมเรียนบัลเลต์

3.1. ประเด็นเรื่องเพื่อนร่วมเรียนบัลเลต์ สิ่งที่กรณีศึกษามีส่วนร่วมกัน คือ

บรรยายการของความเป็นพี่น้องที่ดูแลช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในสมัยเรียนของ กรณีศึกษาที่มีร่วมกันคือบรรยากาศของการส่งเสริมให้พัฒนาการเต้นให้ดีขึ้น โดยที่ไม่ได้มีความคิดไม่ดี เช่น การอิจฉากัน ผู้ที่เรียนจึงมีความสุขสบาย มีกำลังใจและตั้งใจทำเพราะมีแนวร่วมความคิดเดียวกัน คือสร้างความสามารถทางการเต้นให้เก่ง

3.2. ประเด็นเรื่องเพื่อนร่วมเรียนบัลเลต์ สิ่งที่กรณีสึกษามีเฉพาะเป็นบางคน แต่มี
นัยสำคัญ คือ

ตัวอย่างความสำเร็จ กรณีสึกษามองแนวแนวทางที่ถ้าหากตนเองเลือกเรียนบัลเลต์
ก็จะสามารถประสบความสำเร็จได้เช่นกันเพราะมีรุ่นพี่ทำให้ดูเป็นตัวอย่างของความสำเร็จก่อนแล้ว
จึงตัดสินใจเรียนบัลเลต์เพื่อใช้เป็นวิชาชีพในอนาคตได้ไม่ยาก

4. นักแสดงบัลเลต์

ประเด็นเรื่องนักแสดงบัลเลต์ สิ่งที่กรณีสึกษามีส่วนร่วมกัน คือ

ตัวอย่างและแรงบันดาลใจ การที่กรณีสึกษาจะมีนักบัลเลต์ชายเป็นแรงบันดาลใจ
ก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้มีแนวโน้มที่จะฝึกพัฒนาตนเองให้สามารถเต้นเก่งให้ได้อย่างคน ๆ นั้น จะเป็น
อัตโนมิติในการลอกเลียนเทคนิค ท่าทาง การแสดงออกหรือบทบาทที่ได้รับของนักเต้นที่เป็นแรงบันดาลใจ
ใจ และเกิดการซึมซับเอกลักษณ์บางอย่างของเค้ามาอย่างไม่รู้ตัว อีกทั้งยังมีกำลังใจในการฝึกฝน อดทน
ต่อปัญหาต่างๆ เพราะโดยส่วนมากนักเต้นที่เป็นแรงบันดาลใจของแต่ละคนจะมีลักษณะบางอย่าง
ใกล้เคียงกับตนเอง จึงเลือกคน ๆ นั้นเป็นแรงบันดาลใจ และเมื่อเค้าก็สามารถสำเร็จได้เราเองก็ต้องทำ
ได้เช่นกันเพราะเค้าก็มีส่วนคล้าย ๆ กับเรา นั่นเอง

5. ครูสอนบัลเลต์

ประเด็นเรื่องครูสอนบัลเลต์ สิ่งที่กรณีสึกษามีส่วนร่วมกัน คือ

ครูดี ครูที่เป็นมนุษย์และสื่อต่าง ๆ ก็ได้ ที่ว่าดีคือสามารถถ่ายทอดศาสตร์และ
ศิลป์ทางบัลเลต์ทำให้เกิดความรัก ความสุข ความสบายใจ และเมื่อเรียนรู้แล้วสามารถสื่อสาร ถ่ายทอด
ศาสตร์แขนงนี้ให้ผู้เกี่ยวข้องเข้าใจได้ และสามารถพัฒนาทักษะได้อย่างเป็นสากล

6. บุคคลสำคัญอื่นๆ

ประเด็นเรื่องบุคคลสำคัญอื่นๆ สิ่งที่กรณีสึกษามีเฉพาะเป็นบางคน แต่มีนัยสำคัญ คือ

ผ.อ.ชวนเปิดสอนบัลเลต์ ผู้อำนวยการ (อดีตผู้อำนวยการสุนันทา ศุภนิลละ) มีคำสั่ง
ให้ครูเอกชัย ไก่แก้วเปิดสอนวิชาบัลเลต์ในระดับมัธยมศึกษาขึ้นครั้งแรกในประเทศไทย เนื่องจากเหตุผล
ที่ว่า ปลายปีนั้นจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเปิดสอนและรับนิสิตสาขาบัลเลต์เป็นครั้งแรก มีลูกศิษย์ครูเอก
ชัยคนหนึ่งที่เคยฝึกไปแสดงต่อหน้าพระพักตร์ด้วยกัน ชื่อ ชรัช ชำนาญเวช สอบเข้าได้ นี่คือที่มาของ
ห้องบัลเลต์และจุดเริ่มการเรียนการสอนบัลเลต์ในโรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย ซึ่งนับได้ว่าเป็นแห่งแรก
ในโรงเรียนมัธยมเมื่อปี 2531 นั้น ตามที่ศึกษาในเทศกวีวิชาศิลปะ กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
ได้ให้ข้อมูลมาเมื่อปี พ.ศ.2531

7. สมัยเป็นนักเรียนบัลเลต์

ประเด็นเรื่องสมัยเป็นนักเรียนบัลเลต์ สิ่งที่กรณีสึกษามีส่วนร่วมกัน คือ

บรรยากาศในคลาสเรียน การฝึกซ้อมที่มีระเบียบ วินัย นักเรียนในคลาสมีความ
ตั้งใจสูง และอดทนสูง จึงเกิดแรงผลักดันส่งผลต่อการพัฒนาการเต้นบัลเลต์ของคนในคลาส

ประสบการณ์ทางดนตรีจากวงโยธวาทิต บรรยายการของการฝึกซ้อมที่เน้นระเบียบ
วินัย และการเรียนรู้ทางดนตรีคลาสสิก สมัยที่กรณีสึกษาเคยอยู่วงโยธวาทิตโรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย
ส่งผลให้กรณีสึกษาเข้าใจและเห็นถึงความสำคัญของการตรงต่อเวลา ความอดทน มีระเบียบ วินัย และ
ความเข้าใจในดนตรีคลาสสิก และได้นำมาใช้ในการประกอบวิชาชีพบัลเลต์

8. สภาพแวดล้อมตอนประกอบอาชีพบัลเลต์

ประเด็นเรื่องสภาพแวดล้อมตอนประกอบอาชีพบัลเลต์ สิ่งที่กรณีสึกขามีเฉพะเป็นบางคน แต่มีนัยสำคัญ คือ

แหล่งความรู้ แหล่งฝึกฝนทักษะที่ดี คือการที่ได้มีโอกาสเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่ดี และเหมาะสมไม่ว่าจะเป็นโอกาสที่เข้ามาหาหรือนำตัวเองเข้าไปหาโอกาสนั้นก็ตาม เมื่อเจอแล้วก็ได้ศึกษา คุลทุกสิ่งจึงเกิดผลดีสามารถนำมาใช้เป็นประโยชน์วิชาชีพบัลเลต์ได้

คนในคลาสที่เก่งใกล้เคียงหรือเหนือกว่า คล้ายกับการมีนักเต้นเป็นแรงบันดาลใจ เพียงแต่ในกรณีนี้จะเป็เพื่อนร่วมคลาสเรียนสร้างบรรยากาศในการคลาสให้เห็นเด่นชัดได้มากกว่า และสามารถเห็นได้อย่างชัดเจนโดยไม่ต้องจินตนาการ จึงสามารถที่จะเรียนรู้ ศึกษา ซึมซับและเลียนแบบได้ง่าย ฉะนั้นแล้วการมีนักเต้นที่เก่งในคลาสจึงเป็นผลดีกับผู้ที่พัฒนาตนเองได้เช่นกัน

งานเพื่อความมั่นคงทางอาชีพ เป็นการหางานเพื่อการดำรงชีพ เพราะว่าการประกอบอาชีพบัลเลต์สำหรับกรณีสึกษาอาจไม่เพียงพอต่อการเลี้ยงชีพจึงต้องมีอาชีพเสริมเข้ามาเพื่อให้เพียงพอ

การปฏิบัติตัวเมื่อประกอบวิชาชีพ และผู้ร่วมงาน ความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ซื่อสัตย์ตรงต่อเวลา มี มนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อเพื่อร่วมงานส่งผลให้งานดำเนินงานเป็นไปได้อย่างราบรื่นและส่งผลให้มีโอกาสที่จะได้รับงานในครั้งต่อไป

เสริมสร้างความสามารถ เป็นการยกระดับความสามารถในการแสดงเพื่อสร้างความต้องการ ความดึงดูดใจในการแสดงที่เพิ่มขึ้น ในเชิงบัลเลต์เทคนิค เชงการแสดง

9. สภาพแวดล้อมที่สำคัญอื่นๆ

ประเด็นเรื่องสภาพแวดล้อมที่สำคัญอื่นๆ สิ่งที่กรณีสึกขามีเฉพะเป็นบางคน แต่มีนัยสำคัญ คือ

วงโยธวาทิตทำให้ชอบเพลงคลาสสิก โอกาสที่สามารถทำให้ซึมซับความรู้ ความเข้าใจส่งผลทำให้เกิดความชอบในดนตรีคลาสสิกและสามารถฟังและอยู่ร่วมกับกับเพลงดนตรีประเภทนี้ได้ก็เนื่องมาจากกรณีสึกษาได้มีโอกาสได้เรียนรู้เมื่อตอนอยู่วงโยธวาทิตสมัยเรียนมัธยม ทศนคตีสร้างความสำเร็จ

ในส่วนของทศนคตีสร้างความสำเร็จของกรณีสึกษานั้น สามารถจำแนกได้โดยเรียงลำดับความสำคัญที่ส่งผลต่อความสำเร็จของกรณีสึกษาจากมากไปหาน้อย ได้ปรากฏชัดตามลำดับความสำคัญดังนี้ คือ

มีครูที่ดี ครูที่สามารถให้ความรู้ได้ทั้งทางทฤษฎี วัธิปฏิบัติ สำหรับการเต้นบัลเลต์ และที่สำคัญคือวัธิการดำรงอยู่ในสังคมในฐานะนักเต้นบัลเลต์ที่ดีมีความสามารถเป็นที่ต้องการในวงการบัลเลต์ที่ตนอยู่

รักในวิชาชีพ ความรักเป็นจุดเริ่มต้นแห่งความสำเร็จในสิ่งนั้น ๆ ที่กระทำอยู่ หากเริ่มต้นด้วยความรักความพอใจ การเอาใจใส่ ความใจจดจ่อต่อสิ่งนั้นก็ตามมา การศึกษาก็ตามมา หนทางสู่ความสำเร็จก็ตามมาเช่นเดียวกัน

ร่างกายพร้อม และได้มาตรฐานนักบัลเลต์ การเต้นบัลเลต์ต้องอาศัยศกยภาพทางบัลเลต์ที่แตกต่างจากคนปกติ การจะมีศกยภาพที่เหมาะสมแก่การเต้นบัลเลต์ได้นั้นต้องอาศัยการฝึกซ้อมตามที่ถูกต้อง อย่างเป็นประจำสม่ำเสมอ เพื่อปรับเปลี่ยนให้ศกยภาพเหมาะสมแก่การเต้นบัลเลต์ได้

มีระเบียบ วินัย ความรับผิดชอบ การฝึกซ้อมบัลเลต์ต้องอาศัยความต่อเนื่อง ความอดทนต่อการฝึกฝน และระยะเวลาที่ต้องใช้ ส่งเหล่านี้ต้องอาศัยระเบียบ วินัย ความรับผิดชอบ จึงจะสามารถรักษาร่างกาย ความพร้อมให้ประสบความสำเร็จได้ อีกทั้งยังเป็นคุณสมบัติที่ทางผู้ร่วมงาน และผู้ว่าจ้างงานต้องการจากนักแสดงด้วยเช่นกัน

มีเป้าหมายชัดเจน คือการตั้งจุดหมายปลายทางไว้และมุ่งมั่นทำสิ่งต่าง ๆ ที่สมควร เพื่อให้ไปถึงเป้าหมายที่ตนเองตั้งไว้

เป็นนายตัวเอง สร้างกำลังใจเอง เราสามารถเป็นนายตนเองได้ แต่ก็ไม่ใช่ว่า พอเรานี้จะเป็นแล้วมันจะเป็นขึ้นมาได้แบบอัตโนมัติ เพราะการเป็นนายตนเองนั้น ก็ต้องอาศัยการ ฝึกฝนต้องใช้ประสบการณ์มาช่วยขัดเกลาให้เราเข้มแข็งและมีคุณสมบัติเหมาะที่จะเป็นเจ้านายตนเองได้

การแสดงออกของความเป็นชาย นักบัลเลต์ชายเมื่อทำการแสดงบนเวทีจะต้อง แสดงให้สมบทบาท โดยเฉพาะการแสดงออกถึงลักษณะท่าทางที่เป็นผู้ชายแม้ว่าตัวตนของผู้แสดง แท้จริงจะเป็นอย่างไรก็ตาม แต่เมื่อได้รับบทบาทได้ก็แสดงได้สมบทบาทนั้นเอง

ตั้งมาตรฐานของการฝึกตัวเองให้มีมาตรฐานสูง เป็นการยกระดับการฝึกพื้นฐาน ของตนเองไว้ในระดับสูง เวลาแสดงก็จะมีมาตรฐานการแสดงสูงตามไปด้วย เพราะว่าตนเองได้ทำการ ฝึกซ้อมในระดับที่มีมาตรฐานสูงเป็นปกติอยู่แล้ว

รู้จัก รู้ควร รู้กาลเทศะ เป็นจังหวะของการใช้โอกาสให้เหมาะสมเพื่อการดำรงอยู่ใน วิชาชีพอย่างมั่นคง และสามารถเจริญในวิชาชีพการงานได้หากรู้ว่าจะปฏิบัติตัวอย่างไรในโอกาสใด ๆ

มีความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนร่วมงาน ความสามารถเข้ากะงาน กับเพื่อนร่วมงาน หัวหน้างาน เป็นคุณสมบัติที่ดีที่พึงมีกับทุกคน

ต้องแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างชาญฉลาด การเป็นนักวางแผนชีวิตจะสามารถทำให้ การดำรงอยู่ในสังคมด้วยการประกอบวิชาชีพบัลเลต์ได้อย่างมั่นคง

ดำรงตนอย่างผู้มีคุณธรรม การปฏิบัติตนต่อตนเอง ต่อเพื่อนร่วมงาน ต่อบุคคล ทุกคนด้วยความซื่อสัตย์ ด้วยความจริงใจ สามารถส่งผลการกระทำกลับมาคือความไว้วางใจในการ มอบหมายงาน

เมื่อเราสามารถดำรงตนเองให้เป็นไปตามทัศนคติที่ถูกต้องเหมาะสมซึ่งก็คือความ คิดเห็นที่เมื่อปฏิบัติตามแล้วจะส่งผลให้ประสบความสำเร็จ ผลแห่งความสำเร็จก็จะดำรงอยู่กับตัวเรา หรือก้าวเข้าใกล้ความสำเร็จมากขึ้นทุกที สิ่งเหล่านี้คือทัศนคติที่ศึกษามาจากกรณีศึกษาที่ประสบ ความสำเร็จจึงเป็นแนวทางทางความคิดที่ผู้สนใจสามารถหยิบยกไปใช้หรือประยุกต์ใช้ได้เช่นกัน

จากการศึกษาสามารถสรุปได้ว่าปัจจัยสู่ความสำเร็จของนักบัลเลต์ชายของกรณีศึกษานั้น แบ่งเป็นหัวข้อหลักที่สำคัญ คือ 1) คุณลักษณะเด่นของนักบัลเลต์ชาย 2) ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จ ของนักบัลเลต์ชาย และ 3) ทัศนคติสร้างความสำเร็จ แต่ละหัวข้อแสดงถึงความมีส่วนร่วมของ กรณีศึกษาและมีเฉพาะบางบุคคลแต่เห็นว่ามีความสำคัญอันส่งผลสู่ความสำเร็จได้ จึงเรียบเรียงตามลำดับ ความสำคัญมากมาก่อน จะเห็นได้ว่าความสำเร็จนี้ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบที่มีส่วนคล้ายกันหลายประเด็น ในทางสรีระร่างกายนั้นอันดับแรกคือสัดส่วนที่เหมาะสม รูปร่าง หน้าตาเป็นสิ่งแรกสำหรับการแสดง ที่จะสามารถดึงดูดผู้ชมได้ ยิ่งนักแสดงคนไหนที่มีความสมบูรณ์แบบทั้งรูปร่าง หน้าตา ยิ่งเป็นที่ดึงดูด ความสนใจ ประเด็นต่อมาจึงค่อยกล่าวถึงความสามารถทางการแสดงบัลเลต์ 2 ลักษณะคือ การแสดงออกทางการแสดง และการเต้นบัลเลต์ ซึ่งการแสดงออกทางการแสดงนั้นนักบัลเลต์ต้องมี

ความสามารถในการเข้าถึงบทบาทตัวละคร เข้าถึงอารมณ์ สถานการณ์ของเรื่องราว และเข้าใจเรื่องราว การแสดงเป็นอย่างดี ซึ่งในกรณีศึกษานี้ มีทั้งเทคนิคของการศึกษาให้ท่องแท้ การสร้างตัวละครในจินตนาการ และความเข้าใจเข้าถึงดนตรีที่ใช้ประกอบการแสดงนั้นมีส่วนช่วยให้สื่อการแสดงออกมาได้ดี อีกส่วนหนึ่งคือความสามารถทางการเต้นซึ่งนักบัลเลต์ชายจะต้องแสดงโชว์ในด้านของพลังกำลัง เช่น การกระโดดสูงผสานท่าบัลเลต์ การหมุนตัว ในการนี้ต้องอาศัยทั้งกำลังกล้ามเนื้อส่วนต่าง ๆ ที่ต้องฝึกฝนอย่างดี ส่วนที่เน้นความสำคัญคือพลังกระโดดจากกล้ามเนื้อต้นขาซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้สามารถกระโดดได้สูง และอีกประการคือเทคนิคในการทำท่าเทคนิคบัลเลต์ให้สำเร็จซึ่งหมายถึง การเลียนแบบ การสังเกต การวิเคราะห์ การซึมซับและการประยุกต์ให้เป็นตัวเอง แต่ถึงอย่างไรก็ตามก็ต้องอาศัยการฝึกฝนเข้าไปซ้ำมาเพื่อให้กล้ามเนื้อจดจำรายละเอียดในการใช้แรง ผ่อนกำลัง เกร็งกล้ามเนื้อได้ถูกต้อง แม้กระทั่งการกำหนดลมหายใจเข้าออกก็ตามที่

ส่วนต่อมาคือปัจจัยที่ส่งผลคือโอกาสที่เข้ามาสู่ตัวบุคคลที่จะประสบความสำเร็จได้สำหรับนักบัลเลต์คือการได้เรียนบัลเลต์เร็ว ๆ ยิ่งเร็วเท่าไรยิ่งดีเพราะว่าการเต้นบัลเลต์เน้นการใช้ร่างกายทุกส่วน จึงต้องมีการดัดสรีระ ฝึกฝนกล้ามเนื้อ สร้างความแข็งแรง สร้างความยืดหยุ่น ซึ่งต้องใช้ระยะเวลาในการปรับเปลี่ยนที่ละนิด อีกทั้งการได้เจอครูสอนบัลเลต์ที่มีประสบการณ์การสอนนักบัลเลต์ผู้ชายเพื่อจากได้เข้าใจการใช้กล้ามเนื้อและสามารถบอกเทคนิควิธีการเต้นบัลเลต์ได้ พร้อมทั้งโอกาสการได้รับเชิญแสดงเวทีทั้งในและต่างประเทศเป็นทั้งการเปิดตัวและเก็บเกี่ยวประสบการณ์ หรือแม้กระทั่งการได้เป็นครูสอนเกี่ยวกับศิลปะการแสดงสาขาใกล้เคียงหรือสาขาบัลเลต์ด้วยกันก็แสดงถึงความสามารถที่มีอยู่ การจะเป็นนักบัลเลต์ที่ประสบความสำเร็จได้นั้น นอกจากตัวเองเป็นผู้กำหนดก็ต้องประสานกันกับสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยให้ก้าวสู่ความสำเร็จได้อย่างราบรื่น หรือรวดเร็วได้ เช่น ครอบครัวที่ส่งเสริมสนับสนุน บุคคลที่อยู่ในวงการบัลเลต์ในช่วงระยะเวลาที่แตกต่างกัน ต่างก็มีส่วนทำให้เกิดการพัฒนาขึ้นได้หากได้เจอในจังหวะที่เหมาะสม เช่น เพื่อนร่วมเรียนบัลเลต์ที่ตั้งใจสมัยที่ยังเรียนก็สร้างแรงบันดาลใจได้ หรือจะมีนักเต้นเป็นแรงบันดาลใจก็ช่วยขับเคลื่อน ผลักดันสู่ความสำเร็จได้เช่นกัน แม้กระทั่งเพื่อนร่วมวิชาชีพเดียวกันเมื่อมีส่วนได้มาร่วมงานก็เกิดการซึมซับในส่วนที่ดีได้ทั้งนี้ก็ต้องเป็นโอกาสได้เจอคนที่เก่ง ดีมากเท่าไรก็จะยิ่งสร้างบรรทัดฐานของมาตรฐานนักบัลเลต์ให้สูงยิ่งขึ้น คุณภาพของนักเต้นบัลเลต์ก็สูงตามมา

และอีกส่วนถือเป็นส่วนที่สำคัญคือทัศนคติของบุคคลส่งผลต่อความสำเร็จได้หากยังคงดำรงทัศนคติและทำตามไม่เปลี่ยนแปลงหนทางสู่ความสำเร็จทั้งหลายก็จะสามารถทำให้เกิดความสำเร็จขึ้นมาได้เช่นกัน ทั้งนี้ก็ต้องมีทัศนคติที่จะสามารถส่งผลให้สำเร็จด้วย เช่น เป็นนายตัวเอง รู้ถูก รู้ควร รู้กาลเทศะ มีในรักในวิชาชีพ ทำร่างกายให้พร้อมในฐานะนักบัลเลต์ มีระเบียบ มีวินัย มีความรับผิดชอบ หากครูที่ดี ตั้งเป้าหมายให้ชัดเจน สร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนร่วมงาน รู้จักแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างชาญฉลาด ซึ่งคุณสมบัติเหล่านี้เป็นสิ่งที่กรณีศึกษาตระหนักว่าเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้ตนเองประสบความสำเร็จจนถึงทุกวันนี้ได้

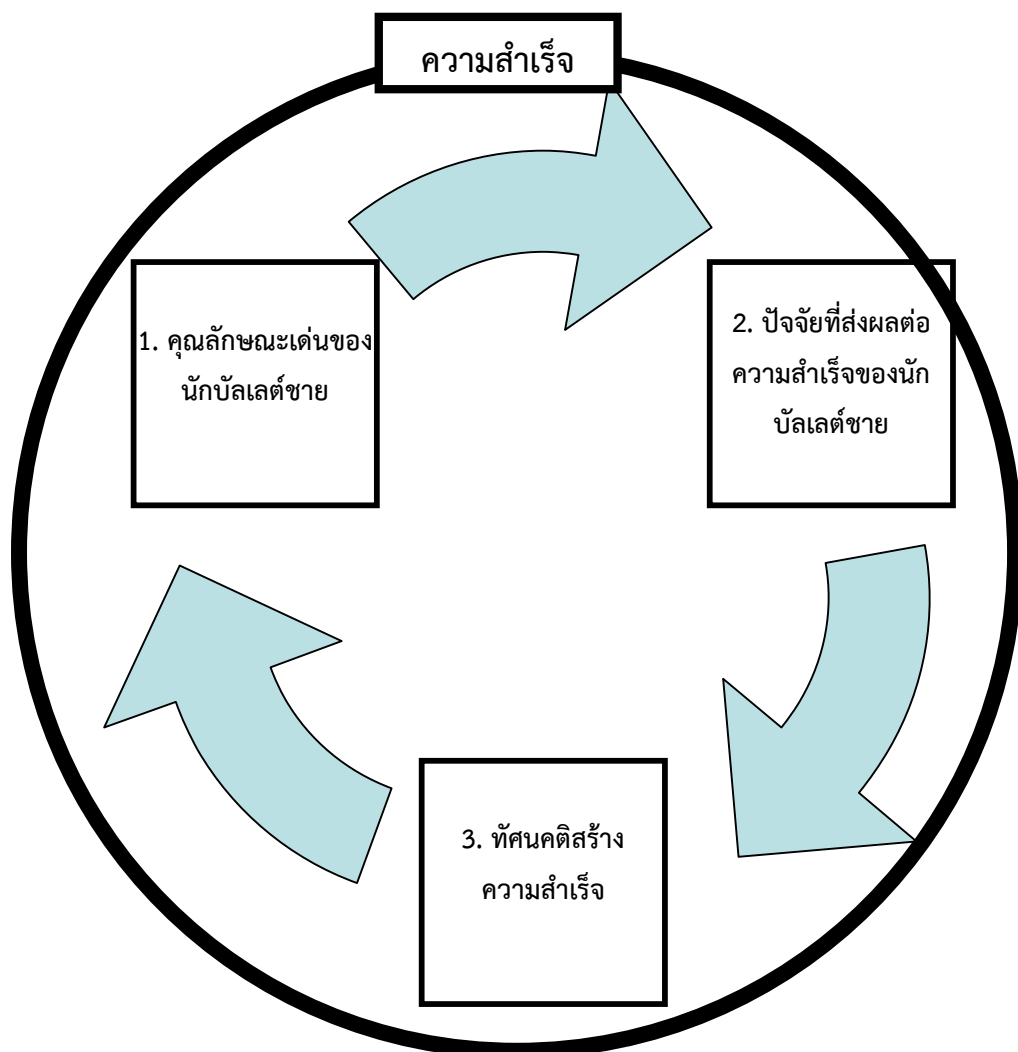

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผล

การเป็นนักบัลเลต์ชายที่ประสบความสำเร็จมีองค์ประกอบที่สามารถจำแนกเป็นส่วนหลักได้ 3 ส่วน คือ

ภาพประกอบ 45 ปัจจัยสู่ความสำเร็จของนักบัลเลต์ชาย

จากภาพเป็นการแสดงถึงที่มาของความสำเร็จของนักบัลเลต์ชายไทย ซึ่งแต่ละส่วนล้วนมีความสำคัญที่ส่งผลถึงกันและกันกล่าวคือ ถ้าหากเรามีคุณสมบัติข้อที่ 1. คุณลักษณะเด่นของนักบัลเลต์ชาย ก็จะส่งผลให้เกิดข้อที่ 2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนักบัลเลต์ชาย ตัวอย่างเช่น ถ้าเรามีความสามารถทางการเต้นบัลเลต์ที่โดดเด่น เราก็จะมีโอกาสได้รับโอกาสในการแสดงบัลเลต์ที่หยิบยื่นให้จากผู้ที่ไม่เห็นความสามารถของเรา และโอกาสนั้นก็กลับมาเป็นประสบการณ์ก่อเกิดทัศนคติทางความคิดเรื่องแนวทางการสร้างความสำเร็จในข้อ 3. ทัศนคติสร้างความสำเร็จ และเมื่อมีทัศนคติที่ถูกต้องก็นำไปสู่การปฏิบัติตัวที่ถูกต้องก่อนจนในที่สุดก็ก่อเกิดคุณสมบัติในข้อที่ 1 ขึ้นนั่นเอง ฉะนั้น ไม่ว่าจะเริ่มต้นที่ข้อไหนหากยังดำรงคุณสมบัติยึดถือปฏิบัติข้ออื่น ๆ ก็จะมาตามและส่งผลก่อเกิดความสำเร็จตามมา

นักบัลเลต์ชายที่จะประสบความสำเร็จได้นั้นต้องมีปัจจัยที่สนับสนุนทั้งภายนอกและภายในตนเอง หากจะจำแนกให้เห็นเด่นชัดก็สามารถแบ่งออกเป็น 3 ประการ คือ 1) คุณลักษณะเด่นของนักบัลเลต์ชาย 2) ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนักบัลเลต์ชาย และ 3) ทัศนคติสร้างความสำเร็จ แต่สิ่งสำคัญเหนืออื่นใดคือการสร้างลักษณะนิสัย พฤติกรรม การกระทำอันส่งผลสู่ความเป็นนักบัลเลต์ชายในอุดมคติ และการเจอครูที่ดี เก่ง สามารถสอนพัฒนาตัวเราให้เป็นนักบัลเลต์ที่เก่งได้ สิ่งเหล่านี้เป็นส่วนสำคัญอันนำไปสู่ส่วนสำคัญอื่น ๆ ในการสร้างความสำเร็จในการเป็นนักบัลเลต์ชาย

1. คุณลักษณะเด่นของนักบัลเลต์ชาย ในส่วนของการแสดงบัลเลต์คือการนำเสนอความงามของการเคลื่อนไหวร่างกายประกอบดนตรี โดยมีเรื่องราวเป็นตัวนำการแสดง ฉะนั้นจึงหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่ผู้ชมจะชื่นชมนักแสดงที่มีสรีระที่สวยงามมาเป็นอันดับแรก ด้วยประการนี้เอง นักบัลเลต์ที่มีสรีระร่างกายที่เหมาะสมจึงได้รับการพิจารณาเป็นขั้นต้น โดยเฉพาะบทที่ต้องเป็นนักแสดงนำต้องมีทั้งรูปร่างหน้าตาที่ดี เหมาะสม ประเด็นต่อมาจึงค่อยกล่าวถึงความสามารถทางการแสดงบัลเลต์ 2 ลักษณะคือ การแสดงออกทางการแสดง และการเต้นบัลเลต์ ซึ่งการแสดงออกทางการแสดงนั้นนักบัลเลต์ต้องมีความสามารถในการเข้าถึงบทบาทตัวละคร เข้าถึงอารมณ์ สถานการณ์ของเรื่องราว และเข้าใจเรื่องราวการแสดงเป็นอย่างดี ซึ่งในกรณีศึกษานี้ มีทั้งเทคนิคของการศึกษาให้ท่องแท้ การสร้างตัวละครในจินตนาการ และความเข้าใจเข้าถึงดนตรีที่ใช้ประกอบการแสดงนั้นมีส่วนช่วยให้สื่อการแสดงออกมาได้ดี แต่บางครั้งผู้ที่มีความสามารถที่โดดเด่นกว่าทุกคนโดยที่มีรูปร่างหน้าตาธรรมดาที่ได้รับการพิจารณาก่อนได้เช่นกัน เพราะการเต้นบัลเลต์เป็นการเต้นที่ไม่ใช่ทุกคนสามารถทำได้ การเต้นบัลเลต์ต้องอาศัยการฝึกซ้อม การเรียนรู้ การสร้างกล้ามเนื้อที่ถูกต้อง

อีกส่วนหนึ่งคือความสามารถทางการเต้นซึ่งนักบัลเลต์ชายจะต้องแสดงโชว์ในด้านของพลังกำลัง เช่นการกระโดดสูงผสานท่าบัลเลต์ การหมุนตัว ในกรณีนี้ต้องอาศัยทั้งกำลังกล้ามเนื้อส่วนต่าง ๆ ที่ต้องฝึกฝนมาอย่างดี ส่วนที่เน้นความสำคัญคือพลังกระโดดจากกล้ามเนื้อต้นขาซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้สามารถกระโดดได้สูง และอีกประการคือเทคนิคในการทำท่าเทคนิคบัลเลต์ให้สำเร็จ ซึ่งหมายถึงการเลียนแบบ การสังเกต การวิเคราะห์ การซึมซับและการประยุกต์ให้เป็นตัวเอง แต่ถึงอย่างไรก็ต้องอาศัยการฝึกฝนเข้าไปเข้ามาเพื่อให้กล้ามเนื้อจดจำรายละเอียดในการใช้แรง ผ่อนกำลัง เกร็งกล้ามเนื้อได้ถูกต้อง แม้กระทั่งการกำหนดลมหายใจเข้าออกก็ตามที

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนักบัลเลตชาย ส่วนต่อมาก็คือปัจจัยที่ส่งผลคือโอกาสที่เข้ามาสู่ตัวบุคคลที่จะประสบความสำเร็จได้สำหรับนักบัลเลตคือการได้เรียนบัลเลตเร็วๆ ยิ่งเร็วเท่าไรยิ่งดีเพราะว่าการเต้นบัลเลตเน้นการใช้ร่างกายทุกส่วน จึงต้องมีการดัดสรีระ ฝึกฝนกล้ามเนื้อ สร้างความแข็งแรง สร้างความยืดหยุ่น ซึ่งต้องใช้ระยะเวลาในการปรับเปลี่ยนทีละชนิด อีกทั้งการได้เจอครูสอนบัลเลตที่มีประสบการณ์การสอนนักบัลเลตผู้ชายเพื่อจากได้เข้าใจการใช้กล้ามเนื้อและสามารถบอกเทคนิควิธีการเต้นบัลเลตได้ พร้อมทั้งโอกาสการได้รับเชิญแสดงเวทีทั้งในและต่างประเทศเป็นทั้งการเปิดตัวและเก็บเกี่ยวประสบการณ์ หรือแม้กระทั่งการได้เป็นครูสอนเกี่ยวกับศิลปะการแสดงสาขาใกล้เคียงหรือสาขาบัลเลตด้วยกันก็แสดงถึงความสามารถที่มีอยู่ การจะเป็นนักบัลเลตที่ประสบความสำเร็จได้นั้น นอกจากตัวเองเป็นผู้กำหนดก็ต้องประสานกันกับสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยให้ก้าวสู่ความสำเร็จได้อย่างราบรื่น หรือรวดเร็วได้ เช่น ครอบครัวที่ส่งเสริมสนับสนุน บุคคลที่อยู่ในวงการบัลเลตในช่วงระยะเวลาที่แตกต่างกัน ต่างก็มีส่วนทำให้เกิดการพัฒนาขึ้นได้หากได้เจอในจังหวะที่เหมาะสม เช่น เพื่อนร่วมเรียนบัลเลตที่ตั้งใจสมัยที่ยังเรียนก็สร้างแรงบันดาลใจได้ หรือจะมีนักเต้นเป็นแรงบันดาลใจก็ช่วยขับเคลื่อน ผลักดันสู่ความสำเร็จได้เช่นกัน แม้กระทั่งเพื่อนร่วมวิชาชีพเดียวกัน เมื่อมีส่วนได้มาร่วมงานก็เกิดการซึมซับในส่วนที่ดีได้ทั้งนี้ก็ต้องเป็นโอกาสได้เจอคนที่เก่ง ดีมากเท่าไรก็จะยิ่งสร้างบรรทัดฐานของมาตรฐานนักบัลเลตให้สูงยิ่งขึ้น คุณภาพของนักเต้นบัลเลตที่สูงตามมา

3. ทศนคติสร้างความสำเร็จ ส่วนนี้ถือเป็นส่วนที่สำคัญคือทศนคติของบุคคลส่งผลต่อความสำเร็จได้หากยังคงดำรงทศนคติและทำตามไม่เปลี่ยนแปลงหนทางสู่ความสำเร็จทั้งหลายก็จะสามารถทำให้เกิดความสำเร็จขึ้นมาได้เช่นกัน ทั้งนี้ต้องมีทศนคติที่จะสามารถส่งผลให้สำเร็จด้วย เช่น เป็นนายตัวเอง รู้ถูก รู้ควร รู้กาลเทศะ มีในรักในวิชาชีพ ทำร่างกายให้พร้อมในฐานะนักบัลเลต มีระเบียบ มีวินัย มีความรับผิดชอบ หาคะหน้าที่ดี ตั้งเป้าหมายให้ชัดเจน สร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนร่วมงาน รู้จักแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างชาญฉลาด ซึ่งคุณสมบัติเหล่านี้เป็นสิ่งที่กรณีศึกษาตระหนักว่าเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้ตนเองประสบความสำเร็จจนถึงทุกวันนี้ได้

หากกล่าวโดยรวมแล้วนักบัลเลตชายที่จะประสบความสำเร็จอันดับแรกคือ ทำการแสดงบัลเลตที่สมบูรณ์ ซึ่งในส่วนที่ตัวนักบัลเลตสามารถสร้างความสมบูรณ์ได้คือ มีความสามารถทางการเต้นบัลเลตที่ดี มีการแสดงได้ตามบทบาท มีรูปร่างหน้าตาดี ซึ่งสิ่งเหล่านี้ก็ขึ้นอยู่กับฝึกซ้อมอย่างถูกต้อง สม่าเสมอ ซึ่งได้มาจากการเรียนรู้ด้วยตนเองและการได้ครูสอนบัลเลตที่ดีนั่นเอง อันดับสองคือ ความประพฤติตัวที่ดี เหมาะสม คือวินัย รับผิดชอบ รู้หน้าที่ รู้ถูก รู้ควร รู้กาลเทศะ ตรงต่อเวลา ข้อนี้เป็นคุณสมบัติที่ทุกคนอยากจะร่วมงานด้วย อันดับต่อมาก็คือ การสนับสนุนที่ดี คือโอกาสที่ดีต่าง ๆ ที่หยิบยื่นมาให้เมื่อเราพร้อมที่จะรับในเวลาที่เหมาะสม ข้อนี้ก็ต้องอาศัยตัวเองก่อนในเรื่องของการเตรียมความพร้อมสำหรับโอกาสต่างๆที่เข้ามาในชีวิต ฉะนั้นข้อสำคัญที่สุดคือ การสร้างตัวตนให้เป็นนักบัลเลตชายที่สมบูรณ์แบบให้ได้โดยเร็วที่สุดเพื่อรองรับโอกาสที่ดีให้ได้มากที่สุดนั่นเอง

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยที่ได้นำมาเขียนสรุปออกนั้น ทางผู้วิจัยได้นำข้อคิดเห็นที่ได้ทำการสืบค้นเพื่อใช้ในการอ้างอิงในบทของเอกสารและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องมาเปรียบเทียบผลสรุปที่ได้ เพื่อให้เกิดเห็นความต่างและความมีส่วนร่วมเพื่อใช้เป็นเครื่องบ่งบอกว่าตรงกับวัตถุประสงค์ที่หาและมีความเป็นหลักการที่พึงรับได้ดังนี้

1. เอกสารประกอบการเรียน การสอน วิชา Western Dance เรื่อง “Inside Western Dance” โดย ดร.พีระพันธ์ ลูกท้าว กล่าวถึง บทบาทการแสดงของนักบัลเลต์ชายที่เริ่มมาให้ความสำคัญทัดเทียมกับนักบัลเลต์หญิงในยุคบัลเลต์คลาสสิก ซึ่งการเต้นของนักบัลเลต์ชายจะมีความสำคัญในด้านการกำลังในการยกนักบัลเลต์หญิงให้สูงเหนือศีรษะตอน การประคับประคองการหมุนของนักบัลเลต์หญิงให้อยู่ในอ้อมแขน เทคนิคการเต้นที่กำลังทางการกระโดด การหมุนหรือการกระโดดพร้อมหมุนอย่างรวดเร็ว เป็นต้น แนวทางที่ได้จากลักษณะที่โดดเด่นของนักบัลเลต์ชายสากล คือ ลักษณะการเต้นที่มีความสามารถเฉพาะตัว อาทิ ความแข็งแรง การกระโดดที่ทรงพลังและงดงาม ท่วงท่าการเต้นที่งดงามที่ไม่มีที่ไหนมาก่อน ซึ่งสำหรับการวิจัยครั้งนี้ลักษณะเด่นของกรณีศึกษานั้นมีความสามารถทางกายภาพที่โดดเด่นคือ สามารถเต้นและทำท่าพื้นฐานได้ รวมไปถึงท่าเทคนิคที่ยากของบัลเลต์ได้ เพียงแต่อาจเป็นท่าที่เคยพบเห็นมาแล้ว แต่ในทางบัลเลต์ถือว่าเป็นท่าเต้นขั้นสูง

การเป็นนักบัลเลต์ที่จบมาจากสถาบันการสอนบัลเลต์หรือครูบัลเลต์ที่มีชื่อเสียงและโดดเด่นทางด้านบัลเลต์ในลักษณะต่างๆ อาจจะยืนยันเป็นหลักฐานไม่ได้ว่ากรณีศึกษาจบจากสถาบันบัลเลต์ชั้นนำ แต่หากทำความเข้าใจในลักษณะของวงการบัลเลต์ไทย เป็นที่ทราบกันดีว่านักบัลเลต์ที่ผลิตมาจากขอนแก่น ซึ่งมาจากครูเอกชัย ไก่แก้วล้วนแล้วแต่มีคุณภาพสูงทั้งนั้น ทั้งนี้ดูได้จากผลงานของตัวนักบัลเลต์เอง

การเจริญรอยตามนักบัลเลต์ที่เก่งที่ตนเองตั้งไว้เป็นแรงบัลดาลใจ ในส่วนนี้มีกรณีศึกษาได้ตั้งนักเต้นบัลเลต์ที่ตนเห็นว่าเก่งและมีส่วนคล้ายกับตนเองและเคื่ก็ประสบความสำเร็จในทางบัลเลต์ไว้เป็นแบบอย่างในการเจริญรอยตามและก็สามารถช่วยเป็นแรงผลักดันและพัฒนาตนเองที่ก้าวสู่ระดับการเต้นบัลเลต์ที่สูงขึ้นได้

2. ร่างกาย Dancer ชายในอุดมคติ คือ ร่างกาย Dancer ชายในอุดมคติของ ความสูงตามข้อมูลร่างกายนักบัลเลต์ชายในอุดมคติคือ 175 - 188 เซนติเมตร, น้ำหนัก ตามข้อมูลร่างกายนักบัลเลต์ชายในอุดมคติคือ 61 - 75 กิโลกรัม, ข้อมูลร่างกายนักบัลเลต์ชายในอุดมคติคือ หลังตรง รอบเอวบาง สะโพกแคบ, มีกล้ามเนื้อต้นขาขนาดใหญ่กว่าน่องเล็กน้อย ขาตรง ศีรษะ และความยาวคอสมส่วนกับรูป ช่วงไหล่กว้าง กล้ามเนื้อบริเวณนี้จะต้องไม่ใหญ่จนเกินพอดี ดูแล้วรูปร่างโดยรวมต้องเป็นไปในลักษณะสูงโปร่ง ไม่ดูแล้วแคระ เตี้ย ตัน ลำตัวไม่ยาวหรือสั้นได้สัดส่วน, แขนยาวและมีมือยาวกล้ามเนื้อขาไม่ใหญ่เกินไป Point เท้าได้มาตรฐาน สำหรับการวิจัยครั้งนี้ลักษณะเด่นของกรณีศึกษานั้นข้อสำคัญที่จะปฏิเสธไม่ได้คือ สรีระร่างกาย เพราะศิลปะการเต้นบัลเลต์เป็นการใช้ร่างกายในการเต้น การสื่อสาร การแสดงออก การเล่าเรื่องราวต่างๆ โดยไม่ได้พูดกันเลย ฉะนั้นนักบัลเลต์ต้องมีลักษณะสรีระที่งดงาม เป็นที่ดึงดูดต่อสายตาผู้พบเห็น ซึ่งสำหรับนักบัลเลต์ชายก็มีสรีระนักบัลเลต์ในอุดมคติขึ้นมาอ้างอิง และเมื่อเปรียบเทียบกับกรณีศึกษาแล้วยังถือว่าตัวของกรณีศึกษาทุกคนมีสรีระร่างกายเข้าเกณฑ์ของสรีระนักบัลเลต์ในอุดมคติ

3. มีเทคนิคการแสดงพื้นฐาน ได้แก่ การสร้างความเชื่อคือการสวมบทบาทของตัวละครในเรื่องนั้น และการแสดงร่วมกับผู้อื่นผู้แสดงต้องแสดงทั้งบทรับ บทส่งตลอดเวลา การมีปฏิริยากับผู้อื่น ผู้แสดงละครที่ดี นอกจากจะแสดงบทบาทของตนให้สมจริงแล้ว จะต้องมึทักษะและความสามารถในการร่วมแสดงกับผู้อื่นด้วย สำหรับการศึกษาของกรณีศึกษาจากคล้ายกับแนวทางของการสร้างความเชื่อกล่าวคือทิศทางที่นักบัลเลต์กรณีศึกษาใช้คือการสร้างตัวละครขึ้นในจินตนาการที่มีความเหมือนกับบทบาทที่ตนเองได้รับและนำตัวเองเข้าไปเป็นตัวละครในจินตนาการนั้นด้วยการฝึกซ้อมการแสดงออก การสื่ออารมณ์ จนสามารถทำให้ผู้ชมเชื่อว่าเราคือตัวละครนั้นได้

4. วิทยานิพนธ์ประวัติศาสตร์นาฏศิลป์ระดับบัณฑิตศึกษาเรื่อง “ประวัติศาสตร์บัลเลต์ในประเทศไทย” ภาควิชานาฏศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2542 โดย สุพรรณิ บุญเพ็ง กล่าวถึง ประวัติบัลเลต์ การแพร่กระจายและการเจริญเติบโตของบัลเลต์ในประเทศไทยทั้งในกรุงเทพฯ และสู่ต่างจังหวัด ทำให้เห็นว่าบัลเลต์มีพัฒนาการมาอย่างต่อเนื่องและยาวนานทั้งยังมีบทบาทสำคัญในวงราชสำนักในเรื่องของการใช้ศิลปะบัลเลต์เพื่อต้อนรับคณะทูตแขกจากต่างบ้านต่างเมือง จากประวัติความเป็นมาของบัลเลต์ ทำให้ทราบว่า การจะสนับสนุนการนักบัลเลต์ในยุคเริ่มแรกนั้นส่วนประกอบสำคัญอยู่ 2 ส่วน คือ ฐานะทางสังคมชั้นสูงโดยเฉพาะอย่างยิ่งการสนับสนุนจากราชวงศ์และเงินทุนสนับสนุน และนอกจากนี้ยังมีเรื่องโอกาสทางการแสดงบัลเลต์ในโอกาสสำคัญต่างๆ เช่น การแสดงบัลเลต์เพื่อต้อนรับราชคันตุกะ เป็นต้น จากการศึกษาจะปฏิเสธไม่ได้ว่าการมีโอกาสได้แสดงบนเวทีที่สำคัญๆ นั้นสร้างชื่อเสียงให้กับตนเอง และเป็นประสบการณ์ที่ดีซึ่งกรณีศึกษาก็มีประสบการณ์การแสดงในงานระดับประเทศมาแล้วทั้งนั้น จึงทำให้ในยุคสมัยของนักบัลเลต์จะเป็นที่รู้จักกันดีในฐานะนักแสดงบัลเลต์นำชายของไทย

5. วิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาแนวโน้มเด็กนักเรียนชายที่ได้เรียนการเต้นบัลเลต์และจะยึดการเต้นบัลเลต์เป็นวิชาชีพในอนาคต” ภาควิชานาฏศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2538 โดย วิวรรธน์ ราชสุนทร ได้กล่าวถึงปัจจัยของเด็กนักเรียนชายที่จะยึดการเต้นบัลเลต์เป็นวิชาชีพในอนาคตว่าส่วนหนึ่งมาจากการได้เห็นแบบอย่างที่ดีเป็นแรงบันดาลใจสู่การหันมาเลือกอาชีพบัลเลต์อย่างจริงจัง เช่นเดียวกับกรณีศึกษาบางท่านที่เห็นรุ่นพี่ที่ประสบความสำเร็จแล้วจึงวางแผนให้ตนเองเจริญรอยตามความสำเร็จนั้นบ้าง การมีตัวอย่างของความสำเร็จนั้นช่วยสร้างความมั่นใจให้เราได้ว่าถ้าเราลงมือทำอย่างจริงจังแล้วก็จะสามารถสำเร็จได้ดังเช่นตัวอย่างที่ปรากฏ

จากการศึกษาเทียบเคียงกับข้อมูลของเอกสารที่ได้นั้นจะเห็นได้ว่าคำตอบของวัตถุประสงค์ของงานวิจัยนี้มีความสอดคล้องกับงานเอกสารและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับแนวทางความสำเร็จของนักบัลเลต์ชาย จึงพอเป็นเครื่องยืนยันได้ว่าสามารถนำผลงานวิจัยนี้ไปใช้ปฏิบัติเพื่อเป็นแนวทางสำหรับความสำเร็จของนักบัลเลต์ได้เช่นเดียวกัน

ข้อเสนอแนะ

หลักความสำเร็จจากหลักธรรมคำสั่งสอน

ในความสำเร็จของนักบัลเลต์ชายเมื่อศึกษาให้ดีแล้วล้วนแต่ทุกคนต้องหลักข้อสำคัญเหมือนดังหลักความสำเร็จจากหลักธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า สำหรับคนที่ปรารถนาความสำเร็จ

ในหน้าที่การงานหรือการประกอบอาชีพนั้น ทางพระพุทธศาสนาได้แนะถึงคุณธรรมในการพิชิตงานไว้ดังต่อไปนี้

อิทธิบาท 4 คือ

1. ฉันทะ ให้มีความรักในงาน สิ่งที่เป็นปัจจัยพื้นฐานของความสำเร็จในงานทุก ๆ อย่างคือการมีความรักในงาน รักในการทำงาน มีความพอใจในสิ่งที่ทำ ข้อนี้จะทำให้เราสามารถทำงานได้อย่างมีความสุขในสิ่งที่ทำ ใส่ใจในรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับบัลเลต์ เมื่อทำแล้วก็มีกำลังในและอยู่กับสิ่งที่ทำได้นานจนสามารถที่จะเจอหนทางที่จะประสบความสำเร็จได้ในที่สุด

2. วิริยะ ให้มีความเพียรในงาน การรักษาความต่อเนื่องในสิ่งที่ทำ อย่างไม่ลดละความพยายาม ไม่ย่อท้อและไม่ท้อถอย แม้นหนทางในสิ่งที่ทำจะยังห่างไกลความสำเร็จก็ตามแต่ก็ยังมุ่งมั่นทำต่อไปโดยเชื่อว่าความสำเร็จจะมาถึงในวันหนึ่ง เช่นนี้แล้วความสำเร็จก็จะมาถึงได้เช่นกัน ในทางบัลเลต์ก็คือการมีความสม่ำเสมอในการอดทนฝึกซ้อมบัลเลต์อย่างต่อเนื่อง อดทนต่อความเหนื่อยล้าเป็นเวลาหลายปีเพื่อสร้างศักยภาพทางบัลเลต์อย่างเป็นมืออาชีพ

3. จิตตะ ให้มีความเอาใจใส่สนใจในงานมีการตั้งสมาธิในงานอย่างแน่วแน่ เรียกว่าจิตใจจดจ่อในสิ่งที่ทำเหนือสิ่งอื่นใด ก็ย่อมจะสามารถมองเห็นทางที่จะดำเนินสู่ความสำเร็จได้ ในทางบัลเลต์อาจหมายถึงการจินตนาการให้ตนเองเป็นนักบัลเลต์อยู่ตลอดเวลาทั้งการแสดงออก การดำเนินชีวิต การใช้ร่างกาย เช่นนี้แล้วความสำเร็จย่อมเข้ามาใกล้มากยิ่งขึ้น

4. วิมังสา ให้ไตร่ตรองใคร่ครวญในผลงาน คือการหมั่นศึกษา ตรึกตรอง ทบทวนในสิ่งที่สำคัญให้ถ่องแท้ เกิดความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง สามารถพินิจวิเคราะห์ในสิ่งที่เกี่ยวข้องในวิชาบัลเลต์หรือองค์ประกอบที่สำคัญของการเป็นนักบัลเลต์ได้อย่างชัดเจนและลำดับความสำคัญได้อย่างถูกต้องว่าสิ่งใดควรให้ความสำคัญที่สุด

หากมีครบทั้ง 4 ข้อแล้วไม่ว่าจะทำการใด ๆ เชื่อว่าก็จะประสบผลสำเร็จได้

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- พลตรีหลวงวิจิตรวาทการ. **รำลึก 100 ปีพลตรีหลวงวิจิตรวาทการ : บทคัดสรรว่าด้วยชีวประวัติ และผลงาน.** กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, ม.ป.ป.
- พีระพันธ์ ลูกท้าว. **Inside Western Dance.** เอกสารประกอบการสอนวิชา 0605101. มหาสารคาม : ภาควิชาศิลปะการแสดง คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ม.ป.ป.
- พีระพงศ์ เสนไสย. **การศึกษบัลเลต์ ณ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.** มหาสารคาม : คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ม.ป.ป.
- พระธรรมปิฎก (ประยุทธ์ ปยุตโต). **พจนานุกรมพุทธศาสน์ ฉบับประมวลธรรม.** กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, ม.ป.ป.
- สิริธร ศรีชลาคม. **นาฏศิลป์ร่วมสมัย : การสร้างสรรค์โดยผสมผสานนาฏศิลป์ไทยกับนาฏศิลป์ สกอลอื่นๆ ระหว่างปี พ.ศ. 2510-2542.** วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย, 2543.
- สิริพร ศรีเพ็ง. **แนวทางการจัดตั้งคณะบัลเลต์ในประเทศไทย.** รายงาน 3504418 การวิจัย 2. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2541.
- สุพรรณิ บุญเพ็ง. **ประวัติบัลเลต์ในประเทศไทย.** วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย, 2542
- สุรพล วิรุฬห์รักษ์. **นาฏศิลป์รัชการที่ 9.** กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.
- . **หลักการแสดงนาฏศิลป์ปริทรรศน์.** กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2547
- สุเมธ แวงนิมมวล. **9 ส. กุญแจแห่งความสำเร็จพัฒนาท้องถิ่น.** กรุงเทพฯ : บুদ্ধแบงก์, 2544.
- อรรรจมาภรณ์ ชัยวิสุทธิ. **ศึกษาพัฒนาการศิลปะการเต้นบัลเลต์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กรณีศึกษาโรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย จังหวัดขอนแก่น.** มหาสารคาม : คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2550.
- University Press of Florida. **Classical Ballet Technique.** Florida : University Press of Florida, 1989.

ภาคผนวก

1. ด้านปัจจัยแวดล้อม

- 1.1 ท่านเริ่มรู้จักบัลเลต์ครั้งแรก เมื่อไร.... จากที่ไหน รู้สึกอย่างไร
- 1.2 ครอบครัวของท่าน หรือตัวท่านเอง มีส่วนเกี่ยวข้อง หรือมีความคิดว่าจะได้เกี่ยวข้องกับการเต้นบัลเลต์ในอนาคตบ้างหรือไม่ อย่างไร
- 1.3 ก่อนที่ท่านได้เข้าสู่วงการบัลเลต์ ท่านมีผู้ใด ส่งเสริม สนับสนุน หรือคัดค้านการเข้าสู่วงการศิลปะด้านนี้บ้างหรือไม่ อย่างไร
- 1.4 ท่านคิดว่าในช่วงก่อนเข้าสู่วงการศิลปะด้านบัลเลต์ สิ่งแวดล้อมใด มีความสำคัญที่ส่งผลให้ท่านประสบความสำเร็จเมื่อได้เข้าสู่วงการบัลเลต์บ้าง
- 1.5 ท่านได้เข้าสู่วงการศิลปะบัลเลต์ โดยมีการฝึกฝนทักษะด้านนี้อย่างจริงจังครั้งแรกเมื่อไร ที่ไหน วิธีใด ด้วยเหตุใด
- 1.6 ในช่วงระยะเวลาที่ท่านฝึกฝนเพื่อเพิ่มพูนทักษะ ท่านคิดว่าสิ่งแวดล้อมใด มีความสำคัญที่ส่งผลให้ท่านประสบความสำเร็จเมื่อได้เข้าสู่วงการบัลเลต์บ้าง
- 1.7 ท่านได้เข้าสู่วงการการเป็นนักบัลเลต์อาชีพ อย่างจริงจังครั้งแรกเมื่อไร ที่ไหน วิธีใด ด้วยเหตุใด
- 1.8 ในช่วงระยะเวลาที่ท่านได้เข้าสู่วงการการเป็นนักบัลเลต์อาชีพ ท่านคิดว่าสิ่งแวดล้อมใด มีความสำคัญที่ส่งผลให้ท่านประสบความสำเร็จในการดำรงอาชีพนี้บ้าง อย่างไร
- 1.9 ท่านคิดว่าสิ่งแวดล้อมใด มีความสำคัญที่ส่งผลให้นักเต้นชายทั่วไปประสบความสำเร็จในการดำรงอาชีพนี้บ้าง อย่างไร

2. เพื่อศึกษาคุณลักษณะเด่นของนักบัลเลต์ชายที่จะประสบความสำเร็จ

ด้านคุณลักษณะเด่น ทางร่างกายและจิตใจ

- 2.1 เมื่อครั้งที่ได้รู้จักบัลเลต์ครั้งแรก (ยังไม่ได้เรียนรู้หรือฝึกเต้น) ท่านได้มีความรู้สึกที่ว่าตัวท่านมีคุณลักษณะเด่นทางด้านบัลเลต์บ้างหรือไม่ อย่างไร
- 2.2 ก่อนที่ท่านได้เข้าสู่วงการบัลเลต์ ท่านมีผู้ใด เห็นแววคุณลักษณะเด่นทางด้านบัลเลต์ของท่านบ้างหรือไม่ อย่างไร
- 2.3 ในช่วงที่ท่านได้รับการฝึกฝนทักษะด้านนี้อย่างจริงจังท่านคิดว่าท่านมีคุณลักษณะเด่นที่ทำให้ท่านประสบความสำเร็จมาจนกระทั่งทุกวันนี้ คือสิ่งใดบ้าง
- 2.4 ในช่วงระยะเวลาที่ท่านได้เข้าสู่วงการการเป็นนักบัลเลต์อาชีพ ท่านคิดว่าคุณลักษณะเด่น ทางร่างกายและจิตใจ ข้อใดบ้างที่มีความสำคัญที่ส่งผลให้ท่านประสบความสำเร็จในการดำรงอาชีพนี้
- 2.5 สิ่งใดคือคุณลักษณะเด่นของท่าน ที่สามารถเอาชนะ ปัญหา อุปสรรคทางด้านร่างกาย และจิตใจของตนเองได้
- 2.6 ท่านคิดว่าคุณลักษณะเด่น ทางร่างกายและจิตใจ ข้อใดบ้างที่มีความสำคัญส่งผลให้นักเต้นชายทั่วไปประสบความสำเร็จในการดำรงอาชีพนี้บ้าง อย่างไร

3. คำถามทั่วไป

- 3.1 ท่านคิดว่าสิ่งใดคือสิ่งสำคัญที่ทำให้ท่านสามารถดำรงชีพด้วยการเป็นนักบัลเลต์ได้อย่างมั่นคง

3.2 ท่านคิดว่าในอนาคตข้างหน้า สิ่งใดคือสิ่งสำคัญที่จะทำให้ท่านยังคงสามารถดำรงชีพอยู่ในวงการบัลเลต์อาชีพอย่างมั่นคงได้ตลอดไป

3.3 ท่านมีไอดอลนักบัลเลต์ทั้งในและต่างประเทศบ้างหรือไม่อย่างไร

3.4 ถ้ากล่าวถึงบุคคลเหล่านี้ที่สามารถยืนหยัดประสบความสำเร็จในวงการบัลเลต์ถึงทุกวันนี้ว่าเค้ามีคุณลักษณะเด่นทั้งด้านความสามารถและอื่นๆที่คิดว่าเกี่ยวข้อง มีอะไรบ้าง

บทสัมภาษณ์ครูเอกชัย ไก่แก้ว

1. เพื่อศึกษาปัจจัยแวดล้อมของนักบัลเลตชายอันส่งผลต่อความสำเร็จทางบัลเลต ในกรณีที่ผู้วิจัยพิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้หนึ่งที่สามารถได้ว่าเป็นนักบัลเลตชายที่ประสบความสำเร็จ ผู้วิจัยจึงขอทราบข้อมูลที่มาแห่งความสำเร็จของท่านดังนี้

ด้านปัจจัยแวดล้อม

1.1 ท่านเริ่มรู้จักบัลเลตครั้งแรก เมื่อไร.... จากที่ไหน รู้สึกอย่างไร

ตอนเด็กๆเคยเห็นนะครับ เห็นแค่ภาพในหนังสือเรียนชั้น ป.1 ปัญญาภิรมณ์ มีรูป เด็กผู้หญิงใส่กระโปรงคลาสสิก ดูหลายครั้งเพราะสงสัยว่ากระโปรงอะไร ทำไมมันกาง ๆแบบนี้ แล้วจะ นุ่งไปทำไม.. กับอีกครั้งนะครับตอนที่ไปดูหนังชายยากกลางแปลงที่หน้าอำเภอ ซึ่งครูไปดูได้ทุกคืนวันศุกร์ และเสาร์ คุณพ่ออนุญาต จำได้ว่ามีครั้งหนึ่งช่วงก่อนฉายหนังเรื่องจะมีหนังเกี่ยวกับในหลวงมาฉายแล้ว วันนั้นมีหนังที่เป็นการแสดงรู้สึกว่ามันเป็นการแสดงที่แปลกๆไม่เคยเห็น ก็สวดดึนะติดตามดูตลอดไม่ลุก ไปไหนเลย แต่ในใจก็คิดว่า เมื่อไรจะจบนะ จะได้ฉายหนังเรื่องเสียที่ ส่วนที่ได้รู้จักบัลเลตจริงๆครั้งแรกก็ จากมาตามเดมอน มาตามได้มาสอนให้เป็นเวลา 6 วันที่มาวิทยาลัยขอนแก่น ก็รู้สึกดีนะ ทำคลาสแล้ว สบายเนื้อสบายตัวยืดเส้นยืดสาย แล้วมาตามสวดยมากมีเสน่ห์ ทุกทีลาท่าทางสวยไปหมดแม้แต่ในตอน พุดคุย หรือทานอาหาร ทำให้ครูก็อยากทำตามทุกอย่างที่มาตามสอนด้วยความตั้งใจเต็มร้อย คง ประกอบกับที่ครูเป็นรุ่นพี่ในกลุ่มด้วยแหละจึงต้องทำตัวให้เป็นตัวอย่างน้องๆหน่อย ยิ่งพอได้รับคำชม จากมาตามว่า มาเจอนักเต้นแล้ว อยู่ที่ขอนแก่นนี่เอง ถึงจะทราบดีว่าเป็นคำกล่าวโดยมารยาทก็ตาม แต่ ก็เหมือนได้รับการชาร์จพลังจากมาตามในช่วงนั้น ครูก็แอบภูมิใจนิดๆเหมือนกันนะครับ แต่ช่วงนั้นเท่าที่ ทราบก็คือ หลังจาก 6 วันนี่ครูต้องจัดการแสดงขึ้นมา 1 ชุด แล้วพันธะสัญญาต่างๆที่เกี่ยวกับบัลเลตก็ จะจบสิ้นไปจากชีวิตครู

1.2 ครอบครัวของท่าน หรือตัวท่านเอง มีส่วนเกี่ยวข้อง หรือมีความคิดว่าจะได้ เกี่ยวข้องกับการเต้นบัลเลตในอนาคตบ้างหรือไม่ อย่างไร

ที่บ้านครูและตัวครูเองไม่มีใครอยู่ในวงการบัลเลตหรือรู้จักบัลเลตเลยนะครับ ถ้า ไกลเคียงก็มีคุณแม่ครู คุณแม่เป็นครูระดับประถมศึกษาท่านะครับ คุณแม่เคยทำทีมกายบริหารนักเรียนไป ประกวดได้แชมป์มาด้วยในช่วงที่ยังไม่ได้แต่งงานกับคุณพ่อและรู้สึกว่าพบรักกันตอนนั้นแหละครับ.. (หัวเราะ) จำได้ว่าตอนเด็กๆคุณพ่อเคยให้คุณแม่ทำตัวอ่อน (สะพานโค้ง) และทำท่าฝึกขา (Split) ให้ ลูกๆดู ไม่เพียงแค่นั้นยังให้ลูกๆทุกคนฝึกตามคุณแม่ด้วย คุณพ่อครูชอบออกกำลังกายครับ ชอบกีฬาทุก ประเภทและเป็นนักมวยด้วยนะ (หัวเราะ) จำได้ว่ามีแค่นี้แหละครับ ดังนั้นจะว่าเกี่ยวข้องหรือให้ เกี่ยวข้องคงไม่ใช่ครับ แต่ที่เฉียดๆ ก็มีเท่าที่เล่าให้ฟังนี้แหละครับ

1.3 เมื่อครั้งที่ได้รู้จักบัลเลตครั้งแรก (ยังไม่ได้เรียนรู้หรือฝึกเต้น) ท่านได้มีความรู้สึก เกี่ยวข้อง ผูกพัน สัมพันธ์กับบัลเลตบ้างหรือไม่ อย่างไร

อย่างที่เล่าให้ฟังในช่วงแรกนั้นแหละครับ บัลเลตเป็นเรื่องไกลตัวมาก ๆ มีโอกาส พบเห็นสัมผัสเท่านั้นจริงๆ หากจะพูดถึงความรู้สึกเกี่ยวข้อง ผูกพัน สัมพันธ์กับบัลเลต ครูว่าไม่มีเลยนะ ครับ ควรใช้คำว่าไม่รู้จักเลยด้วยซ้ำครับ

1.4 ก่อนที่ท่านได้เข้าสู่วงการบัลเลต์ ท่านมีผู้ใด ส่งเสริม สนับสนุน หรือคัดค้านการเข้าสู่วงการศิลปะด้านนี้บ้างหรือไม่ อย่างไร

เด็ก ๆ ครูเป็นคนซื่อๆ เดียวนี้ก็คิดว่ายังซื่อๆ อยู่ นะครับ (หัวเราะ) ทางบ้านก็สนับสนุนให้ทำกิจกรรมทุกอย่าง กิจกรรมการแสดงทุกอย่างที่โรงเรียนคุณแม่ครูก็สนับสนุนผลักดันเต็มที่ เพราะคุณแม่เป็นครูที่นั่นด้วย กลับมาบ้านคุณพ่อครูเป็นตำรวจก็จะมีบ่อยครั้งมากที่พาครูไปชกมวยกับลูกตำรวจด้วยกันในตอนเย็นๆ พอกลางคืนบางครั้งก็พาไปขายบัตร ขายพวงมาลัยรำวง ครูคิดว่าทางบ้านครูสนับสนุนทุกอย่างนะครับ อะไรก็ได้ขอให้เป็นที่ที่คุณแม่สนับสนุน ส่วนในเรื่องเกร ถ้าไม่เกินไปก็ไม่มีปัญหาครับ คุณพ่อเคลียร์ให้หมด ครูว่าสิ่งเหล่านี้ทำให้ครูเปิดรับอะไรๆ สิ่งใหม่ๆ ได้ค่อยข้างกว้าง แต่ในช่วงเด็กมันไม่เกี่ยวกับบัลเลต์เลย ไม่มีใครรู้จัก ช่วงเรียนบัลเลต์กับมาตามทางบ้านก็ไม่ได้ว่าอะไร โตแล้ว จะทำอะไรก็ทำไป ช่วงได้แสดงต่อหน้าพระพักตร์ ก็พากันมาดูทั้งครอบครัว ทั้งตระกูลเลยก็ว่าได้ครับ ก็เห็นดีใจ ภูมิใจกันทุกคนนะครับ แสดงเสร็จก็พากันมารุมล้อมราวกับครูไม่ใช่ลูกหลานกลายเป็นดาราไป..(หัวเราะ) น่าจะสรุปได้ว่าในครอบครัวไม่มีใครคัดค้าน แต่จะให้ถึงกับส่งเสริมหรือสนับสนุนก็คงไม่ใช่อีก คงพูดได้ว่าครูได้เข้าสู่วงการศิลปะด้านนี้ตามช่วงจังหวะของชีวิต ตามวาสนาและความเพียรพยายามของตัวเอง โดยมี Mr. Frank Albert ผู้อำนวยการยูซิส ขอนแก่น เป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายทุกอย่างในการเชิญมาตามเดมอนมาเผยแผ่ความรู้และศิลปะการเต้นบัลเลต์ที่มหาวิทยาลัยขอนแก่น เมื่อครั้งที่ครูเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ที่นั่น

1.5 ท่านคิดว่าในช่วงก่อนเข้าสู่วงการศิลปะด้านบัลเลต์ สิ่งแวดล้อมใด มีความสำคัญที่ส่งผลให้ท่านประสบความสำเร็จเมื่อได้เข้าสู่การบัลเลต์บ้าง
คงเป็นที่ทางบ้านไม่ปิดกั้นอะไรเลยนะครับ ในกิจกรรมที่ครูอยากทำหรือได้ทำ สนับสนุนหมด แต่ก็ไม่มีอะไรเกี่ยวข้องกับบัลเลต์เลยนะครับ หากจะดูในส่วนที่ส่งผลมาได้บ้างก็น่าจะมีสัก 2-3 เรื่องนี้แหละครับ คือ

2. การได้รับการฝึกให้กล้าแสดงต่อหน้าชุมชน ด้วยการร่วมแสดงแทบทุกงานในโรงเรียนและวงเหล้าของคุณพ่อ

3. การที่คุณพ่อสนับสนุนให้ออกกำลังกาย ร่างกายจึงพอจะแข็งแรงใช้ได้ และการที่ได้รับการฝึกให้ยืดหยุ่นมาบ้างจากคุณแม่ แม้ว่าครูจะไม่ชอบและขี้เกียจทำในตอนนั้นเพราะมันเจ็บ แต่ก็ส่งผลให้ครูไม่ได้เห็นว่ามันประหลาดมากหรือรับไม่ได้ในช่วงแรกๆ เมื่อต้องทำยืดหยุ่นอย่างจริงจังในคลาสบัลเลต์

4. การมีสุนทรียภาพทางการดนตรี ครูเองก็ชอบการฟังเพลง ร้องเพลง ยิ่งคุณพ่อครูยิ่งชอบร้องเพลงมาก และแถมยังแอบซ้อมลูกไวโอลินเพื่อนๆ ของคุณพ่อในวงเหล้าอีก ... (หัวเราะ) ครูเองไม่ค่อยชอบเลย มันเหมือนถูกบังคับ และกลัวจะทำได้ไม่ดีแต่ก็ต้องทำนะครับ ต้องทำให้ดีด้วย คุณพ่อครูโหดนะครับจะบอกให้ (หัวเราะ) ร้องไปร้องมาก็ชอบร้องเพลง ฟังเพลง โดยเฉพาะเมื่อปราศจากวงเหล้า (หัวเราะ) ครูว่าดนตรีบัลเลต์นี้ไพเราะนะครับ และเมื่อบวกกับจินตนาการของเราเข้าไปด้วย สมบูรณ์เลยแหละครับ ทุกเพลงเลย มันทำให้ครูมีความสุข เป็นสิ่งแวดล้อมอันเป็นฐานที่มาแห่งความสำเร็จของครูอีกอย่างหนึ่งนะครับ

4.1 ท่านได้เข้าสู่วงการศิลปะบัลเลต์ โดยมีการฝึกฝนทักษะด้านนี้อย่างจริงจังครั้งแรกเมื่อไร ที่ไหน วิธีใด ด้วยเหตุใด

เข้าสู่วงการ จะนับจากจุดไหนละครับ ถ้าได้เรียนครั้งแรกก็ตอนปี พ.ศ.2519 อย่างที่กล่าวไปแล้วคือ

ที่มหาวิทยาลัยขอนแก่น โดย Mr. Frank Albert ผู้อำนวยการยูซิส ขอนแก่นในขณะนั้น เป็นผู้อุปถัมภ์ค่าใช้จ่ายทุกอย่างในการเชิญมาตามเดมอน Mrs.Genevieve Lespagnol Damon มาเผยแพร่ความรู้และศิลปะการเต้นบัลเลต์ ซึ่งในช่วงนั้นมีนักศึกษาทั้งชายและหญิงเข้ารับการฝึกทักษะทั้งสิ้น 13 คน

4.2 ในช่วงระยะเวลาที่ท่านฝึกฝนเพื่อเพิ่มพูนทักษะ ท่านคิดว่าสิ่งแวดล้อมใด มีความสำคัญที่ส่งผลให้ท่านประสบความสำเร็จเมื่อได้เข้าสู่วงการบัลเลต์บ้าง

หากจะคิดย้อนไปถึง สิ่งแวดล้อมที่เป็นเหตุให้ก้าวสู่ความสำเร็จในด้านการฝึกฝนเพิ่มพูนทักษะครูว่าครูได้มาจาก

5. ครูได้ครูดี

5.1 ได้ครูบัลเลต์ดี หมายถึงครูที่เป็นมนุษย์และสื่อต่างๆก็ได้ นะครับ ที่ว่าดีคือสามารถถ่ายทอดศาสตร์และศิลป์ทางบัลเลต์ทำให้ครูเกิดความรัก ความสุข ความสบายใจ และเมื่อเรียนรู้แล้วสามารถสื่อสาร ถ่ายทอดศาสตร์แขนงนี้ให้ผู้เกี่ยวข้องเข้าใจได้ และสามารถพัฒนาทักษะได้อย่างเป็นสากล

5.2 มีครูสร้างนิสัยดี ครูหมายถึงครูที่เป็นมนุษย์เช่นคุณพ่อ คุณแม่ ตลอดจนบุคคลอื่นๆในส่วนที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับบัลเลต์โดยตรง รวมทั้งสำนักในตัวเราเองด้วยนะครับ ผนวกเข้ากับสิ่งแวดล้อมต่างๆรอบๆตัวเรา ที่หล่อหลอมอุปนิสัยของเราให้เรามีคุณสมบัติเข้าครรลองที่จะก้าวเข้าสู่ความสำเร็จได้

6. ครูได้โอกาสดี ความสำเร็จของแต่ละคนนั้นมีอยู่ในตัวเองอยู่แล้ว แต่โอกาสนี้แหละคือสิ่งสำคัญที่จะทำให้เกิดการพิสูจน์ความสำเร็จให้กับตนเองและผู้อื่นเห็นได้ ปราศจากโอกาส ความสามารถก็ไม่ได้หายไปไหน เพียงแต่จะไม่ได้ประกาศให้ผู้คนได้รับทราบโดยทั่วกัน และในที่สุดความสามารถก็ต้องสูญสลายไปพร้อมกับความตายของผู้นั้นโดยปราศจากการจารึก เพราะอย่างไรก็ดี ในโลกนี้การดูค่าความสำเร็จของคน ก็ต้องดูที่ผลของงานใช้ไหมครับ (หัวเราะ)

6.1 ท่านได้เข้าสู่วงการการเป็นนักบัลเลต์อาชีพ อย่างจริงจังครั้งแรกเมื่อไร ที่ไหน วิธีใด ด้วยเหตุใด

เอ..ตอนไหนนะที่จะนับว่าเข้าสู่วงการการเป็นนักบัลเลต์อาชีพ เอาเป็นว่าครูได้รับการฝึกทักษะครั้งแรกจากมาตามเดมอนเมื่อปีพ.ศ. 2519 หลังจากฝึกได้ 6 วัน พอวันที่ 7 ครูก็ได้รับคัดเลือกและมอบหมายหน้าที่ให้เป็นผู้สอนเพื่อถ่ายทอดเทคนิค ทักษะให้กับเพื่อนๆ น้องๆ อีก 60 คนอย่างต่อเนื่องเกือบทุกวันเป็นเวลาหลายเดือนจนกระทั่งจัดการแสดงตามสัญญาได้ ซึ่งตอนนั้นได้จัดการแสดงบัลเลต์ประกอบบทเพลงพระราชนิพนธ์ชุดมโนห์รา เวอร์ชันเดียวกับที่พืวันดา สุขุม กับพีสมศักดิ์ พลสิทธิ์แสดงที่สวนอัมพรเลยครับใช้ Choreography เดียวกันของมาตามเดมอนนะครับ เวทีจากผู้รับเหมางานก่อสร้างในมหาวิทยาลัยขอนแก่น แสงสีระดมขีมิหลอดไฟจากทุกมหาวิทยาลัยเลยครับ เครื่องแต่งกายก็เต็มรูปแบบเหมือนกันครับโดยขอพระราชทานยืมจากในวัง คิดย้อนไปก็ยิ่งว่าเราทำไปได้ยังไง มันไม่ใช่ง่ายเลย

ระหว่างการเตรียมการแสดงนั้นและหลังจากนั้นครูก็ต้องรับหน้าที่สร้างสรรค์งานบัลเลต์ทุก ๆ หน้าที่ในมหาวิทยาลัยควบคู่กันไป ไม่ว่าจะงานเล็กๆของสโมสรนักศึกษาจนถึงงานใหญ่เช่นการแสดงประชันเพื่อแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมทางด้านนาฏศิลป์ตะวันตกกับนักศึกษาวิชาเอกการเต้นรำ ตะวันตกนี้แหละของมหาวิทยาลัยจากประเทศอิสราเอลเป็นต้น

งานนอกก็มีประปรายนะครับ เป็นการแสดงเพื่อการกุศลให้กับหลายๆหน่วยงาน ตำรวจบ้าง โรงพยาบาลบ้าง ทิวบ้าง ธนาคารบ้าง แต่ก็มีอย่างต่อเนื่องจนกระทั่งจบการศึกษาเมื่อปี พ.ศ. 2521

หลังจบการศึกษาครูก็เริ่มอาชีพครูที่โรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่งเป็นเวลาประมาณ 6 เดือนแล้วจึงสอบบรรจุเข้ารับราชการทำหน้าที่สอนวิชาชีววิทยาที่โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน ซึ่งทุกโรงเรียนก็มอบหมายให้ครูจัดการแสดงบัลเลต์ให้กับนักเรียนในวาระพิเศษต่างๆตลอดมา ขณะเดียวกันก็ได้รับเกียรติให้กลับไปช่วยสร้างสรรค์การแสดงและแสดงให้กับมหาวิทยาลัยขอนแก่นเมื่อมีการนำเสนอ งานในรูปแบบของบัลเลต์เสมอมา

พ.ศ. 2521 ครูได้รับจดหมายเชิญจากมาตามเดมอน ให้มาร่วมแสดงบัลเลต์ต่อหน้าพระพักตร์

27 มีนาคม 2522 นับเป็นครั้งแรกของครูที่ได้แสดงบัลเลต์ต่อหน้าพระพักตร์ ร่วมกับคณะของมาตามเดมอน ณ โรงละครแห่งชาติ จัดโดยสมาคมบัณฑิตศาสตร์ทางกฎหมายแห่งประเทศไทยและกลุ่มส่งเสริมสถานภาพสตรี ซึ่งนับเป็นการแสดงต่อหน้าพระพักตร์ และในครั้งนั้นครูได้ฝึกนักเรียนโรงเรียนขอนแก่นวิทยายนให้ไปร่วมแสดงด้วยอีก 2 คน คือนายสุทัศน์ ศิริพรอดุลศิลป์ และนายอนุรัตน์ พัฒนวิบูลย์ หลังจากนั้นครูก็เป็นขาประจำแสดงต่อหน้าพระพักตร์ร่วมกับคณะมาตามเดมอนทุกครั้ง

เมื่อ พ.ศ. 2529-2530 นับเป็นอีกครั้งหนึ่งที่ครูได้มีโอกาสเข้าร่วมฝึกซ้อมเพื่อเตรียมการแสดงบัลเลต์ต่อหน้าพระพักตร์ ภายใต้การควบคุมการฝึกซ้อมของมาตาม คุณหญิงเจนเจียฟ เลสปีนยอล เดมอน ณ โรงละครแห่งชาติ กรุงเทพมหานคร ในครั้งนั้นผู้อำนวยการสุนันทาสุภานีละ อดีตผู้อำนวยการโรงเรียนแก่นนครวิทยาลัยได้มีโอกาสเฝ้าชมการฝึกซ้อมของครูด้วย จึงขอให้ครูพิจารณาเปิดวิชาเลือกบัลเลต์ขึ้นในโรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย ด้วยเหตุผลที่ท่านผู้อำนวยการได้เห็นถึงประโยชน์โดยตรงทั้งทางด้านสุขภาพ บุคลิกภาพและความสามารถพิเศษเฉพาะทางที่ผู้เรียนจะได้รับ และต้องการที่จะเพิ่มโอกาสทางการศึกษาของผู้เรียนในส่วนภูมิภาคให้มีความทัดเทียมกับส่วนกลาง

จนกระทั่งปีพ.ศ. 2532 ครูได้เปิดทำการสอนวิชา ศ 31203 ทักษะนาฏศิลป์สากล 1 (บัลเลต์) ได้สำเร็จเป็นครั้งแรก นับได้ว่าเป็นโรงเรียนมัธยมแห่งแรกในสังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการที่มีการเปิดการเรียนการสอนวิชานี้ เอาใจ...เดี่ยวครูคงต้องขออนุญาตเอาประวัติการทำงานของครูมาอ้างอิงด้วยแล้วแหละ มันนานมากแล้ว จำไม่ค่อยได้ ครูจะคัดเอาบางส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่วิวถามให้พอเห็นที่มาที่ไป มาพอสังเขป มาพูดให้ฟังแค่นั้นนะครับ ก็เช่น

ในปีพ.ศ. 2534 ครูได้แสดงและนำนักเรียนบัลเลต์เข้าร่วมแสดงต่อหน้าพระพักตร์ในงานบัลเลต์น้อมเกล้าครั้งที่ 2 ณ โรงละครแห่งชาติ กรุงเทพมหานคร อำนวยการแสดงโดยคุณหญิงเจนเจียฟ เลสปีนยอล เดมอน

ในเดือนตุลาคมปีเดียวกัน. นำนักเรียนเข้า Work shop กับคณะ Bolshoi Ballet Tashkent แห่ง Uzbekistan ซึ่งได้รับการยอมรับในมาตรฐานการแสดง และได้รับคำเชิญให้ไปศึกษา และทดสอบความสามารถ ณ The Choreographic School Uzbekistan โรงเรียนที่ผลิตนักบัลเลต์ เพื่อเป็นนักเต้นประจำคณะ Bolshoi Ballet Tashkent

พ.ศ. 2535 ขยายวิชาพื้นฐานบัลเลต์เปิดสอนเป็นสายศิลป์-ศิลปะ(บัลเลต์) เป็น โรงเรียนแรกในกรมสามัญศึกษา

พ.ศ. 2537 ได้รับการพิจารณาและไว้วางใจจากมหาวิทยาลัยขอนแก่น ให้เป็นอาจารย์ พิเศษ ทำหน้าที่สอน วิชา Basic Ballet (ภาคการศึกษาที่ 1/2537)

18 เม.ย.-20 มิ.ย. 2538 นำนักเรียนเดินทางไปศึกษา ทดสอบ ณ Choreographic School Tashkent Uzbekistan และทำการแสดงเพื่อเผยแพร่วัฒนธรรมไทย ณ โรงละคร Bolshoi Ballet Tashkent (Navai Theater)

พ.ศ. 2539 ได้รับเชิญจากมหาวิทยาลัยขอนแก่น ให้เป็นอาจารย์พิเศษทำหน้าที่สอน วิชา Basic Ballet (ภาคการศึกษา1-2/2539)

20 - 22 มิ.ย. 2539

ได้รับการพิจารณาและไว้วางใจให้เข้าร่วมร่างหลักสูตรปริญญาตรี คณะศิลปกรรม ศาสตร์ และสถาปัตยกรรมศาสตร์ สาขานาฏศิลป์ตะวันตก(บัลเลต์) มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ได้รับการพิจารณาและไว้วางใจจากมหาวิทยาลัยขอนแก่น ให้เป็นอาจารย์พิเศษ ทำหน้าที่สอน วิชา Basic Ballet (ภาคการศึกษาที่ 1-2/2539)

30 ก.ย. 2540 ได้รับคัดเลือกในฐานะผู้สอนดีเด่นในวิชาศิลปศึกษาโดยภาควิชาการ ประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ในการวิจัยโครงการปฏิรูปการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาคุณภาพทางการศึกษา

พ.ศ. 2542 ได้รับการพิจารณาและไว้วางใจจากคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ให้เป็นอาจารย์พิเศษเพื่อทำหน้าที่สอนวิชา 865101 Basic Drama ในส่วนของ Dance (ประจำภาคเรียนที่ 1/2542)

เอาแค่นี้ก่อนแล้วกันนะครับ นอกจากนี้ยังมีงานในภาครัฐและเอกชนขอความ อนุเคราะห์มาอีกมากมายครับ ตั้งแต่ระดับจังหวัด ประเทศและนานาชาติ แต่เท่าที่ผ่านมามีทั้งหมดนั้นครู ไม่ได้ทำในเชิงธุรกิจ

เลย บางครั้งอาจมีเงินตอบแทนบ้างในกรณีสอนในมหาวิทยาลัย ส่วนที่ทำการแสดง ทั้งหลายครูไม่เคยคิดค่าตัวเลย ดังนั้นเท่าที่ผ่านมามีครูจึงไม่รู้สึกว่าครูได้เข้ามาสู่วงการบัลเลต์อาชีพอย่าง จริงจัง ครูคิดว่าครูมีอาชีพรับราชการ รั้งงานมาก็เพื่อเสริมประสบการณ์ให้เด็ก ซึ่งตอนนี้ครูเองก็ปฏิเสธ ไม่ได้ว่า ในการประกอบอาชีพรับราชการครูนั้น ครูได้ใช้ความรู้ความสามารถเกี่ยวกับบัลเลต์เป็นส่วน ใหญ่เลยทีเดียว โดยเฉพาะในช่วงหลัง ๆ เมื่อครูได้เป็นครูสอนวิชาบัลเลต์อย่างเต็มตัว

6.2 ในช่วงระยะเวลาที่ท่านได้เข้าสู่การเป็นนักบัลเลต์อาชีพ ท่านคิดว่าสิ่งแวดล้อม ใด มีความสำคัญที่ส่งผลให้ท่านประสบความสำเร็จในการดำรงอาชีพนี้บ้าง อย่างไร

ครูคิดว่าทุกอย่างมันเกิดจากเหตุนะครับ เมื่อมีเหตุหรือสร้างเหตุใดขึ้นมา ผลจากเหตุ นั้นก็จะเกิดขึ้นตรงตามเหตุที่เราสร้างมานั้นแหละ

ครูกคิดว่า สิ่งส่งผลให้ครูประสบความสำเร็จในการดำรงอาชีพด้วยบัลเลต์ ก็น่าจะมีสัก 2 ประเด็นหลักใหญ่ ๆ คือ

7. ครูก็อยู่กับบัลเลต์ด้วยความรัก ถึงจะเริ่มตันอย่างไม่คาดคิด ไม่ได้รัก ไม่รู้จัก แต่ถ้าเป็นงานที่ครูจะต้องทำ ต้องรับผิดชอบ ครูจะต้องเริ่มด้วยความรักในงานนั้น ๆ หรือทำให้รักงานนั้นก่อนด้วยการมองมุมดี ๆ ของงานนั้นๆ พิจารณาให้เห็นช่องทาง มองวิธีดำเนินงานให้เกิดความก้าวหน้าให้ออก แล้วก็สนุกไปกับภารกิจก้าวไปกับงานนั้น ๆ ไปทีละก้าว ทีละวัน มีความสุขกับการทำงานและผลของงาน ไม่อึดอัดหนักใจ อยู่ได้สบายๆ เรื่อยๆ เป็นธรรมชาติ เหมือนหายใจเข้า หายใจออก ที่มันทำได้เองอย่างเต็มศักยภาพของสุขภาพแต่ละคนโดยไม่ต้องคิดมาก หากงานออกมาแบบไม่ประสบผลสำเร็จก็ทำใหม่ ปรับปรุงใหม่ เหมือนไม่สบายก็หาหมอ ซ่อมสุขภาพไปที่ละครั้งเดียวก็แข็งแรงขึ้นเองนะครับ ส่วนตัวครูคิดว่าหากไม่รักในงานที่เราทำ มันจะดีไม่ได้หรอกครับ ถึงจะส่งผลออกมาดีก็จะดีแบบแค้น ๆ ประสิทธิภาพไม่เต็มร้อยแบบที่เราเองไม่รู้ตัวอีกด้วยซ้ำ (หัวเราะ) แล้วมันเรื่องอะไรครับ อย่างครูหากพูดถึงความสำเร็จในงานบัลเลต์ในตัวครูเองจริงๆ ไม่เกี่ยวกับการที่ใครจะมองว่าดีหรือไม่อย่างไรนะครับ ครูก็บอกได้เลยว่า ครูรักงาน รักนักเรียน มีความสุขที่จะเห็นผู้คนรอบตัวเกิดการพัฒนาก้าวไปข้างหน้า ได้ด้วยการไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น ด้วยความสัตย์จริงนะครับหากมีใครถามครูว่าขณะนี้ครูได้เงินเดือนเท่าไร ครูตอบไม่ได้นะครับ ไม่ได้ติดตามเรื่องนี้เลยจริงๆ โรงเรียนเขาก็เอาเงินเดือนเข้าธนาคารไป พอครูจะใช้ก็ทยอยกดเอทีเอ็มออกมา ปกติก็ไม่ค่อยได้ใช้หรอกครับ วัน ๆ อยู่กับเด็ก 2 ชั่วโมงเด็กก็เปลี่ยนกลุ่มมาที มาเต้น มาทำอะไรแบบสุดฤทธิ์สุดเดชของเขานั้นแหละครับให้ครูดู ถ้าครูไม่ชอบ บอกให้ทำใหม่ ให้ทำอย่างนั้นอย่างนี้เขาก็ตั้งใจทำ ถ้าครูชอบบอกขอดูใหม่ครูชอบจังเลย เขาก็ทำด้วยความสนุกสนาน แป๊บเดียวหมด ไป 2 ชั่วโมงแล้วเวลาผ่านไปเร็วจัง นักเรียนกลุ่มใหม่ก็เข้ามา เป็นแบบนี้ 3-4 แป๊บ ก็หมดวันแล้ว หลังเลิกเรียนกลุ่มนักเรียนที่ชอบเต้นจริง ๆ จังๆ ก็รับมากันต้องมารีบสนุกในเวลาจำกัด แป๊บเดียวก็ 5-6 โมงเย็นแล้ว เด็กก็ต้องกลับบ้าน ครูก็กลับไปสลบที่บ้าน ถามว่าเหนื่อยไหม ตอบได้เลยครับ ครูก็เหนื่อย เด็กก็เหนื่อยแต่สนุกครับ มีความสุข รักกัน คิดถึงกัน อยากเจอกันในคลาสสิกไว ๆ เป็นแบบนี้แป๊บเดียวก็หมดสัปดาห์ หมดเดือน เงินเดือนออกมาอีกแล้ว ทั้ง ๆ ที่เงินเดือนเก่ายังไม่ค่อยมีโอกาสได้ใช้เลย ใช้ค่าอาหารที่โรงเรียนวันละไม่ถึง 100 บาท อาหารเย็นโดยทั่วไปก็ไม่เกิน 50 บาท กลางคืนก็สลบ ไม่ต้องเสียเงิน (หัวเราะ) มันเป็นอย่างนี้แหละครับ บอกตามตรงครูมีความสุขมากครับ เรื่องเงินนั้นก็ไม่มีอะนะครับ แต่พอใช้และไม่เคยเป็นหนี้ครับ ครูว่าพอใจเรารักแล้วมันก็จะมิอะไร ๆ ดีๆตามมามากมายนะครับ ไม่ว่าจะ ความเสียสละ อุตุน ความมีวินัยในตัวเอง จิตอาสา และอื่น ๆ อีกเพียบเลยครับ

8. สิ่งสำคัญที่สุดของครูอีกข้อหนึ่งก็คือความซื่อสัตย์ครับ ถามว่าซื่อสัตย์ต่ออะไร ครูคงตอบได้ว่าซื่อสัตย์ต่อวิชาชีพ ต่อครูบาอาจารย์ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชามาให้ ต่อความไว้วางใจที่ท่านผู้ชม ผู้ร่วมงานแต่ละท่านได้มีให้กับครู ต่อสำนักในสิ่งที่ถูกที่ควรทุก ๆ ประการ ต่องานราชการด้วยการทำงานให้คุ้มหรือเกินค่าเงินเดือนที่ได้รับให้ราชการได้กำไร และสุดท้ายคือต่อนักเรียนครูเป็นครูบัลเลต์ที่ไม่เก่ง มีโอกาสเรียนมาน้อยแค่ 6 วัน แต่นักเรียนที่มาเรียนกับครูทุกคนต้องการที่จะเก่ง อยากเก่งมากๆ ด้วย ครูเป็นครูก็ต้องจัดให้อย่างสุดกำลัง ส่วนผลจะออกมาอย่างไรก็ได้ขึ้นกับครูคนเดียว เหมือนปรุงอาหารวัตถุดิบทุกชิ้นทุกชนิดล้วนมีผลต่อรสชาติของอาหารถ้ายิ่งนั้นทั้งสิ้น ทั้งหมดนี้ครูทำไปเรื่อยๆ เป็นธรรมชาติ ธรรมดา ๆ คู่ไปกับลมหายใจ แน่นนอนครูมีความสุขใจ ภาคภูมิใจกับตัวครูเองบ้าง แต่ไม่ได้คิดนะครับว่าตัวครูเป็นผู้ประสบความสำเร็จในวิชาชีพหรือไม่อย่างไร หากคิดมันคงออกมาว่ายังไม่ประสบ

ความสำเร็จน่าจะเลยครึ่ง เพราะครูยังอยากให้งานออกมาดีกว่านี้ อยากให้เด็กเก่งกว่านี้ ถึงแมต่อนี้เด็กแต่ละคนจะเก่งกว่าครูแล้วก็ตาม อยากให้ผู้ชมประทับใจมากกว่านี้ จริง ๆ นะครับทุกครั้งที่ครูทำงาน แม้เป็นการฝึกซ้อมเที่ยวสุดท้ายแล้วครูก็ยังรู้สึกว่ามันยังมีสิ่งที่พัฒนาได้อีก ยังไม่ค่อยดีเลย กลัวครับ กลัวไม่เป็นที่พอใจผู้ชม แต่ทุกครั้งหลังจากงานเสร็จเรียบร้อยไปนานเป็นเดือนเป็นปีแล้วเมื่อกลับมาย้อนดูผลงานมันก็รู้สึกว่ามันพอใจเพิ่มขึ้น ๆ เรื่อย ๆ ทุกครั้ง ซึ่งลึก ๆ ในใจครูรู้แน่ครับว่าผลงานทุกอย่างมันจะต้องออกมาดีแน่ๆ เพราะครูศรัทธาในกฎแห่งกรรม กรรมคือการกระทำ กระทำอย่างไรทั้งทางกายและทางใจสิ่งที่จะปรากฏในอนาคตก็จะได้ตามเหตุปัจจัยที่เราได้ทำไปแล้วนั่นเอง บางครั้งไม่ใช่ว่าที่คิดก็มีนะครับครูก็ไม่มานั่งเสียใจนักหรอกมันเป็นสิ่งที่ผ่านไปแล้ว คิดใหม่ทำใหม่ในปัจจุบันเดี๋ยวนี้แหละให้มันเป็นไปตามวิถีที่ควร อนาคตข้างหน้าผลออกมาดีก็รู้ว่ามันเป็นไปตามเหตุที่เราสรรสร้างมานั้นแหละไม่ต้องดีใจมากมายเกิน หากผลออกมาไม่ดีทั้งๆที่เราคิดว่าจะทำให้ดีก็แสดงว่าเรายังมีวิสัยทัศน์ที่ยังไม่กว้างไกลพอที่จะเลือกเหตุมาสร้างเป็นเหตุในการสร้างงานก็พัฒนาต่อไปเท่านั้นเอง

ความซื่อสัตย์นี้ครูว่าสำคัญมากนะครับ มันจะช่วยให้เกิดความเชื่อใจ ความรักอย่างจริงจังใจความโปร่งใส อันก่อให้เกิดความสุข สามัคคีเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เกิดการมีน้ำใจให้กันอย่างทั่วถ้วนทั้งองค์กร สำหรับครูแล้วแค่ความซื่อสัตย์นี้ ครูก็ว่าสามารถก่อประโยชน์สุขแก่สังคมที่เราเกี่ยวข้องได้อย่างมากมายทีเดียว และที่สำคัญจะเกิดประโยชน์ต่อตัวเองเป็นที่สุด ใครพบเห็น สัมผัส ก็จะมีรัก สะดวกใจสบายใจ หากถึงไม่มีใครรักเราก็รักตัวเองได้อย่างไม่ตะขิดตะขวงใจเลยนะครับ (หัวเราะ)

1. ท่านคิดว่าสิ่งแวดล้อมใด มีความสำคัญที่ส่งผลให้นักบัลเลตต์ชายทั่วไปประสบความสำเร็จในการดำรงอาชีพนี้บ้าง อย่างไร

เท่าที่ครูผ่านการสร้างนักเต้นมานะครับ หากจะพิจารณาว่าสิ่งแวดล้อมที่ทำให้เขาเหล่านั้นประสบความสำเร็จ น่าจะแยกออกได้เป็น 2 ประเด็นหลัก ๆ คือ

2. สิ่งแวดล้อมภายในของตัวนักเต้นเอง นี่สำคัญสุดครับ เพราะท้ายที่สุดแล้วไม่ว่าจะมีสิ่งแวดล้อมภายนอกใด ๆ มากกระตุ้น สุดท้ายใจของนักเต้นผู้นั้นเองแหละครับที่จะเลือกคำว่า Yes หรือ No กับสิ่งแวดล้อมภายนอกที่มากกระตุ้นทุก ๆ อย่าง ส่วนนักเต้นคนใดมีคำตอบว่า ก็ OK หรือ ก็ได้ ไม่อยู่ในประเด็นนะครับ เพราะครูคิดว่าแค่แรงขับภายในเท่านั้น มันแค่กลาง ๆ มันเป็นเหตุปัจจัยภายในของเขาเองเลยแหละครับว่าที่กำหนดให้ผลงานออกมาในลักษณะ ก็พอดูได้ พอผ่านไปได้ ก็ขึ้น ๆ มันไม่สุดกายสุดใจ สิ่งที่อยู่ภายในจิตสำนึกของนักเต้นแต่ละท่านที่หล่อหลอม เอ... หรือจะใช้คำว่าหลอกหลอนดีนะ (หัวเราะ) ที่หล่อหลอมจนเป็นสิ่งแวดล้อมภายในของนักเต้นผู้นั้น จะเปรียบเสมือนศูนย์บัญชาการของพฤติกรรมของนักเต้นผู้นั้นเลยครับ ตัวสำนึกจะกดรีโมดบังคับให้ทำหรือไม่ทำอะไร แม้ในเชิงขัดแย้งก็ยังบังคับได้สำเร็จนะครับ เช่น อยากเต้นเก่งแต่มันร้อน ชี้เกียด ก็ไม่ซ้อม โดยความเป็นเหตุเป็นผลว่าไม่ซ้อม ไม่ศึกษา ไม่รักในการพัฒนาแล้วมันจะเกิดความสำเร็จได้อย่างไรนั้นหายไปจากจักรวาลใจในขณะนั้นเลย(หัวเราะ) แต่เมื่อไรที่คิดว่าเราจะสู้เราจะพัฒนา ความยากง่ายร้อนหนาวเจ็บปวดทรมานทั้งมวลก็จางไปโดยไม่รู้ตัวเช่นกัน ดังนั้นครูว่านักบัลเลตต์ชายคนไหนมีเพื่อนตายเป็นสถิติที่ดี มีสำนึกในความถูกต้องความควรดี คุณสมบัติที่ดี ๆ จะทำให้นักบัลเลตต์ชายประสบความสำเร็จได้ดี ไม่ว่าจะเป็นเรื่องระเบียบวินัย ความอดทนเอาจริงใจ ความรักความซื่อสัตย์ ในวิชาชีพก็จะเกิดขึ้นตามมาเอง

3. สิ่งแวดล้อมภายนอก สำคัญมากควบคุมกันมา บางครั้งมีอิทธิพลจนก่อให้เกิดเป็นข้อที่ 1 เป็นสิ่งแวดล้อมภายในของตัวนักเต้นได้เลยครับ อันนี้มี ร้อยแปดพันประการเลยครับ ที่หลัก ๆ โดยสังเขปเช่น

4. กระแสสังคมและผู้คนรอบข้าง ครูว่ายังค่อนข้างมีกระแสต้าน สกัสดาวรุ่งอยู่มากอยู่เลยนะครับ ครูเคยเจอนะครับบ่อยด้วยหลายคนเลยครับเพียงส่อแววจะได้เป็นดาวก็โดนสกัดชะดัดบหมดสิทธิ์เกิดกันเลยแหละครับ นักบัลเลต์ทั่วไปโดยเฉพาะนักบัลเลต์ชายในประเทศไทยที่จะประสบความสำเร็จได้ดี ถึงจะไม่ทุกคนแต่ก็หลายๆคนเลยนะครับที่มีความจำเป็นต้องก้าวข้ามจุดนี้ไปได้ก่อนเลย นักเต้นชายในประเทศไทยส่วนใหญ่จะแจ้งเกิดเริ่มในช่วงวัยรุ่น ประมาณมัธยมต้นต่อปลาย หรือมัธยมปลายต่อมหาวิทยาลัยนี่แหละครับ ในวัยนี้หลาย ๆ คนอาจเกิดการพลาดโอกาสเกิดการหักเหหักมุมด้วยกระแสอิทธิพลทางบ้านและเพื่อน ๆ สำหรับเพื่อนและคนรู้ใจนี่สำคัญที่สุดนะครับ รองลงมาชนิดที่คะแนนแทบไม่ต่างกันเลยก็คือการเผด็จการทางความคิดของทางผู้ปกครองนี่แหละครับ หากใครมีแววเป็นนักเต้นที่จะประสบความสำเร็จแต่โชคไม่ค่อยดีก้าวข้ามอุปสรรคเหล่านี้ไม่ได้ ความสำเร็จทั้งปวงในช่วงนั้นก็จำต้องมีอันสลายไป

5. ได้แหล่งความรู้แหล่งฝึกฝนทักษะที่ดี บัลเลต์นั้นเป็นศาสตร์และศิลป์ ความเป็นศิลปินนั้นมืออยู่ในตัวทุกคนอยู่แล้วอาจมีมากหรือน้อยต่างกันบ้าง หากจะเป็นศิลปินนักเต้นบัลเลต์คือเฉพาะศาสตร์เฉพาะทางลงไป ก็จำเป็นต้องทำความรู้จักกับศาสตร์นั้น ๆ ให้ลึกซึ้ง หากนักบัลเลต์คนไหนได้ครูดีได้แหล่งเรียนรู้ที่ดี ก็จะช่วยให้เขาผู้นั้นเข้าถึงศาสตร์และศิลป์ทางบัลเลต์ได้ง่ายขึ้น เร็วขึ้น สามารถไปต่อยอดพัฒนาทักษะพัฒนาตนให้มีความเป็นนักบัลเลต์ที่ประสบความสำเร็จได้เร็วขึ้นตามกัน หลากๆอาชีพสามารถพลิกผันหันเห ในกรณีผ่านข้อแรกมาได้แล้ว

6. ได้โอกาสดี ชาติโอกาสก็เหมือนชาติเครื่องวัดความสำเร็จนะครับ

7. พรสวรรค์ หมายถึงต้นทุนที่มีอยู่ในตัวนักบัลเลต์คนนั้นตั้งแต่ก่อนที่จะได้รับการเรียนรู้ฝึกทักษะทางบัลเลต์ มีเยอะนะครับ ตัวอย่างเช่น

3.1 มีความชาญฉลาดในการเรียนรู้ ศึกษา

3.2 ด้านสรีระ มีความสง่างามแข็งแรงสมบูรณ์ได้รูปแบบของนักบัลเลต์ชาย

3.3 ความดูดีทางหน้าตา

3.4 ด้านลีลาท่าเต้นและการสื่อสารอารมณ์ ควรสามารถถ่ายทอดได้อย่างมีเสน่ห์ดึงดูดผู้ชมให้ติดตามการแสดง

3.3 ด้านเทคนิค หมายถึงสภาพเอื้อในการพัฒนาบัลเลต์เทคนิคของร่างกาย เช่น การทรงตัว ความสัมพันธ์ในการสั่งการของสมองกับการทำงานของกล้ามเนื้อ เรื่องของจังหวะ การเตรียมการกระโดด การหมุน ตลอดจนความยืดหยุ่นของร่างกาย

3.4 ด้านมนุษยสัมพันธ์และวุฒิทางอารมณ์ นักบัลเลต์ที่ประสบความสำเร็จคงไม่ได้หมายความว่าเด่นให้ตัวเองดูคนเดียวหรือเพื่อความสะใจ สบายใจแค่นั้นใช่ไหมครับ ดังนั้นข้อนี้ควรว่าเป็นประตูสำคัญที่ดีที่จะเปิดสู่สังคมเพื่อความสำเร็จเลยนะครับ หากใครมีคุณสมบัติที่ดีข้อนี้อยู่ในตัวก็จัดได้ว่ามีกำลังภายในเสริมความสำเร็จได้มากมายเลยครับ

พูดถึงสิ่งแวดล้อมที่จะเสริมให้นักบัลเลต์ชายทั่วไป จะประสบความสำเร็จได้อย่างไร

1. เพื่อศึกษาคุณลักษณะเด่นของนักบัลเลต์ชายที่จะประสบความสำเร็จด้านคุณลักษณะเด่น ทางร่างกายและจิตใจ

1.1 เมื่อครั้งที่ได้รู้จักบัลเลต์ครั้งแรก (ยังไม่ได้เรียนรู้หรือฝึกเต้น) ท่านได้มีความรู้สึกในตัวท่านมีคุณลักษณะเด่นทางด้านบัลเลต์บ้างหรือไม่ อย่างไร

ช่วงนั้นไม่เคยคิดเลยนะครับ ไม่รู้จัก หากให้พิจารณาย้อนไป ครูว่าครูมีกล้ามเนื้อที่แข็งแรง รูปร่างหน้าตาที่จัดว่าไม่เลวนะครับมาตามถึงให้เป็นพระเอกใจ(หัวเราะ) ความสามารถทางบัลเลต์ไม่มีเลยแต่ก็กล้าที่จะพยายามทำนะครับ ที่สำคัญครูว่าครูรักในศิลปะนะครับแล้วก็มีกำลังใจที่จะทำอย่างเอาจริงเอาจังในทุก ๆ เรื่อง

1.2 ก่อนที่ท่านได้เข้าสู่วงการบัลเลต์ ท่านมีผู้ใด เห็นแววคุณลักษณะเด่นทางด้านบัลเลต์ของท่านบ้างหรือไม่ อย่างไร

คนเดียวเลยครับ มาตามเดมอน มาตามเคยพูดกับครูว่าเจอนักเต้นแล้วอยู่ที่ขอนแก่นนี่เอง นี่แหละครับครั้งแรกแล้วหลังจากนั้นอีก 2 ปีมาตามก็ชวนไปแสดงที่กรุงเทพแสดงต่อหน้าพระพักตร์ด้วย ตอนนั้นจึงได้คิดว่ามาตามชมจริง(หัวเราะ) ก่อนหน้านั้นคือหลังมาตามมาสอนให้ 6 วัน ครูยังเรียนไม่จบ มาตามก็ชวนครูย้ายไปอยู่กรุงเทพนะครับ ให้ไปอยู่ที่บ้านมาตาม ไปฝึกบัลเลต์ทุกวัน และจะให้ได้อยู่ได้คุยเป็นเพื่อนสามีมามากที่ป่วยในเวลาว่างด้วย ส่วนเรื่องเรียนก็ไปเรียนที่มหาวิทยาลัยใกล้บ้านมาตามเลยคือที่ประสานมิตร มาตามจะส่งเรียนเอง ช่วงนั้นบ้านมาตามอยู่ที่ซอยประสานมิตรครับ แต่ครูอยู่ปี 4 แล้วและก็ได้มีแววว่าในอนาคตครูจะอยู่ในวงการบัลเลต์ด้วย

มีอีกครั้งหนึ่งซึ่งถือเป็นครั้งสำคัญมากที่สุดในชีวิตเลยทีเดียวนะครับ วันนั้นเป็นวันแสดงต่อหน้าพระพักตร์ มีรถทัวร์คันใหญ่มารับนักแสดงจากบ้านมาตามไปที่โรงละครแห่งชาติ มาตามขับรถส่วนตัวสี่ล้อคันใหญ่ไปโดยมีครูนั่งไปเป็นเพื่อน ระหว่างทางมาตามบอกว่าวันนี้หลังแสดงให้ดูแลหน้าตาให้ดีนะ อย่าให้มีเหงื่อ มาตามจะพาเข้าเฝ้าพระราชินี มาตามทราบดีครับว่าครูเป็นคนมีเหงื่อเยอะมากแสดงแต่ละครั้งเหมือนอาบน้ำเลย (หัวเราะ) มาตามยังกำชับอีกนะครับว่า ต่อหน้าพระพักตร์ต้องอย่าให้ท่านเห็นภาพที่ไม่งดงาม หน้าตามีเหงื่อไม่ได้ พูดถึง 2 ครั้งแสดงว่าครูพลาดเรื่องนี้ไม่ได้เลยนะครับเนีย ซีเรียสละ (หัวเราะ) แล้วมาตามก็เล่าให้ฟังต่อว่า พระราชินีเคยบอกกับมาตามไว้หลายปีแล้วว่าให้มาตามทรนคนรุ่นใหม่ไว้ด้วยเพื่อว่าจะได้สืบสานงานบัลเลต์สวย ๆ ของมาตามต่อไป วันนี้พระราชินีเสด็จมาชมการแสดงมาตามก็จะถือโอกาสนำครูเข้าเฝ้าเพื่อแนะนำเป็นทางการว่ามาตามได้เตรียมผู้นี้ไว้สืบสานงานเรียบร้อยแล้ว ตอนฟังมาตามก็อึ้งนะครับ เลยลืมดีใจ (หัวเราะ) แต่ตอนเวลาจริงนี่สิครับ พอมาตามกราบบังคมทูลเสร็จ พระราชินีท่านก็มีพระเมตตาขึ้นพระหัตถ์มาให้ครูสัมผัส ครูรู้สึกซาบซึ้งในพระมหากรุณาธิคุณมาก นับเป็นจุดเกิดแรงบันดาลใจในการสร้างนักเต้นรุ่นต่อ ๆ ไปให้มีคุณภาพอย่างสูงที่สุดกำลังจนถึงทุกวันนี้เลยนะครับ

1.3 ในช่วงที่ท่านได้รับการฝึกฝนทักษะด้านนี้อย่างจริงจังท่านคิดว่าท่านมีคุณลักษณะเด่นที่ทำให้ท่านประสบความสำเร็จมาจนกระทั่งทุกวันนี้ คือสิ่งใดบ้าง

สำหรับครู ครูว่าน่าจะเป็นเพราะครูสามารถทำให้รักในวิชาชีพ รักการแสดง รักในการสร้างนักเต้นรุ่นใหม่ ๆ และสามารถทุ่มเทอย่างจริงจังให้กับสิ่งที่เรารักได้ ที่สำคัญครูรักมาตาม ครูอยู่กับมาตามมานาน มาตามรักบัลเลต์เป็นนักบัลเลต์เป็นศิลปินบัลเลต์ อย่างแท้จริง มาตามเป็นคนดี มีความเสียสละ อดทน เป็นครูที่ดีอย่างสมบูรณ์ ครูรู้แน่ครับว่ามาตามเหนื่อยกับภาระหลาย ๆ อย่าง แต่มาตามก็เข้มแข็ง ยืนหยัดอยู่ได้อย่างมั่นคง เป็นตัวอย่างที่ดีมาก ๆ สำหรับครูเลยทีเดียวนะครับ อะไรที่ทำให้มาตามดีใจ มีความสุขได้ครูก็อยากทำครับ นี่แหละครับคือที่มา

1.4 ในช่วงระยะเวลาที่ท่านได้เข้าสู่วงการการเป็นนักบัลเลต์อาชีพ ท่านคิดว่าคุณลักษณะเด่น ทางร่างกายและจิตใจ ข้อใดบ้างที่มีความสำคัญที่ส่งผลให้ท่านประสบความสำเร็จในการดำรงอาชีพนี้

มาตามเคยบอกว่า อ้างมาตามดีกว่าไม่ค่อยถนัดพูดเรื่องดีของตัวเองเลยเงิน (หัวเราะ) รัไม่มีก็ไม่รู้นะ มาตามเคยว่าครุมี First appearance ดี ดูแล้วตะลึง ดึงดูด คุณลาวัลย์ เดมอน ชุมสาย ณ อยุธยา ลูกสาวคนเล็กของมาตามก็เคยชมเหมือนกันครับ ตอนที่ครุรับบทท้าวทุมราช เป็นพ่อของมโนห์รา ในบัลเลต์เรื่องมโนห์รานั้น ครุยืนเท่ สง่าๆ มาบนราชรถที่มีทหารลากออกมา คุณลาวัลย์ นี่เป็นผู้ช่วยผู้กำกับการแสดงด้วยนะครับ พอแสดงเสร็จเขาก็รีบเข้ามาหาครุแล้วพุกว่า เอกชัยรู้มัย ตอนเอกชัยยืนถือธนูออกมาบนรถ ลาวัลย์ตาค้างเลย ตะลึงเลยคิดว่าเทวดาจริง ๆ มาเลยนะ สวย สวยมากเลย สรุ๊ป ใคร ๆ ก็ชมว่ามี First appearance ดี ส่วน Second appearance นี้คงไม่ได้เรื่อง เพราะไม่เห็นมีใครชม (หัวเราะ) เอ้อ...นี่ก็ขึ้นได้ พระราชินีใจครับ ท่านชมออกไมค์ที่พระที่เวทีชั่วคราวพระตำหนักบางปะอินเลยนะครับ ว่าพรานบุญเด่นเก่งมาก ส่วนสมเด็จพระเทพท่านชมว่า พรานบุญก็ดีนะ แต่หล่อไป ตอนนั้นแสดงที่หอประชุมใหญ่ธรรมศาสตร์ ซึ่งหลังจากที่สมเด็จพระเทพท่านดีครั้งนั้นเวลาครุแสดงเป็นพรานบุญที่ไร ต้องคิดหวดติดเครา ผมยุ่งเป็นรังนกทุกทีเลยครับ (หัวเราะ) ที่ว่ามาทั้งหมดนี้น่าจะเป็นลักษณะเด่นทางกายสินะครับ

ส่วนทางใจ ครุว่าครุมีหลักยึดที่ดี มีมาตามเป็นแบบอย่างในความเป็นนักแสดงและความเป็นครู และนอกจากนั้นก็คงเป็นการที่ครุได้นิสัยมาจากคุณพ่อของครุนะครับ ทำอะไรทำจริง รักอะไรก็รักจริงครับ ไม่เครียดครับ สนุก ๆ กับงานไปเดียวทุกอย่างก็ดีเองแหละครับ คิดแค่นี้แหละครับกับทุกเรื่อง

1.5 สิ่งใดที่คุณลักษณะเด่นของท่าน ที่สามารถเอาชนะ ปัญหา อุปสรรคทางด้านร่างกาย และจิตใจของท่านเองได้

ง่าย ๆ เลยครับ เห็นว่าสิ่งใด ตรงไหนเป็นปัญหา ก็แก้ตรงนั้นไปครับ ค่อยคิดค่อยทำ ค่อยแก้ไปเรื่อย ๆ สำหรับครุครุคิดว่าปัญหานั้นไม่ใช่สิ่งที่ไม่ดีนะครับ หากเราเห็นปัญหาได้เมื่อไร ความก้าวหน้า พัฒนาก็จะสามารถเกิดขึ้นได้ตาม ๆ กันมา สิ่งสำคัญต้องมีสติรู้ว่าปัญหานั้นมีไว้แก้ ไม่ได้มีไว้ให้ท้อนะครับ

ส่วนด้านร่างกายก็ต้องดูเป็นเรื่อง ๆ ไปครับ บางเรื่องต้องยอมรับสิ่งไหนฝึกหัดพัฒนาปรับปรุงได้ก็ค่อยทำค่อยเป็นค่อยไป สิ่งไหนมันเกิดฝืนก็ทำเท่าที่มันจะเป็นไปได้ อย่างเท้าครุเนี่ย ถ้านึกอยากจะทำให้มันพวยทสวยเหมือนผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริมงคล นาฎยกุล ก็คงได้แต่ฝืนนะครับ ทำให้ตาย ฝึกให้ตายมันไม่มีทางได้เลย หรืออยากหน้าตาเหมือนณเดชน์ รับรองออกมาเย็นปั๊บ ยังไม่ทันได้เดินคนก็กรี๊ดปั๊บเลย (หัวเราะ) มันก็เป็นกรณีที่เป็นไปไม่ได้ใช่ไหมครับ แต่อย่าลืมนะครับ ตึกก็ ฝือเม้ย คนก็ติดใจได้ไม่แพ้กัน เรื่องร่างกายเราก็ทำในส่วนที่เรามีบริหารไปให้เกิดประโยชน์สูงสุดแค่นั้นก็ดีแล้วครับ สรุ๊ปเรื่องร่างกายพัฒนาได้ ไม่ต้องเครียดนัก ไม่ควรหักโหมมากไป ต้องทำความเข้าใจในเหตุ ผลและความเป็นไปได้้นะครับ

1.6 ท่านคิดว่าคุณลักษณะเด่น ทางร่างกายและจิตใจ ข้อใดบ้างที่มีความสำคัญส่งผลให้นักเดินชายทั่วไปประสบความสำเร็จในการดำรงอาชีพนี้บ้าง อย่างไร

สำคัญที่สุดครุว่าต้องเป็นผู้ชายนะครับ ต้องมี appearance เป็นชาย ส่วนจิตใจจะเป็นหญิงหรือชายไม่ต่างกันครับเป็นเรื่องส่วนตัวที่ควรให้ความเคารพในสิทธิส่วนบุคคลของเขา ชีวิตจริงของเขา แต่ชีวิตการแสดงบนเวทีนักเดินชาย ชื่อก็บอกนะครับ ว่านักเดินชาย ผู้ชมที่กำลังดูนักเดินชาย ก็ต้องตอบใจทยให้ถูกให้ตรงนะครับ อย่าเอาอัตตาความเป็นตัวตนของตัวเองมาทำให้เกิดสิ่งที่เรียนว่าผิดบท เดี่ยวผู้ชมจะตกใจ แปลกใจ ชัดใจแล้วความสำเร็จจะเกิดขึ้นได้อย่างไรใหม่ครับ

ต้องแยกให้ออกนะครับว่าสิ่งที่เราจะแสดงออกมาที่เขาได้กำหนดไว้เป็นแบบใด เดี่ยวนี้ในละครที่นิยามให้นักแสดงชายแท้รับบทชายที่มีบุคลิกภาพและจิตใจเป็นหญิง เช่นกรีก ซิลเลอร์ ในละครเรื่องระบอบดาวดวง เป็นไงครับ ดังระเบิด แต่พระเอกคนไหนส่องแว่น่าสงสัยว่าแมนเต็มร้อยหรือเปล่า ก็ต้องโดนรื้อค้นความจริงกันมากมาย จนต้องออกมาแก้ข่าวกันเต็มที่

วิวอาจจะแย้งครู่ที่ว่าอาจไม่จริงหรอก ที่คณะบัลเลต์ชายล้วน Les Ballets Trockadero de Monte Carlo ทำไม่ยังดังประสบความสำเร็จเป็นที่ยอมรับระดับโลกได้เลย ครูก็ยอมรับนะครับ ว่าก็จริงอย่างนั้นเพราะบทเขาเป็นอย่างนั้น หากครูจะถามวิวสักนิดว่าขณะที่วิวดูบัลเลต์ Trockadero วิวคิดว่าเขาเป็นผู้หญิงหรือเป็นผู้ชาย คงตอบว่าผู้ชาย ซึ่งครูว่าที่วิวชอบคงเป็นเพราะความแปลก เป็นความเฉพาะหาดูได้ยาก หากนักบัลเลต์คณะนี้มา Solo ประชันตัวต่อตัวในบทผู้หญิงแข่งกับ ฟาง อติมาฟารีโน พิมพ์ พิมพ์ไฟโล นาคนวนล ลูจ อีโรฟาร กฤตยาเกียรติร์ Sylvie guillem Natalia Makarova วิวว่าวิวจะให้คะแนนใครชนะครับ มาตามเดมอนเคยเล่าให้ครูฟังนะครับสมัยมาตามยังเป็น นักเต้นที่ประเทศฝรั่งเศส บางครั้งที่คณะก็เคยขอให้มาตามเต้นเป็นผู้ชาย รับบทพายเรือใหญ่ ๆ พายกันหลาย ๆ คนเลยครับ ทุกอย่างก็ผ่านไปได้ด้วยดีคนดูไม่รู้คิดว่ามาตามเป็นผู้ชาย แต่ถ้ามาตามไปเต้นแข่งกับผู้ชายก็คงไม่สู้ผู้ชายหรอกครับ วิวว่ามี

ส่วนเรื่องร่างกาย ก็ต้องได้ตามมาตรฐานนักบัลเลต์แหละครับ หากนักเต้นคนใดดูดีมากกว่าไม่ว่าด้วยรูปร่างหน้าตา หรือความสามารถทางเทคนิค การสื่ออารมณ์ โอกาสแห่งความสำเร็จก็สามารถเกิดขึ้นได้ มากขึ้น ๆ ตามลำดับ

ทางด้านจิต ครูจะเน้นไปในด้านความสำนึกนะครับ รู้กฎรู้ควร รู้กาลเทศะ รักและรับผิดชอบในวิชาชีพด้วยความซื่อสัตย์ ลด ego ลงนิด ยอมรับในความสามารถของผู้อื่น รู้จักศึกษาอย่างมีวิสัยทัศน์ และที่สำคัญควรดำรงตนอย่างผู้มีคุณธรรม ครูรับรองว่าความสำเร็จจะเกิดขึ้นกับตัวนักเต้นผู้นั้นเองเป็นอันดับแรกเลยนะครับ และคุณสมบัติที่ดีเหล่านี้ก็จะค่อย ๆ ส่องประกายให้ใกล้ชิดได้พบเห็นสัมผัส เกิดความชื่นชอบ ชื่นชม พร้อมทั้งจะสนับสนุนต่อไปนะครับ

2. คำถามทั่วไป

2.1 ท่านคิดว่า สิ่งใดคือสิ่งสำคัญ ที่ทำให้ท่านสามารถดำรงชีพด้วยการเป็นนักบัลเลต์ได้อย่างมั่นคง ก็อย่างที่ตอบไปแล้วนั่นแหละครับ ความรักจริงในวิชาชีพและโอกาส

ถ้าเรารักจริงในสิ่งใด เราก็จะมีกำลังใจที่จะสร้างสิ่งดี ๆ ให้เกิดขึ้นโดยไม่ย่อท้อต่อปัญหาหรืออุปสรรคใด ๆ ขอให้ได้ทำ จะอะไร อย่างไร ที่ไหนก็ได้ก็มีความสุขแล้ว ยิ่งทำยิ่งสุขยิ่งผ่อนคลายเป็นทวีคูณ จนติด จนเป็นนิสัย จนเปรียบเสมือนลมหายใจอยู่กับชีวิต เหมือนคนที่ เป็นแม่ ด้วยความรักลูก ขอให้ได้อยู่กับลูก ขอให้ลูกยอมอยู่ด้วยเถอะ อะไรก็ได้แม่เป็นได้หมด ไม่ว่าจะเป็นคนคร่ำ คนทำความสะอาด ป้อนข้าว ป้อนน้ำ เช็ดอึเช็ดฉี่ แม่ยินดี แต่เมื่อไรที่ลูกไม่อึดื้อไม่ฉี่สึครับ แม่ร้อนใจ เห็นไหมครับ ความรักจริงนั้นพลิกผันโลกได้เลยครับ ทำให้ผู้นั้นไม่ติดยึดกับคำว่า ถูก แต่กลับเกิดสำนึกอยู่ที่คำว่า ควร ได้อย่างน่าอัศจรรย์

พูดถึงโอกาส ชีวิตครูนี้จัดว่าไม่เกี่ยวกับบัลเลต์เลยนะครับ เรียนก็จบเคมี ชีวะมา ทำงานก็เป็นครูวิทยาศาสตร์ แต่ปัจจุบันเป็นครูบัลเลต์เต็มตัว ทั้งหมดนี้มาจาก

2.2 โอกาสเล็ก ๆ แค่ 6 วัน ที่ผู้อำนวยการยูนิสซอนแก่น Mr. Frank Albert เชิญมาตามเดมอนมาเผยแพร่ความรู้ ที่มหาวิทยาลัยขอนแก่น ทำให้ครูมีคำว่าบัลเลต์เกิดขึ้นมาในชีวิตบ้าง

2.3 การมีครุฑี ด้วยมาตามเดมอนเคยถวายการออกกำลังพระวรกายในสมเด็จพระนางเจ้าฯ เคยจัดการแสดงบัลเลต์สนองพระราชประสงค์เป็นประจำ จึงเหนียวนาให้ครุฑีโอกาสได้แสดงบัลเลต์ต่อหน้าพระพักตร์

2.4 การที่ผู้อำนวยการดิลก วัจนสุนทร ขอร้องให้ครุฑีควบคุมวงโยธวาทิตโรงเรียนขอนแก่นวิทยายน เมื่อครั้งที่ครุฑีเป็นครูสอนที่นั่นทั้งๆที่ครุฑีปฏิเสธด้วยเหตุผลว่าครุฑีเล่นดนตรีไม่เป็น อ่านโน้ตดนตรีไม่ออก เครื่องดนตรีแต่ละชิ้นมีชื่อเรียกกว่าอย่างไรก็ยังไม่รู้จักเลย (หัวเราะ) แต่ท่านก็ยังให้ครุฑีจัดการเรื่องนี้ด้วยเหตุผลว่าไม่มีครุฑีดนตรี

2.5 การที่ปีเดียวกันนั่นเองได้มีการจัดประกวดวงโยธวาทิตนักเรียน นิสิต นักศึกษาแห่งประเทศไทยครั้งที่ 1 เฉลิมฉลองกรุงรัตนโกสินทร์ครบ 200 ปี เมื่อปีพ.ศ. 2525 ครุฑีได้รับคำสั่งให้ทำวงไปประกวดด้วย ลำบากมาก เหนื่อยมากเลยนะครับ เริ่มจากการที่ไม่รู้เรื่องเลยแล้วมีเวลาให้เตรียมตัวเพียงไม่กี่เดือน แต่บังเอิญผลออกมาของครูโรงเรียนขอนแก่นวิทยายนได้รางวัลชนะเลิศแห่งประเทศไทย ทำให้ครุฑีครุฑีเริ่มมีชื่อและได้รับความไว้วางใจในสายศิลป์

2.6 ปีต่อมาโรงเรียนแก่นนครวิทยาลัยส่งวงโยธวาทิตเข้าประกวด แต่ครุฑีรอบผู้อำนวยการสุันทา สุภณีและจึงขอตัวครุฑีให้กลับมาปฏิบัติราชการที่โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัยและช่วยควบคุมวงโยธวาทิตเพื่อการส่งเข้าแข่งขัน ตอนครุฑีบรรจุเข้ารับราชการครุฑีที่โรงเรียนแก่นนครนี้แหละครับ แต่ยังไม่เคยทำงานที่นี่เลยในตอนนั้น เพราะทันทีที่รายงานตัว ผู้อำนวยการสนธิพงษ์ นวลมณี ผู้อำนวยการโรงเรียนขอนแก่นวิทยายนในขณะนั้น เมื่อปีพ.ศ. 2521 นะครับ ก็ขอตัวครุฑีไปช่วยราชการทันทีเลยครับ นี่ก็ทำให้ครุฑีได้มาทำงานที่โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัยจนถึงทุกวันนี้

2.7 ในปีเดียวกันนั่นเอง มาตามได้ขอให้ครุฑีไปร่วมแสดงบัลเลต์ต่อหน้าพระพักตร์ด้วยตามปกติ ครุฑีจึงค่อนข้างวุ่นวาย ทั้งเตรียมวงโยชประกวต ทั้งต้องเดินทางมาซ้อมบัลเลต์ที่กทม. แต่คนที่วุ่นวายกว่าครุฑีคือท่านผอ.สุันทา ธรรมดาแหละครับท่านคงเกรงว่าจะเสียงานโรงเรียน จนครั้งหนึ่งท่านตามมาดู ณ ที่ซ้อมในกรุงเทพ โดยไม่ได้บอกครุฑีล่วงหน้าด้วยนะครับ ครุฑียังคงคิดว่าคงโดนจับผิดแน่ๆ ว่าหนีเที่ยวริมาทำงานกันแน่(หัวเราะ) ครุฑีเลยเชิญผอ.ท่านเข้าไปดูการฝึกซ้อมด้วย ตอนนั้นครุฑีเป็นตัวเอกของการแสดงด้วยนะครับ พอหมดบทครุฑีก็เข้ามานั่งเป็นเพื่อน ผอ. เพราะผอ. รู้จักใครเลย ซึ่ก็ทันทีเช่นกัน ผอ. บอกว่าคุณเอกชัย คุณเปิดสอนบัลเลต์ที่โน้โรงเรียนเถอะเพื่อเปิดโอกาสให้เด็กในส่วนภูมิภาคได้มีโอกาสทัดเทียมกับเด็กในส่วนกลาง ครุฑีก็ปฏิเสธ ด้วยเหตุว่าสอนไม่เป็น ไม่ทราบจะเริ่มอย่างไร เพราะไม่เคยเรียนมาแบบในระบบนะครับ นี่ก็เป็นที่มาที่ทำให้ผอ.ท่านติดตามถามและขอให้เปิดสอนบัลเลต์อย่างต่อเนื่องถึง 1 ปีเต็ม โดยครุฑีได้ปฏิเสธด้วยเหตุผลเดิม

2.8 ปลายปีนั้น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเปิดสอนและรับนิสิตสาขาบัลเลต์เป็นครั้งแรก มีลูกศิษย์ครุฑีคนหนึ่งที่เคยเรนไปแสดงต่อหน้าพระพักตร์ด้วยกัน ชื่อชรัช ชานาญเวช ชรัชสนใจครุฑีก็ช่วยติวทฤษฎีและปฏิบัติให้ ผลคือสอบได้ นี่แหละคือเหตุสำคัญที่ทำให้ผอ.เรียกครุฑีไปหาที่ห้อง พร้อมทั้งยื่นกระดาษ ปากกามาให้แล้วบอกว่า คุณเขียนให้ผอ.ให้เสร็จก่อนนะว่าการที่จะเปิดสอนบัลเลต์ต้องปรับปรุงห้องอาคารเกษตรอย่างไร และต้องมีรายละเอียดอย่างไรบ้าง ทำให้เสร็จก่อนออกจากห้องผอ. ไปนะ คุณปฏิเสธต่อไปไม่ได้แล้ว ถึงคุณจะไม่รู้เรื่องคุณก็ทำแบบไม่รู้เรื่อง ๆ ของคุณนั่นแหละ ผอ.ว่าเดี๋ยวกี้เอง ผอ.พูดยิ้ม ๆ แต่ผอ.เอาจริงนะ นี่คือที่มาของห้องบัลเลต์และจุดเริ่มการเรียนการสอนบัลเลต์ในโรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย ซึ่งรับได้ว่าเป็นแห่งแรกในโรงเรียนมัธยมเมื่อปี 2531 นั้น ตามที่ศึกษานิเทศก์วิชาศิลปะ กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการได้ให้ข้อมูลมาเมื่อปี พ.ศ.2531 นะครับ

ในชีวิตครูมีการหักเหในวิชาชีพมากมายเหลือเกิน ที่เล่ามานี้เพียงส่วนเล็ก ๆ ที่นำมาซึ่งบัลเลต์ นะครับ แต่การหักเหพลิกผันทุกครั้ง มันเป็นโอกาส มันเป็นที่มาแห่งอนาคต

อย่างไรก็ดี ยังมีโอกาสที่สำคัญอีกข้อหนึ่ง คือโอกาสในการแสวงหาและเพิ่มพูน ไม่ว่าจะ เป็นความรู้ ความสามารถ ความชำนาญ ความเชี่ยวชาญต่าง ๆ ทั้งในตัวและในใจของเรา ไว้ให้พร้อมที่ จะรองรับโอกาสแบบสายฟ้าฟาดที่อาจมาถึงในบางครั้ง นี่ก็เป็นอีกสิ่งที่จะทำให้เกิดความสำเร็จ อย่างมั่นคงได้

1. ท่านคิดว่าในอนาคตข้างหน้า สิ่งใดคือสิ่งสำคัญที่จะทำให้ท่านยังคงสามารถดำรงชีพอยู่ในวงการบัลเลต์อาชีพอย่างมั่นคงได้ตลอดไป

ครูใกล้จะเกษียณอายุราชการแล้วนะครับ ปี 56 นี้แหละครับ ครูก็คงจะดำรงชีพด้วยอาชีพข้าราชการ บำนาญ ส่วนบัลเลต์จะอยู่มั่นคงกับครูตลอดไปได้อย่างไรแค่นั้น ครูก็เชื่อว่าขึ้นอยู่กับความรักที่ครูยังคง มีให้กับบัลเลต์ ซึ่งแน่นอนครับเต็มเปี่ยมอยู่แล้วกับโอกาสที่ครูจะได้รับจากสังคมและบุคคลใกล้ตัวนะ ครับเป็นสิ่งสำคัญ แต่ก็อยู่บนข้อจำกัดแห่งสังขารด้วยแหละนะครับ (หัวเราะ)

2. ท่านมีไอดอลนักบัลเลต์ทั้งในและต่างประเทศบ้างหรือไม่อย่างไร

ถ้าคนเดียวเลยก็มาตามเดมอนเลยแหละครับ สารพัดอย่างที่ครูได้กล่าวไปแล้ว นั้นแหละ ถ้าจะให้ผมอีกคนหนึ่งที่เป็นไอดอล ครูก็ว่ารูโดฟ นูเรเยฟนะครับ ชอบในความเป็นนักแสดง ของเขาและที่สำคัญครูได้นั่งคุย พบกับเขาเป็นการส่วนตัวที่โรงแรมโอเรียนเต็ล กทม. อีกด้วยนะครับ ตอนนั้นนูเรเยฟเค้ามาเที่ยวเมืองไทย แล้วที่ปารีสโอเปร่าก็บอกว่าที่เมืองไทยมีนักเต้นสำคัญคนหนึ่งทีนูเรเยฟควรจะมาพบคนนั้นคือมาตามเดมอน จึงเป็นที่มาของการนัดพบเป็นการส่วนตัว พอดีช่วงนั้นครู อยู่ที่บ้านมาตาม มาตามจึงชวนครูไปด้วยพร้อมในวันนั้นหลังจากทักทายกันมาตามก็ได้แนะนำให้นูเรเยฟรู้จักครู แนะนำว่าไงวิรุ้มัย(หัวเราะ).. มาตามแนะนำว่า This is my Nureyev (หัวเราะ) หลังจากนั้น การสนทนาก็เป็นกันเองราวกับว่ารู้จักกันมาหมื่นปี มาตามนี่ช่างมีอารมณ์ขันและมีความชาญฉลาดจริงๆ เลยครับ

ส่วนนักบัลเลต์ชายไทยหรือครับ ครูว่าก็เก่ง ๆ กันหลายคนนะครับ แต่หลายคนครู ก็ได้เห็นเขามาตั้งแต่เริ่ม ก ไก่ อยู่แล้ว เวลาแสดงเขาก็เก่ง ก็ดีกันนะครับ แต่ครูก็มัวแต่หนักไปในทางลู่ทางภาวนาช่วย(หัวเราะ) ไม่ใช่ไม่ดีนะครับ แต่ครูกลัวเขาพลาดใจครับ แล้วก็รู้จุดดี จุดด้อยไปซะหมด เลยมัวแต่ดูแบบครบวงจรลิ้มไปว่าตอนนี้เรารับบผู้ชมแล้วนะ(หัวเราะ)

แต่ก็มีอยู่คนหนึ่งนะครับ ที่ครูต้องเสียน้ำตาจากการชมการแสดงของเขาหลายครั้ง มากเลย มันเป็นน้ำตาแห่งความปิติ ชื่นชม ชื่นใจนะครับ เอาเป็นว่าในฐานะที่ครูเป็นผู้สอนเขาผู้นี้แสดง ได้ถูกใจครูครับมีความเป็นนักแสดงสูงมาก รักในวิชาชีพนี่เป็นที่สุดด้วย เขาผู้นี้ก็คือศิริมงคลครับ ผู้ช่วย ศาสตราจารย์ศิริมงคล นาฎยกุล

บทสัมภาษณ์ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริมลล นานุกุล

1. ด้านปัจจัยแวดล้อม

1.1 ท่านเริ่มรู้จักบัลเลต์ครั้งแรก เมื่อไร.... จากที่ไหน รู้สึกอย่างไร

ถ้าเป็นเคยเห็นครั้งแรกในชีวิตคือตั้งแต่วัยเด็กเล็กเลย จำไม่ได้ว่าก็ชอบสมัยนั้นเปิดทีวีดูรายการตูนดูเจอรายการทีวีหนึ่งชื่อว่ามีรัฐสตูดิโอเป็นรายการทีวีของอาจารย์ณัฐ ยนตรรักษ์แล้วก็เค้าเอาวิดีโอบัลเลต์มาเปิดน่าจะเรื่องจีเซลหรือเปลาเล่นเป็นเรื่องก็เปิดดูก็เป็นต้นอะไรก็ไม่รู้ นั่นแหละคือการเห็นบัลเลต์ครั้งแรก แต่ไม่รู้ หรือก็คืออะไรแล้วก็เปิดผ่านไป ตอนนั้นไม่รู้สึกยังไงคือเป็นเด็ก ซึ่งเป็นศิลปะอันหนึ่งซึ่งเราพอโตมาจึงรำลึกได้ว่าเราเห็นครั้งแรกตอนไหน

1.2 ครอบครัวของท่าน หรือตัวท่านเอง มีส่วนเกี่ยวข้อง หรือมีความคิดว่าจะได้เกี่ยวข้องกับการเต้นบัลเลต์ในอนาคตบ้างหรือไม่ อย่างไร

ไม่เกี่ยวเลย วัยเด็กชอบแสดงออกจะมีละครพวกจักร ๆ วงศ์ ๆ ก็มีตัวละครตัวหนึ่งที่เต้นชอบทำแนวตลกๆครูก็เอาท่าทางพวกนั้นมาร้องมาเต้นประสาเด็กผู้ชายนะ และก็จำได้ว่า ป.6 มั้งที่โรงเรียนกันดโปลงพื้นแลเกอร์ครูก็เปิดเทปเต้นกันครูก็เต้นไปเรี่ยนั่นแหละครูก็พูดประโยคหนึ่งว่าไอ้เต้นเก่งๆขนาดนี้ไม่ใช่โตมาจะได้เป็นนักแสดงดิ อันนั้นเป็นแบบด้วยความทะโมน ด้วยความที่เราเห็นจากทีวี แล้วก็แถวๆบ้านพอเรามีงานเลี้ยงงานอะไรเราก็จะไปเต้นโชว์คนแถวบ้านก็จะบอกว่าเออชอบเต้นเนอะอะไรอย่างนี้ ด้วยความบังเอิญ ถ้าถามว่าศิลปะการแสดงจริงๆที่ตัวเองชอบมากครั้งแรกตั้งแต่เด็กเลยนะ คือบ้านครูจะติดกับบ้านคุณยายคนนึงเป็นคนที่เลี้ยงพวกครูตอนเด็กๆ เพราะว่าตอนเค้าๆพอกับแม่ครูจะไปส่งของ ครูก็ต้องดูแลน้องและก็คุณยายคนนี้ก็เลี้ยงพวกครูและทุกครั้งที่มิลีเก ครูก็จะเป็นคนเดียวในบ้านที่ได้ไปดูลิเก และก็เป็นคนชอบศิลปะลิเกมาก...ตั้งแต่เด็กก็จำได้ว่าไปตั้งแต่สมัยมือถือขวดนม มีผ้าอ้อมอยู่เลยคงจะเล็กมากนะ ก็ดูลิเกทุกขณะเลยที่มีงานลิเก เพราะนั่นการแสดงอันแรกที่คุณครูรู้สึกชอบมากคือลิเก มันก็ทางด้านศิลปะการแสดงนะนะ คือตอนเข้าเรียนครั้งแรกคือตอนนั้นเราเป็นนักเรียนอยู่ในวงโยธวาทิต ตอนม.1คือรู้จักอาจารย์เอกตอนนั้นที่เรามาสอบเข้าโรงเรียนแก่นนครเนี่ย ตอนสอบก็มีอาจารย์ผู้คุมเข้ามาบอกถ้าใครอยากจะทำวงโยธวาทิตให้ไปเพื่ออาคารเกษตรครูก็มาครูก็ไม่รู้จักอาจารย์เอกซัยหรือ รู้จักอาจารย์เกษมจนกระทั่งมาเข้าค่ายวงโยธวาทิตก็รู้จักอาจารย์เอกในนามผู้คุมวงดนตรีก็สักพักใหญ่ๆประมาณ ม.2 มั้งไปประกวดวงโยธวาทิตมาก็ทราบข่าวไปแสดงบัลเลต์และมีเด็กวงโยธวาทิตคนนึงอาจารย์ก็เอาไปแสดงบัลเลต์ด้วยก็แค่นั้นไม่ได้ว่าจะสนใจอะไรพอประมาณ ม.3อาจารย์เอกก็มาถามว่าจะเต้นบัลเลต์มั๊ย คืออาจารย์เอกเค้ารู้ว่าครูเป็นโรคหอบหืดประกอบว่าเพิ่งได้ข่าวว่านักบัลเลต์ที่อเมริกาเสียก็เลยตัดสินใจเข้ามาเรียนบัลเลต์เพราะว่าจะมาเต้นเพื่อให้อุณหภูมิแข็งแรง เพราะว่าเมื่อก่อนเราเข้าโรงพยาบาลแทบทุกเดือนนะ ถามว่ามีใครขัดขวางมั๊ยก็ไม่นะพ่อแม่ก็ให้เราเต้นเพราะว่าเราไม่ค่อยอยู่บ้าน ก็ไม่ขวางอะไรนะ

1.3 ท่านคิดว่าในช่วงก่อนเข้าสู่วงการศิลปะด้านบัลเลต์ สิ่งแวดล้อมใด มีความสำคัญที่ส่งผลให้ท่านประสบความสำเร็จเมื่อได้เข้าสู่วงการบัลเลต์บ้าง

ครั้งแรกที่เข้าเรียนบัลเลต์โดยวัตถุประสงค์แรกที่เข้าเพื่อให้เราหายจากการเป็นโรคหอบหืด ปัจจัยที่ 2 เนื่องจากการเป็นนักเรียนวงโยธวาทิตเราเลยชอบเพลงคลาสสิกเมื่อเราเข้ามาเรียนบัลเลต์มันเลยทำให้เรามีความสุขในลักษณะของเพลงคลาสสิกนะ แต่สำคัญคือการเต้นเพื่ออยากจะได้

สุขภาพดี พอกระโดดเข้ามาเราก็ทำเต็มที่ ปัจจัยสำคัญที่สุดก็คือการได้รับโอกาสจากอาจารย์เอคนั้นแหละ ในการมาเรียน

1.4 ท่านได้เข้าสู่วงการศิลปะบัลเลต์ โดยมีการฝึกฝนทักษะด้านนี้อย่างจริงจังครั้งแรกเมื่อไร ที่ไหน วิธีใด ด้วยเหตุใด

เข้าสู่การฝึกครั้งแรกผู้สอนก็คืออาจารย์เอก น่าจะเป็นซัมเมอร์ช่วงปิดภาคฤดูร้อนของ ม.2 จะขึ้น ม.3 พอเปิดเทอมมาก็ได้เรียนอย่างเต็มตัว สถานที่เริ่มก็คือห้องบัลเลต์ปัจจุบันนั้นแหละน่าจะประมาณ 2531 ก็เริ่มอย่างนั้นแหละ

1.5 ในช่วงระยะเวลาที่ท่านฝึกฝนเพื่อเพิ่มพูนทักษะ ท่านคิดว่าสิ่งแวดล้อมใด มีความสำคัญที่ส่งผลให้ท่านประสบความสำเร็จเมื่อได้เข้าสู่วงการบัลเลต์บ้าง

คือความคิดว่า 1ความมุ่งมั่นตนเอง เมื่อเราทำอะไรเราก็ต้องทำให้ถูกที่สุด รู้ให้เยอะที่สุด รู้ให้ลึกที่สุด แพลหนังสือเราก็ช่วยแพลหนังสือเราก็หาอ่านหนังสือ เราก็ต้องเอาหนังสือจากอาจารย์เอกมาดูแล้วรูปภาพ วีดีโอ แผ่นเลเซอร์สมัยก่อนก็เอามาดู ผนวกกับความมุ่งมั่นของตัวเอง ผนวกกับรุ่นพี่ซรัทท์ไปสอบบัลเลต์ติด เป็นต้นแบบของการว่าได้ศึกษาต่อได้ ตอนนั้นในหัวคิดแต่เพียงว่า คล้ายๆ มันมีอุดมคติของการคิดว่าเราตั้งมาตรฐานของการฝึกตัวเองให้มีมาตรฐานสูงกว่าระดับประเทศ คือมีความรู้สึกว่าจะตั้งอยากให้บรรทัดฐานตัวเองมีมากกว่าแค่ระดับประเทศไทย แต่ก็ไม่ได้แข่งกับใครหรอกแข่งกับตัวเองมากกว่า ชิดเส้นให้ตัวเองมีขึ้นต่ำอย่างน้อยระดับประเทศที่บอกกับตัวเองเตือนตัวเอง ไว้อย่างนั้นนะผนวกกับความมุ่งมั่นที่เป็นลักษณะส่วนตัวที่จิตใจจดจ่อกับศิลปะแขนงนี้ก็เลยค่อนข้างจะพยายามมากในการทำทุกอย่าง ทั้งในเรื่องของ skills หรือการแพลหนังสือบัลเลต์ครูแปลมาตั้งแต่อยู่ ม.4 แล้วจะจนจบมหาลัยโน่นแหละ

1.6 ท่านได้เข้าสู่วงการการเป็นนักบัลเลต์อาชีพ อย่างจริงจังครั้งแรกเมื่อไร ที่ไหน วิธีใด ด้วยเหตุใด

ถ้าพูดถึงตอนเข้าสู่วงการบัลเลต์อาชีพระดับประเทศครั้งแรกคือตอนอายุ 17 ปี 2533 บนเวทีการแสดงบัลเลต์น้อมเกล้า ครั้งที่ 2 ของมาตามเดมอนนั้นเป็นการขึ้นเวทีในส่วนกลางของประเทศครั้งแรกเลยได้ขึ้นโรงละครแห่งชาติแสดงต่อหน้าพระที่นั่งของสมเด็จพระบรมราชินีกับสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ ด้วยการเป็นนักแสดงเดินทางไปแสดงร่วมกับคุณหญิงเดมอน โดยอาจารย์เอกชัยเป็นคนพาไป การไปครั้งนั้นก็ถือว่าเป็นโอกาสได้แสดง pas de deux เป็นครั้งแรกเวทีใหญ่ด้วยคือได้รับความไว้วางใจขนาดนั้นนะ ขึ้นเวทีคู่กับคุณผ่องแสง ตั้งประเสริฐชัย 2534 ซ้อมบัลเลต์มโนห์ราทั้งปี 2535 แสดงมโนห์รา และได้รับคัดเลือกไปแสดงบัลเลต์จากฝรั่งเศส ปี 2536 ไปที่รัสเซีย เราจะเจอในแนว ๆ ฝรั่งเศสกับรัสเซียบ่อย และยังเจอวาสิลีแชมป์บัลเลต์เหรียญทอง

1.7 ในช่วงระยะเวลาที่ท่านได้เข้าสู่วงการการเป็นนักบัลเลต์อาชีพ ท่านคิดว่าสิ่งแวดล้อมใด มีความสำคัญที่ส่งผลให้ท่านประสบความสำเร็จในการดำรงอาชีพนี้บ้าง อย่างไร

สิ่งแวดล้อมที่สำคัญมากที่สุดก็คือการที่เราได้ มีโอกาสคลุกคลีกับครูที่มีประสบการณ์ในระดับสูง เช่น อยู่กับมาตาม เนื่องจากที่เราอยู่ปริญญาตรีก็ใช้ชีวิตด้วยการพักอาศัยอยู่ที่บ้านมาตาม และก็ได้พูดคุยตอนเย็นมาตามก็ได้ถ่ายทอดประสบการณ์ตอนอยู่เมื่องนอก ถ่ายทอดวิธีคิดจิตวิญญาณให้เรา อาจารย์เอกก็ได้ถ่ายทอดให้แล้วตอนเราอยู่มัธยมและที่ไปรัสเซียเราก็ได้ซึมซับวิชาชีพความเป็นรัสเซียจากครูรัสเซีย แล้วก็ผนวกกับความมุ่งมั่นในศาสตร์แขนงนี้ รักในศาสตร์แขนงนี้มันก็เป็นปัจจัยหนุนซึ่งกันและกัน ความโชคคืออยู่ที่ครูได้ครูที่ดี อย่างอาจารย์เอกให้ความรู้ ให้ทักษะ ให้วิธีคิดในการเป็น

ศิลปินคือที่เราได้ยินบ่อยมากก็คือศิลปินจะต้องมีความซื่อสัตย์ต่อตัวเอง จะต้องฝึกซ้อมอย่างเข้มข้นอย่า
เที่ยวเล่นหลอกคนไปเรื่อยต้องมีความรับผิดชอบ ให้ตัวอย่างของการอุทิศตัวเองเพื่อลูกศิษย์ ให้โอกาส
นั่นคือสิ่งที่อาจารย์ให้มา ส่วนมาตามคือทำเป็นตัวอย่างให้เราดู อย่างมาตามอายุเยอะๆเนี่ย 1ช.ม.ก่อน
สอนมาตามจะต้องเปลี่ยนชุดมาวอร์มตัวเอง มาตามเล่าถึงชีวิตเมื่อยังแสดงเวทีระดับโลกว่าเจอใครยังไง
บ้างคือจำไม่ได้หรอกว่าพูดอะไรมาบ้างแต่ก็ซึมซับมาเรื่อย มาตามเค้าพูดนะที่เราจำได้แม่นคือช่วงสง
กรานไปไหว้มาตามกับอาจารย์เอกแล้วก็เอาพวกมาลัยให้แล้วก็ถามมาตามว่ามาตามจะเดินไปถึงไหนมา
ตามก็บอกว่า ข้าไอกี้จะพาดอยู่บนบาร์จะกว่าไอจะตายโน่นแหละ คือมันโชว์ให้เห็นจิตวิญญาณว่าแม้
ท่านจะอายุเยอะแต่ศิลปะก็ไม่เคยพรางไปจากวัย เป็นสิ่งกระตุ้นเตือนที่ได้มาจากอาจารย์ ส่วนจาก
รัสเซีย สิ่งเราได้คือประสบการณ์ วิธีการทำงาน บรรยากาศการทำงานของผู้ที่เป็นนักเต้นที่
ต้องการเป็นนักเต้นอาชีพจริงๆซึ่งสิ่งเหล่านี้มันทำให้เราตระหนักถึงวินัย การรักษาเวลา และก็ความ
จริงจังในขณะที่ทำงาน แบบนี้เราจะไม่ค่อยเจอในวัฒนธรรมการทำงานของคนไทยเท่าไร

1.8 ท่านคิดว่าสิ่งแวดล้อมใด มีความสำคัญที่ส่งผลให้นักเต้นชายทั่วไปประสบ
ความสำเร็จในการดำรงอาชีพนี้บ้าง อย่างไร

อาจจะเป็นเพราะว่าในเมืองไทย การธุรกิจสตูดิโอยังมีรูปแบบของการแสดงประจำปี
เป็นจุดขาย การแสดงที่ยังต้องอาศัยในเรื่องของนักเต้นผู้ชายที่ฝึกฝนและเก่งทางด้านคลาสสิคบัลเลต์ช
องเมืองไทยซึ่งมีน้อยเพราะฉะนั้นนักบัลเลต์ที่ถูกผลิตออกไปในตลาดที่เป็นคลาสสิคบัลเลต์ยังมีที่รองรับ
ของทางด้านสตูดิโอเอง ทางบัลเลต์คลาสสิคเนี่ยก็ยังต้องการทางด้านนักเต้นชายอยู่ และก็หลายๆที่ก็
พยายามทำเป็นกลุ่มเต้นขึ้นมาเพื่อถ่ายทอดในเชิงความงามเชิงศิลปะด้วยซึ่งนักเต้นชายถ้าเทียบกับสมัย
เก่ากับสมัยปัจจุบัน skill อาจจะไม่แข็งเท่าปัจจุบัน ถ้าสมัยเก่าเลยนับตัวได้ว่าอยู่ในวงการจริง ๆ มีใคร
บ้าง แต่ปัจจุบันคนไทยที่เต้นบัลเลต์มีมากขึ้นก็ทำให้นักบัลเลต์ชายก็มีบทบาทมากขึ้นนะ

2. เพื่อศึกษาคุณลักษณะเด่นของนักบัลเลต์ชายที่จะประสบความสำเร็จ
ด้านคุณลักษณะเด่น ทางร่างกายและจิตใจ

2.1 เมื่อครั้งที่ได้รู้จักบัลเลต์ครั้งแรก (ยังไม่ได้เรียนรู้หรือฝึกเต้น) ท่านได้มีความรู้สึกว่าตัว
ท่านมีคุณลักษณะเด่นทางด้านบัลเลต์บ้างหรือไม่ อย่างไร

โดยรูปร่างจุดเด่นมากเลยคือผมสูงโปร่งคือเหมาะมากเลยในทางบัลเลต์ พ้อยท์เท้าคือ
พ้อยท์ดีมากมีโหนกเท้าซึ่งเป็นลักษณะที่เป็นที่ต้องการของนักบัลเลต์ สมัยเด็กๆคือครูชอบนอนบิดขี
เกียด บิดที่ก็พ้อยท์เท้าที่ ก็ทำทุกวัน ๆมันก็เลยเป็นโหนกเท้าขึ้นมาจริง ๆเป็นการฝึกพ้อยท์เท้าโดยไม่
ตั้งใจพอมารเรียนบัลเลต์เลยได้รูปเท้าแบบบัลเลต์ต้องการก็เป็นความโชคดีไป

2.2 ก่อนที่ท่านได้เข้าสู่วงการบัลเลต์ ท่านมีผู้ใด เห็นแววคุณลักษณะเด่นทางด้านบัลเลต์ช
องท่านบ้างหรือไม่ อย่างไร

ไม่มีนะ ก็มีแต่อาจารย์เอกคนเดียวเราเข้าไปหาและขอเต้นบัลเลต์นะ

2.3 ในช่วงที่ท่านได้รับการฝึกฝนทักษะด้านนี้อย่างจริงจังท่านคิดว่าท่านมีคุณลักษณะเด่น
ที่ทำให้ท่านประสบความสำเร็จมาจนกระทั่งทุกวันนี้ คือสิ่งใดบ้าง

ลักษณะที่ทำให้เราเต้นบัลเลต์ได้ดี

1. ใจที่มุ่งมั่นในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งเราก็จะทำให้ถึงที่สุดอย่างเช่นถ้าเราจะเรียนรู้บัลเลต์
โดยนิสสัยส่วนตัวของครูเองเนี่ยอย่างตอนอยู่วงโยชวาท์เล่นดนตรีครูก็ไม่ได้เล่นดนตรีอย่างเดียวครูเป็นนัก
อ่านประวัติศาสตร์ก็พอจะเรียนรู้ดนตรีก็ต้องเรียนรู้ให้ลึกเช่นเดียวกันพอจะเรียนบัลเลต์เราก็มุ่งมั่นที่จะรู้จัก

บัลเลตให้มากที่สุดทั้งการฝึกซ้อมทั้งภาคทฤษฎี ซ้อม 365 วันไม่เคยหยุดแม้แต่วันเดียว ครูมาสอนหรือไม่ มาสอนเรากี่มาเต็มตลอดเวลา คือความมุ่งมั่นความมีวินัยให้กับตัวเอง ศึกษาลุ่มลึกอย่างถึงที่สุด

2. คือครูเป็นนักดนตรีมาก่อนเป็นมือกลองมาก่อนจังหวะครูจะแม่นมาก คือเรามีประสบการณ์มาจากดนตรี และเราเป็นคนชอบฟังเพลงคลาสสิกที่เอื้อประโยชน์ต่อการเต้นบัลเลต และมีเป้าหมายตั้งไว้ชัดเจนว่าจะเดินในเส้นทางนี้ตั้งแต่อายุ 15 คือการเป็นนักบัลเลตอาชีพ พอมันชัดเจนแล้วมันต้องมุ่งมั่นสู่เป้าหมายนั้นอย่างเดียวเลย คือเรามุ่งมั่น เจอครูที่ดีและโอกาสมาทุกอย่างก็เลยทำให้เราไปได้อย่างรวดเร็ว

2.1 ในช่วงระยะเวลาที่ท่านได้เข้าสู่วงการการเป็นนักบัลเลตอาชีพ ท่านคิดว่า คุณลักษณะเด่น ทางร่างกายและจิตใจ ข้อใดบ้างที่มีความสำคัญที่ส่งผลให้ท่านประสบความสำเร็จในการดำรงอาชีพนี้

คือทั้งคู่ จิตใจก็ต้องมุ่งมั่น รูปร่างสมส่วนคือแขนขายาวพอยู่บนเวทีแล้วดูสูงโปร่งร่างกายพิต กล้ามเนื้อแข็งแรงสามารถทำเทคนิคออกมาได้อย่างตื่นตา มันต้องประกอบกันทั้งคู่

2.2 สิ่งใดที่คุณลักษณะเด่นของท่าน ที่สามารถเอาชนะ ปัญหา อุปสรรคทางด้านร่างกาย และจิตใจของท่านเองได้

เราสู้และเราตระหนักว่าเรารักอะไรเราเชื่อสัตย์และปฏิบัติสิ่งนั้นอย่างจริงจังที่สุด หรือไม่ก็เรามีสติการเป็นผู้ที่ยึดมั่นในวิชาชีพตัวเอง ศรัทธาในวิชาชีพตัวเอง รักษาจรรยาบรรณในวิชาชีพตัวเองและเรานึกถึงครูบาอาจารย์ว่าเราจะไม่ทำให้ท่านผิดหวังและเราก็ต้องกตัญญูต่อวิชาชีพด้วย และเราก็มีความสุขต่อวิชาชีพและสืบสานวิชาชีพนี้ต่อไปให้มีคุณค่าให้ดีที่สุด

2.3 ท่านคิดว่าคุณลักษณะเด่น ทางร่างกายและจิตใจ ข้อใดบ้างที่มีความสำคัญส่งผลให้นักเต้นชายทั่วไปประสบความสำเร็จในการดำรงอาชีพนี้บ้าง อย่างไร

จิตใจแน่นอนต้องมาก่อนมีความมุ่งมั่น ชอบบัลเลต ศึกษาบัลเลต คนเต้นบัลเลตใจมันต้องคลาสิกนะ ถามว่าไม่คลาสิกได้ไหมได้แต่คงได้แค่ร่างกาย แต่ความเป็นคลาสิคบอยมันไม่มา คุณต้องอินแม้กระทั่งฟังดนตรีคลาสิคก็ต้องฟังให้มันสุนทรีย์ว่ามันสุนทรีย์ยังไง บัลเลตคลาสิคจิตใจเค้าก็ต้องเป็นคลาสิค มีความมุ่งมั่น มีความรัก มีความพยายาม เป็นพื้นฐานของผู้ฝึกศิลปะทั่วไป ร่างกายคนไหนที่สัดส่วนดีหน่อยก็จะได้เปรียบเวลาอยู่บนเวทีก็ดูสูงโปร่ง อีกอันคือต้องเจอต้นแบบที่ดีคือเจอครูที่ดี ธรรมชาติของนักบัลเลตชายก็น่าจะเจอกับครูผู้ชายครูผู้ชายก็จะให้ความเป็นชายทั้งทักษะส่วนตัว การเต้นคู่ และการแสดงออกก็น่าจะเจอครูผู้ชายที่ถ่ายทอดทั้งทักษะและจิตวิญญาณของความเป็นนักบัลเลตชาย ถ้าเจอครูผู้ชายที่ดีก็น่าจะประสบความสำเร็จได้

3. คำถามทั่วไป

3.1 ท่านคิดว่าสิ่งใดคือสิ่งสำคัญที่ทำให้ท่านสามารถดำรงชีพด้วยการเป็นนักบัลเลตได้อย่างมั่นคง

ถ้าในลักษณะของการดำรงชีพหลายคนก็มีช่องทางการหารายได้เพื่อการดำรงชีพของตัวเองได้หลากหลายรูปแบบบางคนก็เปิดสตูดิโอบางคนเป็นนักบัลเลตอาชีพก็คือรับจ้างเต้น ส่วนครูที่มันดำรงอยู่ได้จนปัจจุบันก็คือรับราชการในการเป็นครูในมหาวิทยาลัย เป็นรายได้หลัก และการประกอบอาชีพเสริม เช่น การเป็นนักแสดง รับอแอกไนซ์จัดงานหารายได้เสริมเข้ามาบ้าง รายได้จาก การเขียนหนังสือ ในที่สุดเราก็ทำในเส้นทางการดำรงชีพในสิ่งที่เรารัก

3.2 ท่านคิดว่าในอนาคตข้างหน้า สิ่งใดคือสิ่งสำคัญที่จะทำให้ท่านยังคงสามารถดำรงชีพอยู่ในวงการบัลเลต์อาชีพอย่างมั่นคงได้ตลอดไป

3.3 ท่านมีไอดอลนักบัลเลต์ทั้งในและต่างประเทศบ้างหรือไม่อย่างไร

ถ้าพูดถึงไอดอลในลักษณะความเป็นครูก็มีอาจารย์เอก มาตามและกวีาสีไอดอลความเป็นครูและความเป็นนักให้ ถ้านักเต้นที่มีความสามารถเนี่ยที่เรารู้จักและเป็นไอดอลก็จะมี Mikhail Baryshnikov กับ Rudolf Khametovich Nureyev ซึ่งทั้งสองเป็นสไตล์รัสเซียมันทำให้เราเห็นความเป็นผู้ชายในเชิงทักษะการแสดงการเต้นบัลเลต์นั้นะครับ

3.4 ถ้ากล่าวถึงบุคคลเหล่านี้ที่สามารถยืนหยัดประสบความสำเร็จในวงการบัลเลต์ถึงทุกวันนี้ว่าเค้ามีคุณลักษณะเด่นทั้งด้านความสามารถและอื่นๆที่คิดว่าเกี่ยวข้อง มีอะไรบ้าง

อาจารย์เอกชัย สมัยที่อาจารย์แสดงอาจารย์เป็นคนที่มีรูปร่างดี เป็นนักแสดงที่มีเสน่ห์บนเวที อันนี้มองภายนอกนะครับ แต่ว่าครูก็ไม่ค่อยได้เห็นอาจารย์แสดงจริงๆหรอกแต่ว่าดูจากรูปภาพดูจากวิดีโอบ้าง รูปร่างดีมากนะตัวเล็ก ดูดีบนเวทีหน้าตาดูดีและก็อาจารย์ยืนหยัดบนวงการได้เพราะว่าอาจารย์มีลักษณะของคนที่ยังจริงจังในการเทรนตัวเอง เทรนลูกศิษย์และก็มีสายตาในลักษณะของคนที่ยืนคนเนี่ยให้โดดเด่นขึ้นมาให้เป็นนักแสดงรุ่นหลังๆได้อย่างมีศักยภาพ เพราะว่านักแสดงรุ่นแรกๆก็เป็นลูกศิษย์ที่มาจากขอนแก่นทั้งนั้นเลย อาจารย์จริงจัง รับผิดชอบสูง คิดสร้างสรรค์ และมีความเข้าใจในศิลปะถึงแม้ว่าอาจารย์เรียนมาน้อยเห็นได้จากเวลาสร้างงานอาจารย์ใช้ pattern from ใช้ group ใช้การวางโครงสร้างทำอาจจะไม่ได้ซับซ้อนแต่มันออกมาดูดีได้ นั่นแสดงว่าอาจารย์มีความเข้าใจในศิลปะการเต้นเป็นอย่างดี และก็อาจารย์เสมอดันเสมอปลายจึงสามารถทำให้อาจารย์ยืนหยัดและก็เป็นที่ยอมรับของคนด้วยสิ

อาจารย์ก็ผอมสูงที่ได้สัดส่วนเหมาะเป็นพระเอก ดูดีรูปร่างหน้าตาที่ดี 2519อาจารย์รู้จักมาตาม และก็ได้ไปแสดงกับมาตามเริ่มตั้งแต่เป็นพรานบุญจะกระทั่งได้เป็นพระสุธนมีบทบาทในการช่วยฝึกสอนช่วยมาตาม เป็นที่ไว้วางใจ เนื่องจากความรับผิดชอบมาตามเลยไว้วางใจและให้เกียรติในการที่ให้อาจารย์ช่วยเป็นผู้ฝึกซ้อม อาจารย์พีระ เป็นนักเต้นรุ่นใหม่ที่มีความแข็งแรงในเชิงเทคนิคหน้าตาดี กล้ามเนื้อสวย ก็ถือว่าคนรุ่นเดียวกับกับพีระเนี่ย พีระจะมาอันดับหนึ่งเลย ในเรื่องความครบเครื่องทางด้านรูปร่าง หน้าตา เทคนิค ทักษะ เหมาะในการเป็น Principle dancer ก็เลยทำให้พีระยืนหยัดอยู่ได้ด้วยความสามารถด้วยฝีมืออันโดดเด่นของพีระ โอ ชิตพล เป็นรุ่นเดียวกับกับพีระจริงๆ เป็นรุ่นพี่ถ้าพูดถึงตามอายุ ถ้าพูดถึงการศึกษาก็กลายเป็นรุ่นเดียวกัน จะเด่นรูปร่างสูงใหญ่ดี โดดเด่นทักษะไต่มากับพีระ แต่ว่าถ้าพูดถึงกันตรง ๆ รูปร่างหน้าตาอาจจะยังไม่โดดเด่นเท่ากับพีระนัก แต่ด้วยที่เค้ามีฝีมือที่ไม่ได้ห่างมาจากพีระนักก็เลยทำให้เค้าโดดเด่นขึ้นมาในวงการ ผนวกกับที่เค้ามีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีบวกกับได้รับโอกาสที่ดี ก็เลยทำให้เค้าออกสื่อมีคนรู้จักเป็นระยะเวลาหลายปีเท่าที่เรา รู้จักเค้าก็มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีมีฝีมือและเค้าได้รับโอกาสที่ดี คือนับตั้งแต่จบไป 10 ปีเค้าก็อยู่ในวงการตลอด อยู่ในกรุงเทพตลอด แสดงทำงานตลอดตัน พัลลภ รูปร่างโอเค หน้าตาดี แต่ว่าเค้ารูปร่างเล็กไปหน่อยถ้าเทียบกับพีระกับชิตพล ชิตพลจะสูงโปร่งสุดแต่ในเชิงเทคนิคพีระจะดีสุด พัลลภก็ถือว่าเป็นนักเต้นระดับกลางๆคือรุ่นพัลลภ ชิตพล พีระถือว่าเป็นนักเต้นรุ่นใหม่ๆที่ถอยจากรุ่นของครู เนื่องจากเค้าได้รับโอกาสที่ดีบวกกับหน้าตาดี มันก็เลยทำให้เค้ายืนหยัดอยู่ในวงการบุคลิกนิสัยน่าจะเป็นพวกเข้ากับคนได้ง่ายด้วยนะอ้อก็เด่นนะสมัยที่เทรนกับเราอ้อเป็นคนที่มีมือเด่นไต่มาเลยระหว่าง

พีระ อ่อง ชิตพล อ่องจะอยู่ในระดับเดียวกับชิตพลถือว่าดีเลย อ่องหน้าตาดีรูปร่างดีเพียต อนุรักษ์ เป็นคนที่หัวไว ปฏิภาณไหวพริบดีมาก กล้ามเนื้อความแข็งแรงดีมาก ความยืดหยุ่นสูงมาก คุณสมบัติครบสำหรับการเป็นนักแสดงได้ ถ้าจะดิงหน่อยเดียวคือเค้าเป็นคนตัวสั้นเท่านั้นเอง ถ้าจะพูดถึงความสามารถเท่าที่ทราบมารองจากพีระเองเพียตคือดีที่สุด คืออย่างวิวเนียถ้าเพียตได้รูปร่างวิวเพียตไประดับโลกได้เลย แต่ม วศิน รูปร่างดี ดีมากด้วยหน้าตาพอใช้ได้แต่หน้าแต่งตาฝีมือระดับกลางๆ แต่ตอนที่เห็นเค้าล่าสุดพัฒนาขึ้นมากเลยอาจจะเพราะเจอครูใหม่ๆประสบการณ์ใหม่ๆด้วย ผนวกกับที่ประกอบอาชีพก็พัฒนาอย่างไม่หยุดก็เลยทำให้รู้สึกว้าเค้าเก่งขึ้นเยอะ และก็มีปฏิภาณไหวพริบดี อัน เรื่องยุทธ์ ถ้าจะให้เด่นจริงๆแล้วอันเนี่ยจะเป็นคอนเท็มโพรารี อาจจะด้วยว่าอันมีความเป็นนักคิด นักออกแบบท่าเต้นและการที่เค้าเคลื่อนไหวในแนวร่วมสมัยเนี่ยมันทำให้เค้า enjoy กับตรงนี้ แต่เนื่องจากที่เค้าได้พื้นฐานบัลเลต์ไปเนี่ยก็ทำให้เค้าเต้นบัลเลต์ได้ในระดับดีแต่อาจจะไม่ถึงระดับดีมากถ้าเค้าเอาพื้นฐานบัลเลต์ไปเต้นคอนเท็มเนี่ยอันจะออกมาค่อนข้างจะดี ตอนที่เค้าไป workshop ที่เวียดนามครูลินส์บอกเลยว่าอันเหมาะเป็นครูเต้นคอนเท็ม

ถ้าประเมินเด็กผู้ชายทั้งหมดที่เราสอนมาที่มหาสารคามเนี่ย ที่สอนแล้วรู้สึกว่ามันโดดเด่นที่มันครบถ้วนกระบวนการที่ทำให้เราแฮปปี้เนี่ย มีพีระ มีเพียต มีวิว มีแม็กเก้ สี่คนที่ขึ้นอันดับสูงสุดก็สี่คนนี้เป็นไลน์แรก อ่องก็โอเคนะ พอไล่ที่ที่สองลงมาก็จะเป็นชิตพล พัลลภ คือ5คนที่เราคิดว่า คุณสมบัติ รูปร่างหน้าตา ทักษะที่เราทราบแล้วออกมาแล้วมันโอเคมากๆเนี่ย มี วิว เพียต แต่ม พีระ อ่อง ประมาณเนี่ย

แนะนำ

เด็กผู้ชายที่จะประสบความสำเร็จในวงการบัลเลต์เมืองไทยได้ต้องมี

1. จิตใจที่มุ่งมั่นรักในศิลปะแขนงนั้น ต้องพยายาม
2. รูปร่างหน้าตาถ้าได้ดีก็จะเป็นประโยชน์กว่า
3. การเป็นนักเต้นชายก็ควรได้ครูผู้ชายเพราะจะได้เทคนิคครูผู้ชาย และให้ความรู้สึก

ไม่ว่าจะเต้นเดี่ยวหรือคู่ก็แล้วแต่ ครูผู้หญิงก็ให้ได้แต่ในทักษะการเต้นแบบนี้ เพราะฉะนั้นเวลาครูไปเมืองนอกเด็กผู้ชายก็เรียนคลาสผู้ชายกับครูผู้ชาย เด็กผู้หญิงก็เรียนกับผู้หญิงอย่างนี้ ซึ่งสิ่งเหล่านี้บางทีเด็กที่เป็นนักเต้นชายปัจจุบันนี้ก็จะกำลังหลักสำคัญต่อไปของการเป็นครูผู้ชายถ่ายทอดความเป็นลักษณะนักบัลเลต์คลาสสิกผู้ชายรุ่นต่อไปเพราะว่าปัญหาที่เจอในนักบัลเลต์ชายหลายคนพอมาเรียนบัลเลต์แล้วลีลามันออกเป็นกระเทยไป ไม่แมนซึ่งสิ่งเหล่านี้มันไม่ค่อยเจอในสังคมบัลเลต์ชายประเทศอื่น ครูจะบอกลูกศิษย์ว่าใครจะเป็นยังไงก็ช่างโดยส่วนตัวแต่บนเวทีคุณต้องแมน เรื่องส่วนตัวเป็นเรื่องส่วนตัว นั่นคือสิ่งที่มาตามเค้าย้ำมากในเรื่องของความเป็นแมน

บทสัมภาษณ์ ดร.พีระ พันธุ์ท้าว

1. ด้านปัจจัยแวดล้อม

1.1 ท่านเริ่มรู้จักบัลเลต์ครั้งแรก เมื่อไร.... จากที่ไหน รู้สึกอย่างไร

เริ่มรู้จักบัลเลต์ตอนปี 2533 ตอนอยู่ม.1 รู้สึกว่า เอ้ย..มีการเต้นแบบนี้แถวๆบ้านนอก แถวอีสานขอนแก่นด้วยเหรอ เพราะว่าเมื่อก่อนชอบวงโยชวาทย์อยู่แถวๆซอปปัลเลต์ ก็รู้สึกบัลเลต์มันดูไฮโซ โก้หรูเพราะมีแต่ลูกท่านหลานเธอมาเรียนอะไรประมาณนั้นนะ

1.2 ครอบครัวของท่าน หรือตัวท่านเอง มีส่วนเกี่ยวข้อง หรือมีความคิดว่าจะได้เกี่ยวข้องกับการเต้นบัลเลต์ในอนาคตบ้างหรือไม่ อย่างไร
ไม่มี เพราะว่าตอนเข้ามาใหม่ๆก็กะว่าจะเอาดีทางด้านดนตรีเลย กะจะไปสอบเข้าที่จุฬาฯ

1.3 ก่อนที่ท่านได้เข้าสู่วงการบัลเลต์ ท่านมีผู้ใด ส่งเสริม สนับสนุน หรือคัดค้านการเข้าสู่วงการศิลปะด้านนี้บ้างหรือไม่ อย่างไร

ถ้าพูดไปคือตัวเองนั่นแหละส่งเสริมตัวเองถามว่าใครส่งเสริมมีก็ไม่มีนะ ทางบ้านจะเห็นด้วย ไม่เห็นด้วยมีก็ไม่มี ก็แล้วแต่เรา แต่ว่าเราเองเอาตัวเราเองเข้ามาในวิชาชีพเรามีเหตุอะไรอย่างนี้ ย้อนไปปี35ตอนบวช เด็กๆเพื่อนฝูงรักใคร่สามัคคีรักใคร่อะไรอย่างนี้ อยู่กันเป็นกลุ่มแล้วรู้สึกว่าคุณกันรู้เรื่อง ไม่อยากจะทำอะไรกระจายก็เลยเป็นที่มาว่า ถ้าจะถามว่าใครสนับสนุนก็ไม่มีใครสนับสนุน น่าจะเป็นตัวเองมากกว่า

1.4 ท่านคิดว่าในช่วงก่อนเข้าสู่วงการศิลปะด้านบัลเลต์ สิ่งแวดล้อมใด มีความสำคัญที่ส่งผลให้ท่านประสบความสำเร็จเมื่อได้เข้าสู่วงการบัลเลต์บ้าง

ก็คิดว่าตั้งใจนะ แล้วก็พยายามเอาชนะตัวเอง ยิ่งเหนื่อยยิ่งทำพยายามข้ามขีดจำกัดของตัวเองไปเรื่อยๆ เราไม่รู้หรอกว่าเรามีการแข่งขันกับคนในคลาสตลอดเวลาแต่ว่าเป็นการแข่งขันที่ไม่ได้เกิดความอิจฉาริษยาอะไรแบบนี้นะ มันเป็นการติดตัวเราพัฒนาตัวเองให้เท่าเทียมชาวบ้านชาวช่องเค้า จากที่เราเรียนใหม่ๆ เราก็จะมาว่าใครที่เก่งกว่าเราในชั้นที่ 1เราก็จะมองเราซ่อมเราทำทุกอย่างดีเสมอไปกับคนนี้ เราจะมองถัดไปใครดีกว่าคนนี้แล้วเราก็จะไป าก็พยายามฝึกไปเรื่อยๆจะกระทั่งน่าจะเป็นที่ 1ในห้องมั้งประมาณนี้ เป็นวิธีฝึกที่เราตั้งใจมากกว่า มองพุ่งประเด็นไปข้างหน้าอย่างนี้ อีกอย่างมันต้องอาศัยความเข้าใจส่วนตัวด้วยไม่ใช่สักแต่ทำทำ แต่เราต้องรู้ว่าทำอย่างนี้กลัมนี่จะพัฒนา ยังไงและมันก็ต้องมีการจินตนาการด้วยอย่างเช่นเราทำท่ากระโดดอย่างนี้ เราดูวิดีโอว่าเค้าทำยังไงเราก็ต้องจินตนาการว่าถ้าเป็นเราเราจะต้องทำยังไงแล้วลองทำ มันเป็นเรื่องหลายอย่างที่ผนวกกันสร้างตัวเราเองนอกจากกลุ่มอาจารย์ที่สอนแล้วเราต้องคิดด้วยส่งเสริมตัวเราด้วยว่าประมาณไหน และก็เพื่อนฝูงรุ่นพี่รุ่นน้องประมาณนี้ทำให้บรรยากาศในการเรียนมันน่าเรียนอย่างตอนสมัยก่อนซ่อมกันทั้งวันทั้งคืนก็ไม่ได้เบื่อ ก็มีสิ่งแวดล้อมที่ดีก็เป็นตัวที่ทำให้เราติดหนึบไม่ได้โดยหาว่าต้องไปที่อื่น และก็คิดว่าจากการที่เราเป็นนักดนตรีมาก่อนก็คิดว่าเป็นอีกปัจจัยหนึ่ง ที่พอมารเรียนตรงนี้ก็ทำให้เราแบบที่มันก็ยังแบบผสมกันเข้าไปอีก

1.5 ท่านได้เข้าสู่วงการศิลปะบัลเลต์ โดยมีการฝึกฝนทักษะด้านนี้อย่างจริงจังครั้งแรกเมื่อไร ที่ไหน วิธีใด ด้วยเหตุใด

ครั้งแรกตอน ม.3 โดยการพูดกันรุ่นต่อรุ่นว่าพอตอน ม.3มันจะมีให้ลงเรียนบัลเลตนะ คือรุ่นพี่เค้าก็เรียนไปเราก็เรียนอะไรอย่างนี้แหละเราก็ทำตามเค้าบอกมาพอขึ้น ม.3เราก็เรียนไงก็เรียนกับเพื่อนฝูงกลุ่มเดียวกัน

1.6 ในช่วงระยะเวลาที่ท่านฝึกฝนเพื่อเพิ่มพูนทักษะ ท่านคิดว่าสิ่งแวดล้อมใด มีความสำคัญที่ส่งผลให้ท่านประสบความสำเร็จเมื่อได้เข้าสู่วงการบัลเลตบ้าง

สิ่งแวดล้อมที่น่าจะเป็นช่วงก้าวกระโดดที่สุดก็น่าจะตอนที่ไปรัสเซียช่วงที่ไปอูสเบ็ก ตอนนั้นเหมือนกับได้เอาตัวเราไปสถานที่ที่แบบจริงจัง ไปสู่โรงเรียนผลิตนักเต้น โรงละครบอลชอยต รงนั้นมันทำให้เราซึมซับสิ่งต่าง ๆ เห็นความสามารถเห็นความพยายามของศิลปินเห็นความพยายามของนักเรียน ได้ดูคลาสดูอะไรหลาย ๆ อย่างมันก็เกิดจินตนาการเกิดความคิดสร้างสรรค์กับตัวเองว่าอ้อ คนนี้เค้ามีวิธีอย่างนี้เค้ามีจุดบกพร่องอย่างนี้เค้ามีวิธีแก้ไขร่างกายเค้ายังไงเราก็มาปรับใช้กับเรา ช่วงนี้จะเป็นช่วงที่ติดตัวพัฒนาตัวเองมากที่ไปรัสเซียมา ซึ่งตรงนี้คิดว่าเป็นสิ่งที่มีผลมากเรียกว่าเป็นก้าว กระโดดเลยแหละ

1.7 ท่านได้เข้าสู่วงการการเป็นนักบัลเลตอาชีพ อย่างจริงจังครั้งแรกเมื่อไร ที่ไหน วิธีใด ด้วยเหตุใด

น่าจะมีการแสดงครั้งแรกของตัวเองตอน ม.4ตอนนำสาธารณชนเป็นจุดเริ่มต้นใจ แต่ คราวนี้ในวงการจริงน่าจะช่วงที่เรียนจบทำงานแล้วช่วงนั้นก็แสดงที่ศูนย์วัฒนธรรมของครูตีบ ของแดนซ์ เซ็นเตอร์ หลังจากนั้นงานชุกชุม ทั้งของบริษัทครูได้ พี่โจสุธีศักดิ์ใคร ๆ ก็อยากดึงตัวไปแสดงทั้งแสดง หน้าพระที่นั่งที่ภูพานไป 2ปี ที่ไม่ใช่บัลเลตก่อนนะ หรืออย่างครูอุ๊ดก็เชิญไปแสดงบัลเลตที่เชียงใหม่ไป 8 ปี ติดกันนอกเหนือจากนั้นก็ยังมีโอกาสเข้าวังแสดงที่ดอยอินทนนท์ คิดว่าช่วงนี้น่าจะเป็นช่วงเทิร์น โพรมมิ่ง ที่คิดว่าเค้าดึงตัวเราไปเพราะว่า แน่นนอนความสามารถ ทุกคนเห็นปุ๊บเค้าก็อยากได้ไปเพราะว่า

1. เทคนิคที่ทำ มีน้อยคนที่สามารถทำได้

2. คือการเต้นคู่ เราสามารถที่จะทำการตลาดให้เค้าได้ เช่นผู้ปกครองเอาลูกมาเต้น กับเราก็จะมีผล การทำสูจิบัตรการทำทีเซอร์ในแง่การตลาด

สิ่งแรกที่เห็นก็น่าจะเป็นที่ความสามารถมากกว่าส่วนเรื่องบุคลิกภาพนิสัยใจคอก็จะเป็นสิ่งที่ตามมา

2.1 ในช่วงระยะเวลาที่ท่านได้เข้าสู่วงการการเป็นนักบัลเลตอาชีพ ท่านคิดว่า สิ่งแวดล้อมใด มีความสำคัญที่ส่งผลให้ท่านประสบความสำเร็จในการดำรงอาชีพนี้บ้าง อย่างไร

คิดว่าความมีวินัย ด้วยความตัวเองเป็นคนขี้เกรงใจชาวบ้านชาวช่อง ยกตัวอย่างไปซ้อมงานที่เชียงใหม่ซ้อม 9 โมง อย่างคืนนี้ต้องเดินทางจากขอนแก่นไปเชียงใหม่ด้วยรถทัวร์ ไปถึงเชียงใหม่ 7.30 รถมารับเข้าโรงเรียนยังไม่ได้หลับไม่ได้นอนเลย คืออาบน้ำอาบน้ำทำกินข้าวเสร็จซ้อม แล้ว 9 โมงยันโน่นยันนั้น เพราะนั้นมีตารางเข้ามาเราจะไปบอกว่าเราเหนื่อยเราอะไรมันก็พูดได้ แต่ว่า ด้วยความเป็นส่วนตัวเพราะเรามีวินัยอะนะถือว่าทุกคนเค้าก็มาซ้อมเพราะนั่นเราก็ออเคตามช่วงเวลา ซ้อมก็ซ้อมไม่เคยอแงไม่เคยอู้อะไร เพราะฉะนั้นเรื่องวินัยเป็นสิ่งสำคัญที่สุดที่ทำให้เราประสบความสำเร็จในวิชาชีพเรา ถ้าเป็นลักษณะเช่นนี้เรามีความเป็นมืออาชีพในวิชาชีพของเรา เราเจอคนมาก หน้าหลายตา เจอคนทั้งจริงจัง จริงจัง ทั้งต่อแหล่มากหน้าหลายตา เพราะฉะนั้นเรามีความเป็นมืออาชีพ ใครจะมารูปแบบไหนเราแค่อู้อยู่กับวิชาชีพแค่ซ้อมเราแค่ว่าสเฉพาะตรงนั้น ไม่ได้ไปยุ่งเรื่องนอกสตูดิโอ นั้นไม่เกี่ยวเพราะว่าเป็นคนไม่ชอบยุ่งอยู่แล้ว

2.2 ท่านคิดว่าสิ่งแวดลอมใด มีความสำคัญที่ส่งผลให้นักเด็ชชายทั่วไปประสบ
ความสำเร็จในการดำรงอาชีพนี้บ้าง อย่างไร

พูดถึงด้านกายภาพก่อนนะ ถ้าด้านนี้ก็มีสิ่งแวดลอมที่ดี เอื้อประโยชน์
ยกตัวอย่างสมมุติว่าเราเข้าคลาสแล้วในคลาสมีแต่นักเด็ชห่วย ๆนะ เราก็อยากจะทำแต่ของเราที่แบบ
เซ็งนะ ทำอะไรก็ได้ถ้าเราเก่งกว่าเด็ชโดนเขมนะไรอย่างนี้เป็นต้น ถ้าแบบไม่มีความเข้มแข็งพอทำ
ได้ ๆไปก็เหลือคิดว่าถูกใจเด็ชเด็ชนี่แทนที่จะไปก็สกรพัฒนา กล้ามเนื้อตัวเองมันกลับทำให้
ตรงนั้นมันด้อยลงไป ต้องโชคดีด้วยว่าสิ่งแวดลอมเราต้องดีด้วยคนในคลาสที่เก่งใกล้เคียงหรือเหนือกว่า
เรามันจะทำให้เราถึตัวเองอยู่สม่าเสมออันนี้จากประสบการณ์จากที่ไปคลาสมหาหลายๆที่นะ คิดว่า
สิ่งแวดลอมในห้องเรียนต้องดี ถ้าเราไปเรียนแล้วเจอแต่คนซ้อบ้อ ๆเราก็จะซ้อบ้อเหมือนเค้านะ ถ้าเรา
เจอแต่คนโปรๆ เราก็จะถึตัวเองให้มันว่าโห! อะไรจะขนาดนั้นนะ มันจะมีความแข่งขันตัวเองอยู่เสมอ

และแน่นอนครูบาอาจารย์ที่สั่งสอน เราต้องโชคดีที่เจอครูที่ดีด้วย
หมายความว่าครูที่สอนเค้ามีความฉลาดในการปั้นเราด้วย จากการที่ไปคลาสมหาหลายๆที่เราที่มี
ประสบการณ์ที่เจอครูห่วยเยอะนะแต่เราก็ไม่พุดนะเล่นไปตามน้ำไป สิ่งแวดลอมดี ครูต้องดี ต้องฉลาดที่
จะแก้ไขจุดบกพร่องเราและถึถึตัวเราไปข้างหน้าให้พัฒนาถึงที่สุด

อื่นๆถ้ามองย้อนไปน่าจะเป็นสภาพภูมิอากาศ เมื่อก่อนตอนซ้อมที่ซ้อบไม่มี
แอร์นะร้อน...เวลาซ้อมร้อนๆมันช่วยให้เราอดช่วยให้เราแข็งแรงช่วยให้เรามีเลือดหมุนเวียนการหายใจ
ถ้าซ้อมห้องแอร์มันจะเริ่มมีปัญหาหายใจไม่เวิร์คเท่าไรทำให้ระบบหายใจ ระบายความร้อนไม่ค่อย
เวิร์คอันนี้มันก็ทำให้มีกลิ่นตัวมีอะไรขึ้นมา แต่ถ้าซ้อมในห้องแอร์ทั้งวันตัวมันก็แห้ง ๆไม่เท่าไรแต่เหงื่อ
ไต่รักแร้มันไหลตลอดเวลาที่สังเกต คิดว่าเกี่ยวข้องเพราะซ้อมในที่ร้อนพอซ้อมงานกับชาวบ้านชาวช่อง
เค้าคนอื่นซ้อมแบบเดียวแล้วเหนื่อยซ้อบแล้วเรายืน เค้าเหนื่อยแล้วเรายังไม่รู้สิทำอะไรเลย เพราะฉะนั้น
ถึงบอกเลยว่ามันมีความถึความแข็งแรงยืนซ้อบได้นานกว่าชาวบ้านเค้า จากประสบการณ์ที่ผ่านนะ

2. เพื่อศึกษาคุณลักษณะเด่นของนักบัลเลตชายที่จะประสบความสำเร็จ

ด้านคุณลักษณะเด่น ทางร่างกายและจิตใจ

2.1 เมื่อครั้งที่ได้รู้จักบัลเลตครั้งแรก (ยังไม่ได้เรียนรู้หรือฝึกเด็ช) ท่านได้มีความรู้สึกว่าตัว
ท่านมีคุณลักษณะเด่นทางด้านบัลเลตบ้างหรือไม่ อย่างไร

ไม่มีเลยเพราะว่าเมื่อก่อนนะตัวเตี้ยมาก ม.3นี้สูง140มั้ง ตัวเตี้ยแล้วก็พุ่งขึ้นคือเราได้รับการ
ฝึกฝนทางดนตรีคือให้กินน้ำเยอะแล้วหายใจทางท้องการฝึกเลยไม่เหมือนกัน เพราะนั้นยังท้องอืดอ้วน
เนี่ยเวลาเป่าเครื่องดนตรีมันทำให้ power มันดีเราถูกบ่มความเชื่อให้เป็นอย่างนี้ เพราะนั้นซ้อบๆตัว
เล็กๆไม่มีคุณสมบัติอะไรเลย

2.2 ก่อนที่ท่านได้เข้าสู่วงการบัลเลต ท่านมีผู้ใด เห็นแววคุณลักษณะเด่นทางด้านบัลเลต
ของท่านบ้างหรือไม่ อย่างไร

ไม่มีนะ เพราะว่าเราเริ่มเรียนจริงๆจรงตอนเราอยู่ ม.4แล้วคนที่เรียนรุ่นเดียวกันเค้าก็
เรียนมาตั้งแต่อยู่ ม.1 ม.2 ม.3..... ม.4เราเรียนเลยแล้วไม่มีพื้นฐาน เป็นคนสุดท้ายในห้องที่มาเรียนอย่าง
นี้ ถ้าพูดถึงเด็ชเด็ชในคลาสมหาเราจะเป็นคนสุดท้ายเลยเพราะว่าอะไรก็ยังไม่ทำได้จำก็ไม่ได้จะดูก่อนคน
แรกทำ คนที่ 2 คนที่ 3 คนที่ 4 เราเป็นคนสุดท้าย

2.3 ในช่วงที่ท่านได้รับการฝึกฝนทักษะด้านนี้อย่างจริงจังท่านคิดว่าท่านมีคุณลักษณะเด่นที่ทำให้ท่านประสบความสำเร็จมาจนกระทั่งทุกวันนี้ คือสิ่งใดบ้าง

น่าจะสู้กับตัวเองเอาชนะกับตัวเองไม่ได้แข่งกับคนอื่นนะ เมื่อก่อนยืนคนสุดท้ายในห้อง เพราะว่าจำท่าจำอะไรก็ไม่ได้ เราก็มารู้แล้วว่าถ้าจำไม่ได้จะต้องทำยังไง พยายามมอง จำ เรียกว่าพยายาม push ตัวเองเรียกง่าย ๆ ด้วยวิธีการทำซ้ำทำบ่อย ๆ ก็จะเกิดการจำ พอจำแล้วก็จะซึมซับความเป็นตัวตนของวิชาซีพนั้น ๆ นะ เมื่อก่อนโชคดีที่แบบวันนึง ๆ ช่วงเวลาที่คลาสมันยาว เราอยู่กับมันเยอะ เราก็เลยไปได้ไวอยู่แล้ว แต่ถ้าสังเกตดูกับตัวเองเรื่องดนตรีหรือว่าตัวเองเนี่ยเราค่อนข้างไปได้เร็ว อย่างเล่นดนตรีเนี่ยเข้ามา ม.1เราก็ไปได้เร็ว ได้เครื่องดนตรีที่ดีที่สุด เป็นหัวหน้าเซ็กชั่นอะไรอย่างเงี้ยเป็นต้น วิชาพวกนี้มันค่อนข้างไปเร็ว มีความก้าวหน้าเป็นอย่างดี เป็นเพราะอะไรอันนี้ก็ไม่รู้จะอาจเป็นเพราะความชอบส่วนตัวมั้ง คือบางทีก็บอกไม่ได้ว่าเพราะอะไร อย่างตอนเข้าวงโยทราฟู้สิก็ว่าเราไปเร็วอย่าง ตอนเข้ามาตอนแรกอ่านตัวโน้ต 3 เดือนเข้าไปโน้ตได้แล้วส่วนที่เข้ามาพร้อมกันยังฝึกเป่ากันอยู่นอกวงเลย ยังไม่อนุญาตให้เข้าวงเลย อะไรอย่างเงี้ยเป็นต้น เราค่อนข้างไวเรื่องนี้ อาจจะเป็นพรสวรรค์มั้ง ชาติที่แล้วทำบุญไว้ดีชาตินี้เลยมาต่อยอดหรือเปล่า

2.4 ในช่วงระยะเวลาที่ท่านได้เข้าสู่การการเป็นนักบัลเลต์อาชีพ ท่านคิดว่าคุณลักษณะเด่น ทางร่างกายและจิตใจ ข้อใดบ้างที่มีความสำคัญที่ส่งผลให้ท่านประสบความสำเร็จในการดำรงอาชีพนี้

ส่วนตัวแล้วจะเป็นเรื่องใจมากกว่าเพราะว่าอย่างตัวเองเนี่ยมาครั้งแรกร่างกายไม่ได้มาเต็มร้อยมาจากศูนย์แต่ใจเรามาเต็มร้อย เราสู้เราฝ่าฟันกับความเหนื่อย อดทนกับอากาศร้อนนะ หรือว่าความหงุดหงิดความอะไรก็แล้วแต่คือต่อสู้กับตัวเอง ใจร่างกายเราสามารถที่จะปรับปรุงแต่งได้ อย่างฝรั่งเค้าทำก็วิจัยว่าพวกที่จะเรียนการละครเต้นอะไรพวกนี้เนี่ยใจมันต้องมาก่อนแล้วเดียวกายมันตามมาเอง บางคนก็บอกว่าทฤษฎีนี้ใช้ไม่ได้ต้องกายก่อนแล้วใจมาเองก็มีมีทั้งสองรูปแบบ แต่โดยส่วนตัวเราเชื่อว่าใจเรามาก่อนแล้วความชอบดึงดูดความสนใจแล้วกายก็จะซึมซับความเป็นบัลเลต์ที่ละนิดๆ แล้วอีกอย่างช่วงเวลาที่เข้ามาฝึกยังไม่แก่เกินไปเป็นช่วงในวัยกำลังเจริญเติบโตร่างกายเลยปรับโครงสร้างอะไรของมันตามช่วงเจริญวัย อันแรกคิดว่าใจน่าจะสำคัญ แต่ว่าอย่างเมื่อก่อนเวลาเค้าคัดเลือกบัลเลต์มาเรียนเค้าก็ไม่ได้มาดูใจอะไรนะ มันต้องมาดูโครงสร้างกันใครขาใครอะไรเค้าก็ไม่เอา คุณที่มีรูปร่างใช้ได้ ดูความเป็นไปได้ที่จะมาเป็นนักเต้นบัลเลต์เค้าก็ดูเหมือนกันไม่ใช่ว่าหามาเอาหมาดอย่างนี้

2.5 สิ่งใดคือคุณลักษณะเด่นของท่าน ที่สามารถเอาชนะ ปัญหา อุปสรรคทางด้านร่างกายและจิตใจของท่านเองได้

ไม่ยอมแพ้มากกว่า พอรู้ว่ายิ่ง..มันจะมีช่วงนึงพอเรียนเต้น ม.ปลายนะคือเค้าจะเรียกว่าคลาสโคตรพลีเย อะอะอะไรก็พลีเยเราก็หงุดหงิดนะอยากทำอะไรอย่างอื่นมันอันนี้พลีเยไปชั่วโมงนะหงุดหงิดและเหนื่อย ก็ต้องทำ โอเค ยิ่งเหนื่อยก็กัดฟันและก็ไม่ยอมแพ้ ทำ อะไรอย่างนี้ พอเราเหนื่อยเราเห็นคนอื่นทำหน้าที่เหนื่อยเราก็เฮ้ย...นี่เค้ายังทำได้เราก็ต้องทำบ้าง คือมันเป็นสิ่งแหวดล่อมเป็นลูกโซ่คือถ้ามองย้อนไปแล้วเห็นคนอื่นเค้าไม่ไหวแล้วไม่ทำ ไม่ยืนขึ้นเราก็อาจจะทำแบบเค้าไปด้วย แต่บังเอิญว่าทุกคนทำเหมือนกันไง เราก็เกิดกำลังใจว่าสู้ไม่ยอมแพ้อย่างนี้ เพราะมันทำแค่ท่าพลีเยทำเดียวไม่ต้องไปทำท่าอื่นเลยมันก็ฟิตของมัน

2.6 ท่านคิดว่าคุณลักษณะเด่น ทางร่างกายและจิตใจ ข้อใดบ้างที่มีความสำคัญส่งผลให้นักเต้นชายทั่วไปประสบความสำเร็จในการดำรงอาชีพนี้บ้าง อย่างไร

อันที่1เลยคิดว่าเราต้องมีความสม่ำเสมอเราต้องมีวินัยในการที่เราดูแลรักษาร่างกายตัวเองยิ่งเราทำเป็นอาชีพแน่นอนว่าเราต้องพิตนะ ต้องซ้อมเตรียมร่างกายให้พร้อมสม่ำเสมอ และก็มีวินัยมาซ้อมให้ตรงต่อเวลาอันที่3เลยก็คือมันจะทำให้เกิดบรรยายภาสที่ดีในการเรียนก็คือเราจะเป็นทั้งผู้ให้และผู้รับหมายความว่าทุกคนเลยมีดีหมดแหละแต่ละคนก็มีดีเพราะนั่นเวลาเราทำ กรองพลีเนี่ย ก็เพลงขึ้นมาวิธีการวาดมือหน้าตาเราออกมาอะไรยังไงเนี่ย บางทีวิธีการทำท่าคลาสของเราเนี่ยเฮ้ย! มันทำสวายนะก็เกิดการก๊อปปี้แล้ว บางทีคนไหนดีมันเป็นตัวอย่างให้กันเงอามาซิมซัปทีละน้อยทำอาจจะดี บางทีคนนั้นอารมณ์มันแจ่มใส เพราะมันมันอุดรอยรั้วให้กันอะไรประมาณนี้ และที่สำคัญที่สุดท้ายที่คิดว่าสำคัญหลังจากที่ได้ร่วมงานกับชาวบ้านชาวช่องก็คิดว่าคือนิสัยใจคอ มันก็น่าจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับนักเต้นบางคนที่เคยประสบมาบางทีเต้นคู่อัโหเงงวะพอนิสัยส่วนตัวมันแย โอเคนิสัยส่วนตัวคุณเราไม่ว่านะแต่อย่าเอามาในคลาสอย่าเอานิสัยส่วนตัวมาในการซ้อมเนี่ยซึ่งมันไม่เกี่ยวข้องกับบางคนไม่รู้จักกาลเทศะเอาทุกอย่างทั้งรดติดหงุดหงิดทะเลาะกับผัวมาเนี่ยมาลงที่ครู ครูไม่เกี่ยว มันเป็นเรื่องของกาลเทศะด้วยอะไรอย่างนี้ ความซื่อสัตย์แหละบางคนตายละต้นสายมาซ้อมไม่ทันเอาละแอ๊กตั้งและโหยโหยนั้นนั้นสารพัดอะไรอย่างนี้มันทำให้ส่วนรวมเสีย เป็นต้น

3. คำถามทั่วไป

3.1 ท่านคิดว่าสิ่งใดคือสิ่งสำคัญที่ทำให้ท่านสามารถดำรงชีพด้วยการเป็นนักบัลเลต์ได้อย่างมั่นคง

เรามีความพอใจในวิชาชีพเราและมีความเชื่ออย่างหนึ่งนะว่าเวลาทำอะไรทำให้มันสุดๆ ไปเลยแล้วเราก็จะเป็นใครบางคนของวิชาชีพนี้ เราก็เชื่อว่าเราได้เอาวิชาชีพนี้เข้ามาสู่ตัวเราในระยะเวลา 10ปีเนี่ย ถึงเวลานี้เนี่ยเราเอาตัวเราเข้าไปให้อะไรกับวิชาชีพนี้บ้างประสบการณ์ที่เรามีหรือว่าสิ่งที่เราเรียนรู้มาเราพร้อมที่จะถ่ายทอดให้คนรุ่นหลังต่อไป คิดว่าแน่นอนเลยความชอบความพอนั้นคือปัจจัยให้เราครองตัวเองถึงทุกวันนี้ ถ้าคนที่ใจไม่รักไม่ชอบทำยังไงก็ไม่ได้เนอะ ทำไงก็ไม่เจริญรุ่งเรืองมันก็ต้องชอบเป็นเรื่องปกติมันต้องดึงดูดตัวเอง

3.2 ท่านคิดว่าในอนาคตข้างหน้า สิ่งใดคือสิ่งสำคัญที่จะทำให้ท่านยังคงสามารถดำรงชีพอยู่ในวงการบัลเลต์อาชีพอย่างมั่นคงได้ตลอดไป

ถ้าพูดตรงๆ นะอายุมันก็ปูนี่แล้วจะไปเปลี่ยนทำวิชาชีพอื่นได้ยังไงเล่า อายุจะ 35 ละมาก่อนชีวิตแล้วไม่มีอะไรก็แค่มุ่งต่อไป อย่างที่บอก แล้วเราพอใจเราชอบวิชาชีพนี้คิดว่าเราอุทิศตัวเองให้วิชาชีพนี้มากกว่าด้วยการที่เราพร้อมที่จะเป็นผู้ให้และพร้อมที่จะเป็นผู้รับในเวลาเดียวกันให้ความรู้ให้ตัวอย่างที่ดีทุกทีนะ โอเคอย่างเมื่อนอกเค้าก็ไม่ได้สอนคลาสอะไรหรอกแต่เค้าสอนการเป็นศิลปินการดึงอารมณ์ มันทำให้เราเข้าถึงได้ง่าย คราวนี้ในสังคมไทยเมืองพุทธ เราชาวพุทธ บางทีเราจะสอนเหมือนต่างประเทศมันก็ไม่เหมือนซะทีเดียวของเราอาจจะมึวิธีใช้ชีวิตเข้ามาเกี่ยวข้องกับเพราะเราเป็นเมืองพุทธ ก็เป็นลักษณะการสอนที่เรียกว่า(ไม่ยากพูเลยพูดแล้วเหมือนนายก) เค้าเรียกว่าบูรณาการ ผสมผสานกันเข้าไป

3.3 ท่านมีไอดอลนักบัลเลต์ทั้งในและต่างประเทศบ้างหรือไม่อย่างไร

มี เค้าชื่อฉายาที่เรียกกันคือพี่ยื่นเค้าชื่อ อิกอร์ ซาเลนสกี หมายถึงว่าเป็นตัวอย่างที่เราเห็นแล้วเราอยากเป็นเหมือนคนนี้ สมัย ม.ปลายเราเห็นแล้วพี่ยื่นมาแล้วโคตรเทห์เลยอยากทำแบบพี่

ยื่นอะไรอย่างนี้ คนไทยก็มีเป็นแรงบันดาลใจที่ทำให้มาเรียนคือ อาจารย์ศิริมงคล ปี 35 ตอนนี้อยู่ไปดู บัลเลต์มโนห์รา ตอนนั้นไม่ได้กะไปดูบัลเลต์หรือกุดตรง ๆ กะไปฟังดุริยางค์ทหารเรือเล่น โอเคเราเรียนดนตรีแล้วอยากไปฟังดนตรีอะนะ พอไปถึงปั๊บฉากแรกเปิดขึ้นมา โห...มันรู้สึกชะงัก ตะลึง ...เอ๊ะ...อะไร อย่างงี้เลย เราเห็นท่าเต้นที่มันผสมผสานกับรำไทยมีเสน่ห์ดึงดูดเราและจุดประกายเข้าสู่วิชาชีพอะไร อย่างงี้ ตอนนั้นน่าจะเป็นจุดประกายเราให้มาเรียนบัลเลต์ มันก็เตรียมติด บิมระเปิดอะไรอย่างนี้ พอมาเรียนแล้วเนียแรงบันดาลใจเรามีมีมีเพราะเรามาเรียนแล้วไง พอเราได้ทำท่าที่มานึกย้อนในท่าเต้น บัลเลต์ผสมรำไทยพอเรามานึกดูแล้วมันก็ต่อยอดเราไปได้อีก

3.4 ถ้ากล่าวถึงบุคคลเหล่านี้ที่สามารถยื่นหยัดประสบความสำเร็จในวงการบัลเลต์ถึงทุกวันนี้ว่าเค้ามีคุณลักษณะเด่นทั้งด้านความสามารถและอื่นๆที่คิดว่าเกี่ยวข้อง มีอะไรบ้าง

อาจารย์เอกชัย ก็ต้องถือว่าเป็นบุคคลแรกที่นอกเหนือจากจุดประกาย เป็น แรงบันดาลใจ ดึงดูดใจให้เราประสบความสำเร็จ เนี่ยไม่ใช่เรื่องของบัลเลต์อย่างเดียวนะทุกอย่างในเรื่องของการดำรงชีวิต วิถีชีวิต การสอนให้คนเป็นคนดีนะที่สำคัญก็ มาเรียนบัลเลต์ได้ก็เพราะอาจารย์เอกชัยด้วย ที่บอกไปว่าเรามาเรียนบัลเลต์ในปี 35 มีการจัดบวชจัดอะไรอย่างนี้ โอเคเรามีสิ่งแวดล้อมที่ดี กับเพื่อนฝูง เราอยากมาเรียนมาใกล้ชิตอยากมาเป็นคนดี นั่นแหละ อีกประเด็นหนึ่งคือเป็นอาจารย์ที่สามารถเอาธรรมะมาประยุกต์ในการสอนเต้นบัลเลต์ได้โดยที่ไม่มีใครทำ เพราะนั่นการที่เอาธรรมะมาสอนเต้นก็ทำให้นักเรียนมีสมาธิทำให้ความสามารถนักเรียนแต่ละคนไปได้เร็วก็คือว่าเวลาที่เรามีสมาธิสมองมันว่าง ๆ แล้ว เวลาที่เราเรียนอะไรบะอะไรมันทำได้เร็ว มันมีความเข้าใจได้มากขึ้น นอกเหนือจากเรื่องพวกนี้แล้ว ก็ยังเป็นตัวอย่างของเรื่องความไม่ยอมแพ้เหมือนกันก็คือว่ามันคง พุ่งตรงไปข้างหน้าคือทำอะไรจริงจัง ทำจริงทำจังไม่ได้หละหละอะไรอย่างนี้ เรียนเป็นเรียนเล่นเป็นเล่นผสมกันไม่ได้ เพราะนั่นเวลานักเรียนมาเรียนก็จะรู้ก็จะตั้งใจ สรุปลง่ายๆคือเป็นตัวอย่างที่ดี ที่ทำให้เราเห็นโดยที่บางอย่างก็ไม่ต้องพูด เราเห็นแล้วก็ อ้อเข้าใจเราก็ทำเลยมันเยอะเยอะมากมายสรุปได้ก็คือเค้าเรียก เป็นยอดครูน่าจะสมแล้ว หละ ยอดครูเหมือนต้นไม้มันมียอด ยอดต้นไม้เหมือนเป็นยอดครูนะไม่เหมือนครูทั่วไป เพราะว่ามี กลเม็ดมีวิธีการทำให้นักเรียนเป็นคนดีพอนักเรียนจิตใจดีสิ่งดีๆมันตามมา พูดแล้วมันอาจจะสัมผัสและ ต้องไม่ด้วยด้วยทฤษฎีทางวิชาการ สิ่งเหล่านี้เนี่ยถ้าเอาทฤษฎีทางศาสนาเข้ามาเกี่ยวข้องกับเค้าบอกว่า เป็นสิ่งที่คนทำแล้วก็จะรู้เองเห็นเอง เรื่องนี้เป็นเรื่องที่มีได้เฉพาะตน คนที่ไม่ได้มาเกี่ยวข้องกับมันยังงี้ไม่เห็น มันก็ไม่รู้ ทำไม่ได้เหมือนเราอยู่ดี แต่เมื่อไหร่ที่คนเหล่านั้นเข้ามาอยู่ในสิ่งแวดล้อมตรงนี้ทำเข้ามาเรียนรู้ จุดนี้มันก็จะเกิดว่าตัวรู้ โอเครู้ ไม่จำเป็นต้องมาพูดคุยกันอันนี้เค้าเรียกว่าตัวรู้ และก็รู้ที่จะพัฒนา ศักยภาพของตัวเอง อันนี้ถ้าพูดถึงนักเต้นแก่นนครฯมีเยอะ แต่ละคนก็มีความมุ่งมั่นและความคิด สร้างสรรค์

ถ้าพูดตรงๆนะเคยเห็นอาจารย์เอกชัยแสดงครั้งเดียวสุดๆตอนบัลเลต์มโนห์ราเล่นเป็นพรานบุญก่อนหน้านั้นไม่รู้ไม่เห็นอะไร ดูวิดีโอที่สองที่มั้ง ถ้าพูดตรงๆสิ่งที่จุดให้เรามาเรียนเป็นเรื่อง จิตใจมากกว่าหมายความว่าวิธีของการสอนนอกเหนือจากสอนเต้นเนี่ย ยังสอนเรื่องการใช้ชีวิตสอนเรื่อง คุณธรรม สอนเรื่องเกี่ยวกับศาสนาเข้ามาเกี่ยวข้อง เพราะสิ่งนั้นที่ย้อมไปในที่คุยที่แรกกว่ามีสิ่งแวดล้อมที่ดีในกลุ่มเพื่อนฝูงเราไปบวชปี 35 มันก็เลยกลับอันนี้เป็นจุดเริ่มต้นมากกว่าบัลเลต์มันเป็นผลพลอยได้ เหมือนกัน สมมุติถ้าอาจารย์เอกชัยเป็นคนสอนคนขับสิบล้อเราก็จะขับสิบล้อต่อไป เพราะนั่นมันไม่ใช่ เป็นแค่บัลเลต์หรือกมันจะเป็นอะไรก็ได้พูดถึงคือสิ่งที่ดึงดูดเรามาเป็นเรื่องของจิตใจมากกว่าส่วนวิชาชีพ

เนีย ถ้าบังเอิญอาจารย์เอกชัยเป็นแชมป์สัปดาห์ 10 สมัยเราก็เป็นต่อไป แต่บังเอิญว่ามันมาออกที่บัลเลต์เราก็เลยลุยบัลเลต์ต่อ

อาจารย์ศิริมงคล เป็นคนที่สอนให้เก่งด้านเทคนิค ถ้าเทียบกับอาจารย์เอกชัยเนียทุกอย่างแน่นอนปีกพื้นฐานดีมาก คราวนี้มาเสริมอาจารย์ศิริเนียบางท่าเราทำไม่ได้เค้าก็มีวิธีเค้าก็แบบตั้งกระบังขึ้นหน่อย เอียงซ้ายนิดๆมันจะทำให้การหมุนมันดีอะไรอย่างนี้ แต่พอเราทำแล้วมันจริงอะหรือว่าท่ากระโดดท่าอะไรที่มันเป็นเทคนิคผู้ชายจะได้กับอาจารย์ศิริเออะ

โอ ชิตพล เค้าเป็นนักเต้นที่เก่งนะ เมื่อก่อนในห้องเรียนจะมองชิตพลเนียเก่งจะเจ๋งจะ เรามองเค้าเป็นไอดอลนะเมื่อก่อน ต้องตามต้องทัน พอไปรัสเซียก็เหมือนกับบัสสูแต่ด้วยความที่บังเอิญว่าเราตัวเล็กมันตัวเตี้ยรูปร่างมันยังกะร่องกะแรง ก็เลยไม่เต็มทีเท่า พออะไรกันเท่าไรก็เลยโอเคของวาลีลีนั้นมันเป็นการเมืองอย่างหนึ่งที่ร่างกายเรามันไม่เพอร์เฟกนะ ถ้าพูดถึงเทคนิคอะไรเค้าใช้ได้เก่งเลยทีเดียว พูดถึงว่าประสบความสำเร็จพอจบไปก็ไม่ได้ติดตามผลงานนะ ชิตพลก็อยู่กรุงเทพทางนี้ก็อยู่สุราษฎร์ แต่ถ้าดูตามข่าวอินเตอร์เน็ตหนังสือพิมพ์ก็เค้ามีการมีงานที่เป็นที่ยอมรับและก็มีโอกาสได้แสดงในโอกาสสำคัญ ๆ เสมอ มันก็เป็นเครื่องยืนยันได้ว่าเค้าก็ประสบความสำเร็จในชีวิตประสบความสำเร็จ ก็เคยร่วมงานกันหลายครั้ง แต่ว่าเหมือนความสามารถเค้าดรอป ๆ ไปนิดนึงจากเมื่อก่อนนะ อาจเพราะว่าสอนด้วยเวลาจะดูตัวเองออกกำลังกายอาจจะไม่ค่อยมีเท่าไร ก็ถือว่าเมื่อก่อนสนิทกันดีต่อพอจบไปวงจรชีวิตมันไม่ได้โคจรมาเจอกันแต่ก็ถือว่าเป็นคนที่คณะศิลปกรรมภาควิชาการคนนึงเป็นศิษย์เก่าที่ประสบความสำเร็จในวิชาชีพ

ต้น พัลลภ ลักษณะใกล้เคียงกันกับชิตพล มีโอกาสได้แสดงครั้งของการแสดงบัลเลต์และเป็นนักแสดงคนสำคัญของบางกอกซิทตี้บัลเลต์ สมัยเรียนก็เป็นคนขยันตั้งใจเรียนดี อันนี้ไม่ได้วิเคราะห์หรืออะไรนะแต่เค้าขาดจินตนาการ ในการพัฒนาตัวเอง อย่างสังเกตเวลาทำท่าอะไรก็จะย่ำอยู่ที่เดิมไม่ได้พัฒนาอะไรไปเท่าไร จนกระทั่งทุกวันนี้ ส่วนเรื่องอื่นๆก็ประสบความสำเร็จเลยแหละ ได้ไปแสดงต่างประเทศด้วยไปอะไรด้วยก็เป็นหน้าเป็นตา ให้กับครอบครัวให้กับประเทศชาติก็เป็นอีกคนที่ประสบความสำเร็จในชีวิตเค้าแหละเพียต อนุรักษ์ จริงๆก็มีโอกาสได้คลุกคลีไม่กี่ปีเพราะฉะนั้นพูดอะไรมากก็ไม่รู้นะ แต่เท่าที่ฟังข่าวก็ถือเป็นผลผลิตที่คณะมีความภาคภูมิใจงานชื่อเสียงมาสู่ตัวเอง มาสู่คณะ มาสู่สถานศึกษา มาสู่ประเทศเป็นต้น ถ้าพูดได้ข่าวไปประกวดชนะเลิศก็ถือเป็นเรื่องดีแนะนำเพิ่มเติม

มันจะมีเรื่องของจรรยาบรรณในการอยู่ร่วมกันในสังคมสรุปคือต่อแหล่นั้นแหละ แต่ไอ้ความต่อแหล่นทำให้คนอยู่ได้นะซึ่งเราจะรู้ทางว่าคนกลุ่มนี้ชอบไม่ชอบอะไรเราจะรู้ทาง แล้วเข้าไปถูกแล้วมันจะทำให้เรายังยืน หมายความว่ามีการสม่ำเสมอ คนใช้บริการ ใครรับจุดนี้ไม่ได้เนียก็ต้องโศคร้ายไปไม่มีงานอยู่ได้ไม่ยั่งยืน มันก็มีนะมีเหมือนกับมีการเมืองเข้ามาเกี่ยวข้องด้วยเสมอไม่รู้จะเอามาเขียนเป็นวิชาการได้หรือเปล่า และที่สำคัญเรื่องของการโปรโมชันเพราะฉะนั้นอีกอย่างที่มีมันทำให้ยังยืนเนียน่าจะเป็นการปรับตัวให้เข้ากับยุคสมัยและเข้าใจสภาวะแวดล้อมของวงการ ณ ขณะนี้เทรนมันอยู่จุดไหนประมาณไหนอะไรอย่างนี้ก็ต้องปรับเปลี่ยนกันสิ่งเหล่านี้มันเป็นปัจจัยทำให้เกิดความยั่งยืน มันเกี่ยวเหมือนกัน ถ้าพูดถึงตัวเองถ้าพูดตรงๆนะพูดเลยในประเทศไทยไม่มีใครเกินข้าพเจ้าที่เต้นบัลเลต์เป็นเรื่อง sleeping beauty เต้นแล้ว la bayadere เต้นแล้ว nutcracker swan lake มีไรอีก มโนราห์ ก็เวอร์ชั่นนะเอาหาเลยนักเต้นที่เต้นเท่าผมในประเทศไทยชี้หัวมาเลยใครบ้าง ไม่มี...แต่บังเอิญผมขาดโปรโมชัน ผมไม่ได้คุมสื่อในตัว เพราะฉะนั้นก็จะเป็นมนุษย์คนนึงที่อยู่อย่างเงิบๆ อยู่อย่างเฉยๆ

เพราะฉะนั้นโปรโมชันก็เป็นปัจจัยสำคัญที่ดึงดูดปัจจัยอื่นๆมาเหมือนกัน เช่น เปิดโรงเรียนสอนเต้นเปิดอย่างพอเพียงธรรมดา เอาดีหาไปดีใครจะมาเรียนไม่มี แต่ถ้าแบบใครนะที่เป็นดาราเป็นลูกศิษย์ครูอารีย์ คริสทอวังเปิดโรงเรียนเต้นคนแห่กันไปเรียน นี่ก็เป็นเหตุปัจจัยว่าการโปรโมทนี่มันก็มีความสำคัญในการทำให้ยั่งยืนเหมือนกัน ครูบางคนก็ไม่ได้มีความเก่งในการสอนอะไรหรอกแต่บังเอิญมีโอกาสมีเด็กดี อะไรไม่รู้อยู่ๆมาเรียน โห...เก่งฉีกขาเทคนิคเด็กมันก็ไปสรรหาของมันเอง แต่ว่าโรงเรียนนี้ครูนี้เครมเครดิตเข้าตัวเองว่าครูสอนมานะ ตอนนี้ไปอยู่โรซาน อยู่คณะโน่น นี่ นั่นแต่จริงๆแล้วเด็กก็ไปขนขวยหาของมันเอง ซัมเมอร์ที่ก็ไปเรียนที่ปารีส ซัมเมอร์ที่ก็เรียนที่อังกฤษ พอกลับมาไทยก็ไปเรียนโรงเรียนนี้ดีกว่า เพราะอยู่ใกล้บ้าน คำเรียกว่าเป็นการอุปถัมภ์กันไป เพราะนี่ก็เป็นโอกาสที่กินเปล่าแค่นั้นเอง ครูผู้สอนได้เปล่าอันนี้พูดโดยทั่วไปทำให้มันยั่งยืน เมื่อก่อนเคยมีความเชื่ออย่างนึงถ้าเราเก่งเราเจ๋งเราอยู่เฉยๆก็ได้เดียวคำเรียกตัวไปเอง แต่มันไม่ได้ไง มันได้นิดนึง ช่วงเวลานึง มันไม่ได้มันต้องโฆษณา มันต้องพูด เผลอใจเราอยู่ในประเทศไทยงโงโคร้ายหน่อยในแง่นี้นะ มันเลยทำให้เราเห็นว่าอย่างนี้แหละประเทศไทย มันยังต้องการสื่ออยู่ เป็นความจริงที่โหดร้าย

บทสัมภาษณ์อาจารย์ชิตพล เปลี่ยนศิริ

1. เพื่อศึกษาปัจจัยแวดล้อมของนักบัลเลตชายอันส่งผลต่อความสำเร็จทางบัลเลต ในกรณีที่ผู้วิจัยพิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้หนึ่งที่สามารถได้ว่าเป็นนักบัลเลตชายที่ประสบความสำเร็จ ผู้วิจัยจึงขอทราบข้อมูลที่มาแห่งความสำเร็จของท่านดังนี้

ด้านปัจจัยแวดล้อม

1.1 ท่านเริ่มรู้จักบัลเลตครั้งแรก เมื่อไร.... จากที่ไหน รู้สึกอย่างไร ครั้งแรกที่รู้จักบัลเลตก็คือที่โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย เพราะว่าพี่เล่นดนตรีและบัลเลตก็อยู่ที่เดียวกัน กับเล่นดนตรีก็เป็นมัธยมที่ 1 เป็นครั้งแรกที่เห็นบัลเลตและรู้จักบัลเลต รู้สึกไม่สนใจเลย เฉยๆ

1.2 ครอบครัวของท่าน หรือตัวท่านเอง มีส่วนเกี่ยวข้อง หรือมีความคิดว่าจะได้ เกี่ยวข้องกับการเต้นบัลเลตในอนาคตบ้างหรือไม่ อย่างไร ไม่มีเลยครับ เพราะว่าเด็กต่างจังหวัดแน่นอนเลยมันไกลตัว รู้แค่ว่าเป็นบัลเลตแต่ก็ไม่ได้สนใจใส่ใจอะไร ยิ่งไง เป็นเหมือนอยู่ใกล้ๆเพราะเราก็เล่นดนตรีอยู่ที่เดียวกันด้วย

1.3 ก่อนที่ท่านได้เข้าสู่วงการบัลเลต ท่านมีผู้ใด ส่งเสริม สนับสนุน หรือคัดค้านการ เข้าสู่วงการศิลปะด้านนี้บ้างหรือไม่ อย่างไรแน่นอนครับไม่มีใครสนับสนุนครับ ไม่มีใครสนับสนุนนะ เพราะว่าก่อนที่เต้นบัลเลตนี้เรามาเป็นคู่กัน ระหว่างบัลเลตกับวงโยในยุคนั้นเนี่ย ความคิดมันแบบว่าเป็นที่สนใจในยุคนั้น ม.1นะ 13ปี แล้ว จังหวะคือว่าหลักสูตรที่แก่นนครฯ เค้าวางไว้ว่าเป็นขั้นที่จะผ่านขึ้นไปม.4 พวกที่เรียนวงโยต้องมาเต้น บัลเลตด้วยเพื่อเป็นพื้นฐานในการใช้แสดงการแสดงกลางสนาม นั่นจะเป็นจุดเริ่มที่ได้วงโยต้องเรียน บัลเลตและจะเป็นบางคนที่มีพรสวรรค์และบางคนที่ไม่มีฝีมือ ส่วนตัวพี่ถูกชักชวนให้มาร่วมงานมโนห์รานั้น คืองานแรก ก็ยังตัดสินใจอยู่ว่าจะเลือกอันไหนแต่ก็ตัดสินใจไปงานมโนห์รา แต่ถามว่าเค้าสนับสนุนมั๊ยก็ ไม่สนับสนุนหรือทางบ้านก็ไม่สนับสนุน ทั้งดนตรีทั้งบัลเลตเลย มันบอกไม่ได้ว่าจะไปจะทำอาชีพอะไร เราเป็นเด็กนี้ไม่สามารถบอกเค้าได้ว่าทำอะไร ตอนที่เรียนดนตรีต้องเดินกลับ 12 กิโลเมตร ซ้อมดนตรีเช้า ถึงเย็น แล้วก็ซ้อมต่อจนถึงทุ่มครึ่ง ต้องรีบไปให้ทันขึ้นรถตอน 19.45 น. ตรงเส้นมิตรภาพ ขึ้นไม่ทันก็คือ ต้องเดินกลับ ถ้าถามว่าการฟันฝ่าด้านดนตรีโซกโซนมาก มากกว่าบัลเลตเยอะบัลเลตสบายมาก คิดว่า มันน่าจะเป็นพื้นฐานสำหรับบัลเลตเราก็เลยสู้เต็มที่ได้น้อย เพราะดนตรีซ้อมหนัก เข้าค่ายเป็นเดือนๆ เลย เพราะดนตรีต้องดิ้นรนเอง พ่อแม่ก็ไม่สนับสนุนนะ ก็ตีด้วยกลับบ้านดึกๆโดนตีนะพอปีнкаแพงเข้า บ้านก็โดนตีก่อน ดีเสร็จก็ถูกหักเงิน เค้าให้เงินเป็นอาทิตย์ตอนนั้นพ่อแม่ก็ไม่เข้าใจแล้วก็หาวิธีตัด ช่องทางเราไม่ให้เราทำไง เราก็เลยต้องไปเอาเงินจากลักยม แต่มันมีเรื่องอัศจรรย์ใจเอ๊ะ! ทำไม่เงิน เหยี่ยวลักยมมันไม่หมดสักที ต้องเอาเงินลักยมเพื่อไปซ้อมดนตรี ถึงช่วงประมาณม.3 ม.4 พี่ก็สู้กับดนตรี มาจนพ่อแม่เห็นความตั้งใจเรา เลยไม่ค่อยอะไรมากมายกับบัลเลตมีแต่ตั้งคำถามว่าคืออะไรเพราะว่าเรา สู้กับดนตรีมาก่อน ไม่มีเงินกินข้าวต้องกินน้ำเปล่าเพื่อมาซ้อมดนตรี รวมเงินกับเพื่อนเพื่อมาซ้อมดนตรี ประมาณนี้

1.4 ท่านคิดว่าในช่วงก่อนเข้าสู่วงการศิลปะด้านบัลเลต์ สิ่งแวดล้อมใด มีความสำคัญที่ส่งผลให้ท่านประสบความสำเร็จเมื่อได้เข้าสู่วงการบัลเลต์บ้าง
มันต้องมีพื้นฐานทางดนตรีที่ดี การนับจังหวะ การเข้าถึงดนตรีคลาสสิก ตอนนั้นดนตรีมันเป็นส่วนที่ช่วยโดยตั้งใจหรือไม่ตั้งใจก็ไม่รู้แต่ตอนนั้นดนตรีช่วยเราได้ดีมาก
สรุปก็น่าจะเป็นช่วงเวลา ณ ตอนนั้นที่เข้ามาทำในวงการแล้วก็คนที่ทำบัลเลต์ค่อนข้างมีวงจำกัดแล้วก็งานอีเว้นมันขาดแคลนนักเต้นที่มีทักษะสูงมันก็เลยทำให้ช่วงนั้นเราอยู่ในช่วงเวลาที่เหมาะสมและอยู่ในจังหวะที่เปิดรับคิดว่านี่คือปัจจัยหลักๆ

1.5 ท่านได้เข้าสู่วงการศิลปะบัลเลต์ โดยมีการฝึกฝนทักษะด้านนี้อย่างจริงจังครั้งแรกเมื่อไร ที่ไหน วิธีใด ด้วยเหตุใด
ที่โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัยและก็เข้าไปฝึกที่ทซ์เค้นท์ที่รัสเซียก็ไปกับพีศิริมงคลด้วยกัน เข้าวงการได้คือว่าเราก็พยายามหางานด้วย ก็รู้จักคนเค้าก็เลยชวนเข้ามาทำด้วยกันที่กรุงเทพมหานครอีเว้น

1.6 ในช่วงระยะเวลาที่ท่านฝึกฝนเพื่อเพิ่มพูนทักษะ ท่านคิดว่าสิ่งแวดล้อมใด มีความสำคัญที่ส่งผลให้ท่านประสบความสำเร็จเมื่อได้เข้าสู่วงการบัลเลต์บ้าง
มันก็เป็นกลไกของมันไปทางทักษะการฝึกทางด้านบัลเลต์ก็เป็นพื้นฐานทำให้อันอื่นมันง่ายขึ้น พวกงานอีเว้น พวกฮิปฮอปอะไรี่ ถ้าปัจจัยหลักๆก็ด้วยรูปแบบอีเว้นที่มันค่อยเปลี่ยนมันทำให้เราอยู่ได้ พวกอีเว้นที่เกิดขึ้นที่เค้ารับหรือต้องการนักเต้นที่มีคุณภาพมากขึ้นโชว์คุณภาพมากขึ้น อันที่สองคือโรงเรียนต้นอย่างโรงเรียนแรกที่พี่เข้าไปคือไลต์ซิงสตาร์ ตามมาด้วยบางกอกซิด์บัลเลต์และตามมาด้วยอีกหลายๆโรงเรียน พวกอาร์ยี้ แดนเซ็นเตอร์ ก็ทุกที่เลยพวกนั้นมันทำให้เราอยู่ได้จะแบ่งได้เป็นเชิงพาณิชย์ อีกฝั่งคืออีเว้น แล้วก็งานอาร์ตistikพวกนี้มาถ่วงกันอยู่และช่วยให้เราดำรงชีพได้

1.7 ท่านได้เข้าสู่วงการการเป็นนักบัลเลต์อาชีพ อย่างจริงจังครั้งแรกเมื่อไร ที่ไหน วิธีใด ด้วยเหตุใด
น่าจะ 2002 นะ ครั้งแรกก็พี่ ไลต์ซิงสตาร์ อันนี้ต้องขอบคุณไอ้หมีคือเพื่อนที่สอบจุฬาด้วยกันที่สอบเข้าจุฬาก่อนนะ แล้วหมีหมีติดงานอะไรไม่รู้แล้วโทรมาที่สารคามหน้าโรงแรมสุ แก้วกาน โทรมาให้ไปเดินแทนให้หน่อยที่ไลต์ซิงสตาร์ ครูเพี้ย ถ้านับอันนั้นคือเป็นงานบัลเลต์คลาสสิคบุกเบิกเลย

1.8 ในช่วงระยะเวลาที่ท่านได้เข้าสู่วงการการเป็นนักบัลเลต์อาชีพ ท่านคิดว่า สิ่งแวดล้อมใด มีความสำคัญที่ส่งผลให้ท่านประสบความสำเร็จในการดำรงอาชีพนี้บ้าง อย่างไร
คือการดำรงอยู่ได้ ความมั่นคงทางอาชีพ พี่จะแบ่งให้เลยว่า

1. งานอีเว้น
2. งานอาร์ตistikที่เราซัพพอร์ตงานแต่งงานโรงเรียน
3. งานประจำกลางคืน

คือต้องย้อนกลับไปว่าในยุคสมัยนั้นงานอีเว้นมันอาจจะไม่เยอะมากด้วย เราถนัด เน้นการเต้นที่เป็นรูปแบบ งานเราจะไปตลาดมากเกินไป งานเราจะเป็นงานลักษณะเฉพาะเช่นงานไนว์ งานเปิดตัวสินค้าที่มันเป็นแบรนด์ใหญ่ๆเท่านั้นเช่น เบนซ์ โรเร็็กซ์ หรืองานประชุมสัมมนาที่มีโชว์จริงๆจิงๆอย่างเช่น แอมเวย์ สินค้าพวกใหญ่ๆพวกนี้ ลักษณะงานที่เราได้รับจะเป็นอย่างนี้ ถ้างานมอเตอร์โชว์เป็นงานตลาดงานที่เรารับก็จะเป็นพวกบูทใหญ่ๆเท่านั้น เช่น เมอซิเดสเบนซ์ จะไม่มีลงไปถึงกลุ่มมอเตอร์ไซด์เลยไม่มีเพราะเราต้องทำความเข้าใจลักษณะการแบ่งงานอีเว้นก่อน คือถ้าแบ่งงานอีเว้น

เป็นพวก A B C เราก็จะอยู่พวก A B+ ไม่ค่อยลงไปแตะข้างล่างไม่ใช่ไม่อยากแต่ในรูปแบบของเรา และ
ก็งานประจำโรงเรียนบัลเลต์ต่างๆที่เค้าเรียกเราไปใช้ อันต่อไปก็คือเป็นงานกลางคืนสุดฤทธิ์ สุดเดช

1.9 ท่านคิดว่าสิ่งแวดล้อมใด มีความสำคัญที่ส่งผลให้นักบัลเลต์ชายทั่วไปประสบความสำเร็จในการดำรงอาชีพนี้บ้าง อย่างไร

ที่บอกไป 3 อย่างนั้นแหละที่ทำให้อยู่ได้ ในยุคนั้นนะ แต่ถ้าในยุคนี้อาจจะต่างออกไปคือ ในยุคช่วงหลัง
อย่างนี้การเกิดของกลุ่มละครมากขึ้น การเต้นทั้งหลายมันก็จะไปสนับสนุนตรงนั้นทำให้มันมีช่องทางใน
การดำรงชีพได้มากขึ้น แต่ช่องทางอื่นก็ยังคงอยู่เหมือนเดิม แต่มันก็จะเปลี่ยนและปรับไปตามแต่ละยุค
ของมันเอง ส่วนอื่นๆหลักๆ ก็วี โทรทัศน์ งานทั่วไป ใหญ่ กลาง เล็ก แล้วก็นานกลางคืน ผับ บาร์ เทศ
ทั้งหลายแหละ

2. เพื่อศึกษาคุณลักษณะเด่นของนักบัลเลต์ชายที่จะประสบความสำเร็จ
ด้านคุณลักษณะเด่น ทางร่างกายและจิตใจ

2.1 เมื่อครั้งที่ได้รู้จักบัลเลต์ครั้งแรก (ยังไม่ได้เรียนรู้หรือฝึกเต้น) ท่านได้มีความรู้สึกที่ว่าตัว
ท่านมีคุณลักษณะเด่นทางด้านบัลเลต์บ้างหรือไม่ อย่างไร

น่าจะเป็นเรื่องของกายภาพทางด้านร่างกายก็ถือว่ามึลักษณะร่างกายที่มันรับกับบัลเลต์คือมัน เทิร์น
เอาทั้งแต่สะโพกลงไปคือ เทิร์นเอาท้มาก แล้วก็อันหนึ่งเป็นเรื่องของคนตรีมีการฝึกฝนและเรียนรู้มา
อย่างหนึ่ง เข้าใจดนตรีและทำให้ง่ายต่อการเรียน

2.2 ก่อนที่ท่านได้เข้าสู่วงการบัลเลต์ ท่านมีผู้ใด เห็นแววคุณลักษณะเด่นทางด้านบัลเลต์ของ
ของท่านบ้างหรือไม่ อย่างไร

ไม่มีนะเค้าก็มาชวนเพราะไม่มีคนต้องหาผู้ชายเพิ่มเยอะ

2.3 ในช่วงที่ท่านได้รับการฝึกฝนทักษะด้านนี้อย่างจริงจังท่านคิดว่าท่านมีคุณลักษณะเด่น
ที่ทำให้ท่านประสบความสำเร็จมาจนกระทั่งทุกวันนี้ คือสิ่งใดบ้าง

พี่ไม่เคยชอบบัลเลต์เลย.....แต่ทำได้ดี.....ทำได้เองโดยธรรมชาติ เราคิดเสมอว่าเรา
ทำหน้าที่เรารับปากว่าจะไปแสดงเราก็ทำหน้าที่ให้ดี คือรุ่นพี่เค้ากระโดดได้ทำให้หมุนได้ เราก็มาฝึกจะ
บอกความลับให้เห็นว่าสมัยก่อนคนที่กวาดห้องถูห้องไม่ใช่เด็กบัลเลต์นะ... เด็กดนตรี เด็กดนตรีมาเข้า
ซ้อมดนตรี ส่วนเรื่องบัลเลต์เราก็ฝึกฝนเรื่องของบัลเลต์มันมาจากการฝึกฝนเป็นหลักทำไมได้เราก็ฝึกฝน
อาจจะผิดถูกบ้างเราก็ไม่รู้ก็ฝึกฝน อาจจะโชคดีเพราะว่ามีครูฝรั่ง ชื่อ วาสิลี คอสโค คณะทซ์เค้นบัลเลต์
คือช่วงนั้นมีบัลเลต์มาแสดงที่เมืองไทยบ่อยมากคือมาแสดงทุกปี ปีเว้นปี เค้ามาสอนที่นี้พี่ว่ามันทำให้
พัฒนาขึ้นเยอะเหมือนกันนะ เราก็ได้เรียนเรื่อยๆนะกับอาจารย์เอกชัย ต้องยอมรับว่านักเต้นที่มาจาก
ขอนแก่นเพราะเกิดขึ้นมาได้จากอาจารย์เอกชัยเป็นหลัก แต่ว่าในยุคนั้นมันดีเพราะว่าพี่วิเคราะห์เองนะ
คือนักเต้นรุ่นนั้นมันดีมากเพราะมาจากเด็กทางด้านดนตรีเพราะเด็กทางด้านดนตรีมันมีระเบียบวินัยและ
เป็นประมาณที่ทุกคนแบบเคยเห็นมัยเป่า...เป่าจนเลือดออกปากมัย...ยังไม่หยุด คือมันผิดวิธีนะแต่
สมัยก่อนยังไม่รู้เรื่องเทคนิคพวกนี้ คือมันกระโดดไปเรื่อยๆมันก็กระโดดยั้งนี้จนแบบเจ็บก็ยั้งโดดอยู่อย่าง
เนี้ย มีระเบียบ..พี่เชื่อว่าบัลเลต์ยุคนั้นมีระเบียบสูงมาก อาจารย์เค้าให้ทำก็ทำคือระบบที่แบบดนตรีที่มัน
ดูแลเทคนิคกันแบบพี่สอนน้องน้องเชื่อเคารพพี่มันยิ่งทำให้ดีขึ้น อย่างเฮ้ย...ยังหมุนไม่ได้ลองทำซิ แบบ
ช่วยกันรุมดู 4-5 คน เนี่ยมันเลยทำให้รุ่นแรก พี่ซรัช รุ่นต่อมาพี่สุย พี่เก็ยก รุ่นต่อมาพี่ศิริมงคล พี่สุริยา
สุดตรีนั่งนั้นนะ พี่โจ๊กอะไรอย่างเนี้ย จะว่าไปพี่เกือบเป็นรุ่นสุดท้ายแล้วนะที่ยังอยู่ในลักษณะอย่างนั้น
อยู่ ต่อมาน่าจะเป็พี่ระ พัลลภ วิม่น่าจะเป็นรุ่นหลังแล้วอ้ออะไรอย่างนี้

2.4 ในช่วงระยะเวลาที่ท่านได้เข้าสู่วงการการเป็นนักบัลเลตอาชีพ ท่านคิดว่าคุณลักษณะเด่น ทางร่างกายและจิตใจ ข้อใดบ้างที่มีความสำคัญที่ส่งผลให้ท่านประสบความสำเร็จในการดำรงอาชีพนี้

รับผิดชอบและการแบบเต็มที่การทำงานด้วยความเต็มที่ และมีวินัย เราไม่คิดว่าเราเด่นเก่งนะที่ทุกครั้งที่เราเล่นเสร็จมานปิดคนตบมือเสร็จจบ พี่จะบอกทุกคนว่าพอเราเสร็จแล้วเราจบหมดแล้ว แล้วก็เรากลับมาเข้าคลาสใหม่ นักเต้นอีกคนหนึ่งที่บอกเราคืออาจารย์บอกเราแล้วก็แก้ไขแล้วเราก็รับบทบาทรับหน้าที่ใหม่ก็แค่นั้นเอง ที่สำคัญมากเลยก็คือแบบเรื่องความรับผิดชอบหน้าที่มันเป็นพื้นฐานทั่วไปอะไรที่เป็นพื้นฐานทั่วไปเราต้องรักษาไว้ให้ดีที่สุด

2.5 สิ่งใดคือคุณลักษณะเด่นของท่าน ที่สามารถเอาชนะ ปัญหา อุปสรรคทางด้านร่างกาย และจิตใจของท่านเองได้

ความอดทนนะแค่นั้นเองต้องอดทนอย่างเดียว ทุกอย่างที่ได้มาจากดนตรีอย่างเดียว ตั้งแต่ตั้งแต่วัยเท่านั้น ถามว่าบัลเลตเจ็บมั๊ย มันก็เจ็บปวดนะถามว่าเราเป็นเด็กผู้ชายนะอีกอย่างเราไม่ได้ยึดหยุ่นกลางคืนเราก็ต้องไปสปิริตไปนอนยืดหยุ่นยืดขาวันละครึ่งชั่วโมงอย่างนี้ เราก็ต้องทำ เข้าก็ต้องมาสปิริตเองทำเอง พิลาเวตตอนเช้าอย่างนี้ ยืนพิลาเวตอยู่ 20 นาทีอะ ตอนเช้าไม่มีใครมาบอกแล้วว่าเด็กดนตรีกวาดห้องห้องให้เด็กบัลเลตมันเป็นลักษณะได้มาจากของดนตรีนะเพราะอย่างมีบางเหตุการณ์ที่สมัยก่อนพี่ย้ายมาเปาโอโบเป็นเครื่องดนตรีที่..โอโบบาซูนอะไรพวกนี้เป็นเครื่องดนตรีที่เมืองไทยไม่มีใครไปไม่มีแค่ประมาณ 2-3 คนเท่านั้นเองแล้วสิ้นแพงมาก ลีนต้องเก็บเงินขึ้นรถทัวร์แล้วมานั่งรถตั้งแต่ประมาณเช้าจนถึงเย็นเพื่อให้เค้าสอนประมาณ 40 นาทีแล้วก็ขึ้นรถกลับแล้วก็สั่งของเองทำเองแต่ว่าหลัก ๆ เลยคือเรื่องของความอดทนและการมีวินัยสูงมากพวกบัลเลต

2.6 ท่านคิดว่าคุณลักษณะเด่น ทางร่างกายและจิตใจ ข้อใดบ้างที่มีความสำคัญส่งผลให้นักเต้นชายทั่วไปประสบความสำเร็จในการดำรงอาชีพนี้บ้าง อย่างไร

พี่ว่าถ้ายุคก่อนร่างกายอาจจะไม่ใช่ประเด็นและปัญหา คนมันน้อย ดังนั้นถ้าคุณจะมีร่างกายที่คำว่าร่างกายของนักบัลเลตก็คือสมบูรณ์ด้วยรูปร่างและสัดส่วนของมันนะคือในแบบฉบับของคลาสสิคบัลเลตคือช่วงตัวต้องรับกันพอดีกับแขนขา ต้องแบ่งเป็นช่วงก่อนที่มีพื้นฐานที่ทำได้คินะแต่ในสมัยนี้มันมีความสำคัญแล้วนะเรื่องร่างกายเรื่องบอดี้ อย่างน้อยก็ต้องสูงนะและประกอบกับเทคนิคที่มันต้องมีการฝึกฝนเพราะว่าเดี๋ยวนี้คนมันเรียนเยอะขึ้นสถาบันกันศึกษามากขึ้นสตูดิโอมากขึ้นมันก็เห็นความแตกต่างมากขึ้น แต่มันก็ยังถือว่าเติบโตช้าเพราะว่าผู้ชายที่เรียนบัลเลตมันไม่ตั้งใจพอคือการเป็นบัลเลตมันต้องอย่างน้อย 3-4 ปีอะที่มันต้องเรียนจริงๆนะ ...จะมากบอกว่าเรียน ๆ อยู่เอ๊ย! อีวัน สักแป๊บเปี้ยวแล้วมันก็จะได้แบบบัลเลตโง่ ๆ ง่าย ๆ มันก็เป็นนักบัลเลตแบบโง่ ๆ ง่าย ๆ เราก็ยังยืนยงกันไป

ส่วนทางด้านจิตใจต้องสู้เพราะว่าความจริงคือว่าถ้าคุณเป็นศิลปินทางด้านบัลเลตอย่างเดี่ยวคุณจะดำรงชีพไม่ได้ คือรับงานเต้นบัลเลตอย่างเดี่ยวมันจะดำรงชีพไม่ได้เพราะมัน ไม่มีงานถามว่าถ้ามีงานก็มีบางคนที่เค้าประจำอยู่แล้ว แล้วจะน้อยมากดังนั้นคุณต้องไปทำอย่างอื่นด้วยปัญหาที่คือว่าเมื่อคุณไปทำอย่างอื่นแล้วคุณจะได้รับสิ่งสถานภาพและกับบทบาทตรงนี้ยังงั้นไม่สามารถตอบได้หรือว่าคุณชอบอะไรแต่ท้ายที่สุดสิ่งที่คุณจะทำจริงๆคืองานศิลปะหรือว่ายังงั้น จิตใจก็ต้องถามว่า คุณจะทำอะไร อยากทำอะไร เพราะว่ามีหลายคนมากเลยที่ยากทำทางด้านศิลปะถึงแม้ว่าเค้าไม่มีกินเค้าก็ยังทำโซมะ ก็ยังพยายามที่จะทำสิ่งนั้น บางคนก็เรียนจบแล้วเค้าไปทำอะไร ชายประกันอย่างนี้ กลายเป็นคนอื่นที่เค้ามาทำสายเราแทน อย่างนี้เราเจอหลายเคสมากเรื่องจิตใจเราต้องรู้ว่าเราทำอะไร อยู่ในพื้นฐานแหละที่ใจรัก ชอบ อดทน มีวินัย

3. ท่านคิดว่า สิ่งใดคือสิ่งสำคัญ ที่ทำให้ท่านสามารถดำรงชีพด้วยการเป็นนักบัลเลต์ ได้อย่างมั่นคง

ที่ว่ามันบังเอิญหลายเรื่อง จะว่าไปพี่ทำบัลเลต์ 10 กว่าปีนะ พี่ว่าพี่เป็นคนเดียวที่ไม่แน่ใจลองไปเช็คให้พี่ด้วยนะ เต้นบัลเลต์ตลอดระยะเวลา เต้นทุกปีที่เป็นคลาสสิคบัลเลต์นะ ตลอดระยะเวลา 10 ปีที่ผ่านมาพี่ยังเต้นอยู่ ถึงพี่ไม่เต้น โรงเรียนนึงพี่ก็เต้นอีกโรงเรียนนึง พี่ก็ไม่รู้ว่าสถิตินี้ยังมีใครบ้างพี่ก็ไม่แน่ใจว่า ตลอดระยะเวลา 10-11 ปีที่ผ่านมาน่าจะประมาณ 2001 ทุกอย่างมัน..เราเป็นเหมือนเริ่มต้นเริ่มแรกตั้งนั้น มันจะค่อยมาเรื่อยๆ นี่น่าจะจะเป็นสิ่งที่เราอยู่ได้ ดำรงชีพได้มากกว่า ใช่ แต่ว่าเราก็รักษาคุณภาพของเราด้วยใจ เราอาจจะเต้นให้เค้าซ้อมใช่ แต่เราก็มีการมาฝึกฝนต่อ แล้วเราก็พยายามฝึกหาความรู้ตลอดเวลาอย่างน้อยมีอะไรของที่ไหนเราก็ไป ทั้งเวิร์คช็อป ทั้งการพัฒนาตนเอง ทั้งแสดง ละคร เล่นหมดทุกอย่าง ปีนไฟก็ปีน ทำไลท์ติ้ง ทำซาวด์ก็ทำ ต่อซาวด์ เป็นช่างเครื่องเสียงก็ทำ ก็ทุกอย่าง

4. ท่านคิดว่าในอนาคตข้างหน้า สิ่งใดคือสิ่งสำคัญที่จะทำให้ท่านยังคงสามารถดำรงชีพอยู่ในวงการบัลเลต์อาชีพอย่างมั่นคงได้ตลอดไป

คือตอนนี้สถานภาพเราก็เปลี่ยนไปแล้ว เราเป็นอาจารย์สอนที่มหาวิทยาลัยใช่ะ ถามว่าตอนนี้เราอยู่ในวงการบัลเลต์มีัย ก็อยู่ในวงการบัลเลต์นั่นแหละไปตลอดแต่เราก็ทำหน้าที่อีกหน้าที่นึง ด้วยการเป็นครูสอนถ่ายทอดประสบการณ์ความรู้ นั่นคือส่วนหนึ่ง ถามว่าถ้าเราแยกออกมาว่าเราเหมือนตอนนี้พยายามแยกเป็นสองคน คนนึงคือซิทพลที่เป็นนักบัลเลต์ อีกคนคือซิทพลที่เป็นครูสอน คือ ณ ค.ศ. 11-12 ซิทพลที่เป็นครูสอนเพิ่งเริ่มต้นมันเป็นเหมือนกับเพิ่งคลอดทางการศึกษาฉะนั้นเราต้องแบบหาความรู้อีก ไม่รู้จะทันหรือเปล่า ขออายุเพิ่มอีกสัก 50 ปีหรือร้อยปีวะ เพื่อที่จะเก็บความรู้สะสมความรู้ให้มันใช้งานและถ่ายทอดได้นั่นคือฝั่งที่เป็นครู ฝั่งนึงที่เราเข้ามาก็มีครูคนนึงที่เราเคารพนี่เหมือนเค้าแบบว่าเหมือนไหน ๆ เราก็ทำฝั่งครูสอนแล้วเหมือนเราก็ต้องทำศาสตร์นี้ให้มันเป็นที่ยอมรับ เค้าเรียกว่ากระซอกใจเหมือนกับว่าคิดกับสิ่งนี้คือเราอยู่ในวงการ เราเข้ามาวงการวิชาการมา คือทุกคนจะถูกดูแต่ว่าสมัยนี้มันดีขึ้น มันดูถูกแบบว่ามันไม่เป็นอาชีพที่สว่าง มันเหมือนเราทำหน้าที่ตรงนี้จากสิ่งที่มีมันเป็นอยู่ ยกฐานะมันให้เป็นสิ่งที่ผู้คนยอมรับแล้วเป็นศาสตร์ความรู้ที่ผู้คนให้เกียรติ พี่เชื่อการทำให้เห็นจะดีที่สุด ส่วนอีกคนที่เป็นนักเต้นก็จะขอเคลเซียมมั้ง 55+ คือนักเต้นมันมีลีลาของคนที่อยู่ในวงการนี้คือ 1 เลยพี่ต้องขอบคุณครูยูโกะ คือพี่ยูโกะแกเป็นคนญี่ปุ่นมีสามีเป็นคนไทย แกเป็นครบทุกอย่างของนักเต้น พี่จะต้องปฏิบัติตาม อันนี้ต้องมีใครที่จะศึกษาเค้ามีัยคือมันทำให้แบบในช่วงที่เราท้อแท้เค้าจะแบบ มันเหมือนพลังที่เกี่ยวข้องให้เราต้องทำแม้กระทั่งวันนี้ เต้นก็เพราะว่าส่วนนึงก็คือ ครูยูโกะเค้ายังเต้นอยู่ เค้ามิได้ทำไม่เราจะทำไม่ได้ เราก็ต้องพยายามต่อไป และแสดงให้รุ่นน้องที่กำลังตามมาให้เห็นว่าถึงเราจะแบบมีอายุแล้วแต่เราก็ต้องกลับมาทำเหมือนที่เค้าทำทุกวันพลีเย จบท้ายด้วยนั่งหอบ ดมยาดม อะไรก็ตามที่ยังใจศิลปะมันก็สอนกันด้วยสิ่งที่เห็น กับสอนกันด้วยสายใยของศิลปิน แล้วยิ่งเด็ก ๆ ที่มันขึ้นมาไม่ใช่คนไกล สายเลือดที่มันใกล้เคียงกัน มันเป็นรุ่นน้องในมหาลัยเดียวกัน บ้านนอกเด็กลาวด้วยกันอะไรอย่างนี้ มันก็ต้องแบบช่วยกันบ้างลากันไว้ ค่อยๆเติบโตไปอะไรอย่างนี้ ไปเรื่อยๆ มันยากเพราะว่าแบบบัลเลต์ในวงการเมืองไทยมันซับซ้อน หลายที่เหลือเกิน

แนะนำ

ภายในที่คงแบบความรับผิดชอบตรงต่อเวลาคือปัจจัยพื้นฐานเลย ความรับผิดชอบคือสิ่งสำคัญมาก

ภายนอกก็งานอีเว้น งาน สอน ทำเป็นอย่างไรไป ยืนยันนะว่าการดำรงชีพด้วยการเต็นท์มัน อยู่ได้เพราะว่าพีเรียนจบป.ตรีได้ด้วยการเต็นท์ ป.โทได้ด้วยเงินเต็นท์ เรียนปริญญาเอกได้ด้วยเงินเต็นท์ มา จากเงินเต็นท์ทั้งสิ้น ก็เลยต้องแบบตอบแทนอะไรอย่างนี้ก็เลยไปตรงกับสิ่งที่มันกระซอกใจอาจารย์คนนึง เค้าส่งส.ค.ส.มาให้ เพื่อชาติและศิลปะ

บทสัมภาษณ์คุณพัฒน นามโสม

1. ด้านปัจจัยแวดล้อม

1.1 ท่านเริ่มรู้จักบัลเลต์ครั้งแรก เมื่อไร.... จากที่ไหน รู้สึกอย่างไร
รู้จักครั้งแรกตอนอายุ 15 ครับ ที่โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย ตอนนั้นไม่รู้ลึกละเอียด เป็นแค่เต้นๆ และก็
เงินๆตามประสาผู้ชายเวลาเห็นผู้หญิงเดินใส่ชุดรัดรูปนะ แต่ก็ไม่ได้สนใจว่าบัลเลต์คืออะไร

1.2 ครอบครัวของท่าน หรือตัวท่านเอง มีส่วนเกี่ยวข้อง หรือมีความคิดว่าจะได้เกี่ยวข้อง
กับการเต้นบัลเลต์ในอนาคตบ้างหรือไม่ อย่างไร
ไม่ครับไม่เคยมีอยู่ในหัว

1.3 ก่อนที่ท่านได้เข้าสู่วงการบัลเลต์ ท่านมีผู้ใด ส่งเสริม สนับสนุน หรือคัดค้านการเข้าสู่
วงการศิลปะด้านนี้บ้างหรือไม่ อย่างไร

มีแม่ที่ส่งเสริม มีน้ำผู้ชายที่ไม่ได้ว่าส่งเสริมก็เฉยๆก็ลองดู มีน้ำผู้หญิงที่คอยสืบทอดข้อมูลว่าบัลเลต์คือ
อะไรเรียนไปแล้วได้อะไรจะไปทำอาชีพอะไรไม่ค่อยมีคนคัดค้าน คนเค้าว่าลองดูจะทำอะไรก็ลองดู

1.4 ท่านคิดว่าในช่วงก่อนเข้าสู่วงการศิลปะด้านบัลเลต์ สิ่งแวดล้อมใด มีความสำคัญที่
ส่งผลให้ท่านประสบความสำเร็จเมื่อได้เข้าสู่วงการบัลเลต์บ้าง

คิดว่าครอบครัวนะที่มีส่วนทำให้ประสบความสำเร็จก็คือ 1 ครอบครัวไม่ห้าม
สนับสนุน 2 อาจารย์ อาจารย์เป็นคนให้แนวทางว่าการเรียนบัลเลต์เราเรียนเพื่ออะไร ความสุขจากการ
ได้ทำคืออะไร เราจะให้คนดูได้อะไรเราไม่ได้เรียนเพื่อตัวเรา การเรียนบัลเลต์คือการทำเพื่อคนอื่น ถ้าม
ว่าเรามีความสุขกับสิ่งที่เราทำมันมีความสุขคนอื่นก็มีความสุข นั่นคือสิ่งแรกที่ต้องคิด ถัดมาก็
คือเพื่อน รุ่นพี่เป็นในกลุ่มเพื่อนแล้วกัน เราก็มีเพื่อนที่แบบคอยให้คำแนะนำพูดคุย และก็สนุกไปด้วยกับ
เค้า การเรียนบัลเลต์ที่ขอนแก่นในความรู้สึกส่วนตัวนะมันเป็นการแข่งขันไม่ใช่แบบชิงดีชิงเด่นว่าฉันจะ
ดีกว่าเธอไม่มีการข่มกันให้ไปสูงสุดสูงสุดของตัวเอง มันจะเป็นการว่าลองดูแข่งกันแต่ไม่เคยพูดว่าแข่งกัน
นะ ใครทำได้ก็ดีใจด้วย เออเดี๋ยวคอยดูกู อันนี้ไม่มีในความรู้สึก ส่วนตัวว่าทุกคนต่างอยากเห็นคนอื่น
ประสบความสำเร็จเราก็ประสบความสำเร็จ เราเห็นเพื่อนหมุนได้ 2 รอบ อ้อ! แบบอยากหมุนได้เหมือน
แกว่าทำไง จะไม่มีแบบขั้นทำได้ดีกว่าขั้นไม่บอกเคล็ดลับแกอันนี้ไม่มีต่างคนต่างช่วยเหลือกัน ส่วน
ปัจจุบันแฟนก็มีส่วนแบบซัพพอร์ตกันนะ อย่างซีเกียจนะอย่างนั้นอย่างนี้คอยพากันไป เป็นกำลังใจให้กัน
ยามที่เราแบบเฮ้ย! วันนี้เราทำไม่ได้ดิเนะ ก็จะไม่เป็นไรวันนี้เราทำเต็มที่แล้วพรุ่งนี้เราค่อยลอง

1.5 ท่านได้เข้าสู่วงการศิลปะบัลเลต์ โดยมีการฝึกฝนทักษะด้านนี้อย่างจริงจังครั้งแรก
เมื่อไร ที่ไหน วิธีใด ด้วยเหตุใด

อายุ 16 ครับตอน ม.4 ตอนเข้าเรียนที่แก่นนครฯเรียนจริงจังเรียนตลอดเวลาถ้าปิดเทอมเรียน 8 ชม.
ต่อวัน ยังมีอาจารย์มาจากรัสเซียก็ยังซ้อมหนัก คือเคียวจนได้ ซ้อมจนได้นะ อาจารย์ก็จะหาวิดีโอมาให้ดู
เพื่อเป็นแรงบันดาลใจหรือเป็น motivation หรือตัวอย่างให้เราไปสูตรงนั้นอย่างนี้ครับ

1.6 ในช่วงระยะเวลาที่ท่านฝึกฝนเพื่อเพิ่มพูนทักษะ ท่านคิดว่าสิ่งแวดล้อมใด มี
ความสำคัญที่ส่งผลให้ท่านประสบความสำเร็จเมื่อได้เข้าสู่วงการบัลเลต์บ้าง
ที่ต้องบอกว่าพี่เป็นคนตัวเล็ก พี่เป็นนักเต้นตัวเล็ก ก็เลยว๊าย! เราจะทำยังไงให้เราไม่มีจุดบอด ต้อง
แบบมันไม่ใช่ในวงการบัลเลต์อย่างเดียวต้องบอกว่าในวงการนักเต้นอาชีพในเมืองไทยอย่างนี้มากกว่า

เพราะที่คิดว่าถ้าเราเป็นนักบัลเลตรู้สึกเรามีภาษีของบัลเลต เป็นพื้นฐานของเราจะสามารถทำอย่างอื่นได้คือแบบเด่นอย่างอื่นได้ คราวนี้ แต่ว่าอย่างอื่นเราจะสู้เค้าได้มั้ย ฮิปฮอป ป๊อปปิ้ง ลีคอกิ่ง บีบอย เบรคแดนซ์ พวกคอนเท็ม โมเดิ้ลอะไรอย่างงี้ พี่ก็อันไหนที่เราไม่เคยรู้เราไปเรียนดีกว่า เสริมทักษะ ลดปมด้อย เพิ่มปมเด่นให้เราไปเรื่อยๆ จนกระทั่งเราเป็นเหมือนแบบ general นะว่าเราทำได้หลายอย่าง อาจจะไม่ดีทุกอย่างแต่เรามีพื้นฐานบัลเลตที่ทำให้เราทำได้ดี แต่ว่าอย่างอื่นเราก็ต้องทำได้แต่อาจไม่ดี แต่สมมุติเค้าเรียกเราว่าทำทำนี้ได้มั้ยเค้าอาจไม่ต้องการถึงขีดสุดหรอกเพราะมีคนเด่นเฉพาะทางเค้าอาจต้องการทำนี้แค่เล่นทำเล่นนี้หรือเปล่าเฉยๆเราเรียนมาเราทำได้ ทำของ jazz ทำนี้คืออันนี้ ทำนี้อันนี้ movement บีบอยแบบนี้ได้มั้ย ทำได้ เรารู้เรื่องเราอะไรก็เป็นหนึ่งในตัวเลือกที่เค้าจะต้องเลือกเราไปทำงาน ทำโปรดักชั่น ลดปมด้อยของตัวเองเสริมปมเด่นขึ้นมาอะไรอย่างงี้

1.7 ท่านได้เข้าสู่วงการการเป็นนักบัลเลตอาชีพ อย่างจริงจังครั้งแรกเมื่อไร ที่ไหน วิธีใด ด้วยเหตุใดที่บางกอกซิดดี้บัลเลต ปี 2003-2004 พี่ร่วม พี่ร่วมแสดงบัลเลตกับบางกอกซิดดี้บัลเลต พี่ก็รู้สึกว่าจะต้องมีความเป็นวินัยของความเป็นนักแสดง เรามีการหาแนวทางที่จะประสบความสำเร็จของการเป็นนักบัลเลตเค้าทำยังไง เราคคนที่เค้าประสบความสำเร็จแต่เราไม่เห็นวิธีของเค้าก็ต้องคิดหาทางว่าเค้าทำได้อย่างไร อย่างรุ่น 1 เนี่ยเค้าทำยังไง เค้าต้องตรงต่อเวลา ขยันฝึกซ้อม ต้องยกผู้หญิงได้ ก็ต้องเทรนนิ่งตัวเอง ชิฮ็อพ วิดพื้นให้ยกผู้หญิงได้ซึ่งพี่เป็นคนตัวเล็กโข่ง ต้องหาวิธีทำไงให้ยกเค้าได้

1.8 ในช่วงระยะเวลาที่ท่านได้เข้าสู่วงการการเป็นนักบัลเลตอาชีพ ท่านคิดว่าสิ่งแวดล้อมใด มีความสำคัญที่ส่งผลให้ท่านประสบความสำเร็จในการดำรงอาชีพนี้บ้าง อย่างไร พี่เป็นคนบ้านงาน สมมุติว่าครูขอให้เราทำทำนี่ซึ่งเป็นที่ยากนะ พี่เป็นคนชอบทำทำยากจะไม่บอกว่าเราทำไม่ได้แต่จะบอกว่าการก่อนขอเวลาเค้าทำแล้วพิจารณาว่าระยะเวลาแค่นี้เราจะทำได้ก็เปอร์เซ็นต์กับทำนี่ พี่เลยเป็นคนทำทำยากก่อนแล้วถ้าไม่ได้ยังงี้ก็ลดทอนลงมาว่าเราทำได้แค่นี้ประมาณนี้ ก็เป็นปัจจัยที่ทำให้กระตุ้นตัวเองอยู่เสมอว่าจะต้องทำทำยากๆไว้ก่อนไม่ใช่ทำทำง่าย

1.9 ท่านคิดว่าสิ่งแวดล้อมใด มีความสำคัญที่ส่งผลให้นักเต้นชายทั่วไปประสบความสำเร็จในการดำรงอาชีพนี้บ้าง อย่างไร

วินัย เพราะว่าเราต้องพอเจอคนที่ร่วมงานในการทำงานเราต้องมีวินัย มีวินัยในการเป็นพลลยงโย มีวินัยในการเป็นนักแสดงยังงี้ เราแบ่งเรื่องส่วนตัวกับการทำงานออกมัยเราอารมณ์เสียมาแล้วเอามาลงกับงานก็ไม่ใช่เรื่อง

2. เพื่อศึกษาคุณลักษณะเด่นของนักบัลเลตชายที่จะประสบความสำเร็จ ด้านคุณลักษณะเด่น ทางร่างกายและจิตใจ

2.1 เมื่อครั้งที่ได้รู้จักบัลเลตครั้งแรก (ยังไม่ได้เรียนรู้หรือฝึกเดิน) ท่านได้มีความรู้สึกที่ว่าตัวท่านมีคุณลักษณะเด่นทางด้านบัลเลตบ้างหรือไม่ อย่างไร

มีครับพี่เป็นคนเส้นยึดมากโดยธรรมชาติตั้งแต่เด็ก เพราะว่าพี่เป็นนักกีฬาพี่เตะตะกร้อต้องมีเตะหน้าเน็ต ยกขา ตีลังกา พี่หัดมาจากตะกร้อแล้วพี่เป็นคนชอบยกขาสูงด้วยงี้ นี่เป็นลักษณะเด่นของพี่เป็นคนเส้นยึด ส่วนตัวนะ พี่ไม่ยอม พี่เป็น พี่ต้องทำทำนั้นให้ได้จนกว่าจะรู้ว่าวันนี้เราทำทำนี้ไม่ได้เราทำได้เท่านี้ วันนี้ วันต่อไปต้องรู้ว่าเราจะทำได้ดีกว่าเดิมแค่ไหน ต้องเช็คตัวเองอยู่เสมอว่าเราเนิ่นเกินไปมั้ย ถ้าเนิ่นไปทำไมเราถึงเนิ่นต้องหาแรงบันดาลใจใหม่ หรือต้องหาสาเหตุว่าวันนี้เราหมุน 2 รอบไม่ได้เนื่องมาจากสาเหตุใด ลองดูหาสาเหตุจนได้ถ้าสุดท้ายยังทำไม่ได้ก็อาจเป็นเพราะสาเหตุอื่น โอเคไม่มีเป็นไรพักไว้ก่อนสบาย ๆนิง ๆก่อนแล้วค่อยมาเริ่มใหม่อีกทีนิง

2.2 ก่อนที่ท่านได้เข้าสู่วงการบัลเลต์ ท่านมีผู้ใด เห็นแว่คุณลักษณะเด่นทางด้านบัลเลต์ของ ท่านบ้างหรือไม่ อย่างไร

อาจารย์เอกชัย เพราะว่าพี่ไปเรียนวิชาเลือกแล้วอาจารย์ก็เห็นว่าเราเส้นยืดดินะอย่างนั้นอย่างนั้นก็มีกำลังดีนะแล้วอาจารย์ก็ให้มาลองดูว่าเราจะทำได้ไหม

2.3 ในช่วงที่ท่านได้รับการฝึกฝนทักษะด้านนี้ อย่างจริงจัง ท่านคิดว่าท่านมีคุณลักษณะเด่นที่ทำให้ท่านประสบความสำเร็จมาจนกระทั่งทุกวันนี้ คือสิ่งใดบ้าง น่าจะเป็นความอยากเอาชนะตัวเอง อยากทำให้ได้ ไม่ได้อยากเอาชนะคนอื่นนะ อยากเอาชนะขีดจำกัดความสามารถของตัวเอง

2.4 ในช่วงระยะเวลาที่ท่านได้เข้าสู่วงการการเป็นนักบัลเลต์อาชีพ ท่านคิดว่าคุณลักษณะเด่น ทางร่างกายและจิตใจ ข้อใดบ้างที่มีความสำคัญที่ส่งผลให้ท่านประสบความสำเร็จในการดำรงอาชีพนี้

ก็เหมือนเดิมไม่เปลี่ยนแปลงคือไม่ยอม ไม่ยอมแพ้ตัวเอง

2.5 สิ่งใดคือคุณลักษณะเด่นของท่าน ที่สามารถเอาชนะ ปัญหา อุปสรรคทางด้านร่างกาย และจิตใจของท่านเองได้

พี่คือ พี่ซี้ พี่บ้าทำ พี่ทำแล้วมีความสุข เวลาทำได้แล้วโคตรมีความสุขเลย และไม่ยอมแพ้

2.6 ท่านคิดว่าคุณลักษณะเด่น ทางร่างกายและจิตใจ ข้อใดบ้างที่มีความสำคัญส่งผลให้นักเต้นชายทั่วไปประสบความสำเร็จในการดำรงชีพนี้บ้าง อย่างไร

พี่คิดว่าความรักต่อวิชาชีพตัวเอง ถ้าเรารักกับสิ่งใดเราก็จะอยู่กับมันได้นาน ถ้าเรามีความสุขเราก็อยู่กับมันได้ต้องรักมันก่อน

3. คำถามทั่วไป

3.1 ท่านคิดว่าสิ่งใดคือสิ่งสำคัญที่ทำให้ท่านสามารถดำรงชีพด้วยการเป็นนักบัลเลต์ได้อย่างมั่นคงที่ว่าการวางแผน สมมุติเราเป็นนักบัลเลต์เราจะทำอย่างไรให้มันดำรงอยู่ได้ เช่น เราเต้นอย่างเดียวเลยอยู่ไม่ได้ อย่างพี่เราจะแสดงเราก็ติดต่อกับโรงเรียนที่จะแสดงว่าช่วงไหน แล้วเราก็ดูว่าช่วงที่ว่างทำอะไรอย่างพี่สอน ได้สอน เราก็วางตารางการซ้อมวางตารางการสอน สมมุติแสดงบัลเลต์เดือนเมษาเราก็ตั้งไว้แล้วต้องมีซ้อมก่อน 3 เดือน เสร็จแล้วเราก็พักอีก 2 เดือนคือช่วงนั้นเราจะทำอะไรก็ได้ เราต้องมาสอน พูดตรงๆแสดงอย่างเดียวเราอยู่ไม่ได้เราต้องมีอย่างอื่นมาเสริมด้วย เพราะแค่เราออกจากบ้านก็เสียตั้งค์แล้วค่าเดินทางค่าอะไร แล้วเราก็คิดอีกว่าเรามีภาระอะไรถ้าเราคิดที่จะมีภาระเราก็ต้องซัพพอร์ตได้ อย่างเราแสดงบัลเลต์เราก็ดูว่าเออเราไปแสดงละครได้มัย เราก็เอาตัวเองเข้าไปออกซิชั่นดู เพราะบางอย่างโอกาสมันไม่มาหาเราเราต้องเข้าหาโอกาส และเราต้องพัฒนาตัวเองอยู่ตลอดเวลา เค้านี้อาจอย่างมันไม่ใช่สิ่งที่เราชอบ แต่บางทีเราต้องทำสิ่งที่เราไม่ชอบเพื่อสิ่งที่เราชอบ ดังนั้นเราต้องวางแผนว่าเราจะทำอย่างไรให้เราทำสิ่งที่เราชอบได้อย่างสมบูรณ์ เต้นบัลเลต์อย่างเดียวไม่ได้ต้องทำอย่างอื่นเสริมด้วย คุณต้องถามตัวเองก่อนว่าคุณคือใคร คุณคือนักเต้น คืออาจารย์ หรือคือใคร พอบอกได้ว่าตัวเองเป็นใครแล้วเราจะรู้ว่าอะไรเป็นหลักของเรา พี่บอกได้เลยว่าพี่เป็นนักเต้น เป็นนักแสดง นักแสดงคือนักแสดงบัลเลต์และละครเวที พี่จะไม่บอกว่าตัวเองเป็นครูถ้าปีนี้ทั้งปีพี่ไม่ได้สอน

3.2 ท่านคิดว่าในอนาคตข้างหน้า สิ่งใดคือสิ่งสำคัญที่จะทำให้ท่านยังคงสามารถดำรงชีพอยู่ในวงการบัลเลต์อาชีพอย่างมั่นคงได้ตลอดไป

3.2.1 ต้องเป็นคนดูแลรักษาร่างกายให้พร้อมอยู่ตลอดเวลา

2. ขยันพาตัวเองเข้าหาบัลเลต์อยู่ตลอดเวลา อย่างเราเป็นนักบัลเลต์เราก็ต้องขยันหาความรู้ขยันฝึกซ้อม ไข่มะ ต้องถามตัวเองว่าเราจะไปหรือเปล่า เราได้เพิ่มเติมอะไรในสิ่งที่เรารักได้ เพิ่มเติมอะไรให้บัลเลต์หรือ ยัง หรือร่างกายว่าเป็นยังไงบ้างดีมัย เราต้องดูแลร่างกายอยู่ตลอดเวลา

3.2.2 ท่านมีนักบัลเลต์ที่เป็นไอดอลทั้งในและต่างประเทศบ้างหรือไม่อย่างไร

ไอดอลของพี่คือ Mikhail Baryshnikov พี่ว่าเค้าเป็นนักเต้นที่ตัวเล็กนะแต่เค้ามีพลังเยอะ และอีกคนนึง รุ่นใหม่ๆ คือ Angel Corella แต่ถ้าเลือกคนเดียวคือ Baryshnikov แต่ถ้าของไทยจะดีเป็นอย่างไรมี ศักยภาพไม่เหมือนกัน ยกตัวอย่างอย่างพี่ระเนี่ยจะเป๊ะในเรื่องของทิวรื่องแล ต้องยกเค้าเลยชั้นเทพ อย่างอาจารย์ศิริสมัยตอนเป็นหนุ่มต้องยกให้เลยในเรื่องของความรักในวิชาชีพการเป็นนักบัลเลต์ของตัวเองทุ่มเทให้กับการซ้อมอย่างมากมาในการเป็นนักเต้นอาจารย์ศิริก็ถือว่าเป็นไอดอลคนนึงในการที่ เค้ารักการเต้นมากแค่นั้น เค้ามีวินัยในการซ้อม เค้ามีให้เวลากับมันแค่นั้น ถ้ามียกมีอยู่ 2 คนนี้แหละ ที่มีที่แตกต่างกันแต่ถ้าสมบูรณ์แบบพี่ยกให้เนี่ยเลย Baryshnikov

3.2.3 ถ้ากล่าวถึงบุคคลเหล่านี้ที่สามารถยืนหยัดประสบความสำเร็จในวงการบัลเลต์ ถึงทุกวันนี้ว่าเค้ามีคุณลักษณะเด่นทั้งด้านความสามารถและอื่นๆที่คิดว่าเกี่ยวข้อง มีอะไรบ้าง

อาจารย์เอกชัย ถ้ามองในมุมมองของครูพี่รู้สึกที่อาจารย์เอกเป็นอัจฉริยะในด้านของ เทรนเนอร์ ไม่ว่าจะอาจารย์จะหยิบจับอะไรก็สามารถทำให้ประสบความสำเร็จได้ มีกระบวนการที่มองเห็น ชัดเจน แต่ว่าคนที่อยู่กับอาจารย์นั้นจะทำได้อย่างที่อาจารย์บอกหรือเปล่านั้นคืออีกเรื่องนึง อาจารย์เป็นอัจฉริยะในการสร้างบุคลากร มีความเป็นมืออาชีพสูง มีความมองเห็นภาพแห่งความสำเร็จชัด แต่คนทำ อยู่กับอาจารย์นั้นทำเต็มที่หรือเปล่าเพราะอาจารย์เต็มที่แล้ว เรามีใจไปเท่าอาจารย์หรือเปล่านั้นเป็น เรื่องของเรา แต่ถ้าเราเต็มที่ไปกับอาจารย์รับรองว่าเราไปถึงอย่างที่อาจารย์ตั้งใจ ความคิดเห็นเกี่ยวกับ อาจารย์คืออาจารย์เป็นอัจฉริยะในการสร้างคนไม่ว่าด้านใดก็ตามถ้าได้หยิบจับแล้วเนี่ย นั่นคือคุณเชื่อมั่น ได้เลยว่าคุณประสบความสำเร็จแน่นอน ความอัจฉริยะในมุมมองของพี่คือ ข้อแรกในด้านบัลเลต์ อาจารย์ไม่ได้เรียนมาโดยตรงแต่อาจารย์มองเห็นจุดที่จะนำมาพัฒนา ถ้ามองสมัยที่เรียนนะอาจารย์ก็จะ มองนักเต้นคนนี้เค้าเก่งจังเลยเค้าทำอย่างไรนะถึงเก่งได้ สมัยก่อนเค้าไม่มีบอกนะว่าต้องทำอย่างนี้ ๆ ถึง เก่ง แต่อาจารย์ก็จะหาอย่างอื่นเข้ามาเปรียบเทียบ ศึกษาจากวิดีโอเข้าไปเข้ามา ศึกษาจากอย่างอื่นที่มา เกี่ยวข้อง อย่างทางกายภาพการออกกำลัง การบริหารกล้ามเนื้อ อย่างทำท่านี้เหมือนท่าตัดกรรไกร หรือบริหารด้วยแอโรบิคแดนซ์ที่มันจะไปสู่การพัฒนาการเต้นบัลเลต์ ตรงนั้นนะมองปุ๊บรู้ปั๊บว่าจะเอาอัน ไหนมารวมกันเพื่อที่จะบริหารให้ทำท่าเต้นอันนี้ และมองจุดเด่นของคน ทุกคนจะมีจุดเด่นและจุดด้อย ไม่เหมือนกันเพราะฉะนั้นอาจารย์จะดึงจุดเด่นมาและให้อยู่กับจุดเด่นจนลิมิตจุดด้อยของตัวเอง เราก็ทุ่มเท ในด้านนี้ของเรา อย่างเช่นเราตัวเล็กแต่เราเส้นยืดนะ เรารูปร่างไม่ดีแต่แต่ยกขาสูง ขึ้นเต้นไม่เก่งแต่ชั้น พ้อยท์สวย อาจารย์สามารถมองเห็นว่าแต่คนมีดีตรงนี้พัฒนาตรงนี้ ถ้าแต่ละคนมีหลายอย่างมันก็จะง่าย ต่อการพัฒนา เสร็จแล้วเรามีวิธีที่จะลดบมด้อยของตัวเอง อาจารย์ก็มีวิธีเพื่อลดบมด้อยให้กลายเป็น ความแข็งแรงด้านนั้นไป และเราก็จะเป็นนักเต้นที่สมบูรณ์แบบ แค่มองก็รู้ว่าเธอควรพัฒนาไปยังไง นั่น คืออัจฉริยะของอาจารย์ อย่างการกอบปีไม่ไข่ว่าดูแค่ข้างนอกต้องมองเข้าไปให้ถึงข้างในใจเค้าว่าเค้า เก่งได้ยังไง เค้าคิดยังไงถึงเป็นพระเอกนางเอก นักเต้นต่างประเทศตัวประกอบเต้นเก่งเหมือนกันทุกคน เลยแต่ทำไมถึงเป็นแค่ตัวประกอบทำไมนางเอกถึงได้เป็นนางเอกเพราะข้างในเค้าเป็นนางเอกและ แสดงออกมาถึงความเป็นนางเอก อาจารย์สอนให้มองตรงนั้นคุณจะได้เรียนรู้จากเค้ายังไง ก็พาเราไปนั่ง

สมาธิ แล้วนึกถึงบรรยากาศถ้าเรานั่งดูเค้าคลาสกับเราได้ไปคลาสกับนักบัลเลต์ระดับโลกมันคนละความรู้สึกกันเลย

ศิริมณฑล นาฎยกุล พี่นับถือในความรักที่แกมีต่อบัลเลต์ มีความสุขกล้าทุ่มยอมทุ่มทั้งชีวิตกับสิ่งที่ตอนนั้นยังไม่มีใครจับต้องได้เป็นรูปธรรมว่าอาชีพนี้มันจะดำรงอยู่ได้ในประเทศไทยต้องพูดอย่างนั้น ไม่มีใครที่จะยื่นหยัดไปด้วยกันข้างแก เพื่อนแกไม่มีใครแต่แกก็ก้าวไปข้างหน้าด้วยความเป็นผู้ชายคนเดียว ตอนนั้นแกก็มีคู่แข่งที่เื้อะเป็นคู่แข่ง แต่มันก็ในความเป็นผู้ชายมากก็ต้องมีพาร์ทเนอร์ที่แบบแข่งกันสนุก แต่แกยืนหยัดอยู่ได้แกกล้าที่จะพิสูจน์ว่าชั้นยืนหยัดอยู่ได้ ชั้นเป็นนักแสดง ชั้นเป็นครูได้ และสร้างนักแสดงที่เก่งๆให้แกบวงการบัลเลต์ประเทศไทย นับถือแกแกทำได้ต้องยอมรับในหัวใจหัวใจแกที่รักในประเทศรักในพระมหากษัตริย์ ตอนนั้นมีของคณะ JBF มาคัดเลือกนักแสดงไปแสดงบัลเลต์ทั่วโลกแล้วเค้ามาออดิชั่นที่เมืองไทยแล้วแกได้ แต่แกเลือกที่จะไม่ไปเพราะถ้าแกไปแกก็จะไม่ได้แสดงหน้าพระที่นั่ง ครั้งนี้ในชีวิตซึ่งยากจะทำการแสดงต่อหน้าพระบรมวงศานุวงศ์ ต่อหน้าพระมหากษัตริย์พระราชินี แกเลือกที่จะทิ้ง ในความรู้สึกพี่นะความสุขยอดของการเป็นนักแสดงคือการได้แสดงรอบโลกไปกับนักแสดงต่างประเทศ เราจะต้องพัฒนาตัวเอง เราต้องถึตัวเอง แต่แกเลือกที่จะอยู่ตรงนี้ได้ เลือกที่จะอยู่เมืองไทยเลือกที่จะแสดงหน้าพระที่นั่ง แต่แกก็ได้แสดงทั่วทั้งเมืองไทย

พีระ พันลูกท้าว ต้องบอกว่าเหมือนเพื่อนที่ร่วมเรียนร่วมกันมาเรารู้สึกว่าเค้ามีของเหมือนเป็นคนที่มีขนะเหมือนไม่ได้ทำอะไร แต่พอเห็นเค้าทำคลาสในความรู้สึกพี่นะเค้าจะให้รายละเอียดการทำคลาสในแต่ละท่ายังไง คือต้องทำท่ายังไงให้รายละเอียดกล้ามเนื้อ มันเลยทำให้กล้ามเนื้อมีความเข้าใจด้วยการทำซ้ำหลายๆครั้งไม่จำเป็นไปไม่ได้ที่จะทำท่าทำตัวรื่องแลนี้เป็นท่าเด็ดของเค้านะ มันต้องเกิดจากกล้ามเนื้อเกิดการจดจำท่าต่างทำให้เกิดความสมบูรณ์แบบของท่าอย่างเฉียบพลัน แล้วพื้นฐานทุกอย่างมาจากท่าบาร์เวิร์ค ดังนั้นถ้าเทคนิคเค้าดีเราก็กลับมามองที่ท่าพื้นฐานเค้าให้รายละเอียดกับท่าพลียังไง ต้องดูยังไง เราก็ก็นึกว่าคุณให้รายละเอียดตั้งแต่เริ่มต้น ท่าเทคนิคเค้าถึงทำได้ดี ดังนั้นเราเห็นเค้าทำชีว ๆมันคือการผ่อนคลาย นักเต้นเวลาเต้นต้องทำให้คนดูเห็นว่าไม่รู้สึเหนื่อย นั่นคือสิ่งที่เค้านำมาเป็นหลักยึดในความรู้สึกพี่นะ

โอ ชิตพล เป็ลียนศิริ ในความเห็นของพี่ พี่ว่าเป็นคนเก่ง มีวินัยเฉพาะตัว เราอาจจะเห็นว่าพี่โอไปคลาสน้อยแต่พี่โอมีวิธีการดูแลตัวเองที่ว่าทำอย่างไรให้การแสดงออกมาดูดีได้

เพ็ญต อนุรักษ งามตา เพ็ญตเหมือนสิ่งมหัศจรรย์ ที่ไปอยู่ตรงไหนมันก็จะเด่น นามอง ทำไมมันนามองพี่ว่าเพ็ญตมีพลังในการทำท่าต่างให้สมบูรณ์แบบ ซึ่งเค้าแบบจะว่าตัวเองไม่มั่นใจ แต่คนอื่นจะบอกว่าทำไม่ถึงจะไม่มั่นใจเนี่ยมันดีแล้วมันดีมากแล้ว ซึ่งถ้าเติมความมั่นใจมันจะเพอร์เฟกเลยละ นั่นคือเพ็ญตคือสิ่งมหัศจรรย์แต่ว่าต้องเข้าใจว่าสิ่งมหัศจรรย์มันไม่เกิดขึ้นบ่อยครั้งนัก รักษาสิ่งมหัศจรรย์ไว้ให้ติดอยู่กับตัว ตอนนีร่างกายมันมีศักยภาพที่ทำได้เต็มที่ เพ็ญตทำเทคนิคได้ทุกอย่างเลยขออย่างเดียวเพ็ญตจะต้องไม่กลัวเพ็ญตมั่นใจไว้ สิ่งมหัศจรรย์ของเพ็ญตหมายถึงเพ็ญตมี presentation ดีมากคือแค่เดินออกมาคนเค้าก็จะดูแล้วว่ามื่ออะไร มันแตกต่างจากคนทั่วไปเพราะมันมีอินเนอร์ข้างในใจ แล้วไม่ต้องทำอะไรเลยรู้ว่าคนนี้มีของเว้ย นั่นแหละสิ่งมหัศจรรย์ 1 แล้ว 2 พอทำแล้วเนี่ยเพ็ญตทำแล้วโอโห กล้ามเนื้อการศึกษา ทำท่าได้สมบูรณ์ทำท่าได้ออกมาดี

แต้ม วศิน แต้มมีแข่งขายาวดูเพลิน แต้มมีความเป็น principle เนื่องจากแต้มได้เต้นกับพาร์ทเนอร์บ่อย เวลาเต้นคู่ เวลาโซโล่แต้มมีความเป็น principle แต้มมีความพยายามคือถ้าทำอันนี้ได้จะไม่ยอมหยุด แต้มมันดูเพลินแบบพระเอกๆ มีความเพียรมาก

อ๋น เรื่องยูทูป อ๋นเป็นจอมพลังที่บ้าพลังไม่ว่าจะทำอย่างไรให้ทำออกมาสมบูรณ์ อ๋น เป็นคนที่ชอบกระโดด ชอบฉีกขา ชอบหมุนและก็ทำอย่างนั้นนะเวลาที่ทำก็มีความสุข มีอินเนอร์ใน บทบาทที่ได้รับดูเป็นตัวนั้น ดีความสุขที่ได้ทำ แต่สิ่งที่ต้องคิดคืออ๋นต้องมีพาร์ทเนอร์ที่ต้องตามอ๋นให้ทัน บางทีพาร์ทเนอร์ก็ต้องรับพลังของอ๋นให้ได้และก็ไม่ใช่ว่ารับอย่างเดียวต้องมีการส่งได้ด้วยไม่ใช่ส่งอย่างเดียว เหนื่อย พี่เชื่อว่าอ๋นไม่มีวันหมดพลังหรืออ๋นเป็นคนที่สามารถหาแรงบันดาลใจ สร้างพลังให้กับตัวเองได้ เสมอแต่ว่ามันจะดีขึ้นถ้าคนที่รับพลังจากอ๋นสามารถแปลงทำเต็นท์ให้มันสมบูรณ์แบบได้ ซึ่งมันจะแบบ คุณเป็นคู่เต็นท์ที่สมบูรณ์แบบคุณนำมามองมากในความคิดพี่นะ และอีกอย่างหนึ่งคืออ๋นเป็นคนที่ดูงาน เยอะ เป็นนักร้องแบบทำเต็นท์ที่ดี พี่ว่าในอนาคตอ๋นจะเป็นนักร้องแบบทำเต็นท์ชื่อดังของเมืองไทยเลย แหะละ เพราะอ๋นเป็นคนที่มีความ vision ชยันในการฝึกความคิด มีความสุขในการทำและมีความสุขในการ คิดทำ นั่นคือความคิดของพี่

บทสัมภาษณ์คุณอนุรักษ์ งามตา

1. ด้านปัจจัยแวดล้อม

1.1 ท่านเริ่มรู้จักบัลเลต์ครั้งแรก เมื่อไร.... จากที่ไหน รู้สึกอย่างไร

รู้จักที่มหาสารคามเป็นที่แรกเลยตอนนั้นก็ยังไม่รู้จักบัลเลต์เลย รู้จักแต่การเต้นแขนงอื่น จริงก็รู้สึกไม่ค่อยชอบด้วยความไม่รู้ว่าบัลเลต์คืออะไร เรียนไปแล้วได้อะไรจะอยู่ได้กับสังคมยังไง

1.2 ครอบครัวของท่าน หรือตัวท่านเอง มีส่วนเกี่ยวข้อง หรือมีความคิดว่าจะได้เกี่ยวข้องกับการเต้นบัลเลต์ในอนาคตบ้างหรือไม่ อย่างไร

ไม่เคยคิดเพราะพอเริ่มเรียนแล้วรู้สึกว่ามันค่อนข้างหนัก เมื่อเริ่มตอนนี้เพราะถ้าเริ่มตั้งแต่ตอนเป็นเด็กเราก็จะซึมซับตั้งแต่เด็กและก็รู้ได้โดยปริยายว่าเราควรเริ่มและดำเนินไปทิศทางไหน พอเรียนไปแล้วเราก้ยังไม่เข้าใจว่าจะอยู่ได้ยังไง จะหาเงินได้ยังไง

1.3 ก่อนที่ท่านได้เข้าสู่วงการบัลเลต์ ท่านมีผู้ใด ส่งเสริม สนับสนุน หรือคัดค้านการเข้าสู่วงการศิลปะด้านนี้บ้างหรือไม่ อย่างไร

ก็คือครอบครัวก็สนับสนุนมาทางด้านนี้อยู่และไม่ได้คัดค้านอะไรแต่ยังห่วงอยู่ว่าเราจะไปได้อยู่กับบัลเลต์แล้วเราจะเดินไปนานสักแค่ไหน เพราะก็แบบบัลเลต์ก็เป็นที่ยังไม่แพร่หลาย ครอบครัวก็สนับสนุน แต่พอก็ไม่ค่อยเห็นด้วยสักเท่าไรแต่ก็ไม่ได้คัดค้านอะไร ถ้าถามแล้วก็ครอบครัวก็สนับสนุนแต่จริงๆ แล้วก็ขึ้นอยู่กับตัวเราเองว่าเลือกอะไรแล้วอยู่กับมันได้ไหม ถ้าเราชอบเราก็อยู่กับมันได้ ถ้าทำได้ก็อยู่กับมันได้เองนั่นแหละ

1.4 ท่านคิดว่าในช่วงก่อนเข้าสู่วงการศิลปะด้านบัลเลต์ สิ่งแวดล้อมใด มีความสำคัญที่ส่งผลให้ท่านประสบความสำเร็จเมื่อได้เข้าสู่วงการบัลเลต์บ้าง

อาจารย์ศิริ จริงๆเราก็มีหลายครูนะไม่ว่าจะเป็นพี่เบญ พี่โนมา ครูเอก อะไรก็ตามแต่แต่เหมือนจำคำอาจารย์ศิริว่าพรสวรรค์ไม่ได้มีกับทุกคนแต่ถ้าเราได้มาแล้วไม่ทำให้เกิดประโยชน์ก็ไม่รู้จะได้อะไรมาทำไมเลยรู้สึกคำนี้มาตลอดเวลาทำอะไรหรือเข้าวงการมาก็ถึงและทำให้เรารักขามันไว้และทำได้ดีเลยจำคำนี้มาตลอด

อีกอย่างความคิดเพียตนะก็คือตอนเข้ามาออกดีชิ้นงานพอเราทำทำบัลเลต์ทำทำยากซึ่งเรารู้อยู่แล้วว่าบัลเลต์เป็นอะไรที่ฝึกยากมากพอเราทำได้คนก็มีความรู้สึกอ่าเมซิ่ง ซึ่งมันก็ทำให้เราเข้าใจแล้วว่าบัลเลต์มีส่วนมากต่อการทำงานแขนงนี้ ทำให้รู้สึกที่เราควรที่จะรักษาและพัฒนามันต่อไป

1.5 ท่านได้เข้าสู่วงการศิลปะบัลเลต์ โดยมีการฝึกฝนทักษะด้านนี้อย่างจริงจังครั้งแรกเมื่อไร ที่ไหน วิธีใด ด้วยเหตุใด

จริงๆ แล้วถ้าพูดถึงการเรียนบัลเลต์ครั้งแรกคือที่มหาวิทยาลัยไซมัย ถ้าที่ต่อมาก็คือบางกอกซีทีบัลเลต์ เพราะว่าเหมือนเป็นที่ ๆแบบมอบโอกาส แสวงหาความรู้ได้ เหมือนเป็นที่ ๆมอบสิ่งที่ไม่เคยรู้มอบโอกาสดี ๆให้ แต่เราก็ไม่ได้หยุดอยู่แค่นี้เราก้แบบหาความรู้เพิ่มเติมอย่าง point studio กับฟ็อร์อย่างนี้ กับหลายคนกับหลายสถาบันก็ดึงตัวให้เราเข้าไปเก็บเกี่ยวประสบการณ์ทำให้เราดีขึ้นพัฒนาขึ้น

1.6 ในช่วงระยะเวลาที่ท่านฝึกฝนเพื่อเพิ่มพูนทักษะ ท่านคิดว่าสิ่งแวดล้อมใด มีความสำคัญที่ส่งผลให้ท่านประสบความสำเร็จเมื่อได้เข้าสู่วงการบัลเลต์บ้าง

คือตัวเราเองมากกว่า เมื่อเรามีวินัยที่ดีก็เลยมีฝีมือที่ดี พอเรามีฝีมือที่ดีก็มีโอกาสที่ดี และมีผู้มอบโอกาสที่ดี อย่างครูมาซาโกะมอบโอกาสที่ดี ให้เราฝึกฝนและพัฒนาตัวเองและพอได้ไปประกวดและได้รางวัลมาก็ทำให้รู้ว่าสิ่งที่เราทำมามันไม่เสียเปล่า

1.7 ท่านได้เข้าสู่วงการการเป็นนักบัลเลต์อาชีพ อย่างจริงจังครั้งแรกเมื่อไร ที่ไหน วิธีใด ด้วยเหตุใด
ที่บางกอกซิติบัลเลต์

1.8 ในช่วงระยะเวลาที่ท่านได้เข้าสู่วงการการเป็นนักบัลเลต์อาชีพ ท่านคิดว่าสิ่งแวดล้อมใด มีความสำคัญที่ส่งผลให้ท่านประสบความสำเร็จในการดำรงอาชีพนี้บ้าง อย่างไร

เนื่องจากเราเรียนแขนงนี้มาไม่ว่าจะเป็นเพื่อนเอยน้องเอยครูเอยก็จะคลุกคลีอยู่ในด้านนี้ อย่างพอเราไปทำละครแล้วก็คิดว่าเราได้มีพื้นฐานบัลเลต์และทำได้ดีกว่าคนอื่นมันก็บีบให้เราต้องพัฒนาตัวเองต่อไป พอไปทำละครคนอื่นเค้าก็เก่งในด้านอื่น ซึ่งเราก็ต้องมาทำให้เก่งด้านเราให้มันสุดๆ ไปเลย

1.9 ท่านคิดว่าสิ่งแวดล้อมใด มีความสำคัญที่ส่งผลให้นักเต้นชายทั่วไปประสบความสำเร็จในการดำรงอาชีพนี้บ้าง อย่างไร

จริงๆ แล้วบัลเลต์มันก็เกิดจากผู้ชาย ส่วนใหญ่คนก็เข้าใจว่ามันเป็นของผู้หญิง แต่บัลเลต์ผู้หญิงกับบัลเลต์ผู้ชายมันค่อนข้างแตกต่างกันมาก ถ้าแบบไม่ได้รู้จริงนะ แล้วนักเต้นชายมันค่อนข้างน้อยในสตูดิโอต่างๆส่วนมากจะเป็นนักเต้นหญิงมากเลยทำให้นักเต้นชายก็ถอยตัวเองออกไป เพราะรู้สึกแบบไม่มีเพื่อนหรืออะไรก็ตามแต่ แต่สิ่งแวดล้อมก็มีความสำคัญการที่ BCB ได้รวบรวมนักเต้นบัลเลต์ชายเอาไว้มากเลยทำให้มีเพื่อนและมีตัวเปรียบเทียบเพื่อที่จะพัฒนาตัวเอง และก็มี guest dancer มีครูที่เชิญมาสอนจากหลายสถาบันแล้วก็เป็นผู้ชายทั้งนั้น มันเลยทำให้เราได้เทคนิคและทำให้รู้ว่าผู้ชายสามารถที่จะยืนหยัดอยู่ได้ในวงการนี้

2. เพื่อศึกษาคุณลักษณะเด่นของนักบัลเลต์ชายที่จะประสบความสำเร็จ
ด้านคุณลักษณะเด่น ทางร่างกายและจิตใจ

2.1 เมื่อครั้งที่ได้รู้จักบัลเลต์ครั้งแรก (ยังไม่ได้เรียนรู้หรือฝึกเต้น) ท่านได้มีความรู้สึกที่ว่าตัวท่านมีคุณลักษณะเด่นทางด้านบัลเลต์บ้างหรือไม่ อย่างไร

ไม่ เพราะตอนแรกเราไม่รู้เลยว่าบัลเลต์มันคืออะไร ก็เรียน ะไปแรก ๆ ก็ไม่เห็นว่าจะมีอะไรที่ไปในทางบัลเลต์ และก็ใช้เวลานานเลยกว่าจะรู้จักตอนปี 2 เทอม2 ก่อนหน้านั้นยังรู้สึกแอนตี้บัลเลต์อยู่เลย ร้องไห้โหไปหาที่บ้านทุกวัน ตอนนั้นก็ไม่ได้คิดว่าเราจะทำอะไรที่ไปทางนี้ได้เลย

2.2 ก่อนที่ท่านได้เข้าสู่วงการบัลเลต์ ท่านมีผู้ใด เห็นแววคุณลักษณะเด่นทางด้านบัลเลต์ของท่านบ้างหรือไม่ อย่างไร

ไม่นะ ก็จริงแล้วไม่มีใครพูด ก็จะมีแต่อาจารย์ศิริ เนื่องจากบอกทามาเราก็ยังทำไม่ได้ แต่พอทามาแล้ว 2-3 ปีก็เริ่มทำได้เรารู้สึกแบบอ้อมันทำแบบนี้เองหรือแล้วเราก็เริ่มทำได้ขณะที่คนอื่นยังทำไม่ได้เราก็เลยเริ่มชอบบัลเลต์ขึ้นมาและก็รักบัลเลต์เมื่อไหร่ก็ไม่รู้ โดยไม่รู้ตัวเป็นคำที่อาจารย์ศิริบอกว่าเป็นการรักบัลเลต์โดยไม่รู้ตัว

2.3 ในช่วงที่ท่านได้รับการฝึกฝนทักษะด้านนี้อย่างจริงจังท่านคิดว่าท่านมีคุณลักษณะเด่นที่ทำให้ท่านประสบความสำเร็จมาจนกระทั่งทุกวันนี้ คือสิ่งใดบ้าง

สิ่งแรกที่ทำให้เรามาถึงตรงนี้คือระเบียบวินัยของตัวเอง และก็อาจจะเป็นพรสวรรค์ของเรอย่างหนึ่งคือเราแบบ flexible ร่างกายที่พร้อมรูปเทาก็โอเคในระดับหนึ่ง กล้ามเนื้อก็พัฒนาได้ไว เนื่องจากเราตื่นอย่างอื่นมาก่อน เนื่องจากเราตื่นลีลาศมาก่อนด้วยเลยทำให้ในการหมุนการ spot หน้ามันเลยทำได้ดีกว่าคนอื่น ไม่ว่าจะเป็นการตื่นลีลาศ หรือแจ๊สเองที่เรียนมาก่อนพอเรามาเรียนบัลเลต์มาปรับใช้เลยทำให้เราไปเร็วกว่าคนอื่น

2.4 ในช่วงระยะเวลาที่ท่านได้เข้าสู่วงการการเป็นนักบัลเลต์อาชีพ ท่านคิดว่าคุณลักษณะเด่น ทางร่างกายและจิตใจ ข้อใดบ้างที่มีความสำคัญที่ส่งผลให้ท่านประสบความสำเร็จในการดำรงอาชีพนี้

คนที่อยู่ในแวดวงบัลเลต์ได้สิ่งแรกที่จะทำให้อยู่ได้คือระเบียบวินัย ถ้าขาดสิ่งนี้ต่อให้คุณเก่งก็ไม่สามารถที่จะอยู่ยืนหยัดได้ในวงการนี้

2.5 สิ่งใดที่คุณลักษณะเด่นของท่าน ที่สามารถเอาชนะ ปัญหา อุปสรรคทางด้านร่างกาย และจิตใจของท่านเองได้

ก็จิตใจตัวเองเป็นคนแน่วแน่เพราะเราโตมาครอบครัวยุคที่ค่อนข้างแตกแยกแต่เป็นครอบครัวใหญ่ พ่อแม่แยกกันอยู่มันเลยทำให้เราต้องยืนอยู่ให้ได้เข้มแข็งแน่วแน่ คิดว่าเราผ่านอุปสรรคตรงนี้ได้เพราะเราเป็นคนแน่วแน่มากกว่า

2.7 ท่านคิดว่าคุณลักษณะเด่น ทางร่างกายและจิตใจ ข้อใดบ้างที่มีความสำคัญส่งผลให้นักเต้นชายทั่วไปประสบความสำเร็จในการดำรงชีพนี้บ้าง อย่างไร

ถ้าพูดถึงคุณลักษณะเด่นของนักบัลเลต์ชายก็คือ ถ้าทางด้านร่างกาย physical ก็ค่อนข้างสำคัญ การทำเทคนิคค่อนข้างที่จะสมบูรณ์ไม่ว่าจะเป็นรูปขารูปเทาก็ค่อนข้างสำคัญมาก นักเต้นชายที่ดีต้องมีรูปร่างที่สมส่วนตรงตามที่มีมาตรฐานจะเป็น มีความเข้าใจในแต่ละท่าว่าควรที่จะไปทิศทางไหน เวลาทำท่าเทคนิคก็รู้ว่ามาจากท่าพื้นฐานท่าไหน จริงๆแล้วบัลเลต์เป็นความเข้าใจซะมากกว่า ถ้าเราเข้าใจแล้วเราก็จะทำท่าเทคนิคต่างๆได้ดี แล้วก็ทำให้การพัฒนาสู่การเป็นนักเต้นบัลเลต์ชายได้ง่ายขึ้น

3. คำถามทั่วไป

3.1 ท่านคิดว่าสิ่งใดคือสิ่งสำคัญที่ทำให้ท่านสามารถดำรงชีพด้วยการเป็นนักบัลเลต์ได้อย่างมั่นคง

บัลเลต์ในประเทศไทยนะค่อนข้างอยู่ยากเพราะค่าใช้จ่ายสูง เราก็ต้องสอนถ้าไม่สอนก็จะมีรายได้ ซึ่งการสอนอย่างเดียวก็อาจจะไม่พอ เราก็ต้องพยายามขวนขวายหาสิ่งอื่นเข้ามาทดแทน เพราะว่ามันจะต้องมีรายจ่าย และอีกอย่างก็คือฝีมือมันแหละเพราะทุกวันก็มีเด็กใหม่ ๆ เกิดขึ้นมาแต่สิ่งที่ยากก็คือพรแสวงนั่นเอง คือการพัฒนาตัวเอง เราต้องพัฒนาตัวเองต่อไปถึงแม้ว่าท้อบ้างอะไรบ้างแต่เราก็ต้องทำตรงนี้รักษาตรงนี้ไว้เพราะเราต้องอยู่กับบัลเลต์ไปอีกนาน

3.2 ท่านคิดว่าในอนาคตข้างหน้า สิ่งใดคือสิ่งสำคัญที่จะทำให้ท่านยังคงสามารถดำรงชีพอยู่ในวงการบัลเลต์อาชีพอย่างมั่นคงได้ตลอดไป

เรื่องประสบการณ์ด้วยไม่ใช่แค่เต้นเก่งแต่อย่างเดียว การจะอยู่ได้เราต้องหาอะไรเสริมด้วย เช่นการเปิดสตูดิโอ การสอนนักเรียน หรือการสอนในมหาวิทยาลัย เพื่อให้เป็นที่รู้จักในวงการว่าเรามีคุณสมบัติแบบนี้แบบนี้นะ พอช่วงอายุนี้เราก็จะต้องผลักดันตัวเองออกมาสอนซะมากกว่าตัวเอง

คิดงาน สร้างงานที่แบบเป็นที่ยอมรับในแวดวงการของนักเต้นบัลเลต์ ถ้าเราทำได้ดีเราก็จะมีนักเรียนมาเต้น เป็นที่เชื่อถือ เป็นที่เชื่อมั่นในความคิดและก็จะทำให้เราอยู่ได้อย่างมั่นคงต่อไป

3.2 ท่านมีไอดอลนักบัลเลต์ทั้งในและต่างประเทศบ้างหรือไม่อย่างไร

ไม่มีนะแค่รู้สึกว่ามีใครเก่งก็ทำให้ได้เหมือนเค้า ไม่ได้มีใครเป็นไอดอลขนาดนั้นเลย เหมือนแบบว่าเราตั้งเอาจักเต้นคนนี้มีแบบหมุนเก่งเราก็อยากจะได้สิ่งดี ๆ ของเค้ามาก็จะดูว่าทำไมเค้าถึงหมุนเก่งเราก็พยายามศึกษาและดูว่าคนนี้เค้าทำยังไง เราเชื่อว่าในแต่ละคนไม่มีที่แบบสมบูรณ์แบบซะทีเดียว เราก็จะตั้งในแต่ละคนที่โดดเด่นมา ถ้าถามว่านักเต้นที่เป็นไอดอลเป็นคน ๆ นี้ไม่มี

3.3 ถ้ากล่าวถึงบุคคลเหล่านี้ที่สามารถยืนหยัดประสบความสำเร็จในวงการบัลเลต์ถึงทุกวันนี้ว่าเค้ามีคุณลักษณะเด่นทั้งด้านความสามารถและอื่นๆ ที่คิดว่าเกี่ยวข้อง มีอะไรบ้าง

อาจารย์เอกชัย ก็เป็นคนหนึ่งที่เป็นนิมิตที่ดี แม้ว่าจะมีรูปร่างที่ไม่ได้มาทางนี้เลยแต่อาจารย์ก็เป็นนิมิตที่ดี เป็นผู้ให้ เป็นผู้มอบในสิ่งที่ดี เลยทำให้อาจารย์เป็นที่รักของทุกคน

อาจารย์ศิริ เป็นนักเต้นที่เก่งมากทั้งในและต่างประเทศ และยังเป็นผู้ให้ ผู้ถ่ายทอดและอยากจะทำพัฒนาสิ่งที่ตัวเองเกิดให้มันมีชื่อเสียงมากกว่านี้โดยที่ไม่คิดถึงตัวเองเลยทำให้หลายๆคนรักตรงนี้

พีระ จริงพีเอกก็เป็นคนหนึ่งที่เป็นไอดอลของเรา ค่อนข้างไม่มีโอกาสได้เห็นเค้าเต้นสักเท่าไรแต่ว่าดูจากศักยภาพโน่นนี่นั่นก็เป็นคนคนหนึ่งเก่งมาก ๆ ๆ ๆ ๆ เลยทีเดียว และด้วยเค้าก็ได้ศึกษาเพิ่มเติมเพื่อที่จะเป็นผู้ถ่ายทอด เป็นผู้รู้ ต่อไป

พีโอ ร่างกายแข็งแรง แต่ไม่ค่อยลูสนะแต่แบบมีเซ็นเตอร์ที่ดี เวลาหมุนหรือกระโดดตัวร็องแลก็จะคอนโทรลง่าย ตัวไม่ได้อ่อนมาก แต่มีเซ็นเตอร์ค่อนข้างที่จะแข็งแรงประมาณนี้ พีโอก็ยังเก่งในเรื่องของวิชาการ เลยผันตัวเองไปเป็นครูและก็ไปเรียนต่อปริญญาโท ปริญญาเอก พีโอมีการถ่ายทอดที่ดีทำให้มีลูกศิษย์หลายคน เป็นยอมรับของบุคคลหลายๆคน

พีตัน เป็นพีที่มีรูปเท้าดี บอดีสวย เป็นคนมีพรสวรรค์ในเรื่องของความอ่อนตัวทางด้านร่างกาย แต่ก็จะมีขาดในเรื่องของความแข็งแรงไป เช่นเวลาแข่งก็จะแข่งไม่สุดกระโดดไม่สูง พีตันเค้ามีพรสวรรค์ มีศักยภาพเยอะและมีชื่อเสียงทำให้ได้สอนและรับการแสดงเยอะทำให้เค้าประสบความสำเร็จในวงการ

แต้ม ก็จะมีบอดีดี แขนยาวก็ยังคงขาดบางอย่างไป แต่ข้อดีคือในเรื่องแขนขานี้แหละ และมีรุ่นพีเอะเลยช่วยกัน และมีความพยายาม มีการพัฒนาที่ดีก็เลยเข้าตาหลายๆคน

อัน ก็จะมีลูสมีความอ่อนตัวสูง บาลานซ์ดี แต่ก็จะมีขาดในเรื่องของรายละเอียดเวลาทำท่าเทคนิคพอขาดตรงนี้ไปมันก็เลยดูแบบยังไม่ใช่บัลเลต์ และก็ทำงานอยู่ตรงนี้เลยทำให้มีเวลาพัฒนาตัวเองเยอะ และได้มี Guest ที่มาสอนทำให้พัฒนาขึ้นไปอีก และทำให้อันได้รับโอกาสตรงนี้

บทสัมภาษณ์คุณเรื่องยุทธ สระแก้ว

1. ด้านปัจจัยแวดล้อม

1.1 ท่านเริ่มรู้จักบัลเลต์ครั้งแรก เมื่อไร.... จากที่ไหน รู้สึกอย่างไร

บังเอิญครูบัลเลต์ที่แก่นนครตอนนั้นมันยังเป็นภาพลางๆอยู่เพราะยังเด็กอยู่แต่ก็เป็นเด็กเต้น แล้วนิวกี่มาชวนไปเรียนตอนนั้นเค้าเอ็นดิดที่สารคามบอกเรียนเต้นเป็นบัลเลต์ เราก็เลยอยากเรียนคิดว่าเป็นเต้นอย่างนึงบัลเลต์คงดีมั้ง อีกร่างมีพื้มีตอนนั้นอยู่ที่มณฑลที่ทอปปิมเค้าเชิญพื้มีไปสอนก็เลยได้รู้บ้างว่าบัลเลต์เป็นอย่างนี้ ๆ แล้วพอมาเรียนก็แบบได้รู้ว่าบัลเลต์มันเป็นอย่างนี้หรือต้องเต้นซ้ำๆอย่างนี้ไปตลอดปีเลยหรือแล้วเมื่อไหร่เราจะได้เต้นสนุกๆตอนนั้นเป็นเด็กใจ เราต้องทำอะไรอย่างนี้ ใจมึน แต่เราเป็นเด็กชอบประกวดใจเราก็เลยแบบเอาที่มาสวมกันแล้วดูแบบเหมือนเด็กที่ถูกทรนมาในเด็กประกวดก็จะพูดว่าเด็กเรียนเต้นวะ เราก็แบบเริ่มเอาใส่ในประกวดเต้นมันก็แบบมีความเหนือชั้นเริ่มจากตรงนั้น

1.2 ครอบครัวของท่าน หรือตัวท่านเอง มีส่วนเกี่ยวข้อง หรือมีความคิดว่าจะได้เกี่ยวข้องกับการเต้นบัลเลต์ในอนาคตบ้างหรือไม่ อย่างไร

ครอบครัว แม่ก็รู้จะครีว่ามาเรียนเต้น พ่อกับแม่ก็แบบแล้วยังงเพราะแบบเมืองไทยยังไม่รู้ว่ามีอะไรรองรับ เพราะแบบต้นกินรำกินมันแบบไม่รอดอยู่แล้วแต่เราก็ทำให้เห็นแบบเราประกวดเต้นเราได้ตั้งคี่ได้งานเราได้ตั้งคี่ แล้วตอนที่อันเรียนบัลเลต์เรารู้สึกว่าเรายังไม่เต็มที่ เรายังหาใจยังอะไรอยู่ ยังไม่เห็นอะไรแบบนานๆที่อาจารย์ก็จะเอาวิดีโอมาให้ดูเราก็โห มันเป็นอย่างนี้หรือบัลเลต์แต่เราก็ยังไม่คิดว่าจะได้เข้ามาในวงการเพราะรู้สึกเรายังไม่เต็มที่แล้วเราก็กวาดภาพตามอาจารย์ว่าเด็กกรุงเทพฯจะต้องเก่งต้องอะไรแล้วเราแบบจะสู้เค้าได้หรือ เราก็เลยแบบต้องเก่งต้องเจ๋งแต่ก็ยังรู้สึกว่าจะยังไม่พออะไรแบบนี้

1.3 ก่อนที่ท่านได้เข้าสู่วงการบัลเลต์ ท่านมีผู้ใด ส่งเสริม สนับสนุน หรือคัดค้านการเข้าสู่วงการศิลปะด้านนี้บ้างหรือไม่ อย่างไร

ไม่ค่อยมีใครนะ ถ้าจะมีก็พ่อแม่ที่ไปแล้วทำไป เพื่อนก็ไปเลยเพราะมาด้วยกันอยู่แล้ว พี่ก็ลองดู ครูบาอาจารย์ก็อาจมีว่าอาจจะไปเป็นนักเต้นไม่ได้มั้งเพราะเราตัวเล็ก มันไม่ค่อยมีใครคัดค้านเท่าไร

1.4 ท่านคิดว่าในช่วงก่อนเข้าสู่วงการศิลปะด้านบัลเลต์ สิ่งแวดล้อมใด มีความสำคัญที่ส่งผลให้ท่านประสบความสำเร็จเมื่อได้เข้าสู่วงการบัลเลต์บ้าง

ตอนนั้นเราก็สะสมอะไรมาดูวิดีโอ ซ้อม โดยเฉพาะตอนประกวดสงครามเท้าไฟมันทำให้รู้ว่าเราแน่ๆ เรามีความแน่ มันใจว่าเราก็เจ๋งพอในวงการนั้น แล้วพอเข้ามาที่เพียตจะพูดถึงความเป็นมหาสารคามและความเป็นบัลเลต์มหาสารคามจะพูดถึงตลอดให้เค้ายอมรับ ยอมรับจากครูจาก dancer จากคนนอกแบบทำอะไรอย่างนี้ และก็พูดถึงว่าเรามีวินัยที่ครูบาอาจารย์สอนมาเพิ่งรู้ว่ามันมีคุณค่าตอนที่เรามาทำงานตรงมันทำให้เราพิเศษ มันอาจจะพิเศษสำหรับทุกคนแต่ไม่พิเศษสำหรับเราเพราะทำเป็นเรื่องธรรมดาแล้วมันไปเหมาะสมกับการอยู่สังคมเต้นแบบนี้ และตัวคนนอกแบบทำเค้าก็ชอบในวินัยเราความอ่อนน้อมถ่อมตนอะไรอย่างนี้ ไปลามาไหว้ แต่พอเราเต้นเราก้สุด ๆ เราไม่ได้หน้าตรงนั้น มันเลยทำให้เรารู้สึกโดดเด่นขึ้นมา อันคิดว่าตัวเองประสบความสำเร็จตอนอยู่มหาลัย อีกอันคือตอนอยู่

BCB ที่คิดว่าประสบความสำเร็จจริง ๆ เพราะว่าสามารถก้าวต่อไปได้ เพราะตอนนั้นมันอยากจะหยุด บัลเลตเพราะ figure เรายังแหย่อยังแก้ไม่ได้และก็เชื่อมั่นแก้ไม่ได้มาตลอด แล้วพอมาทรงนี้มาแก้ได้ แก้เบสิคมันทำให้ขาอันตรงขึ้นมันทำให้เทคนิคอันดีขึ้น มันทำให้อันมีความสุขกับบัลเลตมากขึ้นว่าจั้น เอะแล้วเวลาเราไปเต้นอย่างอื่น คอนเท็ม แจ๊ส โมเดิล ทำท่าเทคนิค มันก็เป็นตัวเราอะไม่ใช่ใคร อะครู ก็มีส่วนที่ทำให้เราดีถ้าเจอครูดีมันก็ครูดีมันก็ทำให้เราดี ถ้าเจอตั้งแต่เด็กมันก็ทำให้เราดีตั้งแต่เด็ก พอเรา มาอยู่ที่นี้มันได้มาปูเบสิคครบ มันแก้ทุกอย่างได้แต่ว่าเจอครูดีมันก็ยังไม่พอมันอยู่ที่ตัวเองด้วยถ้าไม่ทำ มันก็ไม่ได้ ถ้าไม่ทำมันก็ไม่ตรงไม่เซ็นเตอร์ เหมือนกับเด็กนักเรียนที่อันสอน ก็บอกๆนะแต่ถ้าเค้าไม่ทำ มันก็ไม่ได้ ท้ายที่สุดมันก็ขึ้นอยู่กับตัวเองว่าต้องเครียดกับตัวเองต้องจริงจังกับตัวเอง ถ้าไม่ทำไม่ได้ละมัน ซ้ำไปแล้วแต่ถ้าทำมันก็เดินต่อไปได้

1.5 ท่านได้เข้าสู่วงการศิลปะบัลเลต โดยมีการฝึกฝนทักษะด้านนี้อย่างจริงจังครั้งแรก เมื่อไร ที่ไหน วิธีใด ด้วยเหตุใด

จริง ๆ ก็ตั้งแต่เรียนต้องการจบ ถ้าพูดตรงๆคือเราหลวมตัวมาครั้งนึงแล้วแต่มันก็มี ประโยชน์กับเราเนะมันทำให้เราเหนือชั้นกว่าในแถบอีสาน แต่ที่แบบทำให้เรารู้สึกพัฒนาแบบก้าว กระโดดแบบไปได้ไกลนะคือช่วงแบบปลายปีนี่เอง มีตอนแรงผลักดันอีกครั้งนึงตอนที่ไปมาเลเซียคือตอน ช่วงต้นปีไปร่วมงานกับมาเลเซียแดนซ์เธียเตอร์ เค้าโคกกับญี่ปุ่น ตอนนั้นมันบัลเลตจากญี่ปุ่นจาก ออสเตรเลีย มี dancer คนนึงจากญี่ปุ่นคนนี่เก่งมาก เรียกว่าเก่งทุกคนเลยแล้วอันจะเอ้อๆด้วยความที่ เอ้อมาแต่ไหนแต่ไรแล้วมาเจอแบบนี้รู้สึกว่ามันง่ายมาก ทำท่าอะไรก็ได้ซาก็ไม่นั่นอันนั้นก็ไม่มีอย่างนี้ แล้วมีครูคนหนึ่งที่เค้าสอนแล้วเค้าบอกตอนนั้นอันกำลังตั้งขาอยู่แล้วเค้าบอกเนี่ยยูมีทุกอย่างนะ ยูมีเทิร์น เอาร์ท มีไนซ์เทิร์นเอาร์ทแต่เวลาอยู่นอยู่คลาสดูไม่เห็นใช้เลยลองใช้ดูไม่เห็นจะแปลกเลยลองใช้ไปสิ ตอนนั้นแบบพอคลาสท้ายๆเรารู้สึกว่ามันดีขึ้น เราผลักดันตัวเองขึ้นมาจำทำได้ อันไหนจำยังไม่ได้ก็เดิน ต่อไปนั่นแหละ คือแรงบันดาลใจมันมาจากหลายอย่างรุ่นพี่ด้วยนะพี่

1.6 ในช่วงระยะเวลาที่ท่านฝึกฝนเพื่อเพิ่มพูนทักษะ ท่านคิดว่าสิ่งแวดลอมใด มีความสำคัญที่ส่งผลให้ท่านประสบความสำเร็จเมื่อได้เข้าสู่วงการบัลเลตบ้าง

อันว่ามันมีอยู่สองอย่างเป็นแรงกดดันและแรงผลักดัน แรงกดดันคือครูบาอาจารย์กับ เพื่อน คนเด่นๆ คนอื่น ๆ ทำให้เรากดดันอยู่ในคลาสเราทำไม่ได้มันไม่ใช่เรารู้สึกกดดันอยู่ในคลาส แล้วทำท่าไปด้วยกันก็โดนมิสเตอร์ลองว่าจำท่าไม่ได้แบบนี้ เราก็ไม่รู้จะเริ่มยังไงให้มันจำทำได้ อันก็ไป เริ่ม adult ทำเบสิคง่ายๆเคลียร์ท่าท่าซ้ำๆตรงนั้น ส่วนแรงผลักดันของอันจะมาจากวิดีโออันกั้นมือ อาชีพอะ ผู้หญิงผู้ชายดูเค้าเต้นเค้าคลาสดู perform จากจีน อะไรพวกนี้ทำให้แบบขั้นต้องทำให้ได้แล้วก็ดูพวกคลาสมืออาชีพที่เค้าแบบยืนแบบนี้ มือต้องทำแบบนี้ก้มแบบนี้ มันก็เป็นแรงผลักดัน

1.7 ท่านได้เข้าสู่วงการการเป็นนักบัลเลตอาชีพ อย่างจริงจังครั้งแรกเมื่อไร ที่ไหน วิธีใด ด้วยเหตุใด

มันเข้า ๆออก ๆครับตอนนั้นไปเที่ยวดินนามพอกับมาไป Romeo & Juliet ตอนนั้นก็ยังไม่มီးอะไรจากตรงนี้ไปเดินอีกที่หนึ่งเป็นร้านอาหารก็โดดเด่นกว่าทุกคนอยู่แล้วเพราะเทคนิคเราเหนือกว่า ทุกคนอยู่แล้วแต่พอเสร็จแล้วก็รู้สึกไม่ชอบตรงนั้นก็เลยกลับมาอยู่บ้านแล้วก็มาอยู่มหาลัยฯ สักพักนึงยัง ไม่ได้เข้าไปด้วยความคิดว่าเราไซ้เล็ก อะไรอย่างนี้เข้าไม่ตรงก็กลัวว่าเราจะเข้าไม่ได้ แต่ตอนนั้นก็ ตัดสินใจเข้าไปด้วยความที่ไม่มีงานแล้วไม่มีเงินแล้วต้องขอเงินพ่อแม่อยู่เลย ก็เลยเอวอะ ลองซักตั้ง เพราะนี่มันก็มาก่อนชีวิตแล้วมันใกล้แล้วมันก็ทำให้เราทำงานหมดอดดิฉันไปเงิน 7 เดือน ตอนนั้นรับงาน

หมด BCB ก็รับงานโน่นนี่นั่นรับหมดตอนนั้นเรียกว่าเป็นฟรีแลนซ์เต็มตัวก็ว่าได้ แบบเข้าวงการมา ส่วนหนึ่ง พอกลับมาจากจีนเนี่ยคุณมาซาโกะรู้สึกที่เราขาด dancer เลยอยากจะจ้างแบบประจำดูเลย จ้างอันกับแถม เราก็ลองเข้ามาดู เซนเซก็บอกแต่สิ่งที่ต้องทำคือต้องพัฒนาตัวเองนะคะนั่นก็คือเป็นแรง กัดคันละ ก็ลองทำลองอะไรมาเรื่อยๆอย่างนี้

1.9 ในช่วงระยะเวลาที่ท่านได้เข้าสู่วงการการเป็นนักบัลเลต์อาชีพ ท่านคิดว่าสิ่งแวดล้อมใด มีความสำคัญที่ส่งผลให้ท่านประสบความสำเร็จในการดำรงอาชีพนี้บ้าง อย่างไร

ต่างชาติมันเจ๋งมาก มันมีวีดีโออยู่ทูปเห็นเค้าทำท่ายากตอนนั้นเราก็ไม่อะไรเรายังทำ ไม่ได้ก็เลยคิดว่าจะไปทำอย่างนั้นทำไม ทำไม่ได้หรอกแต่พอเราเริ่มปูพื้นฐานทำท่าคลาสซ้า ไปได้อยู่กับ ตัวเองได้เข้าใจร่างกายตัวเองแล้วมันเข้าใจทุกอย่างเลยอะ แล้วครูต่างชาติเค้าก็ตีนะที่บอกเบสิค ทำให้ เราเห็นภาพว่าอ้อมมันเป็นแบบนี้ physical มันเป็นอย่างนี้ พอเราเข้าใจเราก็ทำท่าเทคนิคได้ดีขึ้น พอทำ เทคนิคได้เพื่อเราก็ลองทำท่าแปลกพอทำเอา! ได้ มันทำได้ด้วยเทคนิคอย่างนี้เอง มันก็เลยทำให้เกิดคน โดดเด่น เจ๋ง ทำได้ยังไงแล้วเราก็บอกเค้าแล้วเราก็กทำได้ด้วยไม่ใช่ฟลุค เราก็เลยอยากที่จะคิดทำใหม่ๆขึ้น ต่อไป เพราะเราเข้าใจนะจึงอยากจะทำ เราทำได้ซัวร์

1.10 ท่านคิดว่าสิ่งแวดล้อมใด มีความสำคัญที่ส่งผลให้นักเต้นชายทั่วไปประสบความสำเร็จในการดำรงอาชีพนี้บ้าง อย่างไร

อันรู้สึกสิ่งแวดล้อมมันไม่ค่อยช่วยเท่าไรมันอาจจะกัดคันเรา ผลักคันเรา แต่อยู่ที่ ตัวเรามากกว่า มันต้องทำนะที่มันถึงจะได้ อาจจะแบบพลิเวยง่าย ๆตองดูง่าย ๆแล้วทำหรือยัง อันคิดว่า สิ่งแวดล้อมภายนอกมันมีผลเท่าไร โอเค อาจจะบบ้างกัดคันเราบ้างแล้วไง บางคนอาจจะกัดคันเรา แล้วทิ้งไป อาจจะผลักคันเราแล้วทิ้งไป อีกอย่างต้องเจอครูดีด้วยที่รู้ทุกอย่าง สามารถบอกรายละเอียด ได้ทุกอย่าง แล้วเราก็กได้รู้ว่าเราพลาดตรงไหน ต้องปรับตรงไหน พอเรารู้แล้วก็อยู่ที่ตัวเราแล้ว

2. เพื่อศึกษาคุณลักษณะเด่นของนักบัลเลต์ชายที่จะประสบความสำเร็จ ด้านคุณลักษณะเด่น ทางร่างกายและจิตใจ

2.1 เมื่อครั้งที่ได้รู้จักบัลเลต์ครั้งแรก (ยังไม่ได้เรียนรู้หรือฝึกเต้น) ท่านได้มีความรู้สึกที่ว่าตัว ท่านมีคุณลักษณะเด่นทางด้านบัลเลต์บ้างหรือไม่ อย่างไร

ก่อนหน้านั้นอันเต้นประกวดเต้นธรรมดามาก่อน ยังไม่คิดว่ามีพรสวรรค์มีอะไรนะ เพราะตอนนั้นยังไม่รู้ว่าเราจะเอาดีอะไรกับบัลเลต์เลย ยังไม่รู้ว่าทำได้มัย

2.2 ก่อนที่ท่านได้เข้าสู่วงการบัลเลต์ ท่านมีผู้ใด เห็นแววคุณลักษณะเด่นทางด้านบัลเลต์ของ ท่านบ้างหรือไม่ อย่างไร

ไม่อะยังไม่มีเลย เพราะขนาดอาจารย์ศิริยังไม่ว่าอะไร อาจจะมิตอนที่ฝึกเราหมุนแล้ว ทำได้ดี ส่วนเพื่อนก็ไม่ค่อยได้คุยเรื่องพวกนี้

2.3 ในช่วงที่ท่านได้รับการฝึกฝนทักษะด้านนี้อย่างจริงจังท่านคิดว่าท่านมีคุณลักษณะเด่น ที่ทำให้ท่านประสบความสำเร็จมาจนกระทั่งทุกวันนี้ คือสิ่งใดบ้าง

ถ้าตอนเรียนคือบอกว่าตัวเองไม่ชอบบัลเลต์เพราะร่างกายไม่ได้แล้ว อาจจะมีอันตัว ฉึกษา โดดได้ หมุนได้ ลิฟ อันใหม่ที่เราก็กทำแล้วมันตีคนชอบพวกยกอะไรพวกนี้

2.4 ในช่วงระยะเวลาที่ท่านได้เข้าสู่วงการการเป็นนักบัลเลต์อาชีพ ท่านคิดว่าคุณลักษณะ เด่น ทางร่างกายและจิตใจ ข้อใดบ้างที่มีความสำคัญที่ส่งผลให้ท่านประสบความสำเร็จในการดำรงอาชีพ นี้

พอเข้ามาสู่ BCB พอเราทำเทคนิคได้มันก็ทำได้ ได้ทุกอย่างที่เค้าบอกให้ทำ พอทำได้ แล้วก็เมื่อเราทำแบบที่เราจะทำอะไรอย่างอื่น ก็ลองทำดูมันก็สมบูรณ์เพราะทำเทคนิคได้ แล้วพอเราเอาทำไปเสนอเค้า เค้าก็เอาเลยคือเค้ามั่นใจให้เราทำไปเลย อะตรงนี้ห้องนี้ทำไปเลยเค้าจะไม่ห่วงเราเลย เพราะเชื่อว่าเราทำได้ ด้วยความที่เราไปงานจะเป็นคนไม่ค่อยนั่งจะเดินทำทำเค้าก็เห็นว่าเราทำได้ แล้วเค้าเชื่อว่าเราทำได้ อย่างตอนเต้นให้วอร์มให้ improvisation เรายังเค้าก็เห็นว่าเราทำได้เค้าก็ให้ทำ

2.5 สิ่งใดคือคุณลักษณะเด่นของท่าน ที่สามารถเอาชนะ ปัญหา อุปสรรคทางด้านร่างกาย และจิตใจของท่านเองได้

อันว่าอันพยายามมองโลกให้เป็นแง่ดี เหมือนกับสนุกกับมันไปวันๆ แต่ก็จริงจังในสิ่งที่ควรจริงจัง อะไรที่ไม่ดีก็ลืมมันทิ้งมันไปอันนี้มันทำให้มีความสุขกับงานที่อยู่ตรงนี้ คือว่าจะมีคนว่าอันยังงี้หักล้างอันยังงี้ อันก็ไม่ได้สนใจนะถ้าอันคิดว่ามันถูกอันก็จะทำ แต่ก็มองโลกสองแง่ถ้ามันผิดอันก็ยอมรับนะ มันก็ทำให้แบบเราเข้ากับสังคมอื่นๆได้ บางที โอโห...พี่คนนี้เค้าหึงมากเลยนะ แต่พอเราเข้าไปไม่เห็นมีอะไรเลย เรายังยกมือไหว้หัวดีศรีรับพี่เราก็อ่อนน้อมถ่อมตัวตลอด พอเราเล่นเราก็น่ารัก แต่พอเราเต้นเราไม่ใช่เราแบบเต็มที่ แต่พอเต้นกลับมาเราก็คับพี่ศรีรับเหมือนเดิม อันคิดว่าเราไม่จำเป็นต้องโดดเด่นตลอดเวลาเราก็คอนธรรมดาคนนึงไม่รู้ว่าจะวันไหนเราจะพลาด ถ้าเราพลาดขึ้นมาซักวันแล้วสิ่งที่เราหึงตอนนั้นมันดิ่งคืนมาไม่ได้

2.6 ท่านคิดว่าคุณลักษณะเด่น ทางร่างกายและจิตใจ ข้อใดบ้างที่มีความสำคัญส่งผลให้นักเต้นชายทั่วไปประสบความสำเร็จในการดำรงอาชีพนี้บ้าง อย่างไร

อย่างแรกคือต้องเก่ง เจ๋งจริง ต้องทำได้ทำเทคนิคได้ ขึ้นอยู่กับตัวเอง ความขยัน ต้องเข้าคลาสตลอดรู้ว่าอะไรผิดก็เอามาแก้ไข อีกอันหนึ่งคือต้องเข้ากับสังคมได้คือไม่จำเป็นต้องมีคาแลกเตอร์แบบอันก็ได้ แต่รู้ว่าจะเข้ากับคนยังงี้ ถ้าจะต่อแหล่งต่อแหล่งเป็นให้ไม่โดนจับได้ คือเข้ากับสังคมได้ก็ประสบความสำเร็จได้เหมือนกัน แต่ถ้าทำด้วยด้านมีตนะถ้าทำด้วยแบบการเมาท์สั๊กพักก็จะมีชื่อเสียงเหมือนกัน เราไม่จำเป็นต้องทำแบบนั้นเพราะความสามารถเราก็พอมี ความอ่อนน้อมถ่อมตัวเราก็พอมี เราไม่ต้องไปทำด้านมีตตรงนั้น

3. คำถามทั่วไป

3.1 ท่านคิดว่าสิ่งใดคือสิ่งสำคัญที่ทำให้ท่านสามารถดำรงชีพด้วยการเป็นนักบัลเลต์ได้อย่างมั่นคง

ก็คือต้องรักษาการเต้นของเรา รักษาคลาสของเรา หลุดไม่ได้เลยเพราะอาทิตย์นี้ก็รู้สึกแล้วว่ามันหายไป อย่างนักเต้นต่างประเทศที่เราเห็นเค้าเต้นอยู่ไม่ขาดเค้าคลาสทุกวันเลย ต้องมีวินัยของตัวเอง กฎมันมีเยอะแยะพยายามทำให้ได้แล้วร่างกายก็จะจำของมันเอง จริง ๆ ถ้าซีก็เยอะมาก ๆ ก็พักไปเลยสักอาทิตย์สองอาทิตย์แล้วค่อยกลับมาเต้นใหม่ถ้ายังอยากจะเต้นอยู่ บางที่เราทำงานหนักๆ คิดมากทำก็ทำไม่ได้มันอยากจะระเบิดออกก็พักไปเลย แล้วก็ค่อยกลับมาแต่ไม่ใช่เป็นบ่อย

3.2 ท่านคิดว่าในอนาคตข้างหน้า สิ่งใดคือสิ่งสำคัญที่จะทำให้ท่านยังคงสามารถดำรงชีพอยู่ในวงการบัลเลต์อาชีพอย่างมั่นคงได้ตลอดไป

เท่าที่ดูคนที่อายุมากขึ้นบางทีสิ่งที่มันหายไปเทคนิคที่มันหายไปอาจเพราะสังขาร แต่ก็ยังมีคนที่ยังเต้นอยู่ ถ้าเรา keep ไว้เราก็กังทำได้อยู่ คือถ้ายังคลาสอยู่มันก็ยังคงเต้นได้นะ แต่อันคิดว่าอาชีพนักเต้นมันมีอายุไขของมันนะพอถึงเวลาอาจจะต้องผันตัวเองไปเป็นอย่างอื่นอย่างเป็นครู เป็นนักออกแบบท่าเต้นเพื่อให้อยู่ได้ เมื่อถึงอายุไขของมัน ๆ ก็ต้องหยุด แต่ก็เห็นบางคนที่ยังเต้นอยู่เลย อย่างพี่

อรุณอาจารย์ศิริก็ยังคงเต้น พี่ที่อายุ 45 ก็เต้นอยู่อาจจะไม่ได้เก่งมากแต่ก็ยังคงเต้นอยู่ หรือครูหลาย ๆ คนก็ยังคงเต้นอยู่เลย เอออย่างนี้นั้นยังทำให้เราอยู่ได้ เคยทำยังไงก็ทำอย่างนั้น คือการ keep dancer

3.2 ท่านมีไอดอลนักบัลเลต์ทั้งในและต่างประเทศบ้างหรือไม่อย่างไร

3.3 ถ้ากล่าวถึงบุคคลเหล่านี้ที่สามารถยืนหยัดประสบความสำเร็จในวงการบัลเลต์ถึงทุกวันนี้ว่าเค้ามีคุณลักษณะเด่นทั้งด้านความสามารถและอื่นๆที่คิดว่าเกี่ยวข้อง มีอะไรบ้าง

อ เอกชัย เค้ามีมุมมองของรายละเอียดของงาน การสอนกระบวนการสอน มีความละเอียดที่เอามาถ่ายทอดในตอนสอน มันเป็นส่วนหนึ่งที่เข้าไปสัมผัสกับอาจารย์ในช่วงเรียน คิดว่าอาจารย์เก็บเกี่ยวประสบการณ์แล้วถ่ายทอดความละเอียดลออ อย่างจารีต กฎเกณฑ์ อย่างตรงอาจารย์จะมองตรงที่เราไม่มองกัน แล้วตอนนั้นเราก็คิดว่ามันสำคัญตรงไหน แต่พอมาทำก็รู้ว่ามันจริง อย่างพวกเบสิคอย่างนี้ อย่างตอนไปคลาสเรียนคุยเรื่องเดมิเปลี่ของพี่เพียงประมาณ 15 นาทีอะไรประมาณนี้ครับ คือเดมิเปลี่เริ่มต้นมาฝึกเลยครับมันเป็นรายละเอียดที่มองข้ามอย่างนี้ครับอาจารย์จะเห็น

อาจารย์ศิริ อาจารย์มีเป้าหมายที่เห็นชัดเจนหนักแน่นในสิ่งที่ตั้งเป้าไว้ และพยายามทำพยายามให้ลูกศิษย์แบบหมดเปลือกเลยครับ และก็ทั้งหมดที่อาจารย์สอนเป็นประสบการณ์ทั้งหมดเลย อาจารย์ก็เป็น dancer ที่ดีคนนึงและเก็บเกี่ยวประสบการณ์โดยเฉพาะรายละเอียดด้านเทคนิคได้อย่างดีแล้วเอามาถ่ายทอดได้อย่างดี แล้วบางอย่างเราไม่สามารถเข้าใจได้เพราะเรียนบัลเลต์ครั้งแรกกับอาจารย์ศิริ อาจารย์ก็สามารถพูดถ่ายทอดให้เราเข้าใจได้ครับ

บทสัมภาษณ์ คุณวศิน สนสายสิงห์

1. ด้านปัจจัยแวดล้อม

1.1 ท่านเริ่มรู้จักบัลเลต์ครั้งแรก เมื่อไร.... จากที่ไหน รู้สึกอย่างไร

รู้จักบัลเลต์จริง ๆ ตอนมัธยม ได้ดูหนังจากเรื่อง center stage ก็คิดว่าเป็นการเต้นที่
ต้องขึ้นปลายเท้ารู้สึกว่าเป็นการเต้นแบบผู้หญิงและเป็นอะไรที่ยาก

1.2 ครอบครัวของท่าน หรือตัวท่านเอง มีส่วนเกี่ยวข้อง หรือมีความคิดว่าจะได้เกี่ยวข้อง
กับการเต้นบัลเลต์ในอนาคตบ้างหรือไม่ อย่างไร

ไม่เคยคิดเลย มีแต่ทำกิจกรรมอย่างอื่น เต้นอย่างอื่น เต้นปอมปอม เต้นแจ๊ส โมเดล
แดนซ์แค่นี้ที่เรารู้จัก ส่วนครอบครัวก็รู้ว่ามันเป็นกิจกรรมหนึ่งที่เราสอนใจ แต่ก็ไม่ค่อยสนับสนุน
เท่าไรเพราะว่ากลัวเสียการเรียน

1.3 ก่อนที่ท่านได้เข้าสู่วงการบัลเลต์ ท่านมีผู้ใด ส่งเสริม สนับสนุน หรือคัดค้านการเข้าสู่อะไร
วงการศิลปะด้านนี้บ้างหรือไม่ อย่างไร

ถ้าพูดในทางต้นก้จะมีคนที่สนับสนุนอยู่คือจะมีครูแนะแนวคนนึงคอยบอกเราว่าถ้า
ชอบอะไรก็ทำสิ่งนั้นเพราะว่าถ้ามันอยู่ไม่ได้มันไม่มีอาชีพมันเกิดขึ้นมาหรือ และที่ครูวิทยาศาสตร์อีก
คนนึงที่คอยพูดกับเราอยู่เสมอ ๆ ว่าอย่าฝืนทำในสิ่งที่เราไม่ชอบ มีสองคนที่คอยพูดเรื่อยเราก็เลยทำทาง
นี้ แต่ก็มีที่ไม่เห็นด้วยอยู่คือครอบครัวเราเพราะเค้าไม่รู้ด้วยแหละว่าจบไปเราจะไปทำอะไรแล้วก็อยาก
ให้เราไปในทางวิชาการมากกว่าอยากให้รับราชการเป็นข้าราชการหรือแนว ๆ นั้นที่มีอาชีพที่เห็นชัดเจน
ส่วนทางนี้ไม่รู้ว่าจะเป็นอย่างงี้ซึ่งตอนนั้นเรายังไม่รู้เหมือนกันแต่เราก็ตี้อำ

1.4 ท่านคิดว่าในช่วงก่อนเข้าสู่วงการศิลปะด้านบัลเลต์ สิ่งแวดล้อมใด มีความสำคัญที่
ส่งผลให้ท่านประสบความสำเร็จเมื่อได้เข้าสู่วงการบัลเลต์บ้าง

น่าจะเป็นตัวเองมากกว่าที่อยากจะเรียนและชอบในตรงนี้ อยากจะเข้าไปทำตรงนี้
พอรู้ว่าเปิดให้เรียนที่คณะเราก้อยากจะไปเรียนโดยคิดว่าคงได้ไปแต่ก็ยังไม่รู้ว่าจะเป็นอะไรและไม่
คิดว่าจะได้มาเรียนบัลเลต์เพราะตอนนั้นยังเด็กยังไม่รู้อะไร ลึก ๆ แล้วก็มากก็มาจากครูที่สนับสนุนให้เรา
มาว่าเราจะได้กลับไปบอกว่าเราประสบความสำเร็จแล้วและอีกอันนึ่งคือครอบครัวที่ยังไม่รู้ว่าจะเราจะเป็น
อะไรตรงนั้นเราก้เลยอยากทำให้เห็นว่าเราจะประสบความสำเร็จได้ยังไงอันนี้เป็นส่วนสำคัญหนักเลยคือ
ครอบครัว

1.5 ท่านได้เข้าสู่วงการศิลปะบัลเลต์ โดยมีการฝึกฝนทักษะด้านนี้อย่างจริงจังครั้งแรก
เมื่อไร ที่ไหน วิธีใด ด้วยเหตุใด

ครั้งแรกที่มหาลัยเลยสดๆร้อน 18 ตอนนั้นรู้สึกว่ายาก มีรุ่นพี่พี่ชาย คนฝึกคลาสคือพี่
โนมา ตอนนั้นรู้สึกว่ามันเหมือนฝึกยิมนาสติกมีทั้งยืดเส้น กระโดด ทั้งหมด มันแบบเยอะนะ บางทีเราก้
แบบที่มาเรียนชื่อมันเป็นนาฏยศิลป์ตะวันตกโงแต่เราไม่รู้ว่าจะต้องมาเรียนบัลเลต์ บางทีก็ท้อตอนปี 1
ไม่เท่าไรพอปี 2 รู้สึกมันหนัก เลยมีท้อบ้างยังถามตัวเองเลยว่าตอนท้ายปีหนึ่งเรียนไปสักพักคนอื่นเค้า
ก็พัฒนาไปเยอะเรายังไม่เปลี่ยนแปลงเลยเราก้เลยท้อ และถามตัวเองว่าเราจะออกไปทำอย่างอื่นดีมัย
ตอนนั้นยังไม่ได้ปรึกษาใครนะแค่เกริ่นกับตัวเองไว้ก่อน แต่เราก้ก็นึกถึงที่เราเคยปฏิญาณไว้กับตัวเองว่า

เรามาทางนี้เราต้องทำให้ได้และที่สำคัญพ่อแม่กลัวพ่อแม่เสียใจ ส่งเงินเรียนก็เยอะแล้วก็เลยไม่ได้เอาใหม่ตั้งใจใหม่ พอหลังจากนั้นทำๆไปดีขึ้นพัฒนาขึ้นเลยโอเค

1.6 ในช่วงระยะเวลาที่ท่านฝึกฝนเพื่อเพิ่มพูนทักษะ ท่านคิดว่าสิ่งแวดล้อมใด มีความสำคัญที่ส่งผลให้ท่านประสบความสำเร็จเมื่อได้เข้าสู่วงการบัลเลต์บ้าง
ตอนนี้ก็มีเพื่อน ๆ พี่ ๆ น้อง ๆ ที่แบบติครับช่วยเหลือกัน เรามีรุ่นพี่ 2 รุ่นที่เป็นกลุ่มตัวเองและก็เป็นผู้ชายที่เป็นตัวอย่างให้เราได้ดูและก็แข่งกับตัวเอง อยากจะ让自己ตัวเองไปอยู่ที่จุดนั้นบ้างเก่งเหมือนกัน เหมือนเรามองเค้าเป็นตัวอย่างเป็นไอดอล เพื่อนก็แบบแข่งกันสอบออกมาก็ดูเกรงว่าใครจะเก่งก็อยากจะชนะอะไรบ้าง ตอนนั้นก็สนุก

1.7 ท่านได้เข้าสู่วงการการเป็นนักบัลเลต์อาชีพ อย่างจริงจังครั้งแรกเมื่อไร ที่ไหน วิธีใด ด้วยเหตุใด

ครั้งแรกรู้สึกว่าจะเป็น Romeo&Juliet ตอนนั้นรู้จักพี่เพียตเค้าชวนเรากันมาเต้นก่อน ไม่ได้คิดอะไร แล้วเหมือนเค้าก็มองเห็นอะไรและได้มีโอกาสเป็นเมมเบอร์เริ่มจากจุดเล็กๆได้เข้าไปคลาสฝึกฝนตัวเองพอเริ่มพัฒนาเคลียร์ตัวเองพัฒนาขึ้นดีขึ้นเข้าก็เริ่มมองเห็นและให้เราได้แสดงบัลเลต์ตั้งแต่นั้นมา

1.8 ในช่วงระยะเวลาที่ท่านได้เข้าสู่วงการการเป็นนักบัลเลต์อาชีพ ท่านคิดว่าสิ่งแวดล้อมใด มีความสำคัญที่ส่งผลให้ท่านประสบความสำเร็จในการดำรงอาชีพนี้บ้าง อย่างไร

พอเข้ามาทำจริง ๆ ทำให้รู้สึกเหมือนมีคนแข่งอยู่กับเราอยู่ตลอดเวลา เหมือนกับว่า คลื่นลูกใหม่ต้องมาแทนคลื่นลูกเก่า ถึงแม้ว่าเราจะเป็นคลื่นลูกใหม่แต่ก็หนอยก็ต้องมีเข้ามาใหม่อีก เพราะฉะนั้นเราต้องแบบพัฒนาตัวเองอยู่ตลอดเพื่อให้ตัวเองดีขึ้นไม่ดริบลงไปจากมาตรฐานเดิม มีมาตรฐานที่ไม่ต่อยกว่าคนอื่น แล้วเวลาไปงานเค้าก็อยากได้งานที่แบบมีมาตรฐานมากขึ้น ถ้าปีถัดไปเรามีมาตรฐานเท่าเดิมแต่เค้าอยากให้มากขึ้นกว่าเดิมมันก็ต้องพัฒนาตัวเอง

1.9 ท่านคิดว่าสิ่งแวดล้อมใด มีความสำคัญที่ส่งผลให้นักเต้นชายทั่วไปประสบความสำเร็จในการดำรงอาชีพนี้บ้าง อย่างไร

อาจจะเป็นไปได้ว่าปัจจุบันนี้มีนักบัลเลต์ชายมากขึ้นซึ่งแต่ก่อนมีแต่ผู้หญิง พอมีผู้ชายมากขึ้นก็เลยมาตัวเลือกมากขึ้นงานมากขึ้น อย่างเวลาคิงานพอมือผู้ชายก็อาจจะเป็นต้นคู่ตีมี เพราะว่างตรงนี้ก็น่าจะสำคัญอะไรตรงนี้ครับ

2. เพื่อศึกษาคุณลักษณะเด่นของนักบัลเลต์ชายที่จะประสบความสำเร็จ ด้านคุณลักษณะเด่น ทางร่างกายและจิตใจ

2.1 เมื่อครั้งที่ได้รู้จักบัลเลต์ครั้งแรก (ยังไม่ได้เรียนรู้หรือฝึกเต้น) ท่านได้มีความรู้สึกในตัวท่านมีคุณลักษณะเด่นทางด้านบัลเลต์บ้างหรือไม่ อย่างไร
ไม่มีตอนนั้นคิดว่าไม่มี กังก้าง เต้นดูแล้วเหมือนเป็ดอะไรสักอย่าง แขนไม่ได้รู้สึกว่ามันไม่มีอะไรสักอย่าง

2.2 ก่อนที่ท่านได้เข้าสู่วงการบัลเลต์ ท่านมีผู้ใด เห็นแววคุณลักษณะเด่นทางด้านบัลเลต์ของท่านบ้างหรือไม่ อย่างไร

ผมว่าไม่นะครับเพราะรุ่นแถมมีคนหลายคนเข้าไปเราก็ก๊แบบแอบๆ และรุ่นแถมก็มีคนที่แบบแขนยาวดูแล้วใช่ แต่แถมไม่มีนะเพราะรุ่นนั้นคนมันเยอะ

2.3 ในช่วงที่ท่านได้รับการฝึกฝนทักษะด้านนี้อย่างจริงจังท่านคิดว่าท่านมีคุณลักษณะเด่นที่ทำให้ท่านประสบความสำเร็จมาจนกระทั่งทุกวันนี้ คือสิ่งใดบ้าง

ตอนนั้นก็มีความที่สอนและครูประจำวิชาเอกที่เห็นพัฒนาการของเราและแนะนำเราที่จะพัฒนาอย่างตอนนั้นเราเส้นตึงเราก็กียัดเส้น และตอนนั้นชอบกระโดดแล้วดูกระโดดสูงเบา เราก็ดีใจอย่างพอเราเส้นตึงแล้วฝึกขาได้ก็ทำให้คิดว่าเออเราก็ก่อนหน้านี้ก็มีกำลังใจ น่าจะเป็นตรงนี้

2.4 ในช่วงระยะเวลาที่ท่านได้เข้าสู่วงการการเป็นนักบิลเลียดอาชีพ ท่านคิดว่าคุณลักษณะเด่น ทางร่างกายและจิตใจ ข้อใดบ้างที่มีความสำคัญที่ส่งผลให้ท่านประสบความสำเร็จในการดำรงอาชีพนี้

ผมว่าร่างกายก็สำคัญจิตใจก็สำคัญ ร่างกายผมอาจไม่ใช่ภายนอกแต่เป็นเรื่องความพร้อมมากกว่าที่จะทำ ส่วนเรื่องรูปลักษณ์ภายนอกก็มีส่วน แขนขยาวตัวยาวเราก็ก่อนรูปร่างบ้าง สิ่งสำคัญคือแบบเราก็ก่อนซ้อมและใจเราที่มุ่งมั่นที่จะทำเพราะแบบเวลาอยู่บนเวทีก็จะอยู่คนเดียวหรืออยู่เป็นคู่เวลาแสดงบนเวที เพราะนั้นก็ตั้งมุ่งมั่น

2.5 สิ่งใดคือคุณลักษณะเด่นของท่าน ที่สามารถเอาชนะ ปัญหา อุปสรรคทางด้านร่างกาย และจิตใจของท่านเองได้

ผมว่าเรื่องจิตใจ เวลาเราซ้อมกายมันก็ต้องมีเหนื่อยแต่ต้องบอกกับใจว่าเราไม่เหนื่อย ถ้าใจเราเหนื่อยเราก็ก่อนซ้อมไปเรื่อยๆ เราต้องบอกกับใจเรา ต้องสู้ ต้องทำให้ได้

2.6 ท่านคิดว่าคุณลักษณะเด่น ทางร่างกายและจิตใจ ข้อใดบ้างที่มีความสำคัญส่งผลให้นักเทนนิสทั่วไปประสบความสำเร็จในการดำรงอาชีพนี้บ้าง อย่างไร

มันต้องอย่างแรกก็คือใจต้องพร้อมก่อนเพราะต้องรู้มาก่อนว่าบิลเลียดมันหนัก ถ้าใจเราพร้อมแล้วเวลาเราซ้อมหนักเราก็ก่อนสู้ได้ตัวเราจะเหนื่อยแต่ใจเราก็ก่อนสู้ต่อไปเราก็ก่อนอยู่ได้ มันไม่ใช่แบบเดือนสองเดือนหรือปีหนึ่งก็ทำได้แล้ว แต่พอสักพักเราก็ก่อนเริ่มที่จะอยู่ตัวเริ่มทำได้ง่ายขึ้นและเราก็ก่อนสนุกกับมัน อีกอย่างด้วยความที่ประเทศประเทศเราไม่ใช่ประเทศแม่เราจึงต้องดู ดูเยอะๆจากยูทูปก็ได้ให้มันซึมซับเข้าไป บางอย่างครูบิลเลียดก็สอนเราไม่ได้ เสน่ห์หรืออะไรเราต้องดูเพื่อพัฒนาตัวเรา ซึมซับมันเรื่อยๆ

3. คำถามทั่วไป

3.1 ท่านคิดว่าสิ่งใดคือสิ่งสำคัญที่ทำให้ท่านสามารถดำรงชีพด้วยการเป็นนักบิลเลียดได้อย่างมั่นคง

การฝึกฝนสำคัญมากเพราะถ้าเราขาดการฝึกฝนมันก็ทำให้เราศักยภาพต่ำลงเราก็ก่อนไม่ได้งาน ไม่มีนักออกแบบคนไหนอยากได้นักเทนนิสที่มาตรฐานต่ำลง เค้าต้องอยากได้เท่าเดิมหรือดีขึ้น ผมเลยว่าการพัฒนาตัวเองเลยสำคัญสำหรับผมครับ

3.2 ท่านคิดว่าในอนาคตข้างหน้า สิ่งใดคือสิ่งสำคัญที่จะทำให้ท่านยังคงสามารถดำรงชีพอยู่ในวงการบิลเลียดอาชีพอย่างมั่นคงได้ตลอดไป

พอวงการมันเริ่มขยายงานมันเริ่มเยอะขึ้น นักแสดงก็มีมากขึ้นแล้วเราก็ก่อนจะมีปัจจัยอื่นเข้ามาอย่างเช่นครูที่ยังขาดอยู่ เราก็ก่อนจะอยู่ในวงการนี้อยู่ด้วยการเป็นครูผมว่ามันเป็นอะไรที่มั่นคงครับ

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นายประวัติศาสตร์ เหลาทอง
วันเกิด วันที่ 23 มิถุนายน พ.ศ. 2527
สถานที่เกิด อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น
สถานที่อยู่ปัจจุบัน บ้านเลขที่ 17/39 หมู่บ้านสวนสร้างสรรค์ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง
จังหวัดขอนแก่น 40000
ตำแหน่งหน้าที่การงาน ผู้ช่วยสอน
สถานที่ทำงานปัจจุบัน โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น 40000
ประวัติการศึกษา
พ.ศ. 2545 มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน อำเภอเมือง
จังหวัดขอนแก่น
พ.ศ. 2549 ปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต (ศป.บ.) สาขาวิชานาฏยศิลป์
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
พ.ศ. 2557 ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศศ.ม.)
สาขาวิชาการวิจัยทางศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

